

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

► **B** **NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/112/EY,**
annettu 28 päivänä marraskuuta 2006,
yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä
 (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Neuvoston direktiivi 2006/138/EY annettu 19 päivänä Joulukuuta 2006	L 384	92	29.12.2006
► <u>M2</u>	Neuvoston direktiivi 2007/75/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2007	L 346	13	29.12.2007
► <u>M3</u>	Neuvoston direktiivi 2008/8/EY, annettu 12 päivänä helmikuuta 2008	L 44	11	20.2.2008
► <u>M4</u>	Neuvoston direktiivi 2008/117/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008	L 14	7	20.1.2009
► <u>M5</u>	Neuvoston direktiivi 2009/47/EY, annettu 5 päivänä toukokuuta 2009	L 116	18	9.5.2009
► <u>M6</u>	Neuvoston direktiivi 2009/69/EY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2009	L 175	12	4.7.2009
► <u>M7</u>	Neuvoston direktiivi 2009/162/EU, annettu 22 päivänä joulukuuta 2009	L 10	14	15.1.2010
► <u>M8</u>	Neuvoston direktiivi 2010/23/EU, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2010	L 72	1	20.3.2010
► <u>M9</u>	Neuvoston direktiivi 2010/45/EU, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010	L 189	1	22.7.2010
► <u>M10</u>	Neuvoston direktiivi 2010/88/EU, annettu 7 päivänä joulukuuta 2010	L 326	1	10.12.2010
► <u>M11</u>	Neuvoston direktiivi 2013/42/EU, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2013	L 201	1	26.7.2013
► <u>M12</u>	Neuvoston direktiivi 2013/43/EU, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2013	L 201	4	26.7.2013
► <u>M13</u>	Neuvoston direktiivi 2013/61/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013	L 353	5	28.12.2013
► <u>M14</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2016/856, annettu 25 päivänä toukokuuta 2016	L 142	12	31.5.2016
► <u>M15</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2016/1065, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2016	L 177	9	1.7.2016
► <u>M16</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2017/2455, annettu 5 päivänä joulukuuta 2017	L 348	7	29.12.2017
► <u>M17</u>	sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla neuvoston päätöksellä (EU) 2020/1109, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2020	L 244	3	29.7.2020
► <u>M18</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2018/912, annettu 22 päivänä kesäkuuta 2018	L 162	1	27.6.2018
► <u>M19</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2018/1695, annettu 6 päivänä marraskuuta 2018	L 282	5	12.11.2018
► <u>M20</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2018/1713, annettu 6 päivänä marraskuuta 2018	L 286	20	14.11.2018
► <u>M21</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2018/1910, annettu 4 päivänä joulukuuta 2018	L 311	3	7.12.2018
► <u>M22</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2018/2057, annettu 20 päivänä joulukuuta 2018	L 329	3	27.12.2018
► <u>M23</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2019/475, annettu 18 päivänä helmikuuta 2019	L 83	42	25.3.2019
► <u>M24</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2019/1995, annettu 21 päivänä marraskuuta 2019	L 310	1	2.12.2019
► <u>M25</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2019/2235, annettu 16 päivänä joulukuuta 2019	L 336	10	30.12.2019
► <u>M26</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2020/284, annettu 18 päivänä helmikuuta 2020	L 62	7	2.3.2020
► <u>M27</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2020/1756, annettu 20 päivänä marraskuuta 2020	L 396	1	25.11.2020
► <u>M28</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2020/2020 annettu 7 päivänä joulukuuta 2020	L 419	1	11.12.2020
► <u>M29</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2021/1159, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2021	L 250	1	15.7.2021
► <u>M30</u>	Neuvoston direktiivi (EU) 2022/542, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2022	L 107	1	6.4.2022

► **M31** Neuvoston direktiivi (EU) 2022/890, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2022 L 155 1 8.6.2022

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

► **A1** Kroatian tasavallan liittymisehdoista sekä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen mukautuksista tehty Asiakirja L 112 21 24.4.2012

Oikaistu:

► **C1** Oikaisu, EUVL L 335, 20.12.2007, s. 60 (2006/112/EY)

► **C2** Oikaisu, EUVL L 210, 11.8.2010, s. 36 (2010/45/EU)

► **C3** Oikaisu, EUVL L 125, 22.5.2018, s. 15 (2017/2455)

► **C4** Oikaisu, EUVL L 225, 6.9.2018, s. 1 (2017/2455)

► **C5** Oikaisu, EUVL L 225, 6.9.2018, s. 1 (2017/2455)

► **C6** Oikaisu, EUVL L 329, 27.12.2018, s. 53 (2018/1695)

► **C7** Oikaisu, EUVL L 245, 25.9.2019, s. 9 (2017/2455)

► **C8** Oikaisu, EUVL L 30, 2.2.2023, s. 37 (2017/2455)

▼B**NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/112/EY,
annettu 28 päivänä marraskuuta 2006,
yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä****SISÄLLYSLUETTELO**

I OSASTO —	KOHDE JA SOVELTAMISALA
II OSASTO —	ALUEELLINEN SOVELTAMISALA
III OSASTO —	VEROVELVOLLISET
IV OSASTO —	VEROLLISET LIKETOIMET
1 luku —	Tavaroiden luovutukset
2 luku —	Tavaroiden yhteisöankinnat
3 luku —	Palvelujen suoritukset
4 luku —	Tavaroiden maahantuonti
5 luku —	1 ja 3 lukua koskevat yhteiset säännökset
V OSASTO —	VEROLLISTEN LIKETOIMIEN PAKKA
1 luku —	Tavaroiden luovutuspaikka
1 jakso —	Tavaroiden luovutus ilman kuljetusta
2 jakso —	Kuljetettavien tavaroiden luovutus
3 jakso —	Tavaroiden luovutukset vesi- tai ilma-aluksessa taikka junassa
4 jakso —	Tavaroiden luovutukset jakeluverkon kautta
2 luku —	Tavaroiden yhteisöankinnan paikka
3 luku —	Palvelujen suorituspaikka
1 jakso —	Määritelmät
2 jakso —	Yleiset säännökset
3 jakso —	Eriyiset säännökset
1 alajakso —	Välittäjän suorittamat palvelut
2 alajakso —	Kiinteään omaisuuteen liittyvät palvelut
3 alajakso —	Kuljetuspalvelut
4 alajakso —	Kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede-, koulutus-, viihde- ja vastaavat palvelut, kuljetuksen liitännäispaalvelut sekä irtaimen omaisuuden arviointi ja irtaimeen omaisuuteen kohdistuva työsuoritus

▼B

- 5 alajakso — Ravintola- ja ateriapalvelut
- 6 alajakso — Kulkuneuvon vuokraus
- 7 alajakso — Vesialuksilla, ilma-aluksilla ja junissa kulutettavat ravintola- ja ateriapalvelut
- 8 alajakso — Muille kuin verovelvollisille henkilöille suoritettavat televiestintäpalvelut, radio- ja televisiolähetyspalvelut ja sähköiset palvelut
- 9 alajakso — Muille kuin verovelvollisille henkilöille yhteisön ulkopuolelle suoritettavat palvelut
- 10 alajakso — Kaksinkertaisen verotuksen tai verottamatta jättämisen estäminen
- 3a luku — Raja-arvo, jota sovelletaan 33 artiklan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvia tavaroita luovuttaviin ja 58 artiklan soveltamisalaan kuuluvia palveluja suoritaviin verovelvollisiin
- 4 luku — Tavaroiden maahantuontipaikka
- VI OSASTO — VEROTETTAVA TAPAHTUMA JA VEROSAATAVAN SYNTYMINEN
- 1 luku — Yleiset säännökset
- 2 luku — Tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset
- 3 luku — Tavaroiden yhteisöhankinnat
- 4 luku — Tavaroiden maahantuonti
- VII OSASTO — VERON PERUSTE
- 1 luku — Määritelmä
- 2 luku — Tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset
- 3 luku — Tavaroiden yhteisöhankinnat
- 4 luku — Tavaroiden maahantuonti
- 5 luku — Erinäiset säännökset
- VIII OSASTO — VEROKANNAT
- 1 luku — Verokantojen soveltamissäännöt
- 2 luku — Verokantojen rakenne ja tasot
- 1 jakso — Yleinen verokanta
- 2 jakso — Alennetut verokannat
- 2 a jakso — Poikkeukselliset tilanteet
- 3 jakso — Erityiset säännökset
- 5 luku — Tilapäiset säännökset
- IX OSASTO — VAPAUTUKSET
- 1 luku — Yleiset säännökset

▼ B

- 2 luku — Tiettyjen yleishyödyllisten toimintojen vapautukset
- 3 luku — Muiden toimintojen vapautukset
- 4 luku — Yhteisöliiketoimien vapautukset
- 1 jakso — Tavaroiden luovutusten vapautukset
- 2 jakso — Tavaroiden yhteisöhankintojen vapautukset
- 3 jakso — Tiettyjen kuljetuspalvelujen vapautukset
- 5 luku — Maahantuonnin vapautukset
- 6 luku — Maastaviennin vapautukset
- 7 luku — Kansainvälisen liikenteen vapautukset
- 8 luku — Tiettyjen vientiin rinnastettavien liiketoimien vapautukset
- 9 luku — Välittäjien palvelusuoritusten vapautukset
- 10 luku — Kansainväliseen tavaraliikenteeseen liittyviä liiketoimia koskevat vapautukset
- 1 jakso — Tullivarastot, muut varastot kuin tullivarastot ja vastaavat menettelyt
- 2 jakso — Maastavientiä edeltävät vapautetut liiketoimet ja jäsenvaltioiden välisessä kaupassa vapautetut liiketoimet
- 3 jakso — Yhteinen säännös 1 ja 2 jaksolle
- X OSASTO — VÄHENNYKSET
- 1 luku — Vähennysoikeuden syntyminen ja laajuus
- 2 luku — Vähennyksen suhdeluku
- 3 luku — Vähennysoikeuden rajoitukset
- 4 luku — Vähennysoikeuden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt
- 5 luku — Vähennysten oikaiseminen
- XI OSASTO — VEROVELVOLLISTEN JA TIETTYJEN HENKILÖIDEN, JOTKA EIVÄT OLE VEROVELVOLLISIA, VELVOLLISUUDET
- 1 luku — Maksuvelvollisuus
- 1 jakso — Viranomaisille veronmaksuvelvolliset
- 2 jakso — Maksamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt
- 2 luku — Rekisteröinti

▼ B

- 3 luku — Laskutus
- 1 jakso — Määritelmä
- 2 jakso — Laskun käsite
- 3 jakso — Laskun laatiminen
- 4 jakso — Laskujen sisältö
- 5 jakso — Laskujen toimittaminen sähköisesti
- 6 jakso — Yksinkertaistamistoimenpiteet
- 4 luku — Kirjanpito
- 1 jakso — Määritelmä
- 2 jakso — Yleiset velvollisuudet
- 2 a jakso — Maksupalveluntarjoajien yleiset velvoitteet
- 3 jakso — Laskujen tallentamista koskevat erityiset velvollisuudet
- 4 jakso — Oikeus tutustua toiseen jäsenvaltioon sähköisesti tallennettuihin laskuihin
- 5 luku — Ilmoitukset
- 6 luku — Yhteenvetoilmoitukset
- 7 luku — Erinäiset säännökset
- 8 luku — Tiettyihin tuonti- ja vientitoimiin liittyvät velvollisuudet
- 1 jakso — Tuontitoimet
- 2 jakso — Vientitoimet
- XII OSASTO — ERITYISJÄRJESTELMÄT
- 1 luku — Pienten yritysten erityisjärjestelmä
- 1 jakso — Verotusta ja veronkantoa koskevat yksinkertaistetut yksityiskohtaiset säännöt
- 2 jakso — Verovapautukset tai asteittaiset verohelpotukset
- 3 jakso — Kertomus ja tarkistaminen
- 2 luku — Yhteinen maataloustuottajien vakiokantajärjestelmä
- 3 luku — Matkatoimistoja koskeva erityisjärjestelmä
- 4 luku — Käytettyihin tavaroihin sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineisiin sovellettavat erityisjärjestelmät
- 1 jakso — Määritelmät

▼B

- 2 jakso — Verovelvollisia jälleenmyyjiä koskeva erityisjärjestelmä
- 1 alajakso — Voittomarginaalijärjestelmä
- 2 alajakso — Käytettyihin kulkuneuvoihin sovellettava siirtymäjärjestelmä
- 3 jakso — Julkisen huutokaupan erityisjärjestelmä
- 4 jakso — Toimenpiteet kilpailun vääristymisen ja veropetosten ehkäisemiseksi
- 5 luku — Sijoituskultaa koskeva erityisjärjestelmä
- 1 jakso — Yleiset säännökset
- 2 jakso — Vapaus verosta
- 3 jakso — Verotuksen valintaoikeus
- 4 jakso — Säännellyillä kultamarkkinoilla suoritettavat liiketoimet
- 5 jakso — Sijoituskullan kauppiaiden erityisoikeudet ja -velvollisuudet
- 6 luku — Erityisjärjestelmät, jotka koskevat sijoittautumattomien verovelvollisten muille kuin verovelvollisille henkilöille suorittamia televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja
- 1 jakso — Yleiset säännökset
- 2 jakso — Yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamia televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja ja sähköisiä palveluja koskeva erityisjärjestelmä
- 3 jakso — Yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä, sähköisten rajapintojen mahdollistamia jäsenvaltion sisäisiä tavaroiden luovutuksia ja muualle yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten suorittamia palveluja koskeva erityisjärjestelmä
- 4 jakso — Kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä koskeva erityisjärjestelmä
- 7 luku — Tuonnin arvonlisäveron ilmoittamista ja maksamista koskevat erityisjärjestelyt
- 8 luku — Vasta-arvot
- XIII OSASTO — POIKKEUKSET
- 1 luku — Lopullisen järjestelmän käyttöönottoon saakka sovellettavat poikkeukset
- 1 jakso — Poikkeukset 1 päivänä tammikuuta 1978 yhteisön jäsenenä olleille valtioille
- 2 jakso — Poikkeukset 1 päivän tammikuuta 1978 jälkeen yhteisön jäseniksi liittyneille valtioille
- 3 jakso — Yhteiset säännökset 1 ja 2 jaksolle
- 2 luku — Luvalla myönnettävät poikkeukset

▼B

- 1 jakso — Toimenpiteet veronkannon yksinkertaistamiseksi sekä veropetosten ja veronkierron estämiseksi
- 2 jakso — Kansainväliset sopimukset
- XIV OSASTO — ERINÄISET SÄÄNNÖKSET
- 1 luku — Täytäntöönpanotoimenpiteet
- 2 luku — Arvonlisäverokomitea
- 3 luku — Muuntokurssi
- 4 luku — Muut maksut, tullit ja verot
- XV OSASTO — LOPPUSÄÄNNÖKSET
- 1 luku — Jäsenvaltioiden välisen kaupan verotuksen siirtymäjärjestelmä
- 2 luku — Siirtymätoimenpiteet, joita sovelletaan Euroopan unioniin liittymiseen yhteydessä
- 2 a luku — Siirtymätoimenpiteet uuden lainsäädännön soveltamiseksi
- 3 luku — Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja voimaantulo
- LIITE I — LIITE XI VASTAAVUUSTAULUKKO LUETTELO 13 ARTIKLAN 1 KOHDAN KOLMANNESSA ALAKOHDASSA TARKOITETUISTA LIKETOIMISTA
- LIITE II — OHJEELLINEN LUETTELO 58 ARTIKLAN ENSIMMÄISEN KOHDAN C ALAKOHDASSA TARKOITETUISTA SÄHKÖISESTI SUORITETTAVISTA PALVELUISTA
- LIITE III — LUETTELO TAVAROIDEN LUOVUTUKSISTA JA PALVELUJEN SUORITUKSISTA, JOIHIN VOIDAAN SOVELTAA 98 ARTIKLASSA TARKOITETTUA ALENNETTUA VEROKANTOJA JA VAPAUTUKSIA, JOIHIN LIITTYY ARVONLISÄVERON VÄHENNYS-OIKEUS
- LIITE IV — LUETTELO 106 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA PALVELUISTA
- LIITE V — TAVARAT, JOTKA VOIDAAN ASETTAA MUUHUN VARASTOMENETTELYYN KUIN TULLIVARASTOMENETTELYYN 160 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAISESTI
- LIITE VI — LUETTELO 199 ARTIKLAN 1 KOHDAN D ALAKOHDASSA TARKOITETUISTA TAVAROIDEN LUOVUTUKSISTA JA PALVELUJEN SUORITUKSISTA
- LIITE VII — LUETTELO 295 ARTIKLAN 1 KOHDAN 4 ALAKOHDASSA TARKOITETUISTA MAATALOUSTUOTANTOTOIMISTA
- LIITE VIII — VIITTEELLINEN LUETTELO 295 ARTIKLAN 1 KOHDAN 5 ALAKOHDASSA TARKOITETUISTA MAATALOUSPALVELUISTA
- LIITE IX — LIITE IX 311 ARTIKLAN 1 KOHDAN 2, 3 JA 4 ALAKOHDASSA TARKOITETUT TAIDE-, KERÄILY- JA ANTIKIKESINEET

▼B

A osa —	Taide-esineet
B osa —	Keräilyesineet
C osa —	Antiikkiesineet
LIITE X —	► AI LUETTELO LIIKETOIMISTA, JOIHIN VOIDAAN SOVELTAA 370 JA 371 SEKÄ 375–390 c ARTIKLASSA TARKOITETTUJA POIKKEUKSIA ◀
A osa —	Liiketoimet, joita jäsenvaltiot voivat edelleen verottaa
B osa —	Liiketoimet, jotka jäsenvaltiot voivat edelleen vapauttaa verosta
LIITE XI	
A osa —	Kumotut direktiivit ja niiden muutokset
B osa —	Määrääjat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle (411 artiklassa tarkoitettut)
LIITE XII —	VASTAAVUUSTAULUKKO

I OSASTO

KOHDE JA SOVELTAMISALA

1 artikla

1. Tällä direktiivillä otetaan käyttöön yhteinen arvonlisäverojärjestelmä.

2. Yhteisen arvonlisäverojärjestelmän periaatteena on soveltaa tavariin ja palveluihin yleistä kulutukseen kohdistuvaa veroa, joka on täsmälleen suhteutettu tavaroiden ja palvelujen hintoihin, riippumatta tätä verotusvaihetta edeltävässä tuotannossa ja jakelussa suoritettujen liiketoimien lukumäärästä.

Jokaisesta liiketoimesta on suoritettava tavarain tai palvelun hinnan perusteella tähän tavarain tai palveluun sovellettavan verokannan mukaan laskettu arvonlisävero (ALV), josta on vähennetty hinnan muodostavia eri kustannuksia välittömästi rasittavan arvonlisäveron määrä.

Yhteistä arvonlisäverojärjestelmää sovelletaan vähittäiskauppavaiheen päättymiseen saakka.

2 artikla

1. Arvonlisäveroa on suoritettava seuraavista liiketoimista:

a) verovelvollisen tässä ominaisuudessaan jäsenvaltion alueella suorittamasta vastikkeellisesta tavaroiden luovutuksesta;

▼B

- b) jäsenvaltion alueella tapahtuneesta vastikkeellisesta tavaroiden yhteisöhankinnasta, jonka on suorittanut:
- i) verovelvollinen tässä ominaisuudessaan tai oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, jos myyjä on verovelvollinen, joka toimii tässä ominaisuudessaan ja johon ei sovelleta 282–292 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta eikä 33 tai 36 artiklan säännöksiä;
 - ii) uusien kulkuneuvojen hankintojen osalta sellainen verovelvollinen tai sellainen oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, jonka muut hankinnat eivät ole arvonlisäveron alaisia 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, taikka muu henkilö kuin verovelvollinen, kun kyse on uusien kulkuneuvojen hankinnoista;
 - iii) sellaisten valmisteveron alaisten tuotteiden yhteisöhankintojen osalta, joista kannetaan jäsenvaltion alueella valmisteveroa direktiivin 92/12/ETY nojalla, sellainen verovelvollinen tai sellainen oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, jonka muut hankinnat eivät ole arvonlisäveron alaisia 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- c) verovelvollisen tässä ominaisuudessaan jäsenvaltion alueella suorittamasta vastikkeellisesta palvelujen suorituksesta;
- d) tavaroiden maahantuonnista.
2. a) Edellä 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa 'kulkuneuvolla' tarkoitetaan seuraavia kulkuneuvoja, kun ne on tarkoitettu henkilö- tai tavarankuljetukseen:
- i) moottorikäyttöisiä maakulkuneuvoja, joiden moottorin sylinteritilavuus on suurempi kuin 48 kuutiosenttimetriä tai joiden moottoriteho on suurempi kuin 7,2 kilowattia;
 - ii) yli 7,5 metrin pituisia vesialuksia, lukuun ottamatta avomeriliikenteeseen käytettäviä vesialuksia, joilla kuljetetaan matkustajia vastikkeellisesti tai joita käytetään kaupalliseen tai teolliseen toimintaan taikka kalastukseen, sekä meripelastus- ja meriavustusaluksia ja rannikkokalastusaluksia;
 - iii) ilma-aluksia, joiden kokonaislähtöpaino on suurempi kuin 1 550 kilogrammaa, lukuun ottamatta pääasiassa vastikkeellista kansainvälistä lentoliikennettä harjoittavien lentoyhtiöiden käyttämiä ilma-aluksia.
- b) Kyseisten kulkuneuvojen katsotaan olevan uusia seuraavissa tapauksissa:
- i) moottorikäyttöisten maakulkuneuvojen silloin, kun luovutus tapahtuu kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä käyttöönotosta tai kun kulkuneuvolla on ajettu enintään 6 000 kilometriä;
 - ii) vesialusten silloin, kun luovutus tapahtuu kolmen kuukauden kuluessa ensimmäisestä käyttöönotosta tai kun aluksella on purjehdittu enintään 100 tuntia;

▼B

iii) ilma-alusten silloin, kun luovutus tapahtuu kolmen kuukauden kuluessa ensimmäisestä käyttöönotosta tai kun aluksella on lennetty enintään 40 tuntia.

c) Jäsenvaltioiden on vahvistettava edellytykset, joiden perusteella b alakohdassa tarkoitettut tiedot voidaan todentaa.

▼M7

3. ”Valmisteveron alaisilla tuotteilla” tarkoitetaan energiatuotteita, alkoholia, alkoholijuomia ja tupakkatuotteita sellaisina kuin ne on määritelty voimassa olevissa yhteisön säädöksissä, muttei kaasua, joka luovutetaan yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon kautta tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta.

▼B*3 artikla*

1. Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa säädetään, seuraavista liiketoimista ei suoriteta arvonlisäveroa:

- a) verovelvollisen tai oikeushenkilön, joka ei ole verovelvollinen, suorittamat sellaisten tavaroiden yhteisöhankinnat, joiden luovutus vapautettaisiin verosta hankintajäsenvaltion alueella 148 ja 151 artiklaa sovellettaessa;
- b) sellaiset tavaroiden yhteisöhankinnat — lukuunottamatta a alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettuja sekä uusien kulkuneuvojen ja valmisteverollisten tuotteiden hankintoja — jotka verovelvollinen suorittaa maataloustuottajien yhteiseen vakiokantajärjestelmään kuuluvan maa-, metsä- tai kalataloutensa tarpeisiin tai jotka suorittaa yksinomaan vähennykseen oikeuttamattomia tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia tekevä verovelvollinen tai jotka suorittaa oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdan säännöstä sovelletaan vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kulloisenkin kalenterivuoden tavaroiden yhteisöhankintojen kokonaisarvo ei ole suurempi kuin jäsenvaltion vahvistama raja-arvo, jonka on oltava vähintään 10 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana;
- b) tavaroiden yhteisöhankintojen edellisen kalenterivuoden kokonaisarvo ei ole ylittänyt a alakohdassa säädettyä raja-arvoa.

Käytettävä raja-arvo on 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden yhteisöhankintojen kokonaisarvo ilman tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa maksettavaa tai maksettua arvonlisäveroa.

3. Jäsenvaltioiden on myönnettävä sellaisille verovelvollisille ja sellaisille oikeushenkilöille, jotka eivät ole verovelvollisia, joihin voidaan soveltaa 1 kohdan b alakohdan säännöksiä, oikeus valita 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu yleinen järjestelmä.

▼B

Jäsenvaltioiden on vahvistettava vähintään kahdeksi kalenterivuodeksi myönnettävän, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun valintaoikeuden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

4 artikla

Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen liiketoimien lisäksi arvonlisäveroa ei suoriteta seuraavista liiketoimista:

- a) jäljempänä 311 artiklan 1 kohdan 1–4 alakohdassa määriteltyjen käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden yhteisöhankinnat, kun myyjä on verovelvollinen jälleenmyyjä tässä ominaisuudessaan ja hankitusta tavarasta on suoritettu arvonlisävero lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa 312 –325 artiklassa säädetyn voittomarginaalijärjestelmän mukaisesti;
- b) jäljempänä 327 artiklan 3 kohdassa määritellyt käytettyjen kulkuneuvojen yhteisöhankinnat, kun myyjä on verovelvollinen jälleenmyyjä tässä ominaisuudessaan ja hankitusta kulkuneuvosta on suoritettu arvonlisävero lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa käytettyihin kulkuneuvoihin sovellettavan siirtymäjärjestelmän mukaisesti;
- c) jäljempänä 311 artiklan 1 kohdan 1–4 alakohdassa määriteltyjen käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden yhteisöhankinnat, jos myyjä on julkisen huutokaupan toimittaja tässä ominaisuudessaan ja hankituista tavaroista on suoritettu arvonlisävero lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa julkiseen huutokauppaan sovellettavan erityisen järjestelmän mukaisesti.

II OSASTO

ALUEELLINEN SOVELTAMISALA

5 artikla

Tätä direktiiviä sovellettaessa tarkoitetaan:

- 1) 'yhteisöllä' ja 'yhteisön alueella' jäsenvaltioiden alueiden, sellaisena kuin ne on määritelty 2 kohdassa, kokonaisuutta;
- 2) 'jäsenvaltiolla' ja 'jäsenvaltion alueella' yhteisön kunkin jäsenvaltion aluetta, johon sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimustensa 299 artiklan mukaisesti, poislukien tämän direktiivin 6 artiklassa mainitut alueet;
- 3) 'kolmansilla alueilla' alueita, jotka mainitaan 6 artiklassa;
- 4) 'kolmannella maalla' jokaista valtiota tai aluetta, johon ei sovelleta perustamissopimusta.

▼ B*6 artikla*

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin yhteisön tullialueeseen kuuluihin alueisiin:

- a) Athos-vuori;
- b) Kanariansaaret;

▼ M13

c) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa ja 355 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut Ranskan alueet;

▼ B

- d) Ahvenanmaa;
- e) Kanaalisaaret;

▼ M23

f) Campione d'Italia;

g) Luganonjärven Italialle kuuluvat vesialueet;

▼ B

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin yhteisön tullialueeseen kuulumattomiin alueisiin:

- a) Helgolandin saari;
- b) Büsingenin alue;
- c) Ceuta;
- d) Melilla;
- e) Livigno.

▼ M23

▼ B*7 artikla*

1. Ottaen huomioon Monacon ruhtinaskunnan Ranskan kanssa, Mansaaren Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa ja Yhdistyneen kuningaskunnan Akrotirista ja Dhekeliaista Kyproksen kanssa tekemät yleissopimukset ja sopimukset, Monacon ruhtinaskuntaa, Mansaarta ja Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettiin kuuluvia Akrotirin ja Dhekelian tukikohta-alueita ei pidetä tätä direktiiviä sovellettaessa kolmansina maina.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liiketoimia, joiden lähtö- tai määräpaikka on Monacon ruhtinaskunnassa, kohdellaan liiketoimina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Ranskassa, tai vastaavasti Mansaarella, kohdellaan liiketoimina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, tai vastaavasti Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettiin kuuluvilla Akrotirin ja Dhekelian tukikohta-alueilla, kohdellaan liiketoimina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Kyproksessa.

8 artikla

Komissio tekee neuvostolle aiheelliset ehdotukset, jos se katsoo, että 6 ja 8 artiklassa tarkoitetut säännökset eivät enää ole perusteltuja erityisesti kilpailun tasapuolisuuden tai omien varojen kannalta.

▼B

III OSASTO

VEROVELVOLLISET

9 artikla

1. 'Verovelvollisella' tarkoitetaan jokaista, joka itsenäisesti missä tahansa harjoittaa liiketoimintaa, riippumatta tämän toiminnan tarkoituksesta tai tuloksesta.

Liiketoimintana pidetään kaikkea tuottajan, kauppiaan tai palvelujen suorittajan harjoittamaa toimintaa, mukaan lukien kaivostoiminta, maataloustoiminta ja vapaa ammattitoiminta tai vastaava. Liiketoimintana pidetään erityisesti aineellisen tai aineettoman omaisuuden hyödyntämistä jatkuvaluontoisessa tulonsaantitarkoituksessa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden lisäksi verovelvollisena pidetään myös henkilöä, joka satunnaisesti suorittaa uuden kulkuneuvon luovutuksen siten, että myyjä, hankkija tai joku näiden puolesta lähettää tai kuljettaa kulkuneuvon hankkijalle jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, mutta kuitenkin yhteisön alueen sisällä.

10 artikla

Edellä 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu edellytys liiketoiminnan harjoittamisesta itsenäisesti sulkee verotuksen ulkopuolelle työntekijät ja muut henkilöt, jos heidän suhteensa työnantajaan perustuu työsopimukseen tai muuhun oikeussuhteeseen, joka työehtojen, vastikkeen ja työnantajavastuun osalta luo työnantajan ja työntekijän välisen suhteen.

11 artikla

Kuultuaan neuvoa-antavaa arvonlisäverokomiteaa, jäljempänä 'arvonlisäverokomitea', jäsenvaltio voi käsitellä yhtenä verovelvollisena sellaisia kyseisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneita henkilöitä, jotka ovat oikeudellisesti itsenäisiä, mutta joilla on läheiset rahoitukselliset, taloudelliset ja hallinnolliset suhteet toisiinsa.

Jäsenvaltio, joka käyttää ensimmäisessä kohdassa säädettyä mahdollisuutta, voi toteuttaa kaikki tarpeelliset toimenpiteet estääkseen sen, että veropetoksia voidaan tehdä tai veroa kiertää tätä säännöstä soveltamalla.

12 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat pitää verovelvollisena jokaista, joka satunnaisesti suorittaa 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun toimintaan liittyviä liiketoimia, erityisesti jonkin seuraavista liiketoimista:

a) rakennuksen tai rakennuksen osan luovutus siihen liittyvine maapohjineen ennen sen ensimmäistä käyttöönottoa;

▼B

b) rakennusmaan luovutus.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa 'rakennuksella' tarkoitetaan kiinteästi maapohjaan perustettua rakennelmaa.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun perusteen soveltamisesta rakennuksen muutostöihin, ja määritellä mitä ilmaisulla "siihen liittyvä maapohja" tarkoitetaan.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa muita perusteita kuin ensimmäistä käyttöönottoa, kuten esimerkiksi kiinteistön valmistumisen ja ensimmäisen luovutuksen välistä aikaa, jos tämä aika ei ole pidempi kuin viisi vuotta, tai ensimmäisen käyttöönoton ja sitä seuraavan luovutuksen välistä aikaa, jos tämä aika ei ole pidempi kuin kaksi vuotta.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa 'rakennusmaalla' tarkoitetaan jäsenvaltioiden määritelmän mukaista rakentamatonta tai rakennettua maata.

13 artikla

1. Valtioita, hallinnollisia alueita, kuntia ja muita julkisoikeudellisia yhteisöjä ei niiden viranomaisen ominaisuudessa harjoittaman toiminnan tai suorittamien liiketoimien osalta ole pidettävä verovelvollisina, vaikka ne tämän toiminnan tai liiketoimien yhteydessä kantaisivat maksun, lupamaksun, jäsenmaksun tai korvauksen.

Jos ne harjoittavat tällaista toimintaa tai suorittavat tällaisia liiketoimia, niitä on kuitenkin pidettävä verovelvollisina tämän toiminnan tai liiketoiminnan osalta, jos niiden jättäminen verovelvollisuuden ulkopuolelle johtaisi huomattavaan kilpailun vääristymiseen.

Julkisoikeudellisia yhteisöjä on joka tapauksessa pidettävä verovelvollisina liitteessä I luetelluista toimista, jos nämä eivät ole merkitykseltään vähäisiä.

▼A1

2. Jäsenvaltiot voivat pitää julkisoikeudellisten yhteisöjen harjoittamaa toimintaa, joka on vapautettu arvonlisäverosta 132, 135, 136 ja 371 artiklan, 374–377 artiklan, 378 artiklan 2 kohdan, 379 artiklan 2 kohdan tai 380–390 c artiklan nojalla, sellaisena toimintana, jota nämä harjoittavat viranomaisen ominaisuudessa.

▼B

IV OSASTO

VEROLLISET LIIKETOIMET

*1 LUKU**Tavaroiden luovutukset**14 artikla*

1. 'Tavaroiden luovutuksella' tarkoitetaan aineellisen omaisuuden omistajalle kuuluvan määräämisvallan siirtoa.

▼ B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien lisäksi tavaroiden luovutuksena pidetään seuraavia liiketoimia:
 - a) omaisuuden omistusoikeuden vastikkeellista siirtoa viranomaisen määräyksestä, sen nimissä tai suoraan lain nojalla;
 - b) tavaroiden luovutusta sellaisen tavarosta tehdyn määräaikaisen vuokrasopimuksen tai osamaksusopimuksen perusteella, johon sisältyy ehto omistusoikeuden siirtymisestä viimeistään viimeisen maksuerän maksamisen yhteydessä;
 - c) tavaroiden siirtoa osto- tai myyntikomissiota koskevan sopimuksen perusteella.
3. Jäsenvaltiot voivat pitää tiettyjen rakennuskohteiden luovutusta tavaroiden luovutuksena.

▼ M16

4. Tässä direktiivissä tarkoitetaan
 - 1) 'yhteisön sisäisellä tavaroiden etämyynnillä' sellaisten tavaroiden luovutuksia, jotka luovuttaja tai joku muu luovuttajan puolesta lähettää tai kuljettaa, myös silloin kun luovuttaja osallistuu välillisesti niiden kuljettamiseen tai lähettämiseen, muusta jäsenvaltiosta kuin siitä, johon lähetys tai kuljetus hankkijalle päättyy, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, jonka tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;
 - b) luovutetut tavarat ovat muita kuin uusia kulkuneuvoja tai tavaroita, jotka luovuttaja taikka joku muu tämän puolesta luovuttaa suoritettun kokoonpanon tai asennuksen jälkeen riippumatta siitä, koekäytetäänkö niitä;
 - 2) 'kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnillä' sellaisten tavaroiden luovutuksia, jotka luovuttaja tai joku muu luovuttajan puolesta lähettää tai kuljettaa, myös silloin kun luovuttaja osallistuu välillisesti tavaroiden kuljettamiseen tai lähettämiseen, kolmannelta alueelta tai kolmannesta maasta jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevalle hankkijalle, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, jonka tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;
 - b) luovutetut tavarat ovat muita kuin uusia kulkuneuvoja tai tavaroita, jotka luovuttaja taikka joku muu tämän puolesta luovuttaa suoritettun kokoonpanon tai asennuksen jälkeen riippumatta siitä, koekäytetäänkö niitä.

▼ M16*14 a artikla*

1. Kun verovelvollinen mahdollistaa kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen ja todelliselta arvoltaan enintään 150 euron läheyyksiin sisältyvien tavaroiden etämyynnin sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, verovelvollisen on katsottava itse vastaanottaneen ja luovuttaneen kyseiset tavarat.

2. Kun verovelvollinen mahdollistaa yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamat yhteisön sisäiset tavaroiden luovutukset muulle kuin verovelvolliselle henkilölle sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, verovelvollisen, joka mahdollistaa luovutukset, on katsottava itse vastaanottaneen ja luovuttaneen kyseiset tavarat.

▼ B*15 artikla***▼ M7**

1. Sähkö ja kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysenergia ja muut vastaavat rinnastetaan aineelliseen omaisuuteen.

▼ B

2. Jäsenvaltiot voivat pitää aineellisena omaisuutena:

- a) tiettyjä oikeuksia kiinteään omaisuuteen;
- b) esineoikeuksia, jotka antavat haltijalleen käyttöoikeuden kiinteään omaisuuteen;
- c) osuuksia tai osakkeita, jotka antavat haltijalleen laillisen tai tosiasiallisen omistus- tai hallinto-oikeuden kiinteään omaisuuteen tai sen osaan.

16 artikla

Vastikkeelliseen tavaroiden luovutukseen rinnastetaan yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen verovelvollisen omaan tai henkilöstönsä yksityiseen käyttöön, tavaran vastikkeeton luovutus taikka yleisesti ottaen käyttö yritykselle kuulumattomiin tarkoituksiin, jos tavara tai sen ainesosat ovat oikeuttaneet arvonnisäveron täyteen tai osittaiseen vähennykseen.

Tavaroiden ottamista yrityksen tarpeisiin vähäarvoisten lahjojen tai näyttekappaleiden antamista varten ei kuitenkaan rinnasteta vastikkeelliseen luovutukseen.

17 artikla

1. Verovelvollisen omalle yritykselle kuuluvien tavaroiden siirto toiseen jäsenvaltioon rinnastetaan vastikkeelliseen tavaroiden luovutukseen.

▼ B

Siirtona toiseen jäsenvaltioon pidetään sitä, kun verovelvollinen tai joku muu tämän puolesta lähettää tai kuljettaa yrityksen tarpeita varten irtainta aineellista omaisuutta sen sijaintijäsenvaltion ulkopuolelle, mutta kuitenkin yhteisön alueen sisällä.

2. Tavarán siirtona toiseen jäsenvaltioon ei pidetä sen lähettämistä tai kuljettamista seuraavia liiketoimia varten:

- a) kyseisen tavarán luovutus, jonka verovelvollinen suorittaa 33 artiklassa säädettyin edellytyksin lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltion alueella;
- b) verovelvollisen suorittama kyseisen tavarán luovutus, kun verovelvollinen tai joku muu tämän puolesta asentaa tai kokoonpanee tavarán 36 artiklassa säädettyin edellytyksin lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltion alueella;
- c) kyseisen tavarán luovutus, jonka verovelvollinen suorittaa 37 artiklassa säädettyin edellytyksin vesi- tai ilma-aluksessa taikka junassa matkustajien kuljetuksen aikana;

▼ M7

d) kaasun luovutus yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon kautta tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta, sähkön luovutus sekä lämpö- tai jäähdytysenergian luovutus lämpö- ja jäähdytysverkkojen kautta 38 ja 39 artiklassa säädettyin edellytyksin;

▼ B

e) kyseisen tavarán luovutus, jonka verovelvollinen suorittaa jäsenvaltion alueella 138, 146, 147, 148, 151 ja 152 artiklassa säädettyin edellytyksin;

▼ M9

f) verovelvolliselle suoritettu palvelu, joka koskee kyseisen tavarán arviointia tai siihen kohdistuvaa työtä, joka fyysisesti suoritetaan tavarán lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltion alueella, jos tavara arvioinnin tai työn jälkeen palautetaan kyseiselle verovelvolliselle siihen jäsenvaltioon, josta se alun perin lähetettiin tai kuljetettiin;

▼ B

g) kyseisen tavarán väliaikainen käyttö lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltion alueella tavarán lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltioon sijoittautuneen verovelvollisen palvelujen suoritusten tarpeisiin;

h) kyseisen tavarán väliaikainen käyttö enintään 24 kuukauden ajan toisen jäsenvaltion alueella, jonka alueella saman tavarán maahantuonti kolmannelle maasta väliaikaiseen käyttöön oikeuttaisi kokonaan tuontitulleista vapautetun väliaikaisen maahantuonnin menettelyn soveltamiseen.

▼ B

3. Jos jokin 2 kohdan säännösten soveltamisen edellytyksistä ei enää täyty, tavara katsotaan siirretyksi toisessa jäsenvaltiossa olevaan määräpaikkaan. Tässä tapauksessa siirron katsotaan tapahtuneen sinä hetkenä, jona edellytys lakkaa täyttymästä.

▼ M21*17 a artikla*

1. Verovelvollisen omalle yritykselle kuuluvien tavaroiden siirtoa toiseen jäsenvaltioon call off -varastojärjestelyjen mukaisesti ei rinnasteta vastikkeelliseen tavaroiden luovutukseen.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa call off -varastojärjestelyjen katsotaan olevan olemassa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) verovelvollinen tai kolmas osapuoli hänen puolestaan lähettää tai kuljettaa tavarat toiseen jäsenvaltioon, jossa ne on tarkoitus saapumisen jälkeen myöhemmässä vaiheessa luovuttaa toiselle verovelvolliselle, jolla on oikeus ottaa nämä tavarat omistukseensa molempien verovelvollisten välisen voimassa olevan sopimuksen mukaisesti;

b) verovelvollisen, joka lähettää tai kuljettaa tavarat, liiketoiminnan kotipaikka ei ole sen jäsenvaltion alueella, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan, eikä hänellä ole siellä kiinteää toimipaikkaa;

c) verovelvollinen, jolle tavarat on tarkoitettu luovutettaviksi, on rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan, ja sekä hänen henkilöllisyytensä että kyseisen jäsenvaltion hänelle myöntämä arvonlisäverotunniste ovat b alakohdassa tarkoitettujen verovelvollisen tiedossa lähetyksen tai kuljetuksen alkamisajankohdalla;

d) verovelvollinen, joka lähettää tai kuljettaa tavarat, kirjaa tavaroiden siirron 243 artiklan 3 kohdassa säädettyyn rekisteriin ja ilmoittaa tavarat hankkineen verovelvollisen henkilöllisyyden ja sen jäsenvaltion, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan, tälle myöntämän arvonlisäverotunnisteen 262 artiklan 2 kohdassa säädettyssä yhteenvetoilmoituksessa.

3. Jos 2 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät, ajankohtana, jona omistajan määräämisvalta tavaroihin siirretään 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettulle verovelvolliselle, sovelletaan seuraavia sääntöjä, edellyttäen, että siirto tapahtuu 4 kohdassa tarkoitettussa määräajassa:

a) katsotaan, että 138 artiklan 1 kohdan mukaisen tavaroiden luovutuksen on tehnyt verovelvollinen, joka itse tai jonka puolesta kolmas osapuoli lähetti tai kuljetti tavarat, siinä jäsenvaltiossa, josta tavarat lähetettiin tai kuljetettiin;

▼ M21

b) katsotaan, että tavaroiden yhteisöhankinnan on tehnyt verovelvollinen, jolle kyseiset tavarat luovutetaan, siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat lähetettiin tai kuljetettiin.

4. Jos tavaroita ei ole luovutettu 12 kuukauden kuluessa niiden saapumisesta jäsenvaltioon, johon ne on lähetetty tai kuljetettu, 2 kohdan c alakohdassa ja 6 kohdassa tarkoitetulle verovelvolliselle, jolle tavarat oli tarkoitettu, eikä yksikään 7 kohdassa säädetty tilanne ole ilmennyt, 17 artiklassa tarkoitetun siirron katsotaan tapahtuvan sitä päivää seuraavana päivänä, jona 12 kuukauden jakso päättyy.

5. Edellä olevan 17 artiklassa tarkoitetun siirron ei katsota tapahtuvan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) määräämisvaltaa tavaroihin ei ole siirretty ja kyseiset tavarat on palautettu jäsenvaltioon, josta ne on lähetetty tai kuljetettu, 4 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, ja

b) verovelvollinen, joka lähetti tai kuljetti tavarat, kirjaa niiden palauttamisen 243 artiklan 3 kohdassa säädettyyn rekisteriin.

6. Jos 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu verovelvollinen korvataan 4 kohdassa tarkoitetussa määräajassa toisella verovelvollisella, 17 artiklassa tarkoitetun siirron ei katsota tapahtuvan korvaamisajankohtana edellyttäen, että

a) 2 kohdan kaikki muut sovellettavat edellytykset täyttyvät; ja

b) 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu verovelvollinen kirjaa korvaamisen 243 artiklan 3 kohdassa säädettyyn rekisteriin.

7. Jos jokin 2 ja 6 kohdassa säädetty edellytys ei enää täyty 4 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, 17 artiklassa tarkoitetun tavaroiden siirron katsotaan tapahtuvan ajankohtana, jona kyseinen edellytys ei enää täyty.

Jos tavarat luovutetaan muulle henkilölle kuin 2 artiklan c alakohdassa tai 6 kohdassa tarkoitetulle verovelvolliselle, katsotaan, että 2 ja 6 kohdassa säädetty edellytykset eivät enää täyty välittömästi ennen tällaista luovutusta.

Jos tavarat lähetetään tai kuljetetaan muuhun maahan kuin siihen jäsenvaltioon, josta ne oli alun perin siirretty, katsotaan, että 2 ja 6 kohdassa säädetty edellytykset eivät enää täyty välittömästi ennen kuin tällainen lähetys tai kuljetus alkaa.

Jos tavarat tuhoutuvat, häviävät tai varastetaan, katsotaan, että 2 ja 6 kohdassa säädetty edellytykset eivät enää täyty sinä päivänä, jona tavarat tosiasiallisesti vietiin pois tai tuhottiin, tai jos on mahdotonta määrittellä tuota päivää, päivänä, jona tavaroiden tuhoutuminen tai katoaminen havaittiin.

▼B*18 artikla*

Jäsenvaltiot voivat rinnastaa tavaroiden vastikkeelliseen luovutukseen seuraavat liiketoimet:

- a) yrityksen tuottamien, rakentamien, talteen ottamien, jalostamien, osittamien tai maahantuomien tavaroiden ottaminen verovelvollisen yrityksen tarpeiden mukaiseen käyttöön silloin, kun tällaisten tavaroiden hankkiminen toiselta verovelvolliselta ei oikeuttaisi arvonlisäveron täyteen vähennykseen;
- b) verovelvollisen suorittama tavaroiden ottaminen verottoman liiketoiminnan käyttöön, jos näiden tavaroiden hankkiminen tai a alakohdan mukainen käyttöönotto ovat oikeuttaneet arvonlisäveron täyteen tai osittaiseen vähennykseen;
- c) lukuun ottamatta 19 artiklassa tarkoitettuja tapauksia verovelvollisen tai tämän oikeudenomistajien harjoittama tavaroiden hallussapito verovelvollisen lopettaessa verollisen liiketoimintansa, jos tavaroiden hankkiminen tai a alakohdan mukainen käyttöönotto ovat oikeuttaneet arvonlisäveron täyteen tai osittaiseen vähennykseen.

19 artikla

Jäsenvaltiot voivat vastikkeellisesti tai vastikkeettomasti taikka osakkaan yhtiöön sijoittamana osuutena yhtiölle kokonaan tai osittain siirretyn varallisuuden osalta katsoa, että tavaroiden luovutusta ei ole tapahtunut ja että saaja on pidettävä luovuttajan toiminnan jatkajana.

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kilpailun vääristymisen estämiseksi sellaisissa tapauksissa, joissa saaja ei ole kokonaan arvonlisäverovelvollinen. Ne voivat myös toteuttaa kaikki tarpeelliset toimenpiteet estääkseen sen, että veropetoksia voidaan tehdä tai veroa kiertää tätä artiklaa soveltamalla.

*2 LUKU****Tavaroiden yhteisöhankinnat****20 artikla*

'Tavaroiden yhteisöhankinnalla' tarkoitetaan omistajan määräämisvallan saamista irtaimeen aineelliseen omaisuuteen, jonka myyjä tai hankkija taikka joku muu näiden puolesta lähettää tai kuljettaa hankkijalle muuhun kuin lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltioon.

Jos oikeushenkilön, joka ei ole verovelvollinen, hankkimat tavarat lähetetään tai kuljetetaan kolmannelta alueelta tai kolmannelta maasta ja tämä oikeushenkilö tuo ne muuhun kuin tavaralähetyksen tai -kuljetuksen saapumisjäsenvaltioon, kyseiset tavarat katsotaan lähetetyiksi tai kuljetetuiksi tuontijäsenvaltiosta. Tämän jäsenvaltion on palautettava 201 artiklan nojalla veronmaksuvelvolliseksi määrätylle tai hyväksytylle maahantuojalle maahantuonnissa maksettu arvonlisävero, jos maahantuojalla osoittaa, että hankinnasta on maksettu vero tavaralähetyksen tai -kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa.

▼ B*21 artikla*

Tavaroiden vastikkeelliseen yhteisöhankintaan rinnastetaan verovelvollisen suorittama tavarantoimituksen käyttöönottaminen yrityksensä tarkoituksiin, jos verovelvollinen tai joku muu tämän puolesta lähettää tai kuljettaa tavarantoimituksen toisesta jäsenvaltiosta, jonka alueella verovelvollinen on yrityksensä toimintaa harjoittaessaan tuottanut tavarantoimituksen, ottanut sen talteen, valmistanut, ostanut, hankkinut sen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti tai tuonut sen maahan.

▼ M6*22 artikla***▼ M25**

Tavaroiden vastikkeelliseen yhteisöhankintaan rinnastetaan jäsenvaltion, joka osallistuu puolustustoimintaan yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan kuuluvien unionin toimien toteuttamiseksi, puolustusvoimien suorittama tavarantoimituksen ottaminen omaan käyttöön tai puolustusvoimiin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön, jos se ei ole ostanut näitä tavarantoimituksia jonkin jäsenvaltion kotimarkkinoiden yleisten verosäännösten mukaisesti ja jos näiden tavarantoimitusten maahantuonti ei oikeuttaisi 143 artiklan 1 kohdan g a alakohdassa säädettyyn vapautukseen.

▼ M6

Tavaroiden vastikkeelliseen yhteisöhankintaan rinnastetaan Pohjois-Atlantin sopimukseen kuuluvan jäsenvaltion puolustusvoimien suorittama tavarantoimituksen ottaminen omaan käyttöön tai puolustusvoimiin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön, jos se ei ole ostanut näitä tavarantoimituksia jonkin jäsenvaltion kotimarkkinoiden yleisten verosäännösten mukaisesti ja jos näiden tavarantoimitusten maahantuonti ei oikeuttaisi 143 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädettyyn vapautukseen.

▼ B*23 artikla*

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tavarantoimitusten yhteisöhankinnaksi katsotaan sellaiset liiketoimet, joita pidettäisiin tavarantoimituksina, jos verovelvollinen tässä ominaisuudessaan suorittaisi ne jäsenvaltion alueella.

*3 LUKU****Palvelujen suoritukset****24 artikla*

1. ”Palvelujen suorituksella” tarkoitetaan liiketoimintaa, joka ei ole tavarantoimituksen luovutus.

2. ”Televiestintäpalveluina” pidetään palveluja, joiden tarkoituksena on signaalien, kirjoitettujen, kuvallisten ja ääniviestien tai erityyppisten tietojen välittäminen, lähettäminen ja vastaanottaminen johtimella, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella menetelmällä, mukaan

▼ B

lukien tähän liittyvän välitys-, lähetys- tai vastaanottokapasiteetin käyttöoikeuden siirto tai myöntäminen, ja myös maailmanlaajuisiin tietoverkkoihin pääsyn tarjoaminen.

25 artikla

Palvelujen suoritus voi käsittää muun muassa jonkin seuraavista liiketoimista:

- a) aineettoman omaisuuden luovutuksen, riippumatta siitä, perustuuko luovutus saantokirjaan vai ei;
- b) veloitteen pidättäytyä tietystä teosta tai sietää tiettyä tekoa taikka tilaa;
- c) palvelun täytäntöönpanon viranomaisen määräyksestä, sen nimissä tai suoraan lain nojalla.

26 artikla

1. Vastikkeellisiin palveluihin rinnastetaan seuraavat liiketoimet:

- a) yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen verovelvollisen omaan tai henkilöstönsä yksityiseen käyttöön taikka yleisesti ottaen muuhun kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin kuuluvaan käyttöön, jos tavara on oikeuttanut arvonlisäveron täyteen tai osittaiseen vähennykseen;
- b) verovelvollisen vastikkeettomasti omaan tai henkilöstönsä yksityiseen käyttöön tai yleisesti ottaen muita kuin yrityksen varsinaisia tarkoituksia varten suorittama palvelu.

2. Jäsenvaltiot voivat poiketa 1 kohdan säännöksistä, jos poikkeaminen ei johda kilpailun vääristymiseen.

27 artikla

Jäsenvaltiot voivat, kilpailun vääristymisen estämiseksi ja kuultuaan arvonlisäverokomiteaa, rinnastaa vastikkeellisesti suoritettuihin palveluihin verovelvollisen yrityksensä tarpeita varten suorittaman palvelun, jos palvelu toisen verovelvollisen suorittamana ei oikeuttaisi arvonlisäveron täyteen vähennykseen.

28 artikla

Verovelvollisen, joka omissa nimissään mutta toisen lukuun toimien osallistuu palvelujen suoritukseen, on katsottava itse vastaanottaneen ja suorittaneen kyseiset palvelut.

29 artikla

Palvelujen suorituksiin sovelletaan 19 artiklaa samoin edellytyksin.

▼ B

4 LUKU

Tavaroiden maahantuonti

30 artikla

'Tavaroiden maahantuonnilla' tarkoitetaan sellaisen tavaran saapumista yhteisöön, joka ei ole vapaassa liikkeessä perustamissopimuksen 24 artiklan mukaisesti.

Tavaroiden maahantuontina pidetään ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua liiketoimen lisäksi vapaassa liikkeessä olevan tavaran saapumista yhteisöön kolmannelta alueelta, joka kuuluu yhteisön tullialueeseen.

▼ M15

5 LUKU

1 ja 3 lukua koskevat yhteiset säännökset

30 a artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'arvosetelillä' välinettä, johon liittyy velvoite hyväksyä se tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen vastikkeeksi tai vastikkeen osaksi ja johon liittyvät luovutettavat tavarat tai suoritettavat palvelut taikka niiden mahdollisten luovuttajien tai suorittajien henkilöllisyys on mainittu joko välineessä itsessään tai sitä koskevissa asiakirjoissa, mukaan lukien kyseisen välineen käyttöehdoissa;
- 2) 'yhden käyttötarkoituksen arvosetelillä' arvoseteliä, johon liittyvien tavaroiden luovutuspaikka tai palvelujen suorituspaikka ja kyseisistä tavaroista tai palveluista kannettava arvonlisävero ovat tiedossa arvosetelin liikkeeseenlaskuhetkellä;
- 3) 'useamman käyttötarkoituksen arvosetelillä' arvoseteliä, joka ei ole yhden käyttötarkoituksen arvoseteli.

30 b artikla

1. Jokaista omissa nimissään toimivan verovelvollisen tekemää yhden käyttötarkoituksen arvosetelin siirtoa pidetään arvoseteliin liittyvien tavaroiden luovutuksena tai palvelujen suorituksena. Tavaroiden tosiasiallista toimitusta tai palvelujen tosiasiallista suoritusta, joka tehdään luovuttajan tai suorittajan vastikkeeksi tai vastikkeen osaksi hyväksymää yhden käyttötarkoituksen arvoseteliä vastaan, ei katsota erilliseksi liiketoimeksi.

Kun yhden käyttötarkoituksen arvosetelin siirron tekee toisen verovelvollisen nimissä toimiva verovelvollinen, tätä siirtoa pidetään toisen verovelvollisen, jonka nimissä verovelvollinen toimii, tekemänä arvoseteliin liittyvien tavaroiden luovutuksena tai palvelujen suorituksena.

Kun tavaroiden luovuttaja tai palvelujen suorittaja ei ole verovelvollinen, joka omissa nimissään on laskenut liikkeeseen yhden käyttötarkoituksen arvosetelin, tämän luovuttajan tai suorittajan katsotaan kuitenkin luovuttaneen kyseiseen arvoseteliin liittyvät tavarat tai suorittaneen kyseiseen arvoseteliin liittyvät palvelut kyseiselle verovelvolliselle.

▼ M15

2. Tavaroiden tosiasiallinen toimitus tai palvelujen tosiasiallinen suoritus, joka tehdään luovuttajan tai suorittajan vastikkeeksi tai vastikkeen osaksi hyväksymää monen käyttötarkoituksen arvoseteliä vastaan, on arvonlisäveron alainen 2 artiklan nojalla, kun taas tämän monen käyttötarkoituksen arvosetelin mitkään aiemmat siirrot eivät ole arvonlisäveron alaisia.

Kun monen käyttötarkoituksen arvosetelin siirron tekee muu verovelvollinen kuin se, joka suorittaa liiketoimen, joka on ensimmäisen alakohdan nojalla arvonlisäveron alainen, kaikki palvelusuoritukset, jotka voidaan tunnistaa, kuten jakelu- ja myyninedistämispalvelut, ovat arvonlisäveron alaisia.

▼ B

V OSASTO

VEROLLISTEN LIKETOIMIEN PAIKKA

1 LUKU

*Tavaroiden luovutuspaikka***1 jakso****Tavaroiden luovutus ilman kuljetusta***31 artikla*

Jos tavaraa ei lähetetä tai kuljeteta, luovutuspaikkana pidetään paikkaa, jossa tavara on luovutushetkellä.

2 jakso**Kuljetettavien tavaroiden luovutus***32 artikla*

Luovuttajan tai hankkijan taikka kolmannen lähettämän tai kuljettaman tavaran luovutuspaikkana pidetään paikkaa, jossa tavara on hankkijalle lähettämisen tai kuljetuksen alkaessa.

Jos kuitenkin tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöpaikka on kolmannella alueella tai kolmannessa maassa, 201 artiklan nojalla veronmaksuvelvolliseksi määrätyn tai hyväksytyin maahantuojan suorittaman luovutuksen sekä mahdollisten myöhempien luovutusten paikan on katsottava olevan siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat tuodaan.

▼ M16*33 artikla*

Poiketen siitä, mitä 32 artiklassa säädetään,

- a) yhteisön sisäisen tavaroiden etämyynnin luovutuspaikkana pidetään sitä paikkaa, jossa tavarat ovat lähetyksen tai kuljetuksen saapuessa hankkijalle;
- b) kolmansilta alueilta tai kolmansista maista muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, johon tavaroiden lähetys tai kuljetus hankkijalle päättyy, tuotujen tavaroiden etämyynnin luovutuspaikkana pidetään sitä paikkaa, jossa tavarat ovat lähetyksen tai kuljetuksen saapuessa hankkijalle;

▼ M16

- c) kolmansilta alueilta tai kolmansista maista siihen jäsenvaltioon, johon tavaroiden lähetys tai kuljetus hankkijalle päättyy, tuotujen tavaroiden etämyynnin luovutuspaikan katsotaan olevan kyseisessä jäsenvaltiossa, jos tavaroiden arvonlisävero on ilmoitettava XII osaston 6 luvun 4 jakson erityisjärjestelmän mukaisesti.

35 artikla

Edellä olevaa 33 artiklaa ei sovelleta 311 artiklan 1 kohdan 1–4 alakohtassa määriteltyjen käytettyjen tavaroiden, taide-esineiden, keräilyesineiden tai antiikkiesineiden luovutuksiin eikä 327 artiklan 3 kohdassa määriteltyjen käytettyjen kulkuneuvojen luovutuksiin, joista on suoritettava arvonlisäveroa asiaankuuluvien erityisjärjestelmien mukaisesti.

▼ B*36 artikla*

Jos luovuttajan tai hankkijan taikka kolmannen lähettämä tai kuljettava tavara asennetaan tai kokoonpannaan luovuttajan toimesta tai puolesta riippumatta siitä, koekäytetäänkö sitä, tavarain luovutuspaikkana pidetään sitä paikkaa, jossa asennus tai kokoonpano tapahtuu.

Jos asennus tai kokoonpano tapahtuu muussa kuin luovuttajan jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion, jonka alueella asennus tai kokoonpano suoritetaan, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi kyseisessä jäsenvaltiossa.

▼ M21*36 a artikla*

1. Jos samat tavarat luovutetaan peräkkäin ja ne lähetetään tai kuljetetaan jostakin jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon suoraan ensimmäiseltä luovuttajalta ketjun viimeiselle asiakkaalle, lähetys tai kuljetus liitetään ainoastaan väliportaalle toimijalle tehtyyn luovutukseen.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen lähetys tai kuljetus liitetään ainoastaan väliportaalle toimijan tekemään luovutukseen, jos väliportaalle toimija on ilmoittanut luovuttajalleen sen jäsenvaltion hänelle myöntämän arvonlisäverotunnisteen, josta tavarat on lähetetty tai kuljetettu.

3. Tämän artiklan soveltamiseksi 'väliportaalle toimijalla' tarkoitetaan sellaista ketjuun kuuluvaa muuta kuin ketjun ensimmäistä luovuttajaa, joka itse tai jonka puolesta toimiva kolmas osapuoli lähettää tai kuljettaa tavarat.

4. Tätä artiklaa ei sovelleta 14 a artiklan soveltamisalaan kuuluviin tilanteisiin.

▼ M24*36 b artikla*

Jos verovelvollisen katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan mukaisesti, tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen on katsottava liittyvän kyseisen verovelvollisen suorittamaan luovutukseen.

▼B**3 jakso****Tavaroiden luovutukset vesi- tai ilma-aluksessa taikka junassa***37 artikla*

1. Jos tavara luovutetaan vesi- tai ilma-aluksessa taikka junassa yhteisössä suoritetun matkustajakuljetuksen osuuden aikana, luovutuspaikkana pidetään matkustajakuljetuksen lähtöpaikkaa.

2. Sovelletaessa 1 kohtaa tarkoitetaan 'yhteisössä suoritetun matkustajakuljetuksen osuudella' sitä kuljetuksen osuutta, joka suoritetaan matkustajakuljetuksen lähtöpaikan ja saapumipaikan välillä pysähtymättä yhteisön ulkopuolella.

'Matkustajakuljetuksen lähtöpaikka' on ensimmäinen yhteisössä sijaitseva, mahdollisesti yhteisön alueen ulkopuolella tapahtuvan pysähdysten jälkeinen matkustajien kulkuneuvon ottamispaikka.

'Matkustajakuljetuksen saapumispaikka' on viimeinen yhteisössä sijaitseva, mahdollisesti yhteisön ulkopuolella tapahtuvaa pysähdystä edeltävä paikka, jossa yhteisössä kulkuneuvon otetut matkustajat poistuvat kulkuneuvosta.

Meno-paluukuljetuksessa paluumatka katsotaan eri kuljetukseksi.

3. Komissio antaa neuvostolle mahdollisimman pian kertomuksen, johon tarvittaessa liittyvät aiheelliset ehdotukset vesi- tai ilma-aluksessa taikka junassa kulutettaviksi tarkoitettujen tavaroiden luovutusten sekä näissä kulkuneuvoissa matkustaville tarjottavien palvelujen, mukaan lukien ravintolapalvelut, suoritusten verotuspaikasta.

Siihen asti kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ehdotukset hyväksytään, jäsenvaltiot voivat myöntää tai jatkaa vapautuksia, jotka oikeutavat edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämiseen, sellaisille kulkuneuvossa kulutettaviksi tarkoitettujen tavaroiden luovutuksille, joiden verotuspaikka määräytyy 1 kohdan mukaisesti.

▼M7**4 jakso****Kaasun luovutus maakaasuverkon kautta, sähkön luovutus sekä lämmön tai jäähdytysenergian luovutus lämpö- ja jäähdytysverkkojen kautta***38 artikla*

1. Kun on kyse kaasun luovutuksesta yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta taikka sähkön luovutuksesta taikka lämpö- tai jäähdytysenergian luovutuksesta lämpö- tai jäähdytysverkkojen kautta verovelvolliselle jälleenmyyjälle, luovutuspaikkana pidetään paikkaa, jossa kyseisellä verovelvollisella jälleenmyyjällä on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan, taikka jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, paikkaa, jossa verovelvollisen jälleenmyyjän kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on.

▼M7

2. Edellä 1 kohdassa 'verovelvollisella jälleenmyyjällä' tarkoitetaan verovelvollista, jonka pääasiallisena toimintana kaasun, sähkön ja lämpö- tai jäähdytysenergian ostojen osalta on näiden tuotteiden jälleenmyynti ja jonka näiden tuotteiden oma kulutus on hyvin vähäistä.

39 artikla

Kun kyse on kaasun luovutuksesta yhteisön alueella sijaitsevan maa-kaasuverkon kautta tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta taikka sähkön luovutuksesta taikka lämpö- tai jäähdytysenergian luovutuksesta lämpö- tai jäähdytysverkkojen kautta ja kun tällainen luovutus ei kuulu 38 artiklan soveltamisalaan, luovutuspaikkana pidetään paikkaa, jossa hankkija tosiasiallisesti käyttää ja kuluttaa nämä tavarat.

Jos hankkija ei tosiasiallisesti kuluta kaikkea kaasua, sähköä, lämpö- tai jäähdytysenergiaa taikka osaa siitä, kuluttamattomat tavarat katsotaan käytetyiksi ja kulutetuiksi paikassa, jossa hankkijalla on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, hankkijan katsotaan käyttäneen ja kuluttaneen tavarat paikassa, jossa hankkijan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on.

▼B*2 LUKU****Tavaroiden yhteisöhankinnan paikka****40 artikla*

Tavaroiden yhteisöhankinnan paikkana pidetään paikkaa, jossa tavarat ovat lähetysten tai kuljetuksen saapuessa hankkijalle.

41 artikla

Rajoittamatta 40 artiklan soveltamista 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetun yhteisöhankinnan paikan katsotaan sijaitsevan sen jäsenvaltion alueella, jonka antamalla arvonlisäverotunnisteella hankkija on tehnyt tämän hankinnan, jos hankkija ei osoita, että tästä hankinnasta on suoritettu arvonlisävero 40 artiklan mukaisesti.

Jos hankinnasta 40 artiklaa sovellettaessa suoritetaan arvonlisävero tavaroiden lähetysten tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa sen jälkeen, kun hankinnasta on suoritettu vero ensimmäisen kohdan mukaisesti, veron perustetta on vastaavasti alennettava siinä jäsenvaltiossa, jonka antamalla arvonlisäverotunnisteella hankkija on tehnyt tämän hankinnan.

42 artikla

Edellä 41 artiklan ensimmäistä kohtaa ei sovelleta ja tavaroiden yhteisöhankinnasta on katsottava suoritettuna arvonlisävero 40 artiklan mukaisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) hankkija osoittaa suorittaneensa tämän hankinnan sellaista myöhemmää 40 artiklan mukaisesti määritetyn jäsenvaltion alueella suoritettavaa luovutusta varten, josta vastaanottaja on määrätty veronmaksuvelvolliseksi 197 artiklan mukaisesti;

▼B

- b) hankkija on täyttänyt 265 artiklassa säädettyyn yhteenvedoilmoituksen antamiseen liittyvät velvollisuutensa.

▼M3*3 LUKU****Palvelujen suorituspaikka*****1 j a k s o****M ä ä r i t e l m ä t***43 artikla*

Sovellettaessa palvelujen suorituspaikkaa koskevia sääntöjä

- 1) verovelvollista, joka myös harjoittaa toimintaa tai suorittaa liiketoimintaa, joita ei katsota 2 artiklan 1 kohdan mukaisiksi verollisiksi tavaroitten luovutuksiksi tai palvelujen suorituksiksi, pidetään verovelvollisena kaikkien hänelle suoritettujen palvelujen osalta;
- 2) arvonlisäverovelvollisena rekisteröityä oikeushenkilöä, joka ei ole verovelvollinen, pidetään verovelvollisena.

2 j a k s o**Y l e i s e t s ä ä n n ö k s e t***44 artikla*

Verovelvolliselle, joka toimii tässä ominaisuudessaan, suoritettavien palvelujen suorituspaikka on paikka, jossa tällä verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka. Jos nämä palvelut kuitenkin suoritetaan verovelvollisen kiinteään toimipaikkaan, joka sijaitsee muualla kuin verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka, palvelujen suorituspaikka on paikka, jossa kyseinen kiinteä toimipaikka sijaitsee. Jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, palvelujen suorituspaikka on paikka, jossa kyseiset palvelut vastaanottavan verovelvollisen kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on.

45 artikla

Muulle kuin verovelvolliselle henkilölle suoritettavien palvelujen suorituspaikka on paikka, jossa suorittajalla on liiketoimintansa kotipaikka. Jos palvelut kuitenkin suoritetaan palvelun suorittajan kiinteästä toimipaikasta, joka sijaitsee muualla kuin tämän liiketoiminnan kotipaikka, palvelujen suorituspaikka on paikka, jossa kyseinen kiinteä toimipaikka sijaitsee. Jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, palvelujen suorituspaikka on paikka, jossa palvelujen suorittajan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on.

▼ M3**3 jakso****Erityiset säännökset****1 alajakso****Välittäjän suorittamat palvelut***46 artikla*

Toisen nimissä ja lukuun toimivan välittäjän muille kuin verovelvollisille henkilöille suorittamien palvelujen suorituspaikka on paikka, jossa pääliiketoimi suoritetaan tämän direktiivin säännösten mukaisesti.

2 alajakso**Kiinteään omaisuuteen liittyvät palvelut***47 artikla*

Kiinteään omaisuuteen liittyvien palvelujen, mukaan lukien asiantuntija- ja kiinteistövälittäjäpalvelut, majoitustoiminta hotellialalla tai vastaavilla aloilla, kuten lomaleirit tai leirintätarkoitukseen varustetut alueet, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuksien myöntäminen sekä rakennustyön valmistelua ja yhteensovittamista koskevat palvelut, kuten arkkitehtien ja rakennusvalvontayritysten palvelut, suorituspaikka on kiinteän omaisuuden sijaintipaikka.

3 alajakso**Kuljetuspalvelut***48 artikla*

Matkustajakuljetuspalvelujen suorituspaikka on paikka, jossa kuljetus, huomioon ottaen kuljettu matka, tapahtuu.

49 artikla

Muulle kuin verovelvolliselle henkilölle suoritetun muun tavaroiden kuljetuspalvelun kuin tavaroiden yhteisökuljetuksen suorituspaikka on paikka, jossa kuljetus, huomioon ottaen kuljettu matka, tapahtuu.

50 artikla

Muulle kuin verovelvolliselle henkilölle suoritetun tavaroiden yhteisökuljetuspalvelun suorituspaikka on lähtöpaikka.

▼ **M3***51 artikla*

'Tavaroiden yhteisökuljetuksella' tarkoitetaan tavaroiden kuljetusta, jonka lähtöpaikka ja saapumispaikka sijaitsevat kahden eri jäsenvaltion alueella.

'Lähtöpaikalla' tarkoitetaan paikkaa, josta tavaroiden kuljetus tosiasiallisesti alkaa, ottamatta huomioon tavaroiden sijaintipaikkaan saapumiseksi kuljettua matkaa, ja 'saapumispaikalla' tarkoitetaan paikkaa, johon tavaroiden kuljetus tosiasiallisesti päättyy.

52 artikla

Jäsenvaltiot voivat olla kantamatta arvonlisäveroa muulle kuin verovelvolliselle henkilölle suoritetusta tavaroiden yhteisökuljetuksesta siltä osin kuin se tapahtuu yhteisön alueeseen kuulumattomilla vesialueilla.

4 alajakso

Kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede-, koulutus-, viihde- ja vastaavat palvelut, kuljetuksen liitännäispalvelut sekä irtaimen omaisuuden arviointi ja irtaimeen omaisuuteen kohdistuva työsuoritus

53 artikla

Verovelvolliselle suoritettavien kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede-, koulutus-, viihde- tai vastaaviin tapahtumiin, kuten messuille ja näyttelyihin, pääsyyn liittyvien palvelujen, sekä pääsyyn liittyvien liitännäispalvelujen, suorituspaikka on paikka, jossa kyseiset tapahtumat tosiasiaassa järjestetään.

54 artikla

1. Muulle kuin verovelvolliselle henkilölle suoritettavien palvelujen ja liitännäispalvelujen, jotka liittyvät kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede-, koulutus-, viihde- tai vastaavaan toimintaan, kuten messuihin ja näyttelyihin, mukaan lukien tällaisen toiminnan järjestäjien suorittamat palvelut, suorituspaikka on paikka, jossa kyseinen toiminta tosiasiaassa tapahtuu.

2. Seuraavien muulle kuin verovelvolliselle henkilölle suoritettavien palvelujen suorituspaikka on paikka, jossa kyseiset palvelut tosiasiaassa suoritetaan:

- a) kuljetuksen liitännäispalvelut, kuten lastaus, purku, lastin käsittely ja vastaava toiminta;
- b) irtaimen aineellisen omaisuuden arviointi ja tällaiseen omaisuuteen kohdistuva työsuoritus.

▼ **M3****5 alajakso****Ravintola- ja ateriapalvelut***55 artikla*

Muiden ravintola- ja ateriapalvelujen kuin sellaisten, jotka tosiasiallisesti suoritetaan vesialuksilla, ilma-aluksilla tai junissa yhteisössä suoritettun matkustajakuljetuksen osuuden aikana, suorituspaikka on paikka, jossa palvelut tosiasiallisesti suoritetaan.

6 alajakso**Kulkuneuvon vuokraus***56 artikla*

1. Kulkuneuvon lyhytaikaisen vuokrauksen suorituspaikka on paikka, jossa kulkuneuvo tosiasiaassa annetaan asiakkaan käyttöön.

2. Paikka, jossa kulkuneuvo vuokrataan muuten kuin lyhytaikaisesti muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, on paikka, johon asiakas on sijoittautunut taikka jossa hänen kotipaikkansa tai vakinainen asuinpaikkansa on.

Kuitenkin paikka, jossa huvialus vuokrataan muuten kuin lyhytaikaisesti muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, on paikka, jossa huvialus tosiasiaassa luovutetaan asiakkaan käyttöön, kun palvelun tarjoaja tosiasiaassa suorittaa tämän palvelun kyseisessä paikassa sijaitsevasta liiketoimintansa kotipaikasta tai kiinteästä toimipaikasta.

3. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa tarkoitetaan 'lyhytaikaisella' kulkuneuvon jatkuvaa hallintaa tai käyttöä enintään 30 päivän ajan tai, alusten osalta, enintään 90 päivän ajan.

7 alajakso**Vesialuksilla, ilma-aluksilla ja junissa kulutettavat ravintola- ja ateriapalvelut***57 artikla*

1. Ravintola- ja ateriapalvelujen, jotka tosiasiallisesti suoritetaan vesialuksilla, ilma-aluksilla tai junissa yhteisössä suoritettun matkustajakuljetuksen osuuden aikana, suorituspaikka on matkustajakuljetuksen lähtöpaikka.

▼ M3

2. Sovellettaessa 1 kohtaa tarkoitetaan ”yhteisössä suoritettun matkustajakuljetuksen osuudella” sitä kuljetuksen osuutta, joka suoritetaan matkustajakuljetuksen lähtöpaikan ja saapumispaikan välillä pysähtymättä yhteisön ulkopuolella.

”Matkustajakuljetuksen lähtöpaikka” on ensimmäinen suunniteltu yhteisössä sijaitseva mahdollisesti yhteisön ulkopuolella tapahtuvan pysähdysten jälkeinen matkustajien kulkuneuvon ottamispaikka.

”Matkustajakuljetuksen saapumispaikka” on viimeinen suunniteltu yhteisössä sijaitseva mahdollisesti yhteisön ulkopuolella tapahtuvaa pysähdystä edeltävä paikka, jossa yhteisössä kulkuneuvon otetut matkustajat poistuvat kulkuneuvosta.

Meno-paluukuljetuksessa paluumatka katsotaan eri kuljetukseksi.

8 alajakso

Muille kuin verovelvollisille henkilöille suoritettavat televiestintäpalvelut, radio- ja televisiolähetyspalvelut ja sähköiset palvelut

▼ M16*58 artikla*

1. Seuraavien muulle kuin verovelvolliselle henkilölle suoritettavien palvelujen suorituspaikka on paikka, johon kyseinen henkilö on sijoittautunut taikka jossa hänen kotipaikkansa tai vakinainen asuinpaikkansa on:

- a) televiestintäpalvelut;
- b) radio- ja televisiolähetyspalvelut;
- c) sähköisesti suoritettavat palvelut, erityisesti liitteessä II tarkoitettut palvelut.

Jos palvelujen suorittaja ja asiakas ovat yhteydessä toisiinsa sähköpostitse, tämä ei sinänsä merkitse, että suoritettava palvelu on sähköisesti suoritettava palvelu.

▼ M3**9 alajakso**

Muille kuin verovelvollisille henkilöille yhteisön ulkopuolelle suoritettavat palvelut

59 artikla

Seuraavien palvelujen, jotka suoritetaan muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, joka on sijoittautunut yhteisön ulkopuolelle tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on yhteisön ulkopuolella, suorituspaikka on paikka, johon kyseinen henkilö on sijoittautunut tai jossa hänen kotipaikkansa tai vakinainen asuinpaikkansa on:

- a) tekijänoikeuksien, patenttien, lisenssien, tavaramerkkien ja vastaa-
vien oikeuksien siirrot tai käyttöilupien myöntämiset;
- b) mainos- ja ilmoituspalvelut;

▼ M3

- c) konsulttien, insinöörien, tutkimuslaitosten, lakimiesten ja tilintarkastajien sekä kirjanpitäjien palvelut ja muut vastaavat palvelut, sekä automaattinen tietojenkäsittely ja tiedon luovutus;
- d) velvoite olla kokonaan tai osittain harjoittamatta liiketoimintaa tai olla käyttämättä tässä artiklassa tarkoitettua oikeutta;
- e) pankki-, rahoitus- ja vakuutustoiminta mukaan lukien jälleenvakuutus mutta lukuun ottamatta tallelokerovuokrausta;
- f) henkilöstön asettaminen käytettäväksi;
- g) irtaimen aineellisen omaisuuden vuokraus lukuun ottamatta kaikkia kulkuneuvoja;

▼ M7

- h) pääsyn tarjoaminen yhteisön alueella sijaitsevaan maakaasuverkkoon tai tällaiseen verkkoon yhdistettyyn verkkoon, sähköverkkoon taikka lämpö- tai jäähdytysverkkoihin, näiden verkkojen kautta tapahtuva siirto tai jakelu sekä muiden näihin toimiin suoraan liittyvien palvelujen tarjoaminen.

▼ M3

10 alajakso

Kaksinkertaisen verotuksen tai verottamatta jättämisen estäminen*59 a artikla*▼ M30

Kaksinkertaisen verotuksen, verottamatta jättämisen tai kilpailun vääristymisen estämiseksi jäsenvaltiot voivat niiden palvelujen osalta, joiden suorituspaikka määräytyy 44 ja 45 artiklan, 54 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 56, 58 ja 59 artiklan mukaan, katsoa

▼ M3

- a) minkä tahansa tällaisen palvelun tai kaikkien tällaisten palvelujen suorituspaikan, jos se sijaitsee niiden alueella, sijaitsevan yhteisön ulkopuolella, jos palvelun tai palvelujen tosiasiallinen käyttö ja hyödyntäminen tapahtuu yhteisön ulkopuolella;
- b) minkä tahansa tällaisen palvelun tai kaikkien tällaisten palvelujen suorituspaikan, jos se sijaitsee yhteisön ulkopuolella, sijaitsevan niiden alueella, jos palvelun tai palvelujen tosiasiallinen käyttö ja hyödyntäminen tapahtuu niiden alueella.

▼ M16*3 a LUKU*

Raja-arvo, jota sovelletaan 33 artiklan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvia tavaroita luovuttaviin ja 58 artiklan soveltamisalaan kuuluvia palveluja suoritaviin verovelvollisiin

59 c artikla

1. Mitä 33 artiklan a alakohdassa ja 58 artiklassa säädetään, ei sovelleta, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼ M16

- a) suorittajalla tai luovuttajalla on sijoittautumispaikka vain yhdessä jäsenvaltiossa, tai jos toimipaikkaa ei ole, suorittajalla tai luovuttajalla on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka vain yhdessä jäsenvaltiossa;
- b) palvelut suoritetaan sellaiselle muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, jonka sijoittautumispaikka, kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on missä tahansa muussa jäsenvaltiossa kuin a alakohdassa tarkoitettussa jäsenvaltiossa tai tavarat lähetetään tai kuljetetaan muuhun jäsenvaltioon kuin a alakohdassa tarkoitettuun jäsenvaltioon; ja

▼ C8

- c) edellä b alakohdassa tarkoitettujen palvelujen suoritusten ja tavaroiden luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo on kuluvana kalenterivuonna enintään 10 000 euroa tai vastaava kansallisena valuuttana ilmaistava määrä, eikä tämä määrä ole ylittynyt edellisenäkään kalenterivuotena.

▼ M16

2. Jos 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu raja-arvo ylittyy jonkin kalenterivuoden aikana, 33 artiklan a alakohtaa ja 58 artiklaa sovelletaan kyseisestä hetkestä alkaen.

3. Jäsenvaltion, jonka alueella tavarat sijaitsevat niiden lähetyksen tai kuljetuksen alkamishetkellä tai johon televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja ja sähköisiä palveluja suorittavat verovelvolliset ovat sijoittautuneet, on annettava 1 kohdan edellytykset täyttävillä tavaroita luovuttaville tai palveluja suorittaville verovelvollisille oikeus valita, että luovutus- tai suorituspaikka määritetään 33 artiklan a alakohdan ja 58 artiklan mukaisesti; valinta kattaa vähintään kaksi kalenterivuotta.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet valvoakseen, että verovelvolliset täyttävät 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut edellytykset.

5. Edellä 1 kohdan c alakohdassa mainittu vastaava kansallisena valuuttana ilmaistava määrä lasketaan soveltamalla Euroopan keskuspankin direktiivin (EU) 2017/2455 hyväksymispäivänä julkaisemaa valuuttakurssia.

▼ B*4 LUKU**Tavaroiden maahantuontipaikka**60 artikla*

Tavaroiden maahantuonti tapahtuu siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella tavara on saapuessaan yhteisöön.

61 artikla

Poiketen siitä, mitä 60 artiklassa säädetään, silloin kun tavara, joka ei ole vapaassa liikkeessä, asetetaan sen yhteisöön saapumisen jälkeen johonkin 156 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn tai tilanteeseen, kokonaan tuontitulleista vapautettuun väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn tai ulkoiseen passitusmenettelyyn, kyseisen tavarantoimen maahantuonti tapahtuu siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella näitä menettelyjä tai tilanteita lakataan soveltamasta tavarasta.

Samoin jos vapaassa liikkeessä oleva tavara sen yhteisön alueelle saapumisen jälkeen asetetaan johonkin 276 ja 277 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn tai tilanteeseen, tämän tavarantoimen maahantuonti tapahtuu siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella näitä menettelyjä tai tilanteita lakataan soveltamasta tavarasta.

▼B

VI OSASTO

VEROTETTAVA TAPAHTUMA JA VEROSAATAVAN SYNTYMINEN

1 LUKU

Yleiset säännökset

62 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'verotettavalla tapahtumalla' tapahtumaa, jonka johdosta verosaatavan syntymiselle välttämättömät oikeudelliset edellytykset täyttyvät;
- 2) 'verosaatavan syntymisellä' veroviranomaisille lain nojalla tietystä hetkestä alkaen syntyvää oikeutta vaatia veronmaksuvelvolliselta veron maksamista, vaikkakin maksua voitaisiin lykätä.

2 LUKU

Tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset

63 artikla

Verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy, kun tavara luovutetaan tai palvelu suoritetaan.

64 artikla

1. Jos tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin liittyy peräkkäisiä tilityksiä tai maksuja, tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, lukuun ottamatta 14 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tavaroiden luovutuksia, joissa on kyse tavarankuokauksesta määräajaksi tai myynnistä osamaksulla, katsotaan loppuunsaatetuksi sen ajanjakson päätyttyä, jota tilitykset tai maksut koskevat.

▼M9

2. Yli yhden kalenterikuukauden ajan jatkuvana suorituksena tapahtuvat sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka lähetetään tai kuljetetaan muuhun kuin näiden tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltion ja jotka luovutetaan arvonlisäverosta vapautettuina tai jotka verovelvollinen siirtää arvonlisäverosta vapautettuina toiseen jäsenvaltion yrityksensä tarpeita varten 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, katsotaan loppuunsaatetuksi kunkin kalenterikuukauden päättyessä, kunnes tavaroiden luovutus loppuu.

Yli yhden vuoden ajan jatkuvana suorituksena tapahtuvat palvelujen suoritukset, joista hankkija on 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron ja joista ei aiheudu tilityksiä tai maksuja kyseisen ajanjakson aikana, katsotaan loppuunsaatetuiksi kunkin kalenterivuoden päättyessä, kunnes palvelujen suoritus loppuu.

▼ M9

Jäsenvaltiot voivat tietyissä muissa kuin ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa säätää, että tietyn ajanjakson aikana jatkuvana suorituksena tapahtuvat tavaroiden luovutukset tai palvelujen suoritukset on katsottava loppuunsaatetuiksi vähintään yhden vuoden välein.

▼ B*65 artikla*

Jos ennen tavaroiden luovutusta tai palvelujen suoritusta maksetaan ennakkomaksu, verosaatava syntyy vastaanotetun määrän osalta sillä hetkellä, jolloin maksu otetaan vastaan.

66 artikla

Poiketen siitä, mitä 63, 64 ja 65 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että verosaatava syntyy tiettyjen liiketoimien tai tiettyjen verovelvollisten luokkien osalta seuraavasti:

- a) viimeistään laskun laatimishetkellä;
- b) viimeistään maksun vastaanottamishetkellä;

▼ M9

- c) jos laskua ei laadita tai jos se laaditaan myöhässä, määrätyn ajan kuluessa, mutta viimeistään jäsenvaltioiden 222 artiklan toisen kohdan nojalla laskujen laatimiselle asettaman määräajan päättyessä tai, jos jäsenvaltio ei ole asettanut tällaista määräaika, määrätyn ajan kuluessa verotettavan tapahtuman toteutumishetkestä.

Ensimmäisessä kohdassa säädettyä poikkeusta ei kuitenkaan sovelleta sellaisten palvelujen suoritukseen, joiden osalta asiakas maksaa arvonlisäveron 196 artiklan nojalla, eikä 67 artiklassa tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin tai siirtoihin.

▼ M24*66 a artikla*

Poiketen siitä, mitä 63, 64 ja 65 artiklassa säädetään, sellaisen verovelvollisen suorittaman tavaroiden luovutuksen, jonka katsotaan itse vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan mukaisesti, sekä kyseiselle verovelvolliselle suoritettujen tavaroiden luovutuksen osalta verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy maksun hyväksymisajankohtana.

▼ M9*67 artikla*

Jos muuhun kuin lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltioon lähetetyt tai kuljetetut tavarat luovutetaan 138 artiklassa säädettyin edellytyksin arvonlisäverosta vapautettuina tai jos verovelvollinen siirtää tavarat arvonlisäverosta vapautettuina toiseen jäsenvaltioon yrityksensä tarpeita varten, verosaatava syntyy laskun laatimishetkellä tai 222 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä, jos laskua ei ole laadittu siihen mennessä.

Edellä olevaa 64 artiklan 1 kohtaa, 64 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa ja 65 artiklaa ei sovelleta ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin tai siirtoihin.

▼B

3 LUKU

Tavaroiden yhteisöhankinnat

68 artikla

Verotettava tapahtuma toteutuu sinä hetkenä, jona tavaroiden yhteisöhankinta suoritetaan.

Tavaroiden yhteisöhankinta on katsottava suoritetuksi sinä hetkenä, jona vastaavien tavaroiden luovutus saman jäsenvaltion alueella katsotaan suoritetuksi.

▼M9

69 artikla

Verosaatava tavaroiden yhteisöhankinnoista syntyy laskun laatimishetkellä tai 222 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä, jos laskua ei ole laadittu siihen mennessä.

▼B

4 LUKU

Tavaroiden maahantuonti

70 artikla

Verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy sillä hetkellä, jona tavaroiden maahantuonti tapahtuu.

71 artikla

1. Jos tavara sen saavuttua yhteisöön asetetaan johonkin 156, 276 ja 277 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn tai tilanteeseen tai tuontitulleista vapautettuun väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn tai ulkoiseen passitusmenettelyyn, verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy vasta, kun tavaraan lakataan soveltamasta tätä menettelyä tai tilannetta.

Jos maahantuoduista tavaroista on kannettava yhteisen politiikan mukaisia tulleja, maatalousmaksuja tai vaikutukseltaan vastaavia maksuja, verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy kuitenkin silloin, kun nämä tullit tai maksut aiheuttava tapahtuma toteutuu ja maksusaatava syntyy.

2. Jos maahantuoduista tavaroista ei kanneta mitään 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista tulleista tai maksuista, jäsenvaltioiden on verotettavan tapahtuman ja verosaatavan syntymishetken osalta sovellettava voimassa olevia tullisäännöksiä.

▼BVII OSASTO
VERON PERUSTE

1 LUKU

Määritelmä

72 artikla

Tässä direktiivissä 'käyvällä markkina-arvolla' tarkoitetaan sitä täyttä määrää, jonka asiakas siinä vaihdannan vaiheessa, jossa tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan, joutuisi kyseiset tavarat tai palvelut tuolloin saadakseen vapaan kilpailun vallitessa maksamaan riippumattomalle luovuttajalle tai suorittajalle sen jäsenvaltion alueella, jossa liiketoimi on veronalainen.

Jos vertailukelpoista tavaroiden luovutusta tai palvelujen suoritusta ei voida määrittää, 'käyvällä markkina-arvolla' tarkoitetaan seuraavaa:

- 1) tavaroiden osalta määrää, joka on vähintään näiden tai samanlaisten tavaroiden ostohinnan suuruinen taikka ostohinnan puuttuessa vähintään omakustannushinnan suuruinen määritettynä luovutushetkellä;
- 2) palvelujen osalta määrää, joka on vähintään verovelvolliselle palvelujen suorittamisesta aiheutuvien kustannusten suuruinen.

2 LUKU

Tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset

73 artikla

Muiden kuin 74–77 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten osalta veron peruste käsittää kaiken sen, mikä muodostaa luovuttajan tai suorittajan näistä liiketoimista hankkijalta tai kolmannelta saaman tai saatavan vastikkeen, mukaan lukien näiden liiketoimien hintaan suoraan liittyvät tuet.

▼M15

73 a artikla

Useamman käyttötarkoituksen arvoseteliä vastaan luovutettujen tavaroiden tai suoritettujen palvelujen veron perusteen on oltava yhtä suuri kuin arvosetelin osalta maksettu vastike tai, tämän tiedon puuttuessa, arvosetelissä itsessään taikka sitä koskevissa asiakirjoissa ilmoitettu rahallinen arvo, josta on vähennetty luovutettuihin tavaroihin tai suoritettuihin palveluihin liittyvän arvonlisäveron määrä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 73 artiklan soveltamista.

▼B*74 artikla*

Kun verovelvollinen 16 ja 18 artiklassa tarkoitetulla tavalla ottaa tai luovuttaa tavarahan taikka käyttää tavaraa, joka kuuluu yrityksen liikeomaisuuteen, tai kun verovelvollinen tai tämän oikeudenomistajat pitävät tavaroita hallussaan verovelvollisen lopettaessa verollisen liiketoimintansa, veron peruste on näiden tai samankaltaisten tavaroiden ostohinta taikka ostohinnan puuttuessa näiden liiketoimien suoritusohjelmalla määritetty omakustannushinta.

75 artikla

Sellaisten 26 artiklassa tarkoitettujen palvelujen suoritusohjelmien osalta, joissa yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvaa tavaraa käytetään yksityisiin tarpeisiin tai palvelu suoritetaan vastikkeettomasti, veron peruste on verovelvolliselle palvelujen suoritusohjelmasta aiheutuvien kustannusten määrä.

76 artikla

Tavaroiden siirrosta toiseen jäsenvaltioon muodostuvien luovutusten veron peruste on näiden tai samankaltaisten tavaroiden ostohinta taikka ostohinnan puuttuessa näiden tavaroiden siirtoohjelmalla määritetty omakustannushinta.

77 artikla

Verovelvollisen yrityksensä tarpeita varten suorittamien 27 artiklassa tarkoitettujen palvelujen suoritusohjelmien veron peruste on kyseisen liiketoimien käypä markkina-arvo.

78 artikla

Veron perusteeseen on sisällytettävä seuraavat erät:

- a) verot, tullit, tuontimaksut ja muut maksut, lukuun ottamatta itse arvonlisävero;
- b) sivukustannukset, kuten luovuttajan hankkijalta veloittamat provisio-, pakkaus-, kuljetus- ja vakuutuskustannukset.

Sovellettaessa ensimmäisen kohdan b alakohtaa jäsenvaltiot voivat pitää sivukustannuksina erilliseen sopimukseen perustuvia kustannuksia.

79 artikla

Veron perusteeseen ei sisällytetä seuraavia eräitä:

- a) kassa-alennuksina aikaistetusta maksusta annettavia hinnanalennuksia;
- b) sellaisia hankkijalle myönnettyjä hinnanalennuksia tai hyvityksiä hinnasta, jotka toteutuvat sinä hetkenä, jona liiketoimi suoritetaan;

▼ B

- c) verovelvollisen hankkijalta saamia eriä, jotka ovat jälkimmäisen nimissä ja lukuun kertyneiden kustannusten korvausta ja jotka verovelvollisen kirjanpidossa käsitellään läpikulkuerinä.

Verovelvollisen on osoitettava ensimmäisen kohdan c alakohdassa tarkoitettujen kustannusten todellinen määrä, eikä verovelvollinen saa vähentää niihin mahdollisesti sisältyvää arvonlisäveron määrää.

80 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat veropetosten tai veronkierron estämiseksi toteuttaa toimenpiteitä varmistaakseen, että sellaisten tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten osalta, joihin liittyy jäsenvaltion määrittelemiä perhe- tai muita läheisiä henkilökohtaisia suhteita taikka johto-, omistus-, jäsenyys-, rahoitus- tai oikeussuhteita, veron perusteena käytetään käypää markkina-arvoa missä tahansa seuraavista tapauksista:

- a) vastike on käypää markkina-arvoa alhaisempi ja luovutuksen tai suorituksen vastaanottajalla ei ole 167–171 ja 173–177 artiklan mukaan täyttä vähennysoikeutta;

▼ A1

- b) vastike on käypää markkina-arvoa alhaisempi ja luovuttajalla tai suorittajalla ei ole 167–171 ja 173–177 artiklan mukaan täyttä vähennysoikeutta ja luovutus tai suoritus on vapautettu verosta 132, 135, 136, 371, 375, 376 tai 377 artiklan, 378 artiklan 2 kohdan tai 379 artiklan 2 kohdan taikka 380–390 c artiklan mukaisesti;

▼ B

- c) vastike on käypää markkina-arvoa korkeampi ja luovuttajalla tai suorittajalla ei ole 167–171 tai 173–177 artiklan mukaan täyttä vähennysoikeutta.

Oikeussuhteisiin voivat ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa kuulua myös työnantajan ja työntekijän taikka työnantajan ja työntekijän perheen tai muiden tähän läheisessä yhteydessä olevien henkilöiden väliset suhteet.

2. Käyttäessään 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta jäsenvaltiot voivat määrittellä ne tavaroiden luovuttajien, palvelujen suorittajien tai vastaanottajien luokat, joihin toimenpiteitä sovelletaan.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvonlisäverokomitealle 1 kohdan säännösten nojalla hyväksytyt kansalliseen lainsäädäntöön kuuluvat toimenpiteet sikäli kuin ne eivät ole toimenpiteitä, joihin neuvosto on direktiivin 77/388/ETY 27 artiklan 1-4 kohdan mukaisesti antanut luvan ennen 13 päivää elokuuta 2006 ja joiden soveltamista jatketaan tämän artiklan 1 kohdan nojalla.

*81 artikla***▼M30**

Jäsenvaltiot, jotka eivät 1 päivänä tammikuuta 1993 käyttäneet 98 artiklan mukaista mahdollisuutta soveltaa alennettua verokantaa, voivat käyttäässä 89 artiklassa säädettyä mahdollisuutta säätää, että liitteessä III olevassa 26 kohdassa tarkoitetuissa taide-esineiden luovutuksissa veron peruste on yhtä suuri kuin 73, 74, 76, 78 ja 79 artiklan mukaisesti vahvistetun määrän murto-osa.

▼B

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu murto-osa vahvistetaan siten, että näin maksettava arvonlisävero on vähintään 5 prosenttia 73, 74, 76, 78 ja 79 artiklan mukaisesti vahvistetusta määrästä.

82 artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää, että veron perusteeseen sisältyy tavaroiden luovutuksen ja palvelujen suorituksen osalta sellaisen 346 artiklassa tarkoitetun verosta vapautetun sijoituskullan arvo, jonka asiakas on toimitan työstettäväksi ja joka tämän seurauksena menettää arvonlisäverosta vapautetun sijoituskullan asemansa tällaisia tavaroita luovutettaessa tai palveluja suoritettaessa. Arvona on käytettävä käypää markkina-arvoa, joka sijoituskullalla on ajankohtana, jona tällaisia tavaroita luovutetaan tai palveluja suoritetaan.

*3 LUKU****Tavaroiden yhteisöhankinnat****83 artikla*

Tavaroiden yhteisöhankintojen veron peruste muodostuu samoista eristä kuin jäsenvaltion alueella suoritettujen samojen tavaroiden luovutuksen veron peruste ►C1 2 luvun mukaan ◄ muodostuu. Erityisesti 21 ja 22 artiklassa tarkoitettuihin tavaroiden yhteisöhankintoihin rinnastettavien liiketoimien veron peruste on näiden tai samankaltaisten tavaroiden ostohinta taikka ostohinnan puuttuessa näiden liiketoimien suoritushetkellä määritetty omakustannushinta.

▼B*84 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmisteverot, jotka valmisteveron alaisen tuotteen yhteisöhankinnan tekevän henkilön on maksettava tai jotka tämä on maksanut, sisällytetään veron perusteeseen 78 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan mukaisesti.
2. Jos hankkijalle tavaroiden yhteisöhankinnan suorittamishetken jälkeen palautetaan tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa maksettu valmistevero, veron perustetta on vastaavasti alennettava siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella tavaroiden yhteisöhankinta suoritettiin.

*4 LUKU****Tavaroiden maahantuonti****85 artikla*

Tavaroiden maahantuonnin veron peruste on voimassa olevissa yhteisön säännöksissä määritelty tullausarvo.

86 artikla

1. Veron perusteeseen on sisällytettävä seuraavat erät, jollei niitä ole ennestään siihen sisällytetty:
 - a) tuontijäsenvaltion ulkopuolella kannettavat sekä maahantuonnin perusteella kannettavat verot, tullit, tuontimaksut ja muut maksut, lukuun ottamatta kannettavaa arvonlisäveroa;
 - b) sivukustannukset, kuten provisio-, pakkaus-, kuljetus- ja vakuutuskulut tavaroiden tuontijäsenvaltion alueella sijaitsevaan ensimmäiseen määräpaikkaan saakka, sekä kustannukset, jotka aiheutuvat kuljetuksesta toiseen yhteisössä sijaitsevaan määräpaikkaan, jos tämä paikka on tiedossa silloin, kun verotettava tapahtuma toteutuu.
2. 'Ensimmäisellä määräpaikalla' tarkoitetaan 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa paikkaa, joka mainitaan rahtikirjassa tai muussa kuljetusasiakirjassa, jolla tavarat tuodaan tuontijäsenvaltioon. Tällaisen maininnan puuttuessa ensimmäisenä määräpaikkana pidetään paikkaa, jossa kuorma ensimmäisen kerran puretaan tuontijäsenvaltiossa.

▼B*87 artikla*

Veron perusteeseen ei sisällytetä seuraavia eriä:

- a) kassa-alennuksina aikaistetusta maksusta annettavia hinnanalennuksia;
- b) sellaisia hankkijalle myönnettyjä hinnanalennuksia tai hyvityksiä hinnasta, jotka toteutuvat sinä hetkenä, jolloin maahantuonti tapahtuu.

88 artikla

Kun tavarat on viety maasta väliaikaisesti yhteisön ulkopuolelle ja ne uudelleen maahantuodaan yhteisöön sen jälkeen, kun niitä on yhteisön ulkopuolella korjattu, valmistettu, sovitettu, koottu tai käsitelty, jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että näiden tavaroiden arvonlisäverokohtelu on sama, jota olisi sovellettu kyseisiin tavaroihin, jos mainitut työt olisi suoritettu niiden alueella.

89 artikla

Jäsenvaltiot, jotka eivät 1 päivänä tammikuuta 1993 käyttäneet 98 artiklan mukaista mahdollisuutta soveltaa alennettua verokantaa, voivat säätää, että 311 artiklan 1 kohdan 2, 3 ja 4 alakohdassa määriteltyjen taide-, keräily- tai antiikkiesineiden tuonnissa veron peruste on yhtä suuri kuin 85, 86 ja 87 artiklan mukaisesti vahvistetun määrän murto-osa.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu murto-osa vahvistetaan siten, että näin tuonnista maksettava arvonlisävero on vähintään 5 prosenttia 85, 86 ja 87 artiklan mukaisesti vahvistetusta määrästä.

*5 LUKU****Erinäiset säännökset****90 artikla*

1. Sopimuksen mitätöimisen, peruuttamisen tai purkamisen taikka kauppahinnan maksamisen täyden tai osittaisen laiminlyönnin tai liiketoimen suorittamisen jälkeen myönnettävän hinnanalennuksen johdosta veron perustetta on vastaavasti alennettava jäsenvaltioiden vahvistamin edellytyksin.

2. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta 1 kohtaa, jos maksu laiminlyödään kokonaan tai osittain.

91 artikla

1. Jos maahantuonnin veron perusteen määrittämiseksi tarpeelliset erät ilmoitetaan muun kuin sen jäsenvaltion valuuttana, jossa arvon määrittäminen suoritetaan, muuntokurssi on määritettävä tullausarvon laskemisesta voimassa olevien yhteisön säännösten mukaisesti.

▼ B

2. Jos muun liiketoimen kuin tavaran maahantuonnin veron perusteen määrittämiseksi tarpeelliset erät ilmoitetaan muuna kuin sen jäsenvaltion valuuttana, jossa arvon määrittäminen suoritetaan, sovellettava muuntokurssi on verosaatavan syntymishetkellä viimeisin kyseisen jäsenvaltion edustavimmilla valuuttamarkkinoilla rekisteröity myyntikurssi tai kurssi, joka määritetään näiden markkinoiden perusteella, tämän jäsenvaltion vahvistamia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen.

▼ M9

Jäsenvaltiot hyväksyvät sen sijaan Euroopan keskuspankin verosaatavan syntymishetkellä julkaiseman viimeisimmän valuuttakurssin käyttämisen. Muuntaminen muiden valuuttojen kuin euron välillä tehdään soveltamalla kunkin valuutan euron muuntokurssia. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niille ilmoitetaan asiasta, jos verovelvollinen käyttää tätä mahdollisuutta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tiettyjen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien tai tiettyjen verovelvollisten ryhmien osalta soveltaa tullausarvon laskemisesta voimassa olevien yhteisön säännösten mukaisesti määritettyä muuntokurssia.

▼ B*92 artikla*

Jäsenvaltiot voivat palautettavan pakkausmateriaalin kustannusten osalta soveltaa jotakin seuraavista säännöksistä:

- a) jättää ne veron perusteen ulkopuolelle ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet veron perusteen tarkistamiseksi, jollei pakkausmateriaalia palauteta;
- b) sisällyttää ne veron perusteeseen ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet veron perusteen tarkistamiseksi, jos pakkausmateriaali tosiasiallisesti palautetaan.

VIII OSASTO

VEROKANNAT

1 LUKU

*Verokantojen soveltaminen**93 artikla*

Verollisiin liiketoimiin on sovellettava sitä verokantaa, joka on voimassa verotettavan tapahtuman toteutuessa.

Seuraavissa tapauksissa sovellettava verokanta on kuitenkin verokanta, joka on voimassa verosaatavan syntymishetkellä:

- a) 65 ja 66 artiklassa säädetyt tapaukset;
- b) tavaroiden yhteisöhankinnat;
- c) 71 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettujen tavaroiden maahantuonti.

▼B*94 artikla*

1. Tavaroiden yhteisöhankintoihin on sovellettava samaa verokantaa, jota sovelletaan jäsenvaltion alueella tapahtuviin saman tavarantoiminnan luovutuksiin.
2. Jollei 103 artiklan 1 kohdassa säädetystä mahdollisuudesta soveltaa taide-, keräily- tai antiikkiesineiden tuonnissa alennettua verokantaa muuta johdu, tavaroiden maahantuontiin on sovellettava samaa verokantaa, jota sovelletaan jäsenvaltion alueella tapahtuviin saman tavarantoiminnan luovutuksiin.

95 artikla

Jäsenvaltiot voivat verokannan muuttuessa toteuttaa 65 ja 66 artiklassa säädettyissä tapauksissa tarkistuksia ottaakseen huomioon tavarantoiminnan tai palvelun suorituksen hetkellä sovellettavan verokannan.

Jäsenvaltiot voivat myös toteuttaa tarvittavat siirtymätoimenpiteet.

*2 LUKU**Verokantojen rakenne ja tasot***1 jakso****Yleinen verokanta***96 artikla*

Jäsenvaltioiden on sovellettava yleistä arvonlisäverokantaa, joka kunkin jäsenvaltion on vahvistettava prosenttiosuudeksi veron perusteesta, ja sen on oltava sama sekä tavaroiden luovutuksille että palvelujen suorituksille.

▼M18*97 artikla*

Yleisen verokannan on oltava vähintään 15 prosenttia.

▼B**2 jakso****Alennetut verokannat****▼M30***98 artikla*

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa enintään kahta alennettua verokantaa.

Alennetut verokannat on vahvistettava prosenttiosuutena veron perusteesta, jonka on oltava vähintään 5 prosenttia ja jota saa soveltaa ainoastaan liitteessä III lueteltuihin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja verokantoja tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, joita koskee enintään 24 liitteen III kohtaa.

▼ M30

2. Jäsenvaltiot voivat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kahden alennetun verokannan lisäksi soveltaa yhtä alennettua verokantaa, joka on alhaisempi kuin 5 prosentin vähimmäismäärä, ja vapautusta, johon liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, joita koskee enintään seitsemän liitteen III kohtaa.

Alennettua verokantaa, joka on alhaisempi kuin 5 prosentin vähimmäismäärä, ja vapautusta, johon liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, voidaan soveltaa ainoastaan tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, joita koskee seuraavat liitteen III kohdat:

- a) 1–6 ja 10 c kohta;
- b) kaikki muut liitteen III kohdat, jotka kuuluvat 105 a artiklan 1 kohdassa säädettyjen mahdollisuuksien piiriin.

Sovellettaessa tämän kohdan toisen alakohdan b alakohtaa 105 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen asumista koskevien liiketoimien katsotaan kuuluvan liitteessä III olevan 10 kohdan soveltamisalaan.

Jäsenvaltioiden, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat alennettuja verokantoja, jotka ovat alhaisempia kuin 5 prosentin vähimmäismäärä tai myönsivät vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, joita koskee useampi kuin seitsemän liitteen III kohtaa, on rajoitettava kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista tai kyseisten vapautusten myöntämistä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan noudattamiseksi viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2032 tai siihen mennessä, kun 402 artiklassa tarkoitettu lopullinen järjestelmä on hyväksytty, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi. Jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää, mihin tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin ne jatkavat kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista tai kyseisten vapautusten myöntämistä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja alennettuja verokantoja ja vapautuksia ei sovelleta sähköisesti suoritettaviin palveluihin, lukuun ottamatta liitteessä III olevassa 6, 7, 8 ja 13 kohdassa lueteltuja palveluja.

4. Soveltaessaan tässä direktiivissä säädettyjä alennettuja verokantoja ja vapautuksia jäsenvaltiot voivat käyttää yhdistettyä nimikkeistöä tai tilastollista toimialoittaista tuoteluokitusta, tai molempia, kyseisen luokan täsmällisen kattavuuden määrittämiseksi.

100 artikla

Komissio toimittaa neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 ja sen jälkeen viiden vuoden välein kertomuksen liitteen III soveltamisalasta ja tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

▼ M30**2 a jakso****Poikkeukselliset tilanteet***101 a artikla*

1. Jos komissio on myöntänyt jäsenvaltiolle neuvoston direktiivin 2009/132/EY ⁽¹⁾ 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti luvan soveltaa vapautusta tavaroihin, jotka on maahantuotu katastrofin uhrien hyväksi, kyseinen jäsenvaltio voi myöntää samoin edellytyksin vapautuksen, johon liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, kyseisten tavaroiden yhteisöhankinnoille ja luovutuksille ja tällaisiin tavaroihin liittyvien palvelujen suorituksille, mukaan lukien vuokrauspalvelut.
2. Jäsenvaltion, joka haluaa soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua toimenpidettä, on ilmoitettava asiasta arvonlisäverokomitealle.
3. Kun tämän artiklan 1 kohdassa säädetystä vapautuksesta hyötyvien elinten hankkimia tavaroita tai palveluja käytetään muihin kuin direktiivin 2009/132/EY VIII osaston 4 luvussa säädettyihin tarkoituksiin, tällaisten tavaroiden tai palvelujen käytöstä on suoritettava arvonlisäveroa edellytyksin, jotka ovat voimassa silloin, kun vapautuksen edellytykset eivät enää täyty.

▼ B**3 jakso****Eriyiset säännökset**▼ M30▼ B*103 artikla*

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että alennettua verokantaa tai jotakin niiden 98 ja 99 artiklan mukaisesti soveltamaa alennettua verokantaa sovelletaan myös 311 artiklan 1 kohdan 2, 3 ja 4 alakohdassa määriteltyjen taide-, keräily- tai antiikkiesineiden maahantuontiin.
2. Käyttäessään 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettua verokantaa myös seuraaviin luovutuksiin:
 - a) tekijän tai hänen oikeudenomistajiensa suorittamat taide-esineiden luovutukset;
 - b) taide-esineiden luovutukset, jotka muu verovelvollinen kuin verovelvollinen jälleenmyyjä satunnaisesti suorittaa, kun tämä verovelvollinen on itse maahantuonut taide-esineet tai kun tekijä tai tämän oikeudenomistaja on luovuttanut ne verovelvolliselle tai kun ne ovat oikeuttaneet verovelvollisen täyteen arvonlisäveron vähennykseen.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2009/132/EY, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan b ja c alakohdan soveltamisalasta vapautettaessa tietty tavaroiden lopullinen maahantuonti arvonlisäverosta (EUVL L 292, 10.11.2009, s. 5).

▼ M30*104 artikla*

1. Itävalta voi soveltaa Jungholtzin ja Mittelbergin (Kleines Walsertal) kunnissa toista yleistä verokantaa, joka on alempi kuin muualla Itävallassa sovellettava vastaava verokanta, mutta kuitenkin vähintään 15 prosenttia.
2. Kreikka voi soveltaa manner-Kreikassa sovellettavia verokantoja enintään 30 prosenttia alhaisempia verokantoja Lesboksen, Khioksen, Samoksen, Dodekanesian ja Kykladien alueilla ja Thassoksen, Pohjois-Sporadien, Samothraken ja Skyroksen saarilla.
3. Portugali voi soveltaa Azorien ja Madeiran itsehallintoalueilla suoritettuihin liiketoimiin sekä kyseisille alueille tapahtuvaan suoraan maahantuontiin alempia verokantoja kuin mantereella sovelletaan.
4. Portugali voi soveltaa toista 98 artiklan 1 kohdassa säädetyistä kahdesta alennetusta verokannasta Lissabonin alueen siltatulleihin.

105 a artikla

1. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin oikeuden mukaisesti 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisempia alennettuja verokantoja tai myönsivät vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, liitteen III muissa kuin 1–6 ja 10 c kohdassa lueteltujen tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, voivat 98 artiklan 2 kohdan mukaisesti jatkaa kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista tai kyseisten vapautusten myöntämistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin oikeuden mukaisesti 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisempia alennettuja verokantoja asumista koskeviin liiketoimiin, jotka eivät kuulu sosiaalipolitiikan piiriin, voivat 98 artiklan 2 kohdan mukaisesti jatkaa kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista.

Jäsenvaltioiden on toimitettava arvonlisäverokomitealle 98 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohtaan liittyviä alennettuja verokantoja ja vapautuksia koskevat keskeiset kansalliset säännökset ja soveltamisedellytykset viimeistään 7 päivänä heinäkuuta 2022.

Muut jäsenvaltiot voivat 98 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti soveltaa 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisempia alennettuja verokantoja tai vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, samoihin tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin ja samoin edellytyksin kuin ne, joita sovellettiin 1 päivänä tammikuuta 2021 tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

▼ M30

2. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin oikeuden mukaisesti alle 12 prosentin alennettuja verokantoja, mukaan lukien 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisemmat alennetut verokannat, tai jotka myönsivät vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, muiden kuin liitteessä III lueteltujen tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, voivat 98 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti jatkaa kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista tai kyseisten vapautusten myöntämistä 1 päivään tammikuuta 2032 tai 402 artiklassa tarkoitetun lopullisen järjestelmän hyväksymiseen saakka sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

3. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin oikeuden mukaisesti vähintään 12 prosentin alennettuja verokantoja muiden kuin liitteessä III lueteltujen tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, voivat 98 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti jatkaa kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on toimitettava arvonlisäverokomitealle kirjallisina tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja alennettuja verokantoja koskevat keskeiset kansalliset säännökset ja soveltamisedellytykset viimeistään 7 päivänä heinäkuuta 2022.

Muut jäsenvaltiot voivat 98 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti soveltaa vähintään 12 prosentin alennettuja verokantoja samoihin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin ja samoin edellytyksin, joita sovellettiin 1 päivänä tammikuuta 2021 tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

4. Poiketen siitä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, 1 päivään tammikuuta 2030 mennessä lakataan soveltamasta alennettuja verokantoja tai vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, fossiilisiin polttoaineisiin ja muihin tavaroihin, joilla on samankaltainen vaikutus kasvihuonekaasupäästöihin, kuten turpeeseen ja polttopuuna käytettävään puuhun. Alennettuja verokantoja tai vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus ja jotka koskevat kemiallisia torjunta-aineita ja kemiallisia lannoitteita, lakataan soveltamasta 1 päivään tammikuuta 2032 mennessä.

5. Jäsenvaltioiden, jotka tämän artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan ja 3 kohdan kolmannen alakohdan ja 105 b artiklan mukaisesti haluavat soveltaa vähintään 12 prosentin suuruisia alennettuja verokantoja, 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäisverokantaa alhaisempia alennettuja verokantoja tai vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, on viimeistään 7 päivänä lokakuuta 2023 annettava yksityiskohtaiset säännöt kyseisten mahdollisuuksien käyttämisestä. Jäsenvaltioiden on toimitettava arvonlisäverokomitealle antamansa keskeiset kansalliset säännökset.

6. Komissio esittää viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2025 neuvostolle jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella kertomuksen, joka sisältää kattavan luettelon tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa ja 105 b artiklassa tarkoitetuista tavaroista ja palveluista, joihin jäsenvaltioissa sovelletaan alennettuja verokantoja, myös 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisempia alennettuja verokantoja, tai vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus.

▼ M30*105 b artikla*

Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin oikeuden mukaisesti alennettuja verokantoja, jotka ovat vähintään 5 prosenttia, asumista koskeviin liiketoimiin, jotka eivät kuulu sosiaalipolitiikan piiriin, voivat 98 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti jatkaa kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista. Tällöin tällaisiin liiketoimiin sovellettavan verokannan on oltava vähintään 12 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2042 alkaen.

Jäsenvaltioiden on toimitettava arvonlisäverokomitealle kirjallisina ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja alennettuja verokantoja koskevat keskeiset kansalliset säännökset ja soveltamisedellytykset viimeistään 7 päivänä heinäkuuta 2022.

Muut jäsenvaltiot voivat 98 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti soveltaa vähintään 12 prosentin alennettua verokantaa tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin liiketoimiin samoin edellytyksin, joita sovellettiin 1 päivänä tammikuuta 2021 tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa.

Sovellettaessa 98 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa tässä artiklassa tarkoitettujen liiketoimien katsotaan kuuluvan liitteessä III olevan 10 kohdan soveltamisalaan.

▼ M5

▼ M30

▼ B*5 LUKU**Tilapäiset säännökset***▼ M30**

▼ M2

▼ M30

▼ M2

▼ M5

▼ M30

▼ M28*129 a artikla*

1. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa yhden seuraavista toimenpiteistä:

- a) soveltaa alennettua verokantaa covid-19-taudin *in vitro* -diagnostiikkaan tarkoitettujen lääkinnällisten laitteiden luovutuksiin sekä kyseisiin laitteisiin läheisesti liittyvien palvelujen suorituksiin;

▼ **M28**

- b) myöntää vapautuksen, johon liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, covid-19-taudin *in vitro* -diagnostiikkaan tarkoitettujen lääkinällisten laitteiden luovutuksille sekä kyseisiin laitteisiin läheisesti liittyvien palvelujen suorituksille.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä voidaan soveltaa ainoastaan sellaisiin covid-19-taudin *in vitro* -diagnostiikkaan tarkoitettuihin lääkinällisiin laitteisiin, jotka ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/79/EY⁽¹⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2017/746⁽²⁾ ja muussa sovellettavassa unionin lainsäädännössä säädettyjen sovellettavien vaatimusten mukaisia.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää vapautuksen, johon liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, covid-19-rokotteiden luovutuksille sekä kyseisiin rokotteisiin läheisesti liittyvien palvelujen suorituksille.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta voidaan soveltaa ainoastaan komission tai jäsenvaltioiden hyväksymiin covid-19-rokotteisiin.

3. Tätä artiklaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2022.

▼ **M2**▼ **B**

IX OSASTO

VAPAUTUKSET

1 LUKU

Yleiset säännökset

131 artikla

Jäljempänä 2–9 luvussa säädettyjä vapautuksia sovelletaan rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista ja noudattaen jäsenvaltioiden vahvistamia edellytyksiä mainittujen vapautusten oikean ja selkeän soveltamisen varmistamiseksi ja kaikenlaisten petosten, verojen kiertämisen ja väärinkäytösten estämiseksi.

2 LUKU

Tiettyjen yleishyödyllisten toimintojen vapautukset

132 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:
- a) julkisen postilaitoksen palvelujen suoritukset ja niihin liittyvät tavaroiden luovutukset, lukuun ottamatta henkilökuljetus- ja televiestintäpalveluja;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/79/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 1998, *in vitro*-diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinällisistä laitteista (EYVL L 331, 7.12.1998, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/746, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, *in vitro*-diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinällisistä laitteista sekä direktiivin 98/79/EY ja komission päätöksen 2010/227/EU kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 176).

▼ B

- b) julkisyhteisöjen ylläpitämien tai niihin verrattavissa sosiaalisissa olosuhteissa toimivien sairaaloiden, lääkinnällisen hoidon tai diagnostiikan keskusten ja muiden asianmukaisesti hyväksytyjen vastaavalaisten laitosten harjoittama sairaanhoito, lääkärinhoito sekä niihin läheisesti liittyvät toimet;
- c) lääketieteellisen hoidon antaminen henkilölle asianomaisen jäsenvaltion määrittelemiä lääketieteellisten ammattien ja avustavan hoitohenkilöstön ammattien harjoittamisen yhteydessä;
- d) ihmiselinten, -veren ja -maidon luovutukset;
- e) hammasteknikkojen ammatilliset palvelujen suoritukset sekä hammaslääkärien ja hammasteknikkojen suorittamat hammasproteesien luovutukset;
- f) sellaisten riippumattomien yhteenliittymien, joiden toiminta on vapautettu arvonlisäverosta tai jotka eivät ole toiminnastaan arvonlisäverollisia, jäsenilleen suorittamat palvelut, jotka ovat välittömästi tarpeellisia näiden toiminnalle, jos nämä yhteenliittymät vaativat jäseniltään korvaukseksi ainoastaan kunkin osuuden yhteisistä kustannuksista, edellyttäen, että tällainen vapautus ei ole omiaan johtamaan kilpailun vääristymiseen;
- g) sosiaalihuoltoon tai sosiaaliturvaan läheisesti liittyvät palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset, mukaan lukien vanhainkotien, julkisoikeudellisten laitosten tai muiden kyseisessä jäsenvaltiossa tunnustettujen, sosiaalisia hyvinvointipalveluja tuottavien laitosten palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset;
- h) julkisoikeudellisten laitosten tai muiden kyseisessä jäsenvaltiossa tunnustettujen, sosiaalisia hyvinvointipalveluja tuottavien laitosten suorittamat palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset, jotka liittyvät läheisesti lasten ja nuorten suojeluun;
- i) lasten ja nuorten opetus, koulu- ja yliopisto-opetus, ammattikoulutus ja ammatillinen uudelleenopetus sekä niihin suoraan liittyvien palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset, joita suorittavat näitä tehtäviä saaneet julkisoikeudelliset laitokset tai muut laitokset, joilla kyseisen jäsenvaltion mukaan on vastaavia päämääriä;
- j) opettajan koulu- tai yliopisto-opetuksen tueksi antamat yksityisopitunnit;
- k) uskonnollisten tai filosofisten laitosten suorittama henkilöstön saattaminen käytettäväksi b, g, h ja i alakohdassa tarkoitettuihin toimiin hengellisen avun antamista varten;

▼B

- l) poliittisia, ammattijärjestöllisiä, uskonnollisia, isänmaallisia, filosofisia, hyväntekeväisyys- tai kansalaisaatteellisia päämääriä edistävien, voittoa tavoittelemattomien järjestöjen palvelujen suoritukset jäsenilleen yhteisen edun hyväksi sääntöjen mukaista jäsenmaksua vastaan ja niihin suoraan liittyvät tavaroiden luovutukset, jollei tämä vapautus ole omiaan johtamaan kilpailun vääristymiseen;
- m) tietyt, läheisesti urheiluun ja liikuntakasvatukseen liittyvät palvelujen suoritukset, joita voittoa tavoittelemattomat yhteisöt tarjoavat urheiluun tai liikuntakasvatukseen osallistuville henkilöille;
- n) tietyt julkisoikeudellisten laitosten tai muiden kyseisen jäsenvaltion tunnustamien kulttuurilaitosten kulttuuripalvelujen suoritukset ja niihin läheisesti liittyvät tavaroiden luovutukset;
- o) sellaisten yhteisöjen, joiden liiketoimet on b, g, h, i, l, m tai n alakohdan mukaisesti vapautettu verosta, yksinomaan omiin tarkoituksiinsa järjestämien varainhankintakampanjoiden yhteydessä suorittamat palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset, jollei tämä vapautus ole omiaan johtamaan kilpailun vääristymiseen;
- p) asianmukaisesti hyväksytyjen yhteisöjen harjoittama sairaiden tai loukkaantuneiden henkilöiden kuljetus erityisesti tätä tarkoitusta varten varustetuilla kulkuneuvoilla;
- q) julkisten radio- ja televisiolaitosten harjoittama muu kuin kaupallinen toiminta.

2. Jäsenvaltiot voivat asettaa 1 kohdan o alakohdan soveltamiseksi tarpeellisia rajoituksia erityisesti vapautukseen oikeuttavien varainhankintakampanjoiden lukumäärälle tai tuottojen suuruudelle.

133 artikla

Jäsenvaltiot voivat tapauskohtaisesti asettaa 132 artiklan 1 kohdan b, g, h, i, l, m ja n alakohdassa säädetyn vapautuksen myöntämiselle muiden yhteisöjen kuin julkisoikeudellisten laitosten osalta yhden tai useamman seuraavista edellytyksistä:

- a) kyseisten yhteisöjen tarkoituksena ei saa olla järjestelmällinen voiton tavoittelu, eikä mahdollisesti syntynyttä voittoa saa koskaan jakaa, vaan se on käytettävä tarjottujen palvelujen ylläpitämiseksi tai kehittämiseksi;
- b) näiden yhteisöjen johdossa ja hallinnossa toimivien henkilöiden on toimittava pääasiallisesti vapaaehtoisuusperiaatteella, eikä heille saa omassa toiminnassaan tai välikäsien kautta koitua välitöntä tai välillistä hyötyä toiminnan tuloksesta;

▼ B

- c) näiden yhteisöjen on sovellettava viranomaisten vahvistamia hintoja tai sellaisia hintoja, jotka eivät ylitä vahvistettuja hintoja, taikka sellaisten liiketoimien osalta, joiden hintoja ei ole vahvistettava, alhaisempia hintoja kuin niitä, joita arvonlisäveron alaiset kaupalliset yritykset veloittavat vastaavista liiketoimista;
- d) vapautukset eivät saa johtaa arvonlisäverovelvollisia kaupallisia yrityksiä haittaavaan kilpailun vääristymiseen.

Jäsenvaltiot, jotka sovelsivat direktiivin 77/388/ETY liitteen E nojalla 1 päivänä tammikuuta 1989 arvonlisäveroa 132 artiklan 1 kohdan m ja n alakohdassa tarkoitettuihin liiketoimiin ► **C1** , voivat soveltaa tämän artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdassa säädettyjä edellytyksiä ◀ mainituille julkisoikeudellisten laitosten suorittamille tavaroiden luovutuksille tai palvelujen suorituksille myönnettävään vapautukseen.

134 artikla

Palvelujen suorituksiin ja tavaroiden luovutuksiin ei sovelleta 132 artiklan 1 kohdan b, g, h, i, l, m ja n alakohdassa tarkoitettuja vapautuksia seuraavissa tapauksissa:

- a) jos kyseiset liiketoimet eivät ole välttämättömiä vapautettujen liiketoimien suoritukselle;
- b) jos kyseisten liiketoimien pääasiallinen tarkoitus on lisätulojen hankkiminen yhteisölle tällaisilla liiketoimilla, jotka kilpailevat suoraan arvonlisäveron alaisten kaupallisten yritysten harjoittaman toiminnan kanssa.

*3 LUKU****Muiden toimintojen vapautukset****135 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:
- a) vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnot, mukaan lukien näihin liiketoimiin liittyvät vakuutuksenvälittäjän ja vakuutusasiamiehen palvelujen suoritukset;
- b) luottojen myöntäminen ja välitys sekä luotonantajan harjoittama luottojen hallinta;
- c) luottotakuiden ja muiden vakuuksien välitys ja muu käsittely sekä luotonantajan harjoittama luottotakuiden hallinta;
- d) liiketoimet, mukaan lukien välitys, jotka koskevat talletus- ja käyttöilejä, maksuja, tilisiirtoja, saamisista, shekkejä ja muita siirrettäviä asiakirjoja, lukuun ottamatta saamisten perimistä;

▼ B

- e) liiketoimet, mukaan lukien välitys, jotka koskevat valuuttaa sekä laillisina maksuvälineinä käytettäviä seteleitä ja kolikoita, lukuun ottamatta keräilykolikoita ja -seteleitä eli kulta-, hopea- ja muita metallikolikoita ja seteleitä, joita ei tavallisesti käytetä laillisina maksuvälineinä tai jotka ovat numismaattisesti arvokkaita kolikoita;
- f) liiketoimet, mukaan lukien välitys mutta lukuun ottamatta hallintoa ja tallessapitoa, jotka koskevat osakkeita, yhtiö- ja yhteenliittymäosuuksia, obligaatioita ja muita arvopapereita, ei kuitenkaan tavaroiden hallintaan oikeuttavia asiakirjoja ja 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia ja arvopapereita;
- g) jäsenvaltioiden määrittelemien erityisten sijoitusrahastojen hallinta;
- h) kunkin omalla alueella postipalveluiden käyttöön kelpaavien postimerkkien sekä veromerkkien ja muiden vastaavien merkkien luovutus nimellis arvostaan;
- i) vedonlyönti, arvonta ja muut uhka- tai rahapelit, jollei kunkin jäsenvaltion säättämistä edellytyksistä ja rajoituksista muuta johdu;
- j) rakennuksen tai rakennuksen osan luovutus siihen liittyvine maapohjineen, paitsi 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainituissa tapauksissa;
- k) sellaisen rakentamattoman kiinteän omaisuuden luovutus, joka ei ole 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua rakennusmaata;
- l) kiinteän omaisuuden vuokraus.

2. Edellä 1 kohdan l alakohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta seuraaviin liiketoimiin:

- a) hotellialalla tai vastaavalla alalla harjoitettava kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä määritelty majoitustoiminta, mukaan lukien leirintätarkoitukseen varustetuilla alueilla tapahtuva majoitustoiminta;
- b) alueiden vuokraus kulkuneuvojen paikoitusta varten;
- c) pysyvästi asennettujen laitteiden ja koneiden vuokraus;
- d) säilytyslokeroiden vuokraus.

Jäsenvaltiot voivat säätää muistakin 1 kohdan l alakohdassa säädetyn vapautuksen soveltamisalaa koskevista poikkeuksista.

▼ B*136 artikla*

Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:

▼ A1

- a) sellaisten tavaroiden luovutukset, joita on käytetty kokonaan 132, 135, 371, 375, 376 ja 377 artiklan, 378 artiklan 2 kohdan, 379 artiklan 2 kohdan sekä 380–390 c artiklan nojalla vapautettuun toimintaan, jos nämä tavarat eivät ole oikeuttaneet veron vähentämiseen;

▼ B

- b) sellaisten tavaroiden luovutukset, joiden hankinta tai käyttö ei 176 artiklan mukaisesti ole oikeuttanut vähennykseen.

▼ M24*136 a artikla*

Jos verovelvollisen katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on vapautettava verosta kyseisten tavaroiden luovutus kyseiselle verovelvolliselle.

▼ B*137 artikla*

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää verovelvollisilleen oikeuden valita verotus seuraavien liiketoimien osalta:

- a) edellä 135 artiklan 1 kohdan b–g alakohdassa tarkoitetut rahoitusliiketoimet;
- b) muun kuin 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun rakennuksen tai rakennuksen osan ja siihen liittyvän maapohjan luovutus;
- c) sellaisen rakentamattoman kiinteän omaisuuden luovutus, joka ei ole 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua rakennusmaata;
- d) kiinteän omaisuuden vuokraus.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 kohdassa säädetyn valintaoikeuden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän valintaoikeuden soveltamisalaa.

*4 LUKU****Yhteisöliiketoimien vapautukset*****1 jakso****Tavaroiden luovutusten vapautukset***138 artikla***▼ M21**

1. Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka myyjä, hankkija tai joku muu näiden puolesta lähettää tai kuljettaa jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, mutta kuitenkin yhteisössä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼ M21

- a) tavarat luovutetaan sellaiselle toiselle verovelvolliselle tai sellaiselle oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, joka toimii tässä ominaisuudessa muussa jäsenvaltiossa kuin tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa;
- b) verovelvolliselle tai sellaiselle oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, jolle tavarat luovutetaan, on annettu arvonlisäverotunniste muussa jäsenvaltiossa kuin tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa ja hän on ilmoittanut tämän arvonlisäverotunnisteen luovuttajalle.

1 a. Edellä 1 kohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta, jos tavarantoimittaja ei ole täyttänyt 262 ja 263 artiklassa säädettyä velvoitetta antaa yhteenvetoilmoitus, tai hänen antamassaan yhteenvetoilmoituksessa ei anneta tästä luovutuksesta 264 artiklan mukaisia oikeita tietoja, ellei tavarantoimittaja voi asianmukaisesti perustella laiminlyöntiään toimivaltaisilla viranomaisilla tyydyttävällä tavalla.

▼ B

2. Jäsenvaltioiden on 1 kohdassa tarkoitettujen luovutusten lisäksi vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:

- a) sellaisten uusien kulkuneuvojen luovutukset, jotka myyjä tai hankkija taikka joku muu näiden puolesta lähettää tai kuljettaa hankkijalle jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, mutta kuitenkin yhteisössä, sellaisille verovelvollisille tai sellaisille oikeushenkilöille, jotka eivät ole verovelvollisia, joiden yhteisöhankinnat eivät ole arvonlisäveron alaisia 3 artiklan 1 kohdan mukaan, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;
- b) myyjän tai hankkijan taikka jonkun muun näiden puolesta hankkijalle jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, mutta kuitenkin yhteisössä, lähettämien tai kuljettamien valmisteveron alaisen tuotteen luovutus sellaisille verovelvollisille tai sellaisille oikeushenkilöille, jotka eivät ole verovelvollisia, joiden muiden tavaroiden kuin valmisteveron alaisen tuotteen yhteisöhankinnat eivät ole arvonlisäveron alaisia 3 artiklan 1 kohdan mukaan, jos näiden tuotteiden lähetys tai kuljetus on suoritettu direktiivin 92/12/ETY 7 artiklan 4 ja 5 kohdan tai 16 artiklan mukaisesti;
- c) tavaroiden luovutukset, jotka muodostuvat siirroista toiseen jäsenvaltioon ja joihin sovellettaisiin 1 kohdassa sekä a ja b alakohdassa säädettyjä vapautuksia, jos luovutukset suoritettaisiin toisen verovelvollisen puolesta.

139 artikla

1. Edellä 138 artiklan 1 kohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta sellaisten verovelvollisten suorittamiin tavaroiden luovutuksiin, joihin sovelletaan 282–292 artiklassa pienyrityksille säädettyä verovapautusta.

▼B

Vapautusta ei sovelleta myöskään tavaroiden luovutuksiin sellaisille verovelvollisille tai sellaisille oikeushenkilöille, jotka eivät ole verovelvollisia, joiden yhteisöhankinnat eivät ole arvonlisäveron alaisia 3 artiklan 1 kohdan mukaan.

2. Edellä 138 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta 282–292 artiklassa pienyrityksille säädetyn verovapautuksen saaneiden verovelvollisten suorittamiin valmisteveron alaisten tuotteiden luovutuksiin.

3. Edellä 138 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan b ja c alakohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta tavaroiden luovutuksiin, joista on suoritettava arvonlisävero 312–325 artiklassa säädetyn voittomarginaalijärjestelmän tai julkisen huutokaupan erityisjärjestelmän mukaisesti.

Edellä 138 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan c alakohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta 327 artiklan 3 kohdassa määriteltyjen käytettyjen kulkuneuvojen luovutuksiin, joista on suoritettava arvonlisäveroä käyttöihin kulkuneuvoihin sovellettavan siirtymäjärjestelmän mukaisesti.

2 jakso**Tavaroiden yhteisöhankintojen vapautukset***140 artikla*

Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:

a) tavaroiden yhteisöhankinnat, jos verovelvollisen suorittama näiden tavaroiden luovutus olisi kaikissa olosuhteissa vapautettu verosta jäsenvaltion alueella;

▼M6

b) tavaroiden yhteisöhankinnat, jos näiden tavaroiden maahantuonti olisi kaikissa olosuhteissa 143 artiklan 1 kohdan a, b, c sekä e–l alakohdan säännösten perusteella vapautettu verosta;

▼B

c) tavaroiden yhteisöhankinnat, jos näiden tavaroiden hankkija olisi 170 ja 171 artiklan mukaan kaikissa olosuhteissa oikeutettu 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan maksettavan arvonlisäveron täyteen palautukseen.

141 artikla

Jokaisen jäsenvaltion on toteutettava erityiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei sen alueella 40 artiklan nojalla suoritetuista tavaroiden yhteisöhankinnoista suoriteta arvonlisäveroä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tavaroiden hankinnan suorittaa verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut kyseisen jäsenvaltion alueelle, mutta jolle on toisessa jäsenvaltiossa annettu arvonlisäverotunniste;

b) tavaroiden hankinta suoritetaan a alakohdassa tarkoitettun verovelvollisen kyseisen jäsenvaltion alueella myöhemmin suorittamaa näiden tavaroiden luovutusta varten;

c) a alakohdassa tarkoitettun verovelvollisen näin hankkimat tavarat lähetetään tai kuljetetaan suoraan muusta jäsenvaltiosta kuin siitä, jonka alueella verovelvolliselle on annettu arvonlisäverotunniste, sille henkilölle, jolle verovelvollinen suorittaa myöhemmän luovutuksen;

▼B

- d) myöhemmän luovutuksen vastaanottaja on sellainen toinen verovelvollinen tai sellainen oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, jolle on annettu arvonlisäverotunniste kyseisen jäsenvaltion alueella;
- e) d alakohdassa tarkoitettu vastaanottaja on 197 artiklan mukaisesti nimetty veronmaksuvelvolliseksi verotusjäsenvaltion alueelle sijoitautumattoman verovelvollisen suorittamasta luovutuksesta.

3 jakso**Tiettyjen kuljetuspalvelujen vapautukset***142 artikla*

Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta tavaroiden yhteisökuljetuspalvelut, joiden määrä- tai lähtöpaikka on Azorien ja Madeiran itsehallintoalueet muodostavilla saarilla, sekä näiden saarten väliset tavaroiden kuljetuspalvelut.

*5 LUKU***Maahantuonnin vapautukset***143 artikla***▼M6**

1. Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:

▼B

- a) sellaisten tavaroiden lopullinen maahantuonti, joiden osalta verovelvollisten suorittama luovutus olisi kaikissa tapauksissa jäsenvaltion alueella vapautettu verosta;
- b) neuvoston direktiiveissä 69/169/ETY ⁽¹⁾, 83/181/ETY ⁽²⁾ ja 2006/79/EY ⁽³⁾ tarkoitettujen tavaroiden lopullinen maahantuonti;
- c) yhteisön tullialueeseen kuuluville kolmansilta alueilta tulevien vapaassa liikkeessä olevien tavaroiden lopullinen maahantuonti, johon sovellettaisiin b alakohdassa tarkoitettua vapautusta, jos ne olisi tuotu maahan 30 artiklan ensimmäisen alakohdan mukaisesti;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 69/169/ETY, annettu 28 päivänä toukokuuta 1969, kansainvälisessä matkustajaliikenteessä tapahtuvassa maahantuonnissa kannettaviin liikevaihto- ja valmisteveroihin liittyviä vapautuksia koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta (EYVL L 133, 4.6.1969, s. 6.), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/93/EY (EUVL L 346, 29.12.2005, s. 16).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 83/181/ETY, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983, direktiivin 77/388/ETY 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan soveltamisalasta vapautettaessa tietty tavaroiden lopullinen maahantuonti arvonlisäverosta (EYVL L 105, 23.4.1983, s. 38), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2006/79/EY, annettu 5 päivänä lokakuuta 2006, tavaroiden maahantuonnissa pieninä muina kuin kaupallisina lähetyksinä kolmansista maista sovellettavista verovapautuksista (kodifioitu toisinto) (EUVL L 286, 17.10.2006, s. 15).

▼ M16

- ca) tavaroiden tuonti, kun arvonlisävero on ilmoitettava XII osaston 6 luvun 4 jakson erityisjärjestelmän mukaisesti ja luovuttajan tai tämän puolesta toimivan välittäjän 369 q artiklan mukainen yksilöllinen arvonlisäverotunniste erityisjärjestelmän soveltamista varten on annettu tuontijäsenvaltion toimivaltaiselle tullitoimipaikalle viimeistään tuonti-ilmoituksen antamishetkellä;

▼ B

- d) kolmannelta alueelta tai kolmannelta maasta lähetettyjen tai kuljettujen tavaroiden maahantuonti muuhun kuin lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltioon, jos näiden tavaroiden luovutus on 201 artiklan perusteella veronmaksuvelvolliseksi määrätyn tai hyväksytyin maahantuojan suorittamana 138 artiklan mukaisesti vapautettu verosta;
- e) tavaroiden viejän suorittama vietyjen tavaroiden jälleenmaahantuonti samassa kunnossa kuin ne vietiin, jos tavarat ovat oikeutetut tullittomuuteen;
- f) tavaroiden maahantuonti diplomaattisten ja konsulisuhteiden puitteissa, jos tavarat ovat oikeutetut tullittomuuteen;

▼ M7

- fa) Euroopan yhteisön, Euroopan atomienergiayhteisön, Euroopan keskuspankin tai Euroopan investointipankin taikka yhteisöjen perustamien sellaisten elinten, joihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehtyä pöytäkirjaa, suorittama tavaroiden maahantuonti mainitun pöytäkirjan ja sen täytäntönnpanosta tehtyjen sopimusten tai kotipaikkasopimusten rajoituksin ja edellytyksin sekä sikäli kuin siitä ei aiheudu kilpailun vääristymistä;

▼ M29

- fb) komission tai unionin oikeuden nojalla perustetun viraston tai elimen suorittama tavaroiden maahantuonti, kun komissio tai tällainen virasto tai elin tuo kyseiset tavarat suorittaessaan sille unionin oikeudessa annettuja tehtäviä covid-19-pandemiaan reagoimiseksi, paitsi jos tuotuja tavaroita käytetään joko välittömästi tai myöhemmin komission tai tällaisen viraston tai elimen vastikkeellisiin edelleenluovutuksiin;

▼ M7

- g) sellaisten sijaintijäsenvaltion tunnustamien kansainvälisten järjestöjen, jotka eivät ole fa alakohdassa tarkoitettuja kansainvälisiä järjestöjä ja näiden järjestöjen jäsenten suorittama tavaroiden maahantuonti järjestöjen kansainvälisten perustamissopimusten tai kotipaikkasopimusten rajoituksin ja edellytyksin;

▼ M25

- ga) tavaroiden maahantuonti jäsenvaltioiden alueelle muiden jäsenvaltioiden puolustusvoimien toimesta näiden puolustusvoimien tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön tai niiden messien taikka kanttiinien tarpeisiin, jos nämä puolustusvoimat osallistuvat puolustustoimintaan yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan kuuluvien unionin toimien toteuttamiseksi;

▼ B

- h) tavaroiden maahantuonti Pohjois-Atlantin sopimukseen kuuluvien jäsenvaltioiden alueelle tämän sopimuksen muiden sopijavaltioiden puolustusvoimien toimesta näiden puolustusvoimien tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön tai niiden messien taikka kanttiinien tarpeisiin, jos nämä puolustusvoimat osallistuvat yhteiseen puolustustoimintaan;

▼ B

- i) tavaroiden maahantuonti 16 päivänä elokuuta 1960 allekirjoitetun Kyproksen tasavallan perustamissopimuksen nojalla Kyproksen saarelle sijoitettujen Yhdistyneen kuningaskunnan puolustusvoimien toimesta näiden puolustusvoimien tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön taikka niiden messien tai kanttiinien tarpeisiin;
- j) merikalastusyriyten harjoittama käsittelemättömien tai myyntiin säilöttyjen kalastustuotteiden maahantuonti satama-alueelle ennen luovutusta;
- k) keskuspankkien harjoittama kullan maahantuonti;

▼ M7

- l) maakaasuverkon tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta kuljetettavan kaasun tai kaasusäiliöaluksesta maakaasuverkkoon tai tuotantovaiheen kaasuputkistoon syötetyn kaasun maahantuonti, sähkön maahantuonti tai lämmön tai jäähdytysenergian maahantuonti lämpö- ja jäähdytysverkkojen kautta.

▼ M6

2. Edellä 1 kohdan d alakohdassa säädettyä vapautusta sovelletaan tapauksiin, joissa tavaroiden maahantuontia seuraa 138 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan nojalla verosta vapautettu tavaroiden luovutus, ainoastaan, jos maahantuojalla on tuontihetkellä toimittanut tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ainakin seuraavat tiedot:

- a) maahantuojalle tuontijäsenvaltiossa myönnetty arvonlisäverotunniste tai arvonlisäveron maksamisesta vastaavalle maahantuojan veroedustajalle tuontijäsenvaltiossa myönnetty arvonlisäverotunniste;
- b) asiakkaan, jolle tavarat luovutetaan 138 artiklan 1 kohdan mukaisesti, toisessa jäsenvaltiossa myönnetty arvonlisäverotunniste tai maahantuojan oma, tavarankuljetuksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa myönnetty arvonlisäverotunniste, jos tavarat siirretään 138 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti;
- c) näyttö siitä, että maahantuodut tavarat on tarkoitus kuljettaa tai lähettää tuontijäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että c alakohdassa tarkoitettu näyttö on esitettävä toimivaltaisille viranomaisille ainoastaan pyydettyinä.

▼ M29

3. Kun 1 kohdan f b alakohdassa säädetty vapautuksen edellytykset eivät enää täyty, komission tai asianomaisten viraston tai elimen on ilmoitettava asiasta jäsenvaltiolle, jossa vapautusta on sovellettu, ja kyseisten tavaroiden maahantuonnista on suoritettava arvonlisäveroa tuolin voimassa olevien edellytysten mukaisesti.

▼ B*144 artikla*

Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta sellaisten palvelujen suoritukset maahantuonnin yhteydessä, joiden arvo on sisällytettävä veron perusteeseen 86 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

▼B*145 artikla*

1. Komissio tekee neuvostolle tarvittaessa ja viipymättä ehdotukset 143 ja 144 artiklassa säädettyjen vapautusten soveltamisalan täsmentämiseksi ja niiden käytännön soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen antamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten voimaantuloon asti jäsenvaltiot voivat jatkaa voimassa olevien kansallisten säännöstensä soveltamista.

Jäsenvaltiot voivat mukauttaa kansalliset säännöksensä kilpailun vääristymisen vähentämiseksi ja erityisesti verottamatta jättämisen tai kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi yhteisössä.

Jäsenvaltiot voivat käyttää tarkoituksenmukaisimpina pitämiään hallinnollisia menettelyjä vapautuksen toteuttamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle voimassa olevat kansalliset säännökset, jos niitä ei ole jo aiemmin ilmoitettu, ja säännökset, joita ne 2 kohdan mukaisesti antavat. Komissio ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille.

*6 LUKU****Maastaviennin vapautukset****146 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:

- a) sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka myyjän toimesta tai tämän puolesta lähetetään tai kuljetetaan yhteisön ulkopuolelle;
- b) jäsenvaltion alueelle sijoittautumattoman hankkijan toimesta tai tämän puolesta yhteisön ulkopuolelle lähetettyjen tai kuljetettujen tavaroiden luovutukset, lukuun ottamatta hankkijan itse kuljettamia tavaroita, jotka käytetään huvialusten ja yksityislentokoneiden tai muiden yksityiskäytössä olevien kulkuneuvojen varustamiseen, polttoaineen tankkaukseen ja varastojen täydennykseen;
- c) tavaroiden luovutukset hyväksytyille yhteisöille, jotka vievät näitä tavaroita yhteisön ulkopuolelle osana yhteisön ulkopuolella harjoittamastaan humanitaarisesta, hyväntekeväisyys- tai opetustoiminnasta;
- d) yhteisössä suoritettavat työsuorituspalvelut, jotka kohdistuvat niitä varten hankittuun tai maahantuotuun irtaimeen omaisuuteen, jos palvelujen suorittaja tai jäsenvaltioiden alueelle sijoittautumaton palvelujen vastaanottaja tai joku muu näiden puolesta lähettää tai kuljettaa omaisuuden yhteisön ulkopuolelle;
- e) palvelujen suoritukset, mukaan lukien kuljetukset ja liitännäiset liiketoimet, lukuun ottamatta 132 ja 135 artiklan mukaisesti verosta vapautettuja palvelujen suorituksia, kun ne liittyvät välittömästi maastavientiin tai sellaisten tavaroiden maahantuontiin, joihin sovelletaan 61 artiklassa ja 157 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä.

▼B

2. Edellä 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vapautuksen myöntämisessä voidaan soveltaa arvonlisäveron palautusmenettelyä.

147 artikla

1. Jos 146 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tavaroiden luovutus koskee matkustajien henkilökohtaisissa matkatavaroissa kuljettavia tavaroita, tämä vapautus voidaan myöntää vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) matkustaja ei ole sijoittautunut yhteisöön;
- b) tavarat kuljetetaan yhteisön ulkopuolelle kolmen kuukauden kuluessa siitä kuukaudesta, jona luovutus toteutettiin;
- c) luovutuksen kokonaisarvo, arvonlisävero mukaan lukien, on yli 175 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana, vahvistettuna kerran vuodessa soveltaen lokakuun ensimmäisenä työpäivänä voimassa ollutta muuntokurssia seuraavan vuoden tammikuun 1 päivästä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapauttaa verosta luovutuksen, jonka kokonaisarvo on 1 kohdan c alakohdassa säädettyä määrää pienempi.

2. Edellä 1 kohdassa matkustajalla, joka ei ole sijoittautunut yhteisöön, tarkoitetaan matkustajaa, jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka ei ole yhteisössä, jolloin kotipaikalla tai vakinaisella asuinpaikalla tarkoitetaan paikkaa, joka on sellaisena mainittu passissa, henkilötodistuksessa tai muussa sen jäsenvaltion tunnustamassa henkilöllisyysasiakirjassa, jonka alueella luovutus tapahtuu.

Vienti osoitetaan esittämällä lasku tai laskun sijasta tosite, jonka se tullitoimipaikka on vahvistanut, jonka kautta tavarat on viety yhteisöstä.

Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle sellaisten leimasimien leimanäytteet, joita se käyttää antaessaan toisessa alakohdassa mainitun vahvistusmerkinnän. Komissio toimittaa tämän tiedon muiden jäsenvaltioiden veroviranomaisille.

*7 LUKU****Kansainvälisen liikenteen vapautukset****148 artikla*

Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:

- a) tavaroiden luovutukset vesialusten polttoaineen tankkausta ja varastojen täydennystä varten, kun kyseessä ovat avomeriliikenteeseen käytettävät vesialukset, joilla kuljetetaan matkustajia korvausta vastaan tai joita käytetään kaupalliseen ja teolliseen toimintaan tai meripelastus- taikka avustusalukset tai rannikkokalastukseen käytetyt vesialukset, lukuun ottamatta rannikkokalastusalusten varastojen täydennystä;
- b) tavaroiden luovutukset polttoaineen tankkausta ja varastojen täydennystä varten yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 8906 10 00 kuuluville sota-aluksille, jotka lähtevät niiden alueelta määränpäänä jäsenvaltion ulkopuolella sijaitseva satama tai ankkuripaikka;

▼B

- c) edellä a alakohdassa tarkoitettujen merialusten luovutus, muutostyö, korjaus, huolto ja vuokraus sekä näihin merialuksiin liittyvän tai niissä käytetyn varustuksen, mukaan lukien kalastusvarusteet, luovutus, vuokraus, korjaus ja huolto;
- d) muut kuin c alakohdassa tarkoitettujen palvelujen suoritukset, jotka suoraan palvelevat a alakohdassa tarkoitettujen merialusten tai niiden lastin välittömiä tarpeita;
- e) tavaroiden luovutukset, jotka on tarkoitettu sellaisten ilma-alusten polttoaineen tankkausta ja varastojen täydennystä varten, joita käyttävät pääasiassa kansainvälistä vastikkeellista liikennettä harjoittavat lentoyhtiöt;
- f) edellä e alakohdassa tarkoitettujen ilma-alusten luovutus, muutostyö, korjaus, huolto ja vuokraus sekä näihin ilma-aluksiin liittyvän tai niissä käytetyn varustuksen luovutus, vuokraus, korjaus ja huolto;
- g) muut kuin f alakohdassa tarkoitettujen palvelujen suoritukset, jotka suoraan palvelevat e alakohdassa tarkoitettujen ilma-alusten tai niiden lastin välittömiä tarpeita.

149 artikla

Portugali saa lukea Azorien ja Madeiran itsehallintoalueet muodostavien saarten välisen sekä niiden ja mantereen välisen meri- ja lentoliikenteen kansainväliseksi liikenteeksi.

150 artikla

1. Komissio tekee neuvostolle tarvittaessa ja viipymättä ehdotukset 148 artiklassa säädettyjen vapautusten soveltamisalan täsmentämiseksi ja niiden käytännön soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen antamiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten voimaantuloon saakka jäsenvaltiot voivat rajoittaa 148 artiklan a ja b alakohdassa säädettyjen vapautusten soveltamisalaa.

*8 LUKU****Tiettyjen vientiin rinnastettavien liiketoimien vapautukset****151 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:
 - a) tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jotka toteutetaan diplomaattisten ja konsulisuhteiden puitteissa;

▼M7

- aa) tavaroiden tai palvelujen suoritukset Euroopan yhteisölle, Euroopan atomienergiayhteisölle, Euroopan keskuspankille tai Euroopan investointipankille taikka sellaisille yhteisöjen perustamille elimille, joihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehtyä pöytäkirjaa, mainitun pöytäkirjan ja sen täytäntöönpanosta tehtyjen sopimusten tai kotipaikkasopimusten rajoituksin ja edellytyksin sekä sikäli kuin siitä ei aiheudu kilpailun vääristymistä;

▼ M29

- ab) tavaroiden luovutukset tai palvelujen suoritukset komissiolle tai unionin oikeuden nojalla perustetulle virastolle tai elimelle, kun komissio tai tällainen virasto tai elin ostaa kyseiset tavarat tai palvelut suorittaessaan sille unionin oikeudessa annettuja tehtäviä covid-19-pandemiaan reagoimiseksi, paitsi jos ostettuja tavaroita ja palveluja käytetään joko välittömästi tai myöhemmin komission tai tällaisen viraston tai elimen vastikkeellisiin edelleenluovutuksiin tai edelleensuorituksiin;

▼ M7

- b) tavaroiden tai palvelujen suoritukset sellaisille sijaintijäsenvaltion viranomaisten tunnustamille kansainvälisille järjestöille, jotka eivät ole aa alakohdassa tarkoitettuja kansainvälisiä järjestöjä ja näiden järjestöjen jäsenille järjestöjen kansainvälisten perustamissopimusten tai kotipaikkasopimusten rajoituksin ja edellytyksin;

▼ M25

- b a) tavaroiden luovutukset tai palvelujen suoritukset jäsenvaltion alueella muiden jäsenvaltioiden puolustusvoimille näiden puolustusvoimien tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön tai niiden messien taikka kanttiinien tarpeisiin, jos nämä puolustusvoimat osallistuvat puolustustoimintaan yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspoliittikkaan kuuluvien unionin toimien toteuttamiseksi;
- b b) toiseen jäsenvaltioon tehtävät tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jotka on tarkoitettu muun jäsenvaltion kuin itse määrjäsenvaltion puolustusvoimille näiden puolustusvoimien tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön taikka niiden messien tai kanttiinien tarpeisiin, jos nämä puolustusvoimat osallistuvat puolustustoimintaan yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspoliittikkaan kuuluvien unionin toimien toteuttamiseksi;

▼ B

- c) tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jotka toteutetaan Pohjois-Atlantin sopimukseen kuuluvissa jäsenvaltioissa tämän sopimuksen muiden sopijavaltioiden puolustusvoimille näiden puolustusvoimien tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön tai niiden messien taikka kanttiinien tarpeisiin, jos nämä puolustusvoimat osallistuvat yhteiseen puolustustoimintaan;
- d) toiseen jäsenvaltioon tehtävät tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jotka on tarkoitettu muun Pohjois-Atlantin sopimukseen kuuluvan valtion kuin itse määrjäsenvaltion puolustusvoimien tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön taikka niiden messien tai kanttiinien tarpeisiin, jos nämä puolustusvoimat osallistuvat yhteiseen puolustustoimintaan;
- e) tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jotka on tarkoitettu 16 päivänä elokuuta 1960 allekirjoitetun Kyproksen tasavallan perustamissopimuksen nojalla Kyproksen saarelle sijoitetuille Yhdistyneen kuningaskunnan puolustusvoimille niiden tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön taikka niiden messien tai kanttiinien tarpeisiin.

▼ M29

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä muita kuin a b alakohdassa tarkoitettuja vapautuksia sovelletaan sijaintijäsenvaltion vahvistamin rajoituksin yhdenmukaisten verosäännösten säätämiseen asti.

▼B

2. Sellaisten tavaroiden luovutusten, joita ei lähetetä tai kuljeteta luovutusjäsenvaltion ulkopuolelle, sekä palvelujen suoritusten osalta vapautus voidaan myöntää arvonlisäveron palautusmenettelyä noudattaen.

▼M29

3. Kun 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a b alakohdassa säädetyt vapautuksen edellytykset eivät enää täyty, komission tai asianomaisen viraston tai elimen, joka on vastaanottanut verosta vapautetun luovutuksen tai suorituksen, on ilmoitettava asiasta jäsenvaltiolle, jossa vapautusta on sovellettu, ja kyseisten tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista on suoritettava arvonlisäveroa tuolloin voimassa olevien edellytysten mukaisesti.

▼B*152 artikla*

Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta keskuspankeille suoritettujen kullannuovutukset.

*9 LUKU****Välittäjien palvelusuoritusten vapautukset****153 artikla*

Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta toisen nimissä ja lukuun toimivien välittäjien palvelusuoritukset, jos ne liittyvät 6, 7 ja 8 luvussa tarkoitettuihin liiketoimiin tai sellaisiin liiketoimiin, jotka toteutetaan yhteisön ulkopuolella.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua vapautusta ei sovelleta matkatoimistoihin, jos ne asiakkaan nimissä ja lukuun suorittavat palveluja muissa jäsenvaltioissa.

*10 LUKU****Kansainväliseen tavaraliikenteeseen liittyviä liiketoimia koskevat vapautukset*****1 jakso****Verottomat varastot ja tullivarastot sekä vastaavat menettelyt***154 artikla*

Muuna varastona kuin tullivarastona pidetään tätä jaksoa sovellettaessa paikkoja, jotka määritellään direktiivin 92/12/ETY 4 artiklan b alakohdassa verottomiksi varastoiksi, kun kyse on valmisteveron alaisista tuotteista, ja jäsenvaltioiden sellaisiksi määrittelemiä paikkoja, kun kyse on tuotteista, jotka eivät ole valmisteveron alaisia.

155 artikla

Rajoittamatta yhteisön muiden verosäännösten soveltamista ja kuultuaan arvonlisäverokomiteaa jäsenvaltiot voivat toteuttaa erityistoimenpiteet kaikkien tai joidenkin tässä jaksossa tarkoitettujen liiketoimien vapauttamiseksi verosta, edellyttäen, että mainitut liiketoimet eivät liity loppukäyttöön tai -kulutukseen ja jos tässä jaksossa tarkoitettujen menettelyjen tai tilanteiden päättyessä maksettava arvonlisäveron määrä vastaa sitä veromäärää, joka olisi ollut maksettava, jos kaikki nämä liiketoimet olisi verotettu jäsenvaltion alueella.

▼ B*156 artikla*

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verosta seuraavat liiketoimet:
 - a) sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka on tarkoitettu tullattaviksi ja tarvittaessa sijoitettaviksi väliaikaiseen varastoon;
 - b) sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka on tarkoitettu sijoitettaviksi vapaa-alueelle tai vapaavarastoon;
 - c) sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka on tarkoitettu asetettaviksi tullivarastointimenettelyyn tai sisäiseen jalostusmenettelyyn;
 - d) sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka on tarkoitettu päästettäväksi aluevesille poraus- tai tuotantolautoille tällaisten lauttojen rakennus-, korjaus-, kunnossapito-, muutos- tai varustelutarkoituksiin tai tällaisten poraus- tai tuotantolautojen yhdistämiseksi mantereeseen;
 - e) sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka on tarkoitettu päästettäväksi aluevesille poraus- tai tuotantolautojen polttoaineen tai varastojen täydentämiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla paikoilla tarkoitetaan voimassa olevissa yhteisön tullisäännöksissä ja -määräyksissä tällaisiksi määritellyjä paikkoja.

157 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verosta seuraavat liiketoimet:
 - a) sellaisten tavaroiden maahantuonti, jotka on tarkoitus asettaa muuhun varastointimenettelyyn kuin tullivarastointimenettelyyn;
 - b) sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka on tarkoitus asettaa jäsenvaltion alueella muuhun varastointimenettelyyn kuin tullivarastointimenettelyyn.
2. Jäsenvaltiot eivät saa säätää muusta varastointimenettelystä kuin tullivarastointimenettelystä, kun kyse on tuotteista, jotka eivät ole valmisteveron alaisia, jos nämä tavarat on tarkoitettu luovutettaviksi vähittäiskauppavaiheessa.

158 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 157 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää muusta varastointimenettelystä kuin tullivarastointimenettelystä seuraavissa tapauksissa:
 - a) tavarat on tarkoitettu verovapaille myymälöille sellaisten tavaroiden luovutuksia varten, jotka matkustajat vievät henkilökohtaisesti matkatavaroissaan, lentokoneella tai meriteitse kolmansille alueille tai kolmansiin maihin, jos nämä luovutukset on vapautettu verosta 146 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;
 - b) tavarat on tarkoitettu verovelvollisille luovutettaviksi matkustajille ilma- tai vesialuksessa lennon tai merimatkan aikana, kun määräpaikka sijaitsee yhteisön ulkopuolella;
 - c) tavarat on tarkoitettu verovelvollisille 151 artiklan mukaisia arvonlisäverovapaita luovutuksia varten.

▼B

2. Jos jäsenvaltiot käyttävät 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua mahdollisuutta verovapautukseen, niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kyseisen vapautuksen oikean ja yksinkertaisen soveltamisen varmistamiseksi sekä mahdollisten veropetosten, veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi.

3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa 'verovapaalla myymälällä' tarkoitetaan lentoasemalla tai satamassa sijaitsevaa toimipaikkaa, joka täyttää toimivaltaisten viranomaisten säätämät edellytykset.

159 artikla

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verosta palvelujen suoritukset, jotka liittyvät 156 artiklassa, 157 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 158 artiklassa tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin.

160 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verosta seuraavat liiketoimet:

- a) edellä 156 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa paikoissa tehdyt tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jos jokin mainitussa kohdassa tarkoitetuista tilanteista edelleen jatkuu jäsenvaltion alueella.
- b) edellä 157 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 158 artiklassa tarkoitetuissa paikoissa tehdyt tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jos jokin 157 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tai 158 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tilanteista edelleen jatkuu jäsenvaltion alueella.

2. Kun jäsenvaltiot käyttävät hyväkseen 1 kohdan a alakohdassa säädettyä tullivarastossa suoritettavia liiketoimia koskevaa mahdollisuutta, niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet säätääkseen muusta varastointimenettelystä kuin tullivarastointimenettelystä, joka tekee mahdolliseksi soveltaa 1 kohdan b alakohdan säännöksiä liitteessä V lueteltuihin tavaroihin kohdistuviin samoihin liiketoimiin, jotka suoritetaan tällaisissa muissa varastoissa kuin tullivarastoissa.

161 artikla

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verosta seuraavat tavaroiden luovutukset ja niihin liittyvät palvelujen suoritukset:

- a) luovutukset, jotka koskevat 30 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja tavaroita, jotka ovat edelleen tuontitulleista vapautetussa väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä tai jotka ovat edelleen ulkoisessa passitusmenettelyssä;
- b) luovutukset, jotka koskevat 30 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja tavaroita, jotka ovat edelleen 276 artiklassa tarkoitettussa yhteisön sisäisessä passitusmenettelyssä.

162 artikla

Kun jäsenvaltiot käyttävät hyväkseen tässä jaksossa säädettyä mahdollisuutta, niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaisten tavaroiden yhteisöhankintoihin, jotka on tarkoitettu asetettavaksi 156 artiklassa, 157 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 158 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn tai tilanteeseen, sovelletaan samoja säännöksiä kuin tavaroiden luovutukseen, joka suoritetaan jäsenvaltion alueella samoissa olosuhteissa.

▼B*163 artikla*

Kun tavaroiden poistaminen tässä jaksossa tarkoitetuista menettelyistä tai tilanteista aiheuttaa 61 artiklan mukaisen maahantuonnin, tuontijäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi.

2 jakso**Maastavientiä edeltävät vapautetut liiketoimet ja jäsenvaltioiden välisessä kaupassa vapautetut liiketoimet***164 artikla*

1. Kuultuaan arvonlisäverokomiteaa jäsenvaltiot voivat vapauttaa verosta seuraavat verovelvollisen suorittamat tai verovelvolliselle suoritettut liiketoimet verovelvollisen viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana suorittaman viennin arvon enimmäismäärään saakka:

- a) verovelvollisen suorittamat sellaisten tavaroiden yhteisöhankinnat ja verovelvolliselle tarkoitettut sellaisten tavaroiden maahantuonnit tai luovutukset, jotka verovelvollisen on tarkoitus viedä yhteisön ulkopuolelle samassa kunnossa tai jalostettuina;
- b) verovelvollisen vientitoimintaan liittyvien palvelujen suoritukset.

2. Kun jäsenvaltiot käyttävät 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta verovapautukseen ja kuultuaan arvonlisäverokomiteaa, niiden on sovellettava tätä vapautusta myös liiketoimiin, jotka liittyvät verovelvollisen 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti suorittamiin luovutuksiin tämän samoin edellytyksin 12 edellisen kuukauden aikana suorittamien luovutusten arvoa vastaavaan enimmäismäärään saakka.

165 artikla

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa yhteisen enimmäisarvon vapautuksille, jotka ne myöntävät 164 artiklan mukaisesti.

3 jakso**Yhteinen säännös 1 ja 2 jaksolle***166 artikla*

Komissio tekee neuvostolle tarvittaessa ja viipymättä ehdotukset yhteiseksi yksityiskohtaisiksi säännöiksi, jotka koskevat arvonlisäveron soveltamista 1 ja 2 jaksossa tarkoitettuihin liiketoimiin.

▼BX OSASTO
VÄHENNYKSET

1 LUKU

*Vähennysoikeuden syntyminen ja laajuus**167 artikla*

Vähennysoikeus syntyy, kun vähennyskelpoista veroa koskeva verosaatava syntyy.

▼M9*167 a artikla*

Jäsenvaltiot voivat valinnaisen järjestelmän mukaisesti säätää, että verovelvollisen, jonka arvonlisäverosaatava syntyy yksinomaan 66 artiklan b alakohdan mukaisesti, vähennysoikeutta lykätään siihen asti, kunnes arvonlisävero tälle luovutetuista tavaroista tai suoritetuista palveluista on maksettu luovuttajalle tai suorittajalle.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua valinnaista järjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden on asetettava verovelvollisille, jotka käyttävät järjestelmää niiden alueella, kynnysarvo, joka perustuu 288 artiklan mukaisesti laskettuun verovelvollisen vuotuisen liikevaihtoon. Tämä kynnysarvo voi olla enintään 500 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana. Jäsenvaltiot voivat nostaa tämän kynnysarvon enintään 2 000 000 euroon tai sen vasta-arvoon kansallisena valuuttana arvonlisäverokomiteaa kuultuaan. Jäsenvaltioilta, jotka ovat 31 päivänä joulukuuta 2012 soveltaneet kynnysarvoa, joka on korkeampi kuin 500 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana, ei kuitenkaan edellytetä arvonlisäverokomitean kuulemista.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvonlisäverokomitealle ensimmäisen kohdan nojalla toteutetuista kansallisista lainsäädäntötoimenpiteistä.

▼B*168 artikla*

Siltä osin kuin tavaroita ja palveluja käytetään verovelvollisen verollisiin liiketoimiin, verovelvollisella on oikeus siinä jäsenvaltiossa, jossa tämä suorittaa kyseiset liiketoimet, vähentää verosta, jonka tämä on velvollinen maksamaan seuraavat määrät:

- a) arvonlisävero, joka on kyseisen jäsenvaltion alueella maksettava tai maksettu tavaroista tai palveluista, jotka toinen verovelvollinen on luovuttanut tai luovuttaa tälle;
- b) arvonlisävero, joka on maksettava tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin 18 artiklan a alakohdan ja 27 artiklan mukaisesti rinnastettavista liiketoimista;
- c) arvonlisävero, joka on maksettava tavaroiden yhteisöhankinnoista 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdan mukaisesti;

▼ B

- d) arvonlisävero, joka on maksettava tavaroiden yhteisöhankintoihin 21 ja 22 artiklan mukaisesti rinnastettavista liiketoimista;
- e) kyseiseen jäsenvaltioon tavaroiden maahantuonnista maksettava tai maksettu arvonlisävero.

▼ M7*168 a artikla*

1. Jos kiinteä omaisuus kuuluu verovelvollisen liikeomaisuuteen ja sitä käytetään sekä verovelvollisen yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin että hänen tai hänen henkilökuntansa yksityiskäyttöön tai yleisemmin muihin tarkoituksiin kuin hänen yrityksensä varsinaisiin tarkoituksiin, tätä omaisuutta koskeviin kustannuksiin liittyvä arvonlisävero on 167, 168, 169 ja 173 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti vähennykelpoista vain siltä osin kuin kiinteää omaisuutta käytetään verovelvollisen yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin.

Poiketen siitä, mitä 26 artiklassa säädetään, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun kiinteän omaisuuden käytön osuudessa tapahtuvat muutokset otetaan huomioon noudattaen 184–192 artiklassa säädettyjä periaatteita sellaisina kuin niitä sovelletaan kussakin jäsenvaltiossa.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa määrittelemällään tavalla 1 kohtaa myös arvonlisäveroon, joka liittyy muita liikeomaisuuteen kuuluvia tavaroita koskeviin kustannuksiin.

▼ B*169 artikla*

Edellä 168 artiklassa tarkoitettun vähennyksen lisäksi verovelvollisella on oikeus vähentää kyseisessä artiklassa tarkoitettu arvonlisävero, siltä osin kuin tavaroita tai palveluja käytetään seuraavien liiketoimien tarkoituksiin:

- a) verovelvollisen 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun taloudelliseen toimintaan kuuluviin liiketoimiin, jotka suoritetaan sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa kyseinen vero on maksettava tai maksettu, ja jotka olisivat oikeuttaneet vähennykseen, jos ne olisi suoritettu tässä jäsenvaltiossa;

▼ M24

- b) verovelvollisen 136 a, 138, 142 tai 144, 146–149, 151, 152, 153 tai 156 artiklan taikka 157 artiklan 1 kohdan b alakohdan tai 158–161 tai 164 artiklan mukaisesti verosta vapautettuihin liiketoimiin;

▼ B

- c) verovelvollisen 135 artiklan 1 kohdan a–f alakohdan mukaisesti vapautettuihin liiketoimiin, jos vastaanottaja on sijoittautunut yhteisön ulkopuolelle tai jos liiketoimet välittömästi liittyvät yhteisön ulkopuolelle vietäviksi tarkoitettuihin tavaroihin.

▼ B*170 artikla***▼ M3**

Verovelvollisella, joka ei ole sijoittautunut direktiivin 86/560/ETY⁽¹⁾ 1 artiklassa, direktiivin 2008/9/EY⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklassa ja tämän direktiivin 171 artiklassa tarkoitetulla tavalla siihen jäsenvaltioon, jossa verovelvollinen ostaa tavaroita ja palveluja tai tuo maahan arvonlisäveron alaisia tavaroita, on oikeus saada kyseinen arvonlisävero palautuksena sikäli kuin tavarat ja palvelut käytetään seuraaviin tarkoituksiin:

▼ B

- a) 169 artiklassa tarkoitettuihin liiketoimiin
- b) liiketoimiin, joiden osalta yksinomaan hankkija on veronmaksuvelvollinen 194–197 ja 199 artiklan mukaisesti.

*171 artikla***▼ M3**

1. Arvonlisäveron palautus on suoritettava verovelvollisille, jotka eivät ole sijoittautuneet siihen jäsenvaltioon, jossa he ostavat tavaroita ja palveluja tai tuovat maahan arvonlisäveron alaisia tavaroita, mutta jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon, noudattaen direktiivissä 2008/9/EY säädettyjä yksityiskohtaisia sääntöjä.

▼ B

2. Arvonlisäveron palautus on suoritettava yhteisön alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille noudattaen direktiivissä 86/560/ETY säädettyjä soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.

Direktiivin 86/560/ETY 1 artiklassa tarkoitettuja verovelvollisia on pidettävä mainittua direktiiviä sovellettaessa yhteisöön sijoittautumattomina verovelvollisina myös silloin, kun he tekevät jäsenvaltiossa, jossa verovelvolliset ostavat tavaroita ja palveluja tai tuovat maahan arvonlisäveron alaisia tavaroita, ainoastaan tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia, joista näiden liiketoimien vastaanottaja on 194–197 ja 199 artiklan mukaisesti nimetty veronmaksuvelvolliseksi.

▼ M3

3. Direktiiviä 86/560/ETY ei sovelleta
 - a) arvonlisäveron määriin, jotka on palautusjäsenvaltion lainsäädännön mukaan laskutettu virheellisesti;

⁽¹⁾ Kolmastoista neuvoston direktiivi 86/560/ETY, annettu 17 päivänä marraskuuta 1986, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteisön alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt (EYVL L 326, 21.11.1986, s. 40).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2008/9/EY, annettu 12 päivänä helmikuuta 2008, yksityiskohtaisista säännöistä direktiivissä 2006/112/EY säädetyn arvonlisäveron palauttamiseksi palautusjäsenvaltioon sijoittautumattomille mutta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille verovelvollisille (EUVL L 44, 20.2.2008, s. 23).

▼M3

- b) laskutettuihin arvonlisäveron määriin sellaisten tavaroiden luovutusten osalta, joiden luovutus 138 artiklan tai 146 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla on vapautettu tai voidaan vapauttaa verosta.

171 a artikla

Jäsenvaltiot voivat, sen sijaan että ne myöntäisivät direktiivin 86/560/ETY tai direktiivin 2008/9/EY nojalla arvonlisäveron palautuksen, joka koskee sellaisia tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia verovelvolliselle, joista tämän verovelvollisen on maksettava veroa 194–197 artiklan tai 199 artiklan mukaisesti, sallia tämän veron vähentämisen 168 artiklassa esitetyn menettelyn mukaisesti. Olemassa olevat direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan mukaiset rajoitukset voidaan säilyttää.

Sovellettaessa tätä kohtaa jäsenvaltiot voivat jättää verovelvollisen, joka on velvollinen maksamaan veron, palautusmenettelyn ulkopuolelle direktiivin 86/560/ETY tai direktiivin 2008/9/EY nojalla.

▼B*172 artikla*

1. Jokaisella henkilöllä, jota pidetään verovelvollisena sen vuoksi, että tämä suorittaa satunnaisesti uuden kulkuneuvon luovutuksen 138 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, on oikeus vähentää siinä jäsenvaltiossa, jossa luovutus on suoritettu, tämän kulkuneuvon ostohintaan sisältyvää tai sen maahantuonnissa taikka yhteisöhankinnassa maksettua arvonlisäveroa enintään määrä, joka ei ylitä veroa, joka luovutuksesta olisi suoritettava, ellei sitä olisi vapautettu.

Vähennysoikeus syntyy ja sitä voidaan käyttää ainoastaan uuden kulkuneuvon luovutushetkellä.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

*2 LUKU**Vähennyksen suhdeluku**173 artikla*

1. Sellaisista tavaroista ja palveluista, joita verovelvollinen käyttää sekä 168, 169 ja 170 artiklan mukaan vähennykseen oikeuttaviin liiketoimiin että vähennykseen oikeuttamattomiin liiketoimiin, vähennys voidaan myöntää ainoastaan siitä arvonlisäveron osasta, joka vastaa ensin mainittujen liiketoimien suhteellista osuutta.

Vähennyksen suhdeluku on laskettava 174 ja 175 artiklan mukaisesti kaikista verovelvollisen suorittamista liiketoimista.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa seuraavat toimenpiteet:
 - a) oikeuttaa verovelvollisen laskemaan toimintansa jokaiselle toimialalle erillisen suhdeluvun, jos jokaisesta toimialasta pidetään erillistä kirjanpitoa;
 - b) velvoittaa verovelvollisen laskemaan toimintansa jokaiselle toimialalle erillisen suhdeluvun ja pitämään jokaisesta toimialasta erillistä kirjanpitoa;
 - c) oikeuttaa tai velvoittaa verovelvollisen tekemään vähennyksen tavaroitten ja palvelujen täyden tai osittaisen käytön perusteella;
 - d) oikeuttaa tai velvoittaa verovelvollisen tekemään 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun säännön mukaisesti vähennyksen jokaisesta sellaisesta tavarasta tai palvelusta, jota käytetään kaikkiin siinä tarkoitettuihin liiketoimiin;
 - e) määrätä, että merkityksetöntä arvonlisäveroa, jota verovelvollinen ei voi vähentää, ei oteta huomioon.

174 artikla

1. Vähennyksen suhdeluku muodostuu murtoluvusta, joka sisältää seuraavat määrät:

- a) osoittaja on sellaisen vuotuisen liikevaihdon arvonlisäveroton kokonaismäärä, joka muodostuu 168 ja 169 artiklan mukaisesti arvonlisäveron vähentämiseen oikeuttavista liiketoimista;
- b) nimittäjä on sellaisen vuotuisen liikevaihdon arvonlisäveroton kokonaismäärä, joka muodostuu osoittajaan sisällytetyistä liiketoimista sekä liiketoimista, jotka eivät oikeuta arvonlisäveron vähentämiseen.

Jäsenvaltiot voivat sisällyttää nimittäjään muut kuin 73 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten hintaan suoraan liittyvät tuet.

2. Poiketen siitä, mitä säädetään 1 kohdassa, vähennyksen suhdelukua laskettaessa seuraavia määriä ei oteta huomioon:

- a) liikevaihdon määrä, joka muodostuu sellaisten tuotantotavaroiden luovutuksista, joita verovelvollinen on käyttänyt yrityksessään;
- b) liikevaihdon määrä, joka muodostuu liitännäisistä kiinteistö- ja rahoitusliiketoimista;
- c) liikevaihdon määrä, joka muodostuu 135 artiklan 1 kohdan b–g alakohdassa tarkoitetuista liiketoimista silloin, kun on kyse liitännäisistä liiketoimista.

3. Käyttäessään 191 artiklan mukaista mahdollisuutta olla vaatimatta oikaisua tuotantotavaroista, jäsenvaltiot voivat sisällyttää näiden tavaroiden luovutuksesta saadun tuoton vähennyksen suhdeluvun laskelmaan.

▼B*175 artikla*

1. Vähennyksen suhdeluku on määritettävä vuosiperusteella ja ilmaistava enintään seuraavaan suurempaan kokonaislukuun pyöristettynä prosenttilukuna.

2. Vuoden aikana sovellettava tilapäinen suhdeluku on laskettava edeltävän vuoden liiketoimien perusteella. Jos tällaisia liiketoimia ei ole tai ne ovat määrältään merkityksettömiä, verovelvollisen on arvioitava viranomaisen valvonnan alaisena tilapäisesti sovellettava suhdeluku omien ennusteidensa perusteella.

Jäsenvaltiot saavat kuitenkin jatkaa joko 1 päivänä tammikuuta 1979 tai yhteisöön sen jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden osalta niiden liittymispäivänä voimassa olleiden säännösten soveltamista.

3. Tilapäisen suhdeluvun perusteella tehdyt vähennykset on tarkistettava, kun lopullinen suhdeluku seuraavana vuonna vahvistetaan.

*3 LUKU****Vähennysoikeuden rajoitukset****176 artikla*

Neuvosto päättää yksimielisesti komission ehdotuksesta, mitkä kustannukset eivät oikeuta arvonlisäveron vähentämiseen. Sellaiset kustannukset, jotka eivät luonteeltaan ole liiketoimintaan liittyviä, kuten yllisyys-, huvi- tai edustuskustannukset, jäävät kaikissa tapauksissa vähennysoikeuden ulkopuolelle.

Kunnes ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut säännökset tulevat voimaan, jäsenvaltiot saavat edelleen soveltaa kaikkia kansallisen lainsäädäntönsä vähennysoikeuden rajoittamista koskevia, 1 päivänä tammikuuta 1979 tai, yhteisöön sen jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden osalta, niiden liittymispäivänä voimassa olleita säännöksiä.

177 artikla

Jäsenvaltiot voivat arvonlisäverokomiteaa kuultuaan suhdannesyistä rajoittaa kaikkien tai tiettyjen tuotantotavaroiden tai muiden tavaroiden vähennysoikeutta kokonaan tai osittain.

Jäsenvaltiot voivat ylläpitääkseen yhtäläisiä kilpailuedellytyksiä vähennyksen epäämisen sijasta verottaa verovelvollisen itse valmistamia tai yhteisön alueelta ostamia taikka maahantuomia tavaroita siten, että verotus ei ylitä sitä arvonlisäveron määrää, joka rasittaisi vastaavien tavaroiden hankintaa.

▼ B

4 LUKU

Vähennysoikeuden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt

178 artikla

Vähennysoikeuden käyttö edellyttää verovelvolliselta seuraavien edellytysten täyttämistä:

▼ M9

a) edellä olevan 168 artiklan a alakohdan mukaisen tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia koskevan vähennyksen osalta XI osaston 3 luvun 3–6 jakson mukaisesti laaditun laskun hallussapitoa;

▼ B

b) edellä 168 artiklan b alakohdassa tarkoitetun tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin rinnastettavia liiketoimia koskevan vähennyksen osalta kunkin jäsenvaltion määräämien muodollisuuksien noudattamista;

▼ M9

c) edellä olevan 168 artiklan c alakohdan mukaisen tavaroiden yhteisöhankintoja koskevan vähennyksen osalta verovelvollisen suorittamista tavaroiden yhteisöhankinnoista maksettavan arvonlisäveron laske-
miseksi tarvittavien kaikkien tietojen mainitsemista 250 artiklassa edellytetyssä arvonlisäveroilmoituksessa sekä XI osaston 3 luvun 3–5 jakson mukaisesti laaditun laskun hallussapitoa;

▼ B

d) edellä 168 artiklan d alakohdassa tarkoitetun tavaroiden yhteisöhankintoihin rinnastettavia liiketoimia koskevan vähennyksen osalta kunkin jäsenvaltion määräämien muodollisuuksien noudattamista;

e) edellä 168 artiklan e alakohdassa tarkoitetun tavaroiden maahantuontia koskevan vähennyksen osalta sellaisen tuontiasiakirjan hallussapitoa, jossa verovelvollinen nimetään vastaanottajaksi tai maahantuojaksi ja jossa mainitaan tai josta voidaan laskea maksettavan arvonlisäveron määrä;

f) kunkin jäsenvaltion määräämien muodollisuuksien noudattamista, jos verovelvollinen on hankkijana veronmaksuvelvollinen 194–197 ja 199 artiklaa sovellettaessa.

179 artikla

Verovelvollisen on tehtävä vähennys vähentämällä verokaudelta maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärästä se arvonlisäveron määrä, josta vähennysoikeus on syntynyt ja joka voidaan vähentää 178 artiklan säännösten mukaisesti saman kauden aikana.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia 12 artiklassa tarkoitettuja satunnaisia liiketoimia suorittavia verovelvollisia käyttämään vähennysoikeuttaan vasta luovutusajankohtana.

▼B*180 artikla*

Jäsenvaltiot voivat antaa verovelvolliselle luvan tehdä vähennys, jota ei ole tehty 178 ja 179 artiklan mukaisesti.

▼M9*181 artikla*

Jäsenvaltiot voivat sallia verovelvollisen, jolla ei ole hallussaan XI osaston 3 luvun 3–5 jakson mukaista laskua, tehdä 168 artiklan c alakohdassa tarkoitetun vähennyksen tavaroiden yhteisöhankintojen osalta.

▼B*182 artikla*

Jäsenvaltioiden on vahvistettava 180 ja 181 artiklan soveltamisen edellytykset ja yksityiskohtaiset säännöt.

183 artikla

Jos vähennysten määrä ylittää verokaudelta maksettavan arvonlisäveron määrän, jäsenvaltiot voivat siirtää ylimenevän osan seuraavalle kaudelle tai palauttaa sen tarkemmin määräämillään ehdoilla.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin olla siirtämättä tai palauttamatta ylimenevää määrää, jos tämä määrä on merkityksetön.

*5 LUKU****Vähennysten oikaiseminen****184 artikla*

Alun perin tehty vähennys oikaistaan, jos se on suurempi tai pienempi kuin se, jonka tekemiseen verovelvollinen oli oikeutettu.

185 artikla

1. Oikaiseminen tehdään etenkin, jos arvonlisäverovähennysten määrän määräytymiskijöissä on veroilmoituksen antamisen jälkeen tapahtunut muutoksia, esimerkiksi jos kauppa on peruutettu tai hinnanalennus saatu.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, oikaisua ei suoriteta kokonaan tai osittain maksamatta jääneistä liiketoimista eikä asianmukaisesti toteen näytetystä tai todetusta tuhoutumisesta, hävikistä tai varkaudesta eikä 16 artiklassa tarkoitetun vähäarvoisten lahjojen tai näytekappaleiden antamista varten tapahtuneesta käyttöön ottamisesta.

Kokonaan tai osittain maksamatta jääneistä liiketoimista sekä varkaudesta jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia oikaisua.

▼B*186 artikla*

Jäsenvaltioiden on vahvistettava 184 ja 185 artiklan yksityiskohtaiset soveltamissäännöt.

187 artikla

1. Tuotantotavaroista oikaisu suoritetaan viiden vuoden ajalta, mukaan lukien tavaran hankinta- tai valmistusvuosi.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin oikaisua tehdessään käyttää perusteena täydet viisi vuotta kestävää kautta, joka alkaa tavaran ensimmäisestä käyttöönotosta.

Kiinteistöinvestoinneissa oikaisun perusteena toimivaa kautta voidaan pidentää kahteenkymmeneen vuoteen.

2. Kunakin vuonna oikaisu kohdistuu vain viidennekseen tai, jos oikaisukautta on pidennetty, vastaavaan murto—osaan tuotantotavaroiden arvonlisäverosta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu oikaisu perustuu seuraavien vuosien aikana tapahtuneisiin vähennysoikeuden muutoksiin suhteessa vuoteen, jona tavara on hankittu tai valmistettu tai, tapauskohtaisesti, jona sitä on käytetty ensimmäisen kerran.

188 artikla

1. Oikaisukauden aikana luovutettua tuotantotavaraa on katsottava käytetyksi verovelvollisen liiketoiminnassa oikaisukauden loppuun saakka.

Liiketoimintaa pidetään kokonaisuudessaan verollisena, jos tuotantotavaran luovutus on verollinen.

Liiketoimintaa pidetään kokonaan vapautettuna verosta, jos tuotantotavaran luovutus on vapautettu verosta.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty oikaisu on suoritettava kerralla koko jäljellä olevalta oikaisukaudelta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin, kun tuotantotavaran luovutus on vapautettu verosta, olla vaatimatta oikaisua, jos ostaja on verovelvollinen, joka käyttää kyseistä tuotantotavaraa yksinomaan sellaisissa liiketoimissa, joiden osalta arvonlisävero saadaan vähentää.

▼B*189 artikla*

Jäsenvaltiot voivat 187 ja 188 artiklaa sovellettaessa toteuttaa seuraavat toimenpiteet:

- a) määrittellä tuotantotavaran käsitteen;
- b) täsmentää oikaisemisessa huomioon otettavan arvonlisäveron määrän;
- c) toteuttaa kaikki aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikaisemisesta ei aiheudu perusteetonta hyötyä;
- d) sallia hallinnon yksinkertaistaminen.

190 artikla

Jäsenvaltiot voivat 187, 188, 189 ja 191 artiklaa sovellettaessa lukea tuotantotavaroiksi sellaiset palvelut, joilla on tavanomaisesti tuotantotavaran ominaisuuksiin luettavia ominaisuuksia.

191 artikla

Jos 187 ja 188 artiklan soveltamisen vaikutus jäsenvaltiossa on merkitykseltään hyvin vähäinen, tämä jäsenvaltio voi, kuultuaan arvonlisäverokomiteaa ja ottaen huomioon veron kokonaisvaikutuksen kyseisessä jäsenvaltiossa ja hallinnon yksinkertaistamistarpeen, olla soveltamatta näitä säännöksiä, jollei tämä johda kilpailun vääristymiseen.

192 artikla

Kun verovelvollinen siirtyy tavallisen verotusjärjestelmän piiristä erityisjärjestelmän piiriin tai päinvastoin, jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että verovelvolliselle ei aiheudu perusteetonta hyötyä tai haittaa.

XI OSASTO

VELVOLLISUDET, JOTKA KOSKEVAT VEROVELVOLLISIA JA TIETTYJÄ HENKILÖITÄ, JOTKA EIVÄT OLE VEROVELVOLLISIA

*1 LUKU****Maksuvelvollisuus*****1 jakso****Viranomaisille veronmaksuvelvolliset****▼M3***192 a artikla*

Sovellettaessa tätä jaksoa verovelvollista, jolla on kiinteä toimipaikka sen jäsenvaltion alueella, jossa vero on maksettava, pidetään verovelvollisena, joka ei ole sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon, jos seuraavat edellytykset täytyvät:

▼ M3

- a) hän tekee verollisen tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen kyseisen jäsenvaltion alueella;
- b) tavaroiden luovuttajan tai palvelujen suorittajan toimipaikka kyseisen jäsenvaltion alueella ei osallistu tähän tavaroiden luovutukseen tai palvelujen suoritukseen.

▼ M19**▼ C6***193 artikla*

Arvonlisäveron on velvollinen maksamaan verovelvollinen, joka suorittaa verollisen tavaroiden luovutuksen tai verollisen palvelun, lukuun ottamatta 194–199 b ja 202 artiklassa tarkoitettuja tapauksia, joissa toinen henkilö on velvollinen maksamaan veron.

▼ B*194 artikla*

1. Jos verollisen tavaroiden luovutuksen tai verollisen palvelun suorituksen tekee verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, jäsenvaltiot voivat säätää, että veronmaksuvelvollinen on tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen vastaanottaja.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 kohdan soveltamisedellytykset.

195 artikla

Arvonlisäveron on velvollinen maksamaan henkilö, jolle on annettu arvonlisäverotunniste siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisävero on maksettava, ja jolle luovutetaan tavaroita 38 tai 39 artiklassa säädetyissä olosuhteissa, jos luovutukset suorittaa verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut tähän jäsenvaltioon.

▼ M3*196 artikla*

Arvonlisäveron on velvollinen maksamaan sellainen verovelvollinen tai sellainen arvonlisäverotunnisteen saanut oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, jolle suoritetaan 44 artiklassa tarkoitettu palvelu, jos kyseisen palvelun suorittaa verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut kyseisen jäsenvaltion alueelle.

▼ B*197 artikla*

1. Arvonlisäveron on velvollinen maksamaan henkilö, jolle luovutetaan tavaroita, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) verollinen liiketoimi on 141 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti suoritettu tavaroiden luovutus;
- b) henkilö, jolle nämä tavarat luovutetaan, on sellainen toinen verovelvollinen tai sellainen oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, jolle on annettu arvonlisäverotunniste siinä jäsenvaltiossa, jossa luovutus suoritetaan;

▼M9

- c) verovelvollisen, joka ei ole sijoittautunut tavaroiden vastaanottajan jäsenvaltioon, laatima lasku on laadittu 3 luvun 3–5 jakson mukaisesti.

▼B

2. Jos veroedustaja on nimetty veronmaksuvelvolliseksi 204 artiklan säännösten mukaisesti, jäsenvaltiot voivat säätää tämän artiklan 1 kohtaa koskevasta poikkeuksesta.

198 artikla

1. Jos säännellyillä kultamarkkinoilla toimivan verovelvollisen ja toisen verovelvollisen, joka ei toimi kyseisillä markkinoilla, välisiä sijoituskultaan liittyviä erityisiä liiketoimia verotetaan 352 artiklan nojalla, jäsenvaltioiden on määrättävä hankkija veronmaksuvelvolliseksi.

Jos hankkija, joka ei toimi säännellyillä kultamarkkinoilla, on verovelvollinen, jonka on ainoastaan 352 artiklassa tarkoitettujen liiketoimien osalta rekisteröidyttävä arvonlisäverovelvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisävero on maksettava, myyjän on täytettävä verovelvoitteet hankkijan puolesta kyseisen jäsenvaltion säännösten mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat määrätä hankkijan veronmaksuvelvolliseksi sellaisen kulta-aineksen tai puolivalmiiden tuotteiden luovutuksesta, joiden pitoisuus on vähintään 325 tuhannesosaa, tai 344 artiklan 1 kohdassa määritellyn sijoituskullan luovutuksesta silloin, kun verovelvollinen on käyttänyt jotakin 348, 349 ja 350 artiklassa tarkoitetuista valintaoikeuksista.

3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevat menettelyt ja edellytykset.

199 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että veronmaksuvelvollinen on verovelvollinen, joka vastaanottaa minkä tahansa seuraavista luovutuksista tai suorituksista:

- a) rakennustyön suoritus, mukaan lukien kiinteään omaisuuteen liittyvien korjaus-, siivous-, kunnossapito-, muutos- ja purkamistöiden suoritus, sekä rakennuskohteiden luovutus, joka katsotaan tavaroiden luovutukseksi 14 artiklan 3 kohdan nojalla;
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettuja toimintoja hoitavan henkilöstön asettaminen käyttöön;
- c) edellä 135 artiklan 1 kohdan j ja k alakohdassa tarkoitettu kiinteän omaisuuden luovutus, jos luovuttaja on valinnut 137 artiklan mukaisesti kyseisen liiketoimen verotuksen;

▼ B

- d) liitteessä VI lueteltujen käytetyn materiaalin, samassa tilassa uudelleenkäyttöön soveltumattoman käytetyn materiaalin, teollisuus- ja muun jätteen, kierrätyskelpoisen jätteen, osittain käsitellyn jätteen, romun sekä tiettyjen tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset;
- e) verovelvollisen toiselle verovelvolliselle vakuudeksi antamien tavaroiden luovutus tämän vakuuden toteuttamiseksi;
- f) tavaroiden luovutus omistuksenpidätysoikeuden siirryttyä siirronsajalle, joka käyttää tätä oikeuttaan;
- g) velallisen kiinteän omaisuuden luovutus maksuvelvollisuuden määräävän päätöksen perusteella pakkomyyntimenettelyssä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta soveltaessaan jäsenvaltiot voivat määrittellä soveltamisalaan kuuluvat tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset sekä ne tavaroiden luovuttajien, palvelujen suorittajien tai vastaanottajien luokat, joihin kyseisiä toimenpiteitä voidaan soveltaa.

3. Jäsenvaltiot voivat 1 kohtaa sovellettaessa toteuttaa seuraavat toimenpiteet:

- a) säättää, että verovelvollinen, joka harjoittaa myös toimia tai liiketoimia, joita ei pidetä 2 artiklan mukaisina veronalaisina tavaroiden luovutuksina tai palvelujen suorituksina, katsotaan verovelvolliseksi tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vastaanottamiensa tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten osalta;
- b) säättää, että muu kuin verovelvollinen julkisoikeudellinen laitos katsotaan verovelvolliseksi 1 kohdan e, f ja g alakohdan mukaisesti vastaanottamiensa luovutusten osalta.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvonlisäverokomitealle 1 kohdan säännösten nojalla hyväksytyjen kansalliseen lainsäädäntöön kuuluvien toimenpiteiden ottamisesta käyttöön sikäli kuin ne eivät ole toimenpiteitä, joihin neuvosto on direktiivin 77/388/ETY 27 artiklan 1–4 kohdan mukaisesti antanut luvan ennen 13 päivää elokuuta 2006 ja joiden soveltamista jatketaan tämän artiklan 1 kohdan nojalla.

▼ M8*199 a artikla*

1. ► **M31** Jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2026 saakka säättää, että veronmaksuvelvollinen on verovelvollinen, joka vastaanottaa minkä tahansa seuraavista luovutuksista tai suorituksista: ◀

- a) siirrot, jotka koskevat kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ⁽¹⁾ 3 artiklassa määriteltyjä kasvihuonekaasujen päästöoikeuksia, jotka voidaan siirtää mainitun direktiivin 12 artiklan mukaisesti;
- b) siirrot, jotka koskevat muita yksiköitä, joita toimijat voivat käyttää mainitun direktiivin noudattamiseksi;

⁽¹⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

▼ **M12**

- c) luovutukset, jotka koskevat matkapuhelimia, jotka on valmistettu tai muunnettu toimiluvan saaneissa verkoissa käytettäväksi ja joita käytetään tietyillä taajuuksilla, riippumatta siitä, onko niillä muita käyttötarkoituksia;
- d) luovutukset, jotka koskevat integroituja piirejä, kuten mikroprosesso-reita ja keskusyksiköitä, ennen kuin ne asennetaan loppukäyttäjille tarkoitettuihin tuotteisiin;
- e) 38 artiklan 2 kohdassa määritetyt kaasun ja sähkön luovutukset verovelvolliselle jälleenmyyjälle;
- f) kaasua ja sähköä koskevien todistusten luovutukset;
- g) 24 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen televiestintäpalvelujen suoritukset;
- h) pelikonsolien, taulutietokoneiden ja kannettavien tietokoneiden luovutukset;
- i) luovutukset, jotka koskevat sellaisia viljatuotteita ja teollisuuskasveja, öljysiemenet ja sokerijuurikkaat mukaan lukien, joita ei tavallisesti sellaisinaan käytetä loppukulutukseen;
- j) luovutukset, jotka koskevat raakametalleja ja puolivalmisteita, jalometallit mukaan lukien, elleivät ne muutoin kuulu 199 artiklan 1 kohdan d alakohdan soveltamisalaan tai käytettyjä tavaroita, taide-esineitä, keräilyesineitä ja antiikkiesineitä koskevien erityisjärjestelyjen piiriin 311–343 artiklan mukaisesti tai sijoituskultaa koskevan erityisjärjestelmän piiriin 344–356 artiklan mukaisesti.

1 a. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa 1 kohdassa säädetyn menettelyn soveltamisedellytykset.

1 b. Edellä 1 kohdassa säädetyn menettelyn soveltaminen kyseisen kohdan c–j alakohdassa lueteltujen tavaroiden luovuttamiseen tai palvelujen suorittamiseen edellyttää asianmukaisten ja tehokkaiden raportointivelvoitteiden käyttöönottoa niiden verovelvollisten osalta, jotka luovuttavat tavaroita tai suorittavat palveluja, joihin sovelletaan 1 kohdassa säädettyä menettelyä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvonlisäverokomitealle 1 kohdassa säädetyn menettelyn soveltamisesta, kun tällainen menettely otetaan käyttöön, ja toimitettava arvonlisäverokomitealle seuraavat tiedot:

- a) menettelyn soveltamista koskevan toimenpiteen soveltamisala, petoksen tyyppi ja ominaispiirteet sekä yksityiskohtainen kuvaus liitännäistoimenpiteistä, mukaan lukien verovelvollisten raportointivelvoitteet ja valvontatoimenpiteet;
- b) toimet, joilla asianomaisille verovelvollisille ilmoitetaan menettelyn käyttöönotosta;

▼ M12

- c) arviointiperusteet, joiden avulla voidaan verrata 1 kohdassa lueteltuihin tavaroihin ja palveluihin kohdistuvaa petollista toimintaa ennen menettelyn soveltamista ja sen jälkeen, muihin tavaroihin ja palveluihin kohdistuvaa petollista toimintaa ennen menettelyn soveltamista ja sen jälkeen sekä muuntyyppisen petollisen toiminnan mahdollista kasvua ennen menettelyn soveltamista ja sen jälkeen;
- d) menettelyn soveltamista koskevan toimenpiteen voimaantulopäivämäärä ja kesto.

▼ M31**▼ M19***199 b artikla*

1. Jäsenvaltio voi 193 artiklasta poiketen erittäin kiireellisissä tapauksissa ja 2 ja 3 kohdan mukaisesti nopean reagoinnin mekanismin erityistoimenpiteenä nimetä tiettyjen tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten vastaanottajan arvonlisäverovelvolliseksi sellaisten äkillisesti ilmenevien laaja-alaisten petosten torjumiseksi, jotka voivat johtaa merkittäviin ja lopullisiin taloudellisiin menetyksiin.

Jäsenvaltion on valvottava asianmukaisesti nopean reagoinnin mekanismin erityistoimenpidettä niiden verovelvollisten osalta, jotka luovuttavat tavaroita tai suorittavat palveluja, joihin toimenpidettä sovelletaan, ja erityistoimenpidettä sovelletaan enintään yhdeksän kuukauden ajan.

2. Jäsenvaltion, joka haluaa ottaa käyttöön 1 kohdassa säädetyn nopean reagoinnin mekanismin erityistoimenpiteen, on lähetettävä komissiolle ilmoitus käyttäen 4 kohdan mukaisesti vahvistettua vakiolomaketta ja samalla lähetettävä se muille jäsenvaltioille. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tiedot kyseessä olevasta alasta, petoksen tyyppistä ja ominaispiirteistä, asian erityisestä kiireellisyydestä, petoksen äkillisistä ja laaja-alaisesta luonteesta ja siitä seuraavista merkittävistä ja lopullisista taloudellisista menetyksistä. Jos komissio katsoo, että sillä ei ole kaikkia tarvittavia tietoja, se ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle kahden viikon kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta, mitä lisätietoja tarvitaan. Asianomaisen jäsenvaltion komissiolle toimittamat lisätiedot on samalla lähetettävä muille jäsenvaltioille. Jos toimitetut lisätiedot eivät ole riittävät, komissio ilmoittaa siitä asianomaiselle jäsenvaltiolle yhden viikon kuluessa.

Jäsenvaltion, joka haluaa ottaa käyttöön tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn nopean reagoinnin mekanismin erityistoimenpiteen, on samalla myös tehtävä hakemus komissiolle 395 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa erittäin kiireellisissä tapauksissa 395 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetty menettely on saatettava päätökseen kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on vastaanottanut hakemuksen.

▼ M19

3. Kun komissio on saanut kaikki tiedot, joiden se katsoo olevan tarpeen 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen arvioimiseksi, se ilmoittaa tästä jäsenvaltioille. Jos se vastustaa nopean reagoinnin mekanismin erityistoimenpidettä, se antaa kielteisen lausunnon yhden kuukauden kuluessa ilmoituksesta sekä ilmoittaa tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle ja arvonlisäverokomitealle. Jos komissio ei vastusta toimenpidettä, se vahvistaa tämän kirjallisesti asianomaiselle jäsenvaltiolle ja arvonlisäverokomitealle saman ajan kuluessa. Jäsenvaltio voi ottaa käyttöön nopean reagoinnin mekanismin erityistoimenpiteen kyseisen vahvistuksen vastaanottopäivästä alkaen. Ilmoitusta arvioidessaan komissio ottaa huomioon muiden jäsenvaltioiden sille kirjallisesti lähettämät näkemykset.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan vakiolomake 2 kohdassa tarkoitetun, nopean reagoinnin mekanismin erityistoimenpidettä koskevan ilmoituksen ja 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 5 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁾ 5 artiklaa, ja tätä varten komitea on neuvoston asetuksen (EU) N:o 904/2010 ⁽²⁾ 58 artiklalla perustettu komitea.

▼ M31

6. Edellä 1 kohdassa säädettyä nopean reagoinnin mekanismin erityistoimenpidettä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2026.

▼ B*200 artikla*

Arvonlisäveron on velvollinen maksamaan henkilö, joka suorittaa verollisen tavaroiden yhteisöhankinnan.

201 artikla

Maahantuonnissa arvonlisäveron on velvollinen maksamaan henkilö tai henkilöt, jotka tuontijäsenvaltio on määrännyt tai hyväksynyt veronmaksuvelvollisiksi.

202 artikla

Arvonlisäveron on velvollinen maksamaan henkilö, jonka toiminnan tuloksena tavarat eivät enää ole 156, 157, 158, 160 ja 161 artiklassa lueteltujen menettelyjen tai tilanteiden alaisia.

203 artikla

Arvonlisäveron on velvollinen maksamaan henkilö, joka mainitsee kyseisen veron laskussa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1).

▼B*204 artikla*

1. Jos 193–197, 199 ja 200 artiklaa sovellettaessa veronmaksuvelvollinen on verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, jäsenvaltiot voivat antaa tämän nimen veronmaksuvelvolliseksi veroedustajan.

Lisäksi jos verollisen liiketoimen suorittaa sellainen verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, ja jos sen maan kanssa, johon kyseinen verovelvollinen on sijoittautunut tai jossa verovelvollisen toimipaikka sijaitsee, ei ole tehty sopimusta keskinäisestä avunannosta, jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 76/308/ETY ⁽¹⁾ ja asetuksessa (EY) N:o 1798/2003 ⁽²⁾ säädettyä soveltamisalaa, jäsenvaltiot voivat määrätä sijoittautumattoman verovelvollisen nimeämän veroedustajan veronmaksuvelvolliseksi.

▼M24

Jäsenvaltiot eivät saa kuitenkaan soveltaa toisessa alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa 358 a artiklan 1 alakohdassa tarkoitettuun verovelvolliseen, joka on valinnut yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamia palveluja koskevan erityisjärjestelmän soveltamisen.

▼B

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn vaihtoehdon käyttäminen riippuu kunkin jäsenvaltion vahvistamista edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä.

205 artikla

Jäsenvaltiot voivat määrätä 193–200, 202, 203 ja 204 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa muun henkilön kuin veronmaksuvelvollisen yhteisvastuulliseksi arvonlisäveron maksamisessa.

2 jakso**Maksamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt***206 artikla*

Verovelvollisen, joka on veronmaksuvelvollinen, on maksettava arvonlisäveron nettomäärä 250 artiklassa säädetyn arvonlisäveroilmoituksen antamisen yhteydessä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin asettaa maksun suoritukselle eri määräpäivän tai vaatia suoritettavaksi ennakkomaksuja.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 76/308/ETY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 1976, keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1798/2003, annettu 7 päivänä lokakuuta 2003, hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla ja asetuksen (ETY) N:o 218/92 kumoamisesta (EUVL L 264, 15.10.2003, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 885/2004 (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 1).

▼B*207 artikla*

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta henkilöt, joita 194–197, 199 ja 204 artiklan mukaan pidetään veronmaksuvelvollisina sellaisen verovelvollisen puolesta, joka ei ole sijoittautunut niiden alueelle, täyttävät tässä jaksossa säädetyt maksuvelvollisuudet.

Jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta henkilöt, jotka 205 artiklan mukaisesti katsotaan yhteisvastuullisiksi arvonlisäveron maksamisessa, täyttävät kyseiset maksuvelvollisuudet.

208 artikla

Jos jäsenvaltiot määräävät sijoituskullan hankkijan veronmaksuvelvolliseksi 198 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai, jos ne kulta-aineksen, puolivalmiiden tuotteiden tai 344 artiklan 1 kohdassa määritellyn sijoituskullan osalta käyttävät 198 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta määrätä hankkija veronmaksuvelvolliseksi, niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämä henkilö täyttää tässä jaksossa säädetyt velvollisuudet.

209 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta oikeushenkilöt, jotka eivät ole verovelvollisia ja jotka ovat velvolliset maksamaan 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetuista tavaroiden yhteisöhankinnoista suorittavan veron, täyttävät tässä jaksossa säädetyt maksuvelvollisuudet.

210 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen uusien kulkuneuvojen yhteisöhankintojen sekä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen valmisteveronalaisten tuotteiden yhteisöhankintojen maksuja koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

211 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä maksua koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tavaroiden maahantuonnissa.

Jäsenvaltiot voivat erityisesti säätää, että verovelvollisten tai veronmaksuvelvollisten taikka tiettyjen verovelvollis- tai veronmaksuvelvollisryhmien suorittamasta tavaroiden maahantuonnista suoritettavaa arvonlisäveroa ei tarvitse maksaa tuontihetkenä, jos arvonlisävero on mainittu sellaiseksi 250 artiklan mukaisesti tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa.

▼B*212 artikla*

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verovelvolliset suoritettavan arvonlisäveron maksamisesta, jos sen määrä on vähäinen.

*2 LUKU****Rekisteröinti****213 artikla*

1. Verovelvollisen on ilmoitettava verovelvollisena harjoittamansa toiminnan alkamisesta, muuttumisesta ja loppumisesta.

Jäsenvaltioiden on sallittava ja ne voivat vaatia, että ilmoitukset tehdään sähköisesti niiden vahvistamien edellytysten mukaisesti.

2. Rajoittamatta 1 kohdan ensimmäisen alakohdan säännösten soveltamista, verovelvollisen tai oikeushenkilön, joka ei ole verovelvollinen, joka suorittaa sellaisia tavaroiden yhteisöhankintoja, joista 3 artiklan 1 kohdan mukaan ei suoriteta arvonlisäveroa, on ilmoitettava suorittavansa tällaisia hankintoja, jos mainitussa artiklassa säädetty edellytykset sille, että arvonlisäveroa ei suoriteta, eivät enää täyty.

214 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotka tekevät mahdolliseksi tunnistaa yksilöllisellä tunnisteella seuraavat henkilöt:

- a) jokainen verovelvollinen, 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja verovelvollisia lukuun ottamatta, joka suorittaa jäsenvaltion alueella vähennykseen oikeuttavia tavaroiden luovutuksia tai palveluja, jotka ovat muita kuin sellaisia tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia, joista 194–197 ja 199 artiklan mukaan yksinomaan vastaanottaja on velvollinen maksamaan arvonlisäveron;
- b) jokainen verovelvollinen tai oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, joka suorittaa sellaisia tavaroiden yhteisöhankintoja, joista on suoritettava arvonlisäveroa 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, sekä jokainen verovelvollinen tai oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, joka on käyttänyt 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valinta-oikeutta saattaa yhteisöhankintansa arvonlisäveron alaisiksi;
- c) jokainen verovelvollinen, joka suorittaa jäsenvaltion alueella tavaroiden yhteisöhankintoja kyseisen alueen ulkopuolella suorittamiaan 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun toimintaan kuuluvia liiketoimia varten;

▼ M3

- d) jokainen verovelvollinen, joka vastaanottaa jäsenvaltion alueella palveluja, joista hän on 196 artiklan mukaan velvollinen maksamaan arvonlisäveron;
- e) jokainen verovelvollinen, joka on sijoittautunut jäsenvaltion alueelle ja joka suorittaa toisen jäsenvaltion alueella palveluja, joista 196 artiklan mukaan yksinomaan vastaanottaja on velvollinen maksamaan arvonlisäveron.

▼ B

2. Jäsenvaltiot voivat olla antamatta tunnistetta tietyille verovelvollisille, jotka suorittavat 12 artiklassa tarkoitettuja satunnaisia liiketoimia.

215 artikla

Yksilöllisessä arvonlisäverotunnisteessa on oltava ISO 3166 alpha-2 koodin mukainen etuliite, josta voidaan tunnistaa arvonlisäverotunnisteen antanut jäsenvaltio.

Kreikka saa kuitenkin käyttää etuliitettä ”EL”.

▼ M27

Pohjois-Irlannin osalta käytetään etuliitettä ”XI”.

▼ B*216 artikla*

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta niiden tunnistajärjestelmät mahdollistaisivat 214 artiklassa tarkoitettujen verovelvollisten yksilöinnin, ja siten 402 artiklassa tarkoitettujen yhteisöliiketoimien siirtymävaiheen verotusjärjestelmän oikean soveltamisen varmistamisen.

*3 LUKU***Laskutus****1 j a k s o****M ä ä r i t e l m ä****▼ M9***217 artikla*

Tässä direktiivissä ’sähköisellä laskulla’ tarkoitetaan laskua, joka sisältää tässä direktiivissä vaaditut tiedot ja joka on laadittu ja vastaanotettu sähköisessä muodossa.

▼B**2 jakso**
Laskun käsite*218 artikla*

Tätä direktiiviä sovellettaessa jäsenvaltioiden on hyväksyttävä laskuksi kaikki paperimuodossa tai sähköisessä muodossa olevat tositteet tai ilmoitukset, jotka täyttävät tässä luvussa asetetut vaatimukset.

219 artikla

Laskuina pidetään myös kaikkia tositteita ja ilmoituksia, jotka erityisellä ja yksiselitteisellä tavalla sisältävät muutoksen ja viittauksen alkuperäiseen laskuun.

3 jakso
Laskun laatiminen**▼M16***219 a artikla*

1. Laskutukseen on sovellettava sen jäsenvaltion säännöksiä, jossa tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus katsotaan tehdyksi V osaston säännösten mukaisesti.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laskutukseen sovelletaan seuraavia sääntöjä:
 - a) siinä jäsenvaltiossa sovellettavat säännöt, jossa suorittajalla tai luovuttajalla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta luovutus tai suoritus tehdään, tai jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, siinä jäsenvaltiossa sovellettavat säännöt, jossa suorittajan tai luovuttajan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka sijaitsee, jos
 - i) luovuttaja tai suorittaja ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus katsotaan tehdyksi V osaston säännösten mukaisesti, tai tämän toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa ei osallistu tavaroiden luovutukseen tai palvelujen suoritukseen 192 a artiklan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, ja veronmaksuvelvollinen on henkilö, jolle tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan, paitsi jos hankkija laati laskun (itselaskutus);
 - ii) tavaroiden luovutusta tai palvelujen suoritusta ei katsota tehdyksi yhteisössä V osaston säännösten mukaisesti;
 - b) siinä jäsenvaltiossa sovellettavat säännöt, jossa jotakin XII osaston 6 luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävä suorittaja tai luovuttaja on rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi.
3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdan soveltaminen ei rajoita 244–248 artiklan soveltamista.

▼ M9*220 artikla*

1. Verovelvollisen on varmistettava, että verovelvollinen itse, hankkija tai verovelvollisen nimissä ja puolesta kolmas taho laatii laskun seuraavissa tapauksissa:

1) verovelvollisen toiselle verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, tekemistä tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista;

▼ M16▼ C7

2) edellä 33 artiklan a alakohdassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista, paitsi jos verovelvollinen käyttää XII osaston 6 luvun 3 jakson erityisjärjestelmää;

▼ M9

3) edellä 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti tehdyistä tavaroiden luovutuksista;

4) ennakkomaksuista, jotka tälle on maksettu ennen kuin jokin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista tehtiin;

5) ennakkomaksuista, jotka toinen verovelvollinen tai oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, on maksanut tälle ennen palvelujen suorittamisen päättymistä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laskun laatimista ei vaadita 135 artiklan 1 kohdan a–g alakohdan mukaisesti verosta vapautetuista palvelujen suorituksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 221 artiklan 2 kohdan soveltamista.

220 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on sallittava, että verovelvolliset laativat yksinkertaistetun laskun kummassakin seuraavista tapauksista:

a) kun laskun määrä on enintään 100 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana;

b) kun laadittu lasku on tosite tai ilmoitus, jota pidetään laskuna 219 artiklan nojalla.

2. Jäsenvaltiot eivät saa sallia, että verovelvolliset laativat yksinkertaistetun laskun, kun laskut on laadittava 220 artiklan 1 kohdan 2 ja 3 alakohdan nojalla tai kun tavaroiden verotettavan luovutuksen tai palvelujen verotettavan suorituksen tekee verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on suoritettava, tai jonka toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa ei osallistu tavaroiden luovutukseen tai palvelujen suoritukseen 192 a artiklassa tarkoitettulla tavalla, ja veronmaksuvelvollinen on henkilö, jolle tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan.

▼ M9*221 artikla*

1. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa verovelvolliset laatimaan 226 artiklassa tai 226 b artiklassa edellytettyjen yksityiskohtien mukaisen laskun muistakin kuin 220 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista ja palveluiden suorituksista.

2. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa verovelvolliset, joiden liiketoiminnan kotipaikka on kyseisten jäsenvaltioiden alueella tai joilla on niiden alueella kiinteä toimipaikka, josta tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan, laatimaan 226 tai 226 b artiklassa edellytettyjen yksityiskohtien mukaisen laskun 135 artiklan 1 kohdan a–g alakohdan mukaisesti vapautettujen tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jotka kyseiset verovelvolliset ovat tehneet niiden alueella tai yhteisön ulkopuolella.

▼ M30

3. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verovelvolliset 220 artiklan 1 kohdassa tai 220 a artiklassa säädetystä velvollisuudesta laatia lasku verovelvollisten niiden alueella tekemistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jotka on vapautettu verosta 98 artiklan 2 kohdan, 105 a ja 132 artiklan, 135 artiklan 1 kohdan h–l alakohdan, 136, 371, 375, 376 ja 377 artiklan, 378 artiklan 2 kohdan, 379 artiklan 2 kohdan sekä 380–390 c artiklan nojalla ja joihin liittyy tai ei liity oikeus edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämiseen.

▼ M9*222 artikla*

Tavaroiden luovutusten, jotka on tehty 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, ja palvelujen suoritusten, joista hankkija on 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron, osalta lasku on laadittava viimeistään verotettavan tapahtuman toteutumiskuukautta seuraavan kuukauden 15 päivänä.

Muiden tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten osalta jäsenvaltiot voivat asettaa verovelvollisille määräajat laskujen laatimiselle.

223 artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että verovelvolliset laativat kokoomalaskuja, joissa on tiedot useista erillisistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, edellyttäen että kokoomalaskussa mainituista luovutuksista tai suorituksista syntyy arvonlisäverosaatava saman kalenterikuukauden aikana.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että kokoomalaskuihin sisältyy luovutuksia tai suorituksia, joista on syntynyt arvonlisäverosaatava yli yhden kalenterikuukauden pituisen ajanjakson aikana, sanotun kuitenkin rajoittamatta 222 artiklan soveltamista.

▼M9*224 artikla*

Hankkija voi laatia laskun verovelvollisen tälle tekemistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jos osapuolet ovat etukäteen tehneet keskenään asiasta sopimuksen ja edellyttäen että on olemassa järjestely, jonka mukaisesti tavaroita luovuttava ja palveluja suorittava verovelvollinen hyväksyy kunkin laskun. Jäsenvaltio voi vaatia, että tällaiset laskut laaditaan verovelvollisen nimissä ja puolesta.

225 artikla

Jäsenvaltiot voivat asettaa verovelvollisille erityisehtoja tapauksissa, joissa kolmas taho tai hankkija, joka laatii laskut, on sijoittautunut maahan, jonka kanssa ei ole sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU ⁽¹⁾ ja asetuksessa (EY) N:o 1798/2003 ⁽²⁾ säädettyä soveltamisalaa.

▼B**4 jakso****Laskujen sisältö***226 artikla*

Rajoittamatta tämän direktiivin erityisten säännösten soveltamista ainoastaan seuraavat tiedot ovat arvonlisäverotusta varten pakollisia 220 ja 221 artiklan säännösten mukaisesti toimitettavissa laskuissa:

- 1) laskun laatimispäivä;
- 2) yhteen tai useampaan sarjaan perustuva juokseva numero, jolla lasku voidaan yksilöidä;
- 3) edellä 214 artiklassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste, jolla verovelvollinen on luovuttanut tavarat tai suorittanut palvelut;
- 4) edellä 214 artiklassa tarkoitettu hankkijan arvonlisäverotunniste, jolla tämä on ottanut vastaan tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen, josta tämä on veronmaksuvelvollinen, taikka 138 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden luovutuksen;
- 5) verovelvollisen ja hankkijan täydellinen nimi ja osoite;
- 6) luovutettujen tavaroiden määrä ja laatu tai suoritettujen palveluiden laajuus ja laatu;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2010/24/EU, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2010, keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (EUVL L 84, 31.3.2010, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1798/2003, annettu 7 päivänä lokakuuta 2003, hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 264, 15.10.2003, s. 1).

▼ B

- 7) päivä, jolloin tavarat on luovutettu tai palvelut suoritettu taikka 220 artiklan 4 ja 5 alakohdassa tarkoitettu ennakkomaksu on maksettu, jos kyseinen päivä voidaan määrittää ja se on muu kuin laskun laatimispäivä;

▼ M9

- 7a) jos verosaatava syntyy 66 artiklan b alakohdan mukaisella maksun vastaanottamishetkellä ja vähennysoikeus syntyy, kun vähennyskelpoista veroa koskeva verosaatava syntyy, maininta ”kassaperusteinen kirjanpito”;

▼ B

- 8) kunkin verokannan tai vapautuksen osalta arvonlisäveron peruste, yksikköhinta ilman veroa sekä mahdolliset hyvitykset tai alennukset, jos ne eivät sisälly yksikköhintaan;
- 9) sovellettava arvonlisäverokanta;
- 10) maksettava arvonlisäveron määrä, paitsi jos sovelletaan erityisjärjestelmää, jossa tämän direktiivin mukaisesti tällaista seikkaa ei mainita;

▼ M9

- 10a) jos laskun laatii luovutuksen tai suorituksen vastaanottava hankkija luovuttajan tai suorittajan sijaan, maininta ”itselaskutus”;
- 11) jos kyseessä on vapautus, viittaus tämän direktiivin sovellettavaan säännökseen tai vastaavaan kansalliseen säännökseen taikka tieto tavaroiden luovutukseen tai palvelujen suoritukseen sovellettavan vapautuksen perusteesta;
- 11a) kun hankkija on veronmaksuvelvollinen, maininta ”käännetty verovelvollisuus”;

▼ B

- 12) luovutettaessa 138 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa säädetyin edellytyksin uutta kuljetusvälinettä 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa luetellut tiedot;

▼ M9

- 13) kun sovelletaan matkatoimistojen voittomarginaalijärjestelmää, maininta ”voittomarginaalijärjestelmä – matkatoimistot”;
- 14) kun sovelletaan jotakin käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden erityisjärjestelmää, tapauksen mukaan maininta ”voittomarginaalijärjestelmä – käytetyt tavarat”; ”voittomarginaalijärjestelmä – taide-esineet” tai ”voittomarginaalijärjestelmä – keräily- ja antiikkiesineet”;

▼ B

- 15) jos veronmaksuvelvollinen on 204 artiklassa tarkoitettu veroedustaja, kyseisen veroedustajan 214 artiklassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste sekä tämän täydellinen nimi ja osoite.

▼ M9*226 a artikla*

Kun laskun laatii verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa vero on maksettava, tai jonka toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa ei osallistu tavarantoimitukseen tai palvelun suorittamiseen 192 a artiklassa tarkoitettulla tavalla ja joka luovuttaa tavaroita tai suorittaa palveluja veronmaksuvelvolliselle hankkijalle, verovelvollinen voi jättää merkitsemättä 226 artiklan 8, 9 ja 10 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja merkitä niiden sijaan luovutettujen tavaroiden tai suoritettujen palvelujen veron perusteen viittaamalla niiden määrään tai laajuuteen ja niiden luonteeseen.

226 b artikla

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että 220 a artiklan ja 221 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla laadituissa yksinkertaistetuissa laskuissa on ainakin seuraavat tiedot:

- a) laatimispäivä;
- b) tavarat luovuttavan tai palvelut suorittavan verovelvollisen tunnistetiedot;
- c) luovutettujen tavaroiden tai suoritettujen palvelujen tunnistetiedot;
- d) maksettava arvonlisäveron määrä tai tiedot, joiden perusteella se voidaan laskea;
- e) jos laadittu lasku on tosite tai ilmoitus, jota pidetään laskuna 219 artiklan nojalla, erityinen ja yksiselitteinen viittaus kyseiseen alkuperäiseen laskuun sekä erityiset tiedot, joita muutetaan.

Jäsenvaltiot eivät saa vaatia laskuihin muita tietoja kuin 226, 227 ja 230 artiklassa tarkoitettujen tietojen.

▼ B*227 artikla*

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueelle sijoittautuneet verovelvolliset, jotka luovuttavat tavaroita tai suorittavat palveluja niiden alueella, ilmoittavat hankkijan 214 artiklassa tarkoitettujen arvonlisäverotunnisteen muissakin kuin 226 artiklan 4 alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

▼ M9

▼B*229 artikla*

Jäsenvaltiot eivät saa vaatia laskujen allekirjoittamista.

▼M9*230 artikla*

Laskussa olevat määrät voidaan ilmaista minkä tahansa valuutan määräisinä, edellyttäen että maksettavan tai oikaistavan arvonlisäveron määrä ilmaistaan jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisenä soveltaen 91 artiklassa säädettyä muuntokurssimenetelmää.

▼B**5 jakso****▼M9****Paperiset laskut ja sähköiset laskut***232 artikla*

Sähköisen laskun käyttö edellyttää vastaanottajan suostumusta.

233 artikla

1. Laskun alkuperän aitous, sen sisällön eheys ja sen luettavuus on varmistettava laskun laatimishetkestä laskun talletuskauden loppuun saakka, riippumatta siitä, onko lasku paperilla vai sähköisessä muodossa.

Kunkin verovelvollisen on määritettävä tapa varmistaa laskun alkuperän aitous, sen sisällön eheys ja sen luettavuus. Tämä voidaan saavuttaa millä tahansa liiketoiminnan valvontakeinolla, joka luo luotettavan tarkastusketjun laskun sekä tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen välille.

'Alkuperän aitoudella' tarkoitetaan vakuuttuneisuutta luovuttajan tai suorittajan taikka laskun laatijan henkilöllisyydestä.

'Sisällön eheydellä' tarkoitetaan, että tämän direktiivin mukaisesti vaadittua sisältöä ei ole muutettu.

2. Paitsi 1 kohdassa kuvatun tyyppisillä liiketoiminnan valvontakeinoilla sähköisen laskun alkuperän aitous ja sisällön eheys voidaan varmistaa esimerkiksi seuraavilla tekniikoilla:

- a) sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/93/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kehittynyt sähköinen allekirjoitus, joka perustuu direktiivin 1999/93/EY 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuun hyväksytyyn varmenteeseen ja joka on luotu saman artiklan 6 kohdassa tarkoitettulla turvallisella allekirjoituksen luomismenetelmällä;

⁽¹⁾ EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12.

▼ C2

- b) automaattinen tiedonsiirto (EDI), sellaisena kuin se määritellään sähköisen tiedon vaihdon oikeudellisista näkökohdista 19 päivänä loka­kuuta 1994 annetun komission suosituksen 94/820/EY ⁽¹⁾ liitteessä 1 olevassa 2 artiklassa, jos siirtoa koskevassa sopimuksessa edellytetään sellaisten menetelmien käyttöä, jotka takaavat tietojen alkuperän aitouden ja niiden eheyden.

235 artikla

Jäsenvaltiot voivat asettaa erityisvaatimuksia niiden alueella luovutettuja tavaroita ja suoritettuja palveluja koskevien sähköisten laskujen toimittamiselle sellaisesta maasta, jonka kanssa ei ole sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU ja asetuksessa (EY) N:o 1798/2003 säädettyä soveltamisalaa.

236 artikla

Kun samalle vastaanottajalle lähetetään tai tämän saataville asetetaan useita sähköisiä laskuja sisältävä erä, yksittäisiin laskuihin liittyvät yhteiset tiedot voidaan mainita ainoastaan kerran, jos tiedot kunkin laskun osalta ovat saatavissa kokonaisuudessaan.

237 artikla

Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 Euroopan parlamentille ja neuvostolle riippumattomaan taloustutkimukseen perustuvan kokonaisarviointikertomuksen 1 päivästä tammikuuta 2013 sovellettavien laskutussääntöjen vaikutuksista ja erityisesti siitä, missä määrin ne ovat tosiasiallisesti johtaneet yritysten hallinnollisten rasitteiden vähenemiseen, sekä tarvittaessa asianmukaisen ehdotuksen tähän liittyvien sääntöjen muuttamiseksi.

▼ B**6 jakso****Yksinkertaistamistoimenpiteet***238 artikla***▼ M9**

1. Jäsenvaltiot voivat arvonlisäkomiteaa kuultuaan mahdollisesti vahvistamiensa edellytysten mukaisesti säätää, että seuraavissa tapauksissa tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia koskeviin laskuihin on merkittävä ainoastaan 226 b artiklan nojalla vaadittavat tiedot:

- a) kun laskun määrä on yli 100 euroa, mutta enintään 400 euroa, tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana;
- b) kun asianomaisen alan kauppaa- tai hallintokäytäntöjen takia tai laskujen laatimista koskevien teknisten olosuhteiden vuoksi kaikkia 226 ja 230 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita on erityisen hankala noudattaa.

⁽¹⁾ EYVL L 338, 28.12.1994, s. 98.

▼M9

3. Edellä 1 kohdassa säädettyjä yksinkertaistettuja järjestelyjä ei sovelleta, jos laskut on laadittava 220 artiklan 1 kohdan 2 ja 3 alakohdan nojalla tai jos tavaroiden verotettavan luovutuksen tai palvelujen verotettavan suorituksen tekee verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, tai jonka toimipaikka tuossa jäsenvaltiossa ei osallistu tavaran luovutukseen tai palvelun suoritukseen 192 a artiklassa tarkoitettulla tavalla, ja veronmaksuvelvollinen on henkilö, jolle tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan.

▼B*239 artikla*

Jos jäsenvaltiot käyttävät 272 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaista mahdollisuutta olla antamatta arvonlisäverotunnistetta verovelvollisille, jotka eivät suorita 20, 21, 22, 33, 36, 138 ja 141 artiklassa tarkoitettuja liiketoimia, ja jos luovuttajalle, suorittajalle tai hankkijalle ei ole annettu tällaista tunnistetta, laskussa on sen sijasta oltava asianomaisten jäsenvaltioiden määrittelemä niin sanottu verorekisterinumero.

240 artikla

Jos verovelvolliselle on annettu arvonlisäverotunniste, 272 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä mahdollisuutta käyttävät jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää, että laskussa on oltava seuraavat tiedot:

- 1) edellä 44, 47, 50, 53, 54 ja 55 artiklassa tarkoitettujen palvelujen suoritusten sekä 138 ja 141 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten osalta arvonlisäverotunniste ja luovuttajan tai suorittajan verorekisterinumero;
- 2) muiden tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten osalta ainoastaan luovuttajan tai suorittajan verorekisterinumero tai ainoastaan arvonlisäverotunniste.

*4 LUKU****Kirjanpito*****1 jakso****Määritelmä***241 artikla*

Tässä luvussa 'laskun tallentamisella sähköisesti' tarkoitetaan tietojen tallentamista käyttäen sähköisiä tietojenkäsittelyyn, mukaan lukien tietojen digitaalinen tiivistäminen, ja tallentamiseen tarkoitettuja välineitä sekä johtoja, radiolähetyksiä, optisia keinoja tai muita sähkömagneettisia keinoja.

▼B**2 jakso****Yleiset velvollisuudet***242 artikla*

Verovelvollisen on pidettävä riittävän yksityiskohtaista kirjanpitoa arvonlisäveron soveltamisen ja veroviranomaisen suorittaman tarkastuksen mahdollistamiseksi.

▼M16*242 a artikla*

1. Kun verovelvollinen mahdollistaa tavaroiden luovutukset tai palvelujen suoritukset muille kuin verovelvollisille henkilöille yhteisön sisällä V osaston säännösten mukaisesti sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, luovutukset tai suoritukset mahdollistavan verovelvollisen on pidettävä kirjaa kyseisistä luovutuksista ja suorituksista. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta niiden jäsenvaltioiden veroviranomaiset, joissa kyseiset luovutukset tai suoritukset ovat verollisia, voivat todentaa, että arvonlisävero on tilitetty oikein.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kirjanpito on pyynnöstä annettava sähköisesti asianomaisen jäsenvaltion saataville.

Tämä kirjanpito on säilytettävä kymmenen vuoden ajan sen vuoden lopusta, jona liiketoimi suoritettiin.

▼M9*243 artikla*

1. Jokaisen verovelvollisen on pidettävä rekisteriä niistä tavaroista, jotka se on lähettänyt tai kuljettanut tai jotka on sen puolesta lähetetty tai kuljetettu lähtöjäsenvaltion ulkopuolelle mutta yhteisön alueelle 17 artiklan 2 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettuja liiketoimia varten, jotka koskevat näiden tavaroiden arviointia tai niihin kohdistuvaa työtä taikka niiden väliaikaista käyttöä.

2. Jokaisen verovelvollisen on pidettävä riittävän yksityiskohtaista kirjanpitoa, jotta voidaan yksilöidä tavarat, jotka verovelvolliselle on lähettänyt toisesta jäsenvaltiosta kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa arvonlisäverotunnisteen saanut verovelvollinen tai joku muu tämän puolesta ja jotka on käytetty palveluihin, joissa on kyse näiden tavaroiden arvioinnista tai näihin tavaroihin kohdistuvasta työstä.

▼M21

3. Jokaisen verovelvollisen, joka siirtää tavaroita 17 a artiklassa tarkoitettujen call off -varastojärjestelyjen mukaisesti, on pidettävä rekisteriä, jonka avulla veroviranomaiset voivat tarkistaa, että kyseistä artiklaa on sovellettu oikein.

Jokaisen verovelvollisen, jolle luovutetaan tavaroita 17 a artiklassa tarkoitettujen call off -varastojärjestelyjen mukaisesti, on pidettävä rekisteriä kyseisistä tavaroista.

▼ M26**2 a jakso****Maksupalveluntarjoajien yleiset velvoitteet***243 a artikla*

Tässä jaksossa tarkoitetaan:

- 1) 'maksupalveluntarjoajalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa lueteltuja maksupalveluntarjoajien ryhmiä tai luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, johon sovelletaan mainitun direktiivin 32 artiklan mukaista poikkeusta;
- 2) 'maksupalvelulla' direktiivin (EU) 2015/2366 liitteessä I olevassa 3–6 kohdassa tarkoitettua liiketoimintaa;
- 3) 'maksulla' direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä 'maksutapahtumaa' tai mainitun direktiivin 4 artiklan 22 kohdassa määriteltyä 'rahansirtoa' lukuun ottamatta mainitun direktiivin 3 artiklassa säädettyjä soveltamisalan ulkopuolelle jättämissä;
- 4) 'maksajalla' direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 8 alakohdassa määriteltyä 'maksajaa';
- 5) 'maksunsaajalla' direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 9 alakohdassa määriteltyä 'maksunsaajaa';
- 6) 'kotijäsenvaltiolla' direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä 'kotijäsenvaltiota';
- 7) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä 'vastaanottavaa jäsenvaltiota';
- 8) 'maksutilillä' direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 12 alakohdassa määriteltyä 'maksutiliä';
- 9) 'IBAN-tilinumerolla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 260/2012⁽²⁾ 2 artiklan 15 alakohdassa määriteltyä 'IBAN-tilinumeroa';
- 10) 'BIC-koodilla' asetuksen (EU) N:o 260/2012 2 artiklan 16 alakohdassa määriteltyä 'BIC-koodia'.

243 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on arvonlisäveropetosten torjuntaa koskevan tavoitteen saavuttamiseksi vaadittava, että maksupalveluntarjoajat säilyttävät kunakin kalenterivuoden neljänneksenä tarjoamiensa maksupalvelujen osalta maksunsaajista ja maksuista riittävän yksityiskohtaiset tiedot, jotta jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa sellaisia tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia, joiden katsotaan V osaston mukaisesti tapahtuvan jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

▼ **M26**

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaatimusta sovelletaan ainoastaan rajatylittävien maksujen osalta tarjottuihin maksupalveluihin. Maksua pidetään rajatylittävänä maksuna, jos maksaja sijaitsee yhdessä jäsenvaltiossa ja maksunsaaja toisessa jäsenvaltiossa, kolmannella alueella tai kolmannessa maassa.

2. Maksupalveluntarjoajiin 1 kohdan mukaisesti sovellettavaa vaatimusta sovelletaan, jos maksupalveluntarjoaja tarjoaa kalenterivuosiinjännoksen aikana samalle maksunsaajalle maksupalveluja yli 25:n rajatylittävän maksun osalta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rajatylittävien maksujen määrä lasketaan kunkin maksupalveluntarjoajan kussakin jäsenvaltiossa kunkin 243 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettun tunnisteen osalta tarjoamien maksupalvelujen perusteella. Jos maksupalveluntarjoajan tiedossa on, että maksunsaajalla on useita tunnisteita, laskenta suoritetaan maksunsaajakohtaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyä vaatimusta ei sovelleta maksajan maksupalveluntarjoajien tarjoamiin maksupalveluihin minkään sellaisen maksun osalta, jossa vähintään yksi maksunsaajan maksupalveluntarjoajista sijaitsee jäsenvaltiossa kyseisen maksupalveluntarjoajan BIC-koodin tai sellaisen muun tunnistekoodin perusteella, joka yksiselitteisesti yksilöi maksupalveluntarjoajan ja sen sijainnin. Maksajan maksupalveluntarjoajien on kuitenkin sisällytettävä kyseiset maksupalvelut 2 kohdassa tarkoitettuun laskelmaan.

4. Jos 1 kohdassa säädettyä vaatimusta sovelletaan maksupalveluntarjoajiin,

- a) maksupalveluntarjoajan on säilytettävä tiedot sähköisessä muodossa kolmen kalenterivuoden ajan sen kalenterivuoden päättymisestä, jona maksu on päivätty;
- b) tiedot on asetuksen (EU) N:o 904/2010 24 b artiklan mukaisesti annettava maksupalveluntarjoajan kotijäsenvaltion saataville tai vastaanottavan jäsenvaltion saataville, jos maksupalveluntarjoaja tarjoaa maksupalveluita muissa jäsenvaltioissa kuin kotijäsenvaltiossa.

243 c artikla

1. Edellä olevan 243 b artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi ja rajoittamatta V osaston säännösten soveltamista maksajan katsotaan sijaitsevan jäsenvaltiossa, joka vastaa

- a) maksajan maksutilin IBAN-tilinumeroa tai muuta tunnistetta, joka yksiselitteisesti yksilöi maksajan ja antaa hänen sijaintinsa, tai, jos tällaisia tunnisteita ei ole,
- b) BIC-koodia tai muuta tunnistekoodia, joka yksiselitteisesti yksilöi maksajan puolesta toimivan maksupalveluntarjoajan ja antaa sen sijainnin.

▼ M26

2. Edellä olevan 243 b artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi maksunsaajan katsotaan sijaitsevan jäsenvaltiossa, kolmannella alueella tai kolmannessa maassa, joka vastaa

- a) maksunsaajan maksutilin IBAN-tilinumeroa tai muuta tunnistetta, joka yksiselitteisesti yksilöi maksunsaajan ja antaa hänen sijaintinsa, tai, jos tällaisia tunnisteita ei ole,
- b) BIC-koodia tai muuta tunnistekoodia, joka yksiselitteisesti yksilöi maksunsaajan puolesta toimivan maksupalveluntarjoajan ja antaa sen sijainnin.

243 d artikla

1. Maksupalveluntarjoajien 243 b artiklan mukaisesti säilyttämiin tietoihin on sisällyttävä seuraavat:

- a) BIC-koodi tai muu tunnistekoodi, joka yksiselitteisesti yksilöi maksupalveluntarjoajan;
- b) maksunsaajan nimi tai toiminimi, sellaisena kuin se on maksupalveluntarjoajan tiedoissa;
- c) mikäli saatavilla, mikä tahansa maksunsaajan arvonlisäverotunniste tai muu kansallinen veronumero;
- d) IBAN-tilinumero, tai jos sitä ei ole saatavilla, muu tunniste, joka yksiselitteisesti yksilöi maksunsaajan ja antaa hänen sijaintinsa;
- e) BIC-koodi tai muu tunnistekoodi, joka yksiselitteisesti yksilöi maksunsaajan puolesta toimivan maksupalveluntarjoajan ja antaa sen sijainnin, jos maksunsaaja ottaa vastaan varoja ilman maksutiliä;
- f) mikäli saatavilla, maksunsaajan osoite, sellaisena kuin se on maksupalveluntarjoajan tiedoissa;
- g) edellä 243 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja rajatylittäviä maksuja koskevat tiedot;
- h) edellä g alakohdassa tarkoitettujen rajatylittävien maksujen tunnistettuja maksunpalautuksia koskevat tiedot.

2. Edellä 1 kohdan g ja h alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä seuraavat:

- a) maksun tai maksunpalautuksen päivämäärä ja kellonaika;
- b) maksun tai maksunpalautuksen määrä ja valuutta;
- c) tapauksen mukaan maksunsaajan vastaanottaman tai hänen puolestaan vastaanotetun maksun alkuperäjäsenvaltio tai palautuksen määräraikkana oleva jäsenvaltio sekä tiedot, joita on käytetty maksun tai maksunpalautuksen alkuperän tai määräraikan määrittämiseen 243 c artiklan mukaisesti;
- d) viite, joka yksiselitteisesti yksilöi maksun;
- e) tapauksen mukaan tieto siitä, että maksu on käynnistetty kauppiaan fyysisissä tiloissa.

▼B**3 jakso****Laskujen tallentamista koskevat erityiset velvollisuudet***244 artikla*

Verovelvollisen on huolehdittava siitä, että tämän itse toimittamien taikka hankkijan tai kolmannen tahon verovelvollisen nimissä ja puolesta toimittamien laskujen jäljennökset samoin kuin kaikki verovelvollisen vastaanottamat laskut tallennetaan.

245 artikla

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa verovelvollinen voi määrätä kaikkien laskujen tallennuspaikan, jos verovelvollinen asettaa 244 artiklan mukaisesti tallennetut laskut tai tiedot viipymättä toimivaltaisten viranomaisten saataville näiden sitä vaatiessa.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia alueelleen sijoittautuneita verovelvollisia ilmoittamaan niille tietojen tallennuspaikan, jos tämä sijaitsee niiden alueen ulkopuolella.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi vaatia alueelleen sijoittautuneita verovelvollisia tallentamaan sinne verovelvollisen itse toimittamat laskut taikka hankkijan tai kolmannen tahon verovelvollisen nimissä ja puolesta toimittamat laskut sekä kaikki verovelvollisen vastaanottamat laskut, jos sähköistä tallennusta ei ole suoritettu siten, että se takaa täydellisen online-yhteyden kyseisiin tietoihin.

▼M9**▼B***247 artikla*

1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava, kuinka pitkän ajan verovelvollisten on huolehdittava sellaisten laskujen tallentamisesta, jotka koskevat sen alueella tehtyjä tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia sekä sen alueelle sijoittautuneiden verovelvollisten vastaanottamia tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia.

▼M9

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio voi vaatia 233 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämisen varmistamiseksi, että laskut talletetaan siinä alkuperäisessä muodossa eli paperisina tai sähköisinä, jossa ne on toimitettu tai asetettu saataville. Se voi myös vaatia, että kun laskut talletetaan sähköisinä, myös tiedot, jotka takaavat laskujen alkuperän aitouden ja niiden sisällön eheyden 233 artiklan mukaisesti, talletetaan sähköisinä.

▼ M9

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio voi vahvistaa erityisvaatimuksia laskujen tallettamisen kieltämisestä tai rajoittamisesta sellaisessa maassa, jonka kanssa ei ole sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU ja asetuksessa (EY) N:o 1798/2003 säädettyä soveltamisalaa tai johon liittyy 249 artiklassa tarkoitettu, sähköisessä muodossa oleviin laskuihin tutustumista, niiden kopiointia ja käyttöä koskeva oikeus.

▼ B*248 artikla*

Jäsenvaltiot voivat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti säätää muiden kuin verovelvollisten vastaanottamien laskujen tallennusvelvoitteesta.

4 jakso**Oikeus tutustua toiseen jäsenvaltioon sähköisesti tallennettuihin laskuihin****▼ M9***248 a artikla*

Jäsenvaltiot voivat valvontaa varten ja tiettyjen verovelvollisten osalta tai tietyissä tapauksissa vaatia, että niiden alueella luovutettuja tavaroita ja suoritettuja palveluita koskevat laskut ja niiden alueelle sijoittautuneiden verovelvollisten vastaanottamat laskut käännetään niiden viralliselle kielelle. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa asettaa laskujen kääntämistä koskevaa yleistä vaatimusta.

249 artikla

Kun verovelvollinen tallettaa laatimansa tai vastaanottamansa laskut sähköisesti siten, että asianomaisiin tietoihin taataan online-yhteys, verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla ja, jos arvonlisävero on maksettava toisessa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on valvontaa varten oikeus tutustua laskuihin, kopioida ne ja käyttää niitä.

▼ B*5 LUKU****Ilmoitukset****250 artikla*

1. Verovelvollisen on annettava arvonlisäveroilmoitus, jossa on kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen syntyneen verosaatavan määrän ja suoritettavien vähennysten määrän toteamiseksi, mukaan lukien tätä veroa ja näitä vähennyksiä koskevien liiketoimien sekä vapautettujen liiketoimien kokonaisarvo, jos se on tarpeen veron määräytymisperusteen toteamiseksi.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on sallittava ja ne voivat vaatia, että 1 kohdassa tarkoitettujen arvonlisäveroilmoitukset tehdään sähköisesti niiden vahvistamien edellytysten mukaisesti.

251 artikla

Edellä 250 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi tiettyä verokautta koskevassa arvonlisäveroilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) sellaisten 138 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo, joista verosaatava on syntynyt kyseisen verokauden aikana;
- b) toisen jäsenvaltion alueella suoritettujen 33 ja 36 artiklassa tarkoitettujen sellaisten tavaroiden luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo, joista verosaatava on syntynyt kyseisen verokauden aikana, jos tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöpaikka on siinä jäsenvaltiossa, jossa ilmoitus on annettava;
- c) siinä jäsenvaltiossa, jossa ilmoitus on annettava, suoritettujen sellaisten tavaroiden yhteisöhankintojen sekä 21 ja 22 artiklassa tarkoitettujen niihin rinnastettavien liiketoimien arvonlisäveroton kokonaisarvo, joista verosaatava on syntynyt kyseisen verokauden aikana;
- d) siinä jäsenvaltiossa, jossa ilmoitus on annettava, suoritettujen 33 ja 36 artiklassa tarkoitettujen sellaisten tavaroiden luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo, joista verosaatava on syntynyt kyseisen verokauden aikana, jos tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöpaikka on toisen jäsenvaltion alueella;
- e) siinä jäsenvaltiossa, jossa ilmoitus on annettava, suoritettujen sellaisten tavaroiden luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo, joista verovelvollinen on nimetty veronmaksuvelvolliseksi 197 artiklan mukaisesti ja joista verosaatava on syntynyt kyseisen verokauden aikana.

252 artikla

1. Arvonlisäveroilmoitus on annettava määräajassa, jonka kukin jäsenvaltio vahvistaa. Määräaika ei saa olla pitempi kuin kaksi kuukautta kunkin verokauden päättymisestä.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava verokausi yhdeksi, kahdeksi tai kolmeksi kuukaudeksi.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa eripituisia kausia, jotka eivät saa olla yhtä vuotta pitempiä.

▼ B*253 artikla*

Ruotsi saa soveltaa pieniin ja keskisuuriin yrityksiin yksinkertaistettua menettelyä, jossa ainoastaan kotimaisia verollisia liiketoimia harjoittavat verovelvolliset voivat antaa arvonlisäveroilmoituksen kolmen kuukauden kuluttua välittömän verotuksen verovuoden päättymisestä.

254 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että myyjä toimittaa kaikki tarvittavat tiedot arvonlisäveron soveltamisen ja viranomaisten siihen kohdistamien tarkastusten mahdollistamiseksi, kun on kyse arvonlisäverotunnisteen saaneen verovelvollisen tai 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun verovelvollisen 138 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti suorittamista uusien kulkuneuvojen luovutuksista sellaiselle hankkijalle, jolle ei ole annettu arvonlisäverotunnistetta.

255 artikla

Jos jäsenvaltiot määräävät sijoituskullan hankkijan veronmaksuvelvolliseksi 198 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai, jos ne kulta-aineksen, puolivalmiiden tuotteiden tai 344 artiklan 1 kohdassa määritellyn sijoituskullan osalta käyttävät 198 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta määrätä hankkija veronmaksuvelvolliseksi, niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämä henkilö täyttää tässä luvussa säädetyt ilmoitusvelvollisuudet.

256 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta henkilöt, joita 194–197 ja 204 artiklan mukaan pidetään veronmaksuvelvollisina sellaisen verovelvollisen puolesta, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltion alueelle, täyttävät tässä luvussa säädetyt ilmoitusvelvollisuudet.

257 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilöt, jotka eivät ole verovelvollisia ja jotka ovat velvolliset maksamaan 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja tavaroiden yhteisöhankinnoista suoritettavan veron, täyttävät tässä luvussa säädetyt ilmoitusvelvollisuudet.

258 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja uusien kulkuneuvojen yhteisöhankintoja sekä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuja valmisteveron alaisten tuotteiden yhteisöhankintoja koskeviin ilmoituksiin sovellettavista yksityiskohtaisista säännöistä.

▼ B*259 artikla*

Jäsenvaltiot voivat vaatia 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja uusien kulkuneuvojen yhteisöhankintoja suorittavia henkilöitä antamaan arvonlisäveroilmoituksen antamisen yhteydessä kaikki tarvittavat tiedot arvonlisäveron soveltamisen ja viranomaisten suorittamien tarkastusten mahdollistamiseksi.

260 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä ilmoituksen antamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tavaroiden maahantuonnin osalta.

261 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa verovelvollisen antamaan ilmoituksen, joka sisältää 250 ja 251 artiklassa tarkoitettut tiedot kaikista edellisen vuoden aikana suoritetuista liiketoimista. Tässä ilmoituksessa on myös oltava kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen mahdollisia oikaisuja varten.

2. Jäsenvaltioiden on sallittava ja ne voivat vaatia, että 1 kohdassa tarkoitettut ilmoitukset tehdään sähköisesti niiden vahvistamien edellytysten mukaisesti.

*6 LUKU****Yhteenvetoilmoitukset*****▼ M21***262 artikla*

1. Jokaisen arvonlisäverotunnisteen saaneen verovelvollisen on annettava yhteenvetoilmoitus seuraavista seikoista:

- a) niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista hankkijoista, joille hän on luovuttanut tavaroita 138 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan c alakohdassa säädettyin edellytyksin;
- b) niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista henkilöistä, joille hän on luovuttanut 42 artiklassa tarkoitettulla tavalla tavaroiden yhteisöhankintana vastaanottamiaan tavaroita;
- c) niistä verovelvollisista ja niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista oikeushenkilöistä, jotka eivät ole verovelvollisia, joille hän on suorittanut muita palveluja kuin niitä, jotka ovat vapautettuja arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista palvelujen vastaanottaja on verovelvollinen 196 artiklan mukaan.

▼ **M21**

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi jokaisen verovelvollisen on annettava tieto niiden verovelvollisten arvonlisäverotunnisteesta, joille tavarat, jotka on lähetetty tai kuljetettu 17 a artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisia call off -varastojärjestelyjä noudattaen, on tarkoitettu, ja kaikista muutoksista toimitettuihin tietoihin.

▼ **M4***263 artikla*

1. Yhteenvedoilmoitus on tehtävä jokaiselta kalenterikuukaudelta jäsenvaltioiden vahvistamia menettelyjä noudattaen määräajassa, joka on enintään yksi kuukausi.

1 a. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistamiensa edellytysten ja rajoitusten mukaisesti sallia verovelvollisten antaa yhteenvedoilmoitus kultakin kalenterivuosiinlännekseltä määräajassa, joka on enintään yksi kuukausi kunkin vuosinlänneksen päättymisestä, kun 264 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 265 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten neljännesvuosittainen arvonlisäveroton kokonaisarvo on kyseisen vuosinlänneksen ja kunkin neljän edellisen vuosinlänneksen osalta enintään 50 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun oikeuden soveltaminen päättyy sen kuukauden päätyttyä, jonka aikana 264 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 265 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo on kyseisen vuosinlänneksen osalta enemmän kuin 50 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana. Tässä tapauksessa laaditaan yhteenvedoilmoitus vuosinlännekseltä jo kuluneelta kuukaudelta tai kuluneilta kuukausilta määräajassa, joka on enintään yksi kuukausi.

1 b. Jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2011 asti vahvistaa 1 a kohdassa säädetyksi määräksi 100 000 euroa tai sen vasta-arvon kansallisena valuuttana.

1 c. Kun on kyse 264 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista palvelujen suorituksista, jäsenvaltiot voivat vahvistamiensa edellytysten ja rajoitusten mukaisesti sallia verovelvollisten antaa yhteenvedoilmoitus kultakin kalenterivuosiinlännekseltä määräajassa, joka on enintään yksi kuukausi vuosinlänneksen päättymisestä.

Jäsenvaltiot voivat erityisesti vaatia verovelvollisia, jotka toteuttavat 264 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia, antamaan yhteenvedoilmoituksen 1–1 b kohdan soveltamisesta johtuvassa määräajassa.

2. Jäsenvaltioiden on sallittava ja ne voivat vaatia, että 1 kohdassa tarkoitettu yhteenvedoilmoitus annetaan siirtämällä tiedostot sähköisesti niiden vahvistamien edellytysten mukaisesti.

▼ B*264 artikla*

1. Yhteenvetoilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

▼ M3

- a) verovelvolliselle siinä jäsenvaltiossa, jossa yhteenvetoilmoitus on annettava, annettu arvonlisäverotunniste, jota käyttäen tämä on suorittanut tavaroiden luovutuksia 138 artiklan 1 kohdassa määritettyjen edellytysten mukaisesti ja jota käyttäen tämä on suorittanut veronalaisia palveluja 44 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;
- b) tavaroiden hankkijalle tai palvelujen vastaanottajalle toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa yhteenvetoilmoitus on annettava, annettu arvonlisäverotunniste, jota käyttäen tavarat on luovutettu tai palvelut on suoritettu tälle;

▼ B

- c) verovelvolliselle siinä jäsenvaltiossa, jossa ilmoitus on annettava, annettu arvonlisäverotunniste, jota käyttäen tämä on suorittanut 138 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun siirron sekä verovelvolliselle kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa annettu arvonlisäverotunniste;

▼ M3

- d) kunkin tavaroita hankkineen tai palveluja vastaanottaneen henkilön osalta verovelvollisen suorittamien tavaroiden luovutusten kokonaisarvo ja palvelujen suoritusten kokonaisarvo;

▼ B

- e) edellä 138 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten, jotka muodostuvat siirroista toiseen jäsenvaltioon, osalta 76 artiklan mukaisesti määritetty luovutusten kokonaisarvo;

- f) edellä 90 artiklan mukaisesti tehtyjen oikaisujen arvo.

▼ M4

2. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu arvo on ilmoitettava 263 artiklan 1–1 c kohdan mukaisesti vahvistetulta kaudelta, jonka aikana verosaatava on syntynyt.

Edellä 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettu arvo on ilmoitettava 263 artiklan 1–1 c kohdan mukaisesti vahvistetulta kaudelta, jonka aikana oikaisusta on ilmoitettu hankkijalle.

▼ B*265 artikla*

1. Kun kyse on 42 artiklassa tarkoitetuista tavaroiden yhteisöhankinnoista, arvonlisäverotunnisteen siinä jäsenvaltiossa, jonka antamalla arvonlisäverotunnisteella verovelvollinen on tehnyt nämä hankinnat, saaneen verovelvollisen on mainittava yhteenvetoilmoituksessa selvästi seuraavat tiedot:

- a) verovelvolliselle kyseisessä jäsenvaltiossa annettu arvonlisäverotunniste, jota käyttäen verovelvollinen on suorittanut tavaroiden hankinnan ja myöhemmän luovutuksen;
- b) verovelvollisen suorittaman myöhemmän luovutuksen vastaanottajalle tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa annettu arvonlisäverotunniste;
- c) kunkin myöhemmän luovutuksen vastaanottajan osalta verovelvollisen tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa näin suorittamien tavaroiden luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo.

▼ M4

2. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu arvo on ilmoitettava 263 artiklan 1–1 b kohdan mukaisesti vahvistetulta kaudelta, jonka aikana verosaatava on syntynyt.

▼ B*266 artikla*

Poiketen siitä, mitä 264 ja 265 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että yhteenvetoilmoituksissa on lisäksi annettava muita tietoja.

267 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta henkilöt, joita 194 ja 204 artiklan mukaan pidetään veronmaksuvelvollisina sellaisen verovelvollisen puolesta, joka ei ole sijoittautunut niiden alueelle, täyttävät tässä luvussa säädetyn yhteenvetoilmoituksen antamista koskevan velvollisuuden.

268 artikla

Jäsenvaltiot voivat vaatia niiden alueella tavaroiden yhteisöhankintoja sekä 21 ja 22 artiklassa tarkoitettuja niihin rinnastettavia liiketoimia suorittavia verovelvollisia antamaan ilmoituksen, joka sisältää tiedot näistä hankinnoista, ei kuitenkaan kuukautta lyhyemmältä ajanjaksolta.

▼B*269 artikla*

Neuvosto voi komission ehdotuksesta yksimielisesti päättää, että jäsenvaltio voi ottaa käyttöön 270 ja 271 artiklassa säädettyjä erityistoimenpiteitä tässä luvussa säädetyn yhteenvetoilmoituksen tekemistä koskevan velvollisuuden yksinkertaistamiseksi. Nämä toimenpiteet eivät saa häiritä yhteisöliiketoimien asianmukaista valvomista.

270 artikla

Jäsenvaltiot voivat 269 artiklassa tarkoitetun luvan nojalla sallia verovelvollisten antaa vuosittaisen yhteenvetoilmoituksen, jossa mainitaan kullekin sellaiselle hankkijalle toisessa jäsenvaltiossa annettu arvonlisäverotunniste, jolle verovelvollinen on luovuttanut tavaroita 138 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan mukaisesti, jos verovelvollinen täyttää seuraavat kolme edellytystä:

- a) verovelvollisen suorittamien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittainen arvonlisäveroton kokonaisarvo ei ylitä enemmällä kuin 35 000 eurolla tai sen vasta—arvolla kansallisena valuuttana sitä vuosittaisen liikevaihdon määrää, jota käytetään viitearvona 282–292 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta sovellettaessa;
- b) verovelvollisen 138 artiklan mukaisesti suorittamien tavaroiden luovutusten vuosittainen arvonlisäveroton kokonaisarvo ei ylitä 15 000 euroa tai sen vasta—arvoa kansallisena valuuttana;
- c) verovelvollisen 138 artiklan mukaisesti suorittamat tavaroiden luovutukset eivät ole uusien kulkuneuvojen luovutuksia.

271 artikla

Jäsenvaltiot, jotka vahvistavat verokauden, jolta verovelvollisen on annettava 250 artiklassa tarkoitettu arvonlisäveroilmoitus, yli kolmen kuukauden pituiseksi, voivat 269 artiklassa tarkoitetun luvan nojalla sallia tämän verovelvollisen antaa yhteenvetoilmoituksen samalta kaudelta, jos verovelvollinen täyttää seuraavat kolme edellytystä:

- a) verovelvollisen suorittamien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittainen arvonlisäveroton kokonaisarvo ei ylitä 200 000 euroa tai sen vasta—arvoa kansallisena valuuttana;
- b) verovelvollisen 138 artiklan mukaisesti suorittamien tavaroiden luovutusten vuosittainen arvonlisäveroton kokonaisarvo ei ylitä 15 000 euroa tai sen vasta—arvoa kansallisena valuuttana;
- c) verovelvollisen 138 artiklan mukaisesti suorittamat tavaroiden luovutukset eivät ole uusien kulkuneuvojen luovutuksia.

▼ B

7 LUKU

Erinäiset säännökset

272 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tietyistä tai kaikista 2–6 luvussa tarkoitetuista velvollisuuksista seuraavat verovelvolliset:

a) verovelvolliset, joiden yhteisöhankinnoista ei 3 artiklan 1 kohdan mukaan suoriteta arvonlisäveroa;

▼ M24

b) verovelvolliset, jotka eivät suorita mitään 20, 21, 22, 33, 36, 136 a, 138 ja 141 artiklassa tarkoitetuista liiketoimista;

▼ B

c) verovelvolliset, jotka suorittavat yksinomaan 132, 135 ja 136, 146–149 ja 151, 152 tai 153 artiklan perusteella verosta vapautettuja tavaroiden luovutuksia ja palvelusuorituksia;

d) verovelvolliset, joihin sovelletaan 282–292 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta;

e) verovelvolliset, joihin sovelletaan maataloustuottajien yhteistä vakio-kantajärjestelmää.

▼ M9

Jäsenvaltiot eivät voi vapauttaa ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja verovelvollisia 3 luvun 3–6 jaksossa ja 4 luvun 3 jaksossa säädettyistä laskutusta koskevista velvollisuuksista.

▼ B

2. Jos jäsenvaltiot käyttävät 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet yhteisöliiketoimien verotuksen siirtymäjärjestelmän oikeaksi soveltamiseksi.

3. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa muut kuin 1 kohdassa tarkoitetut verovelvolliset tietyistä 242 artiklassa tarkoitetuista kirjanpitoa koskevista velvollisuuksista.

273 artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää muista arvonlisäveron kannon oikean toimitamisen varmistamiseksi ja petosten estämiseksi välttämättöminä pitämistään velvollisuuksista, ellei yhdenvertaisen kohtelun noudattamisesta verovelvollisten suorittamien jäsenvaltion sisäisten ja jäsenvaltioiden välisten liiketoimien välillä muuta johdu, ja jos nämä velvollisuudet eivät aiheuta rajanylitykseen liittyviä muodollisuuksia jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

Ensimmäisessä kohdassa säädettyä mahdollisuutta ei voida käyttää laskutusta koskevien lisävelvollisuuksien asettamiseen 3 luvussa vahvistettujen velvollisuuksien lisäksi.

▼B

8 LUKU

Tiettyihin tuonti- ja vientitoimiin liittyvät velvollisuudet**1 jakso****Tuontitoimet***274 artikla*

Vapaassa liikkeessä olevien tavaroiden maahantuontiin yhteisöön yhteisön tullialueeseen kuuluvalta, mutta kolmantena alueena pidettävältä alueelta on sovellettava 275, 276 ja 277 artiklaa.

275 artikla

Edellä 274 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden maahantuontiin on sovellettava yhteisön voimassa olevissa tavaroiden maahantuontia yhteisön tullialueelle koskevista tullisäännöksistä säädettyjä muodollisuuksia.

276 artikla

Jos 274 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen saapumispaikka sijaitsee sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa tavarat tuodaan yhteisöön, tavaroiden on liikuttava yhteisössä yhteisön voimassa olevissa tullisäännöksistä säädettyssä yhteisön sisäisessä passitusmenettelyssä, jos ne on ilmoitettu asetettavaksi tähän menettelyyn siitä lukien, kun ne tuotiin yhteisöön.

277 artikla

Jos 274 artiklassa tarkoitettavat tavarat ovat niitä yhteisöön tuotaessa tilanteessa, jonka perusteella, jos tavara olisi tuotu 30 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettulla tavalla, niihin voitaisiin soveltaa jotakin 156 artiklassa tarkoitettua menettelyä tai tilannetta tai täysin tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyä, jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että nämä tavarat voivat olla yhteisön alueella samoin edellytyksin kuin on vahvistettu näiden menettelyjen tai tilanteiden soveltamiselle.

2 jakso**Vientitoimet***278 artikla*

Sellaisten vapaassa liikkeessä olevien tavaroiden vientiin, jotka on lähetetty tai kuljetettu jäsenvaltiosta yhteisön tullialueeseen kuuluvalle, mutta kolmantena alueena pidetylle alueelle, on sovellettava 279 ja 280 artiklaa.

▼B*279 artikla*

Edellä 278 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden viennissä yhteisön alueen ulkopuolelle on sovellettava yhteisön voimassa olevissa tavaroiden viennistä yhteisön tullialueen ulkopuolelle koskevissa tullisäännöksissä säädettyjä mahdollisuuksia.

280 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisön ulkopuolelle jälleentuontia varten väliaikaisesti vietyihin tavariin voidaan niitä jälleen maahantuotaessa soveltaa niitä säännöksiä, joita olisi sovellettu, jos tavarat olisi viety väliaikaisesti yhteisön tullialueen ulkopuolelle.

XII OSASTO

ERITYISJÄRJESTELMÄT*1 LUKU**Pienten yritysten erityisjärjestelmä***1 jakso****Verotusta ja veronkantoa koskevat yksinkertaistetut yksityiskohtaiset säännöt***281 artikla*

Jäsenvaltiot, jotka voisivat kohdata vaikeuksia tavallisen arvonlisäverojärjestelmän soveltamisessa pieniin yrityksiin näiden yritysten toiminnan tai rakenteen vuoksi, voivat vahvistamallaan edellytyksillä ja rajoituksilla ja kuultuaan arvonlisäverokomiteaa noudattaa yksinkertaistettuja verotusta ja veronkantoa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, erityisesti vakiokantajärjestelmiä, jos tämä ei johda verotuksen kevenemiseen.

2 jakso**Verovapautukset tai asteittaiset verohelpotukset***282 artikla*

Tässä jaksossa säädettyjä verovapautuksia ja asteittaisia verohelpotuksia on sovellettava pienten yritysten suorittamiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin.

283 artikla

1. Tässä jaksossa säädettyä järjestelmää ei sovelleta seuraaviin liiketoimiin:

- a) edellä 12 artiklassa tarkoitettuihin satunnaisiin liiketoimiin;

▼B

- b) edellä 138 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan a alakohdan mukaisesti suoritettuihin uusien kulkuneuvojen luovutuksiin;
- c) siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, sijoittautumattoman verovelvollisen tekemiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin.
2. Jäsenvaltiot voivat sulkea tässä jaksossa säädetyn järjestelmän ulkopuolelle muitakin kuin 1 kohdassa tarkoitettuja liiketoimia.

284 artikla

1. Jäsenvaltiot, jotka ovat käyttäneet jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteisen arvonlisäverojärjestelmän rakenne ja soveltamissäännöt 11 päivänä huhtikuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/228/ETY⁽¹⁾ 14 artiklan mukaista mahdollisuutta ottaa käyttöön verovapautukset tai asteittaiset verohelpotukset, voivat pysyttää voimassa nämä vapautukset ja niiden soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jos ne ovat yhdenmukaiset arvonlisäverojärjestelmän kanssa.

2. Jäsenvaltiot, jotka sovelsivat 17 päivänä toukokuuta 1977 verovapautusta verovelvollisiin, joiden vuosittainen liikevaihto oli pienempi kuin 5 000 Euroopan laskentayksikön vasta-arvo kansallisena valuuttana kyseisenä päivänä voimassa olleen muuntokurssin mukaan, voivat korottaa tätä raja-arvoa enintään 5 000 euroon.

Jäsenvaltiot, jotka ovat soveltaneet asteittaisia verohelpotuksia, eivät saa korottaa näiden helpotusten ylärajaa eivätkä muuttaa niiden myöntämisehtoja edullisemmiksi.

285 artikla

Jäsenvaltiot, jotka eivät ole käyttäneet direktiivin 67/228/ETY 14 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, voivat myöntää verovapautuksen sellaisille verovelvollisille, joiden vuosittainen liikevaihto on enintään 5 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettut jäsenvaltiot voivat soveltaa asteittaisia verohelpotuksia verovelvollisiin, joiden vuosittainen liikevaihto on suurempi kuin niiden verovapautuksen soveltamiselle vahvistama enimmäismäärä.

286 artikla

Jäsenvaltiot, jotka sovelsivat 17 päivänä toukokuuta 1977 verovapautusta verovelvollisiin, joiden vuosittainen liikevaihto oli yhtä suuri tai suurempi kuin 5 000 Euroopan laskentayksikön vasta-arvo kansallisena valuuttana kyseisenä päivänä voimassa olleen muuntokurssin mukaan, voivat korottaa tätä raja-arvoa vapautuksen todellisen arvon säilyttämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL 71, 14.4.1967, s. 1303/67, direktiivi kumottu direktiivillä 77/388/ETY.

▼B*287 artikla*

Jäsenvaltiot, jotka ovat liittyneet 1 päivän tammikuuta 1978 jälkeen, voivat myöntää verovapautuksen sellaisille verovelvollisille, joiden vuosittainen liikevaihto on kansallisena valuuttana niiden liittymispäivänä voimassa olleen muuntokurssin mukaan enintään:

- 1) Kreikka: 10 000 Euroopan laskentayksikköä;
- 2) Espanja: 10 000 ecua;
- 3) Portugali: 10 000 ecua;
- 4) Itävalta: 35 000 ecua;
- 5) Suomi: 10 000 ecua;
- 6) Ruotsi: 10 000 ecua;
- 7) Tšekki: 35 000 euroa;
- 8) Viro: 16 000 euroa;
- 9) Kypros: 15 600 euroa;
- 10) Latvia: 17 200 euroa;
- 11) Liettua: 29 000 euroa;
- 12) Unkari: 35 000 euroa;
- 13) Malta: 37 000 euroa, kun liiketoiminta käsittää pääasiassa tavara-luovutuksia, 24 300 euroa, kun liiketoiminta käsittää pääasiassa vähäisen arvonlisän omaavien (suuret tuotantopanokset) palvelujen suorittamista ja 14 600 euroa muissa tapauksissa, eli korkean arvonlisän omaavien palvelujen (pienet tuotantopanokset) tarjoajat;
- 14) Puola: 10 000 euroa;
- 15) Slovenia: 25 000 euroa;
- 16) Slovakia: 35 000 euroa;

▼M7

- 17) Bulgaria: 25 600 euroa;
- 18) Romania: 35 000 euroa;

▼A1

- 19) Kroatia: 35 000 euroa.

▼B*288 artikla*

Tässä jaksossa säädetyn järjestelmän soveltamisessa viitearvona käytettävä liikevaihto koostuu seuraavista arvonlisäverottomista arvoista:

- 1) tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten arvosta siltä osin kuin niitä on verotettava;

▼ M30

- 2) sellaisten 98 artiklan 2 kohdan tai 105 a artiklan nojalla vapautettujen liiketoimien arvosta, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus;

▼ B

- 3) edellä 146–149 ja 151, 152 tai 153 artiklan nojalla vapautettujen liiketoimien arvosta;
- 4) kiinteistöjä koskevien liiketoimien, edellä 135 artiklan 1 kohdan b–g alakohdassa tarkoitettujen rahoitusliiketoimien ja vakuutuspalvelujen arvosta, jolleivät nämä liiketoimet ole luonteeltaan liitännäisiä.

Yrityksen suorittamia aineellisten tai aineettomien tuotantohyödykkeiden luovutuksia ei kuitenkaan oteta huomioon liikevaihtoa laskettaessa.

289 artikla

Verovelvolliset, jotka saavat vapautuksen, eivät ole oikeutettuja vähentämään arvonlisäveroa 167–171 ja 173–177 artiklan mukaisesti eivätkä saa mainita sitä laskuissaan.

290 artikla

Verovelvolliset, jotka voivat saada vapautuksen, voivat valita joko tavallisen arvonlisäverojärjestelmän noudattamisen tai 281 artiklassa tarkoitettujen yksinkertaistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen noudattamisen. Tässä tapauksessa verovelvolliset hyötyvät mahdollisista kansallisen lainsäädännön mukaisista asteittaisista verohelpotuksista.

291 artikla

Verovelvollisia, jotka saavat asteittaisen verohelpotuksen, pidetään tavallisen arvonlisäverojärjestelmän alaisina verovelvollisina, jollei 281 artiklan soveltamisesta muuta johdu.

292 artikla

Tässä jaksossa säädettyä järjestelmää sovelletaan neuvoston perustamis-sopimuksen 93 artiklan mukaisesti vahvistamaan päivämäärään saakka, joka ei saa olla myöhäisempi kuin 402 artiklassa säädetyn lopullisen järjestelmän voimaantulopäivämäärä.

3 jakso**Kertomus ja tarkistaminen***293 artikla*

Tämän direktiivin antamisesta alkaen joka neljäs vuosi komissio antaa jäsenvaltioilta saamiensa tietojen perusteella kertomuksen neuvostolle tämän luvun säännösten soveltamisesta, ja ottaen huomioon tarpeen lähentää kansallisia säännöksiä, liittää tarvittaessa kertomukseensa ehdotuksia seuraavilta aloilta:

▼B

- 1) pienten yritysten erityisjärjestelmän parantamisesta;
- 2) kansallisten järjestelmien mukauttamisesta vapautusten ja asteittaisten verohelpotusten osalta;
- 3) edellä 2 jaksossa säädettyjen raja-arvojen mukauttamisesta.

294 artikla

Neuvosto päättää, onko pienten yritysten erityisjärjestelmä tarpeen lo-pullisen järjestelmän puitteissa sekä antaa tarvittaessa säännökset maini-tun erityisjärjestelmän soveltamisen yhteisistä rajoista ja ehdoista.

*2 LUKU****Yhteinen maataloustuottajien vakiokantajärjestelmä****295 artikla*

1. Tässä luvussa tarkoitetaan:
 - 1) 'maataloustuottajalla' verovelvollista, joka harjoittaa toimintaansa maa—, metsä— tai kalatalouden alalla;
 - 2) 'maa-, metsä- tai kalatalouden harjoittamisella' kussakin jäsenvalti-ossa sellaiseksi talouden harjoittamiseksi liitteessä VII mainittujen tuotantotoimintojen puitteissa katsottua toimintaa;
 - 3) 'vakiokantajärjestelmän alaisella maataloustuottajalla' maataloustuo-tajaa, johon sovelletaan tässä luvussa tarkoitettua vakiokantajärjestel-mää;
 - 4) 'maataloustuotteilla' liitteessä VII mainitun toiminnan tuloksina saa-tuja tuotteita, jotka on tuotettu kunkin jäsenvaltion maa-, metsä- tai kalataloudessa;
 - 5) 'maatalouspalveluilla' erityisesti liitteessä VIII mainittuja palveluja, joita maataloustuottaja suorittaa työvoimaansa tai sellaista maa-, metsä- tai kalataloutensa tavanomaista varustusta käyttäen, jota ta-vanomaisesti käytetään maataloustuotannossa;
 - 6) 'tuotantopanoksiin sisältyvällä arvonlisäverolla' sitä arvonlisäveron kokonaismäärää, joka sisältyy jäsenvaltion vakiokantajärjestelmään kuuluvan kaiken maa-, metsä- ja kalatalouden tavara- ja palveluos-toihin, siinä määrin kuin vero olisi 167, 168, 169 ja 173–177 artiklan mukaan vähennyskelpoinen tavallisen arvonlisäverojärjestelmän ala-iselle maataloustuottajalle;
 - 7) 'vakiokantahyvitysten prosentilla' jäsenvaltion 297, 298 ja 299 artik-lan mukaisesti vahvistamaa prosenttia, jota jäsenvaltio soveltaa 300 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa antaakseen vakiokantajärjes-telmän alaisille maataloustuottajille mahdollisuuden vakiokantahyvi-tyksen saamiseen tuotantopanoksiin sisältyvästä arvonlisäverosta;

▼B

8) 'vakiokantahyvityksellä' sitä määrää, joka saadaan soveltamalla vakiokantahyvitysten prosenttia vakiokantajärjestelmän alaisen maataloustuottajan liikevaihtoon 300 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Liitteessä VII mainittuun maataloustuotantotoimintaan rinnastetaan maataloustuottajan pääasiallisesti maataloustuotannostaan saamien tuotteiden jalostus maa-, metsä- tai kalatalouden harjoittamisessa tavanomaisesti käytetyillä välineillä.

296 artikla

1. Jos tavallisen arvonlisäverojärjestelmän tai 1 luvun mukaisen erityisjärjestelmän soveltaminen maataloustuottajiin aiheuttaisi vaikeuksia, jäsenvaltiot voivat tämän luvun mukaisesti soveltaa maataloustuottajiin vakiokantajärjestelmää maataloustuottajien ostamista tavaroista ja palveluista maksetun arvonlisäveron hyvittämiseksi.

2. Jäsenvaltio voi sulkea vakiokantajärjestelmän ulkopuolelle tiettyjä maataloustuottajaryhmiä sekä sellaisia maataloustuottajia, joille tavallisen arvonlisäverojärjestelmän tai tarvittaessa 281 artiklan mukaisten yksinkertaistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen soveltaminen ei todennäköisesti aiheuta hallinnollisia vaikeuksia.

3. Jokainen vakiokantajärjestelmän alainen maataloustuottaja voi valita joko tavallisen arvonlisäverojärjestelmän tai tarvittaessa 281 artiklan mukaisten yksinkertaistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisen jäsenvaltion määräämien yksityiskohtaisten sääntöjen ja edellytysten mukaisesti.

297 artikla

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa vahvistettava vakiokantahyvitysten prosentit. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa erilliset vakiokantahyvitysten prosentit metsätaloudelle, maatalouden eri aloille sekä kalataloudelle.

▼C1

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisen kohdan nojalla vahvistetut vakiokantahyvitysten prosentit ennen kuin niitä aletaan soveltaa.

▼B*298 artikla*

Vakiokantahyvitysten prosentit on laskettava yksinomaan vakiokantajärjestelmän alaisia maataloustuottajia koskevien kolmen edellisen vuoden makrotaloudellisten tilastotietojen perusteella.

▼B

Prosentteja voidaan pyöristää ylös— tai alaspäin lähimpään puoleen prosenttiyksikköön. Jäsenvaltiot voivat myös alentaa prosentteja nollassoon asti.

299 artikla

Vakiokantahyvitysten prosentit eivät saa johtaa siihen, että vakiokantajärjestelmän alaisille maataloustuottajille tehtävät palautukset ovat suurempia kuin tuotantopanoksiin kohdistuva arvonlisävero.

300 artikla

Vakiokantahyvitysten prosentteja on sovellettava seuraavien tavaroiden ja palvelujen arvonlisäverottomiin hintoihin:

- 1) sellaisten maataloustuotteiden hintoihin, jotka vakiokantajärjestelmän alaiset maataloustuottajat ovat luovuttaneet muille verovelvollisille kuin niille, joihin sovelletaan tätä vakiokantajärjestelmää siinä jäsenvaltiossa, jossa kyseiset luovutukset tapahtuvat;
- 2) sellaisten maataloustuotteiden hintoihin, jotka vakiokantajärjestelmän alaiset maataloustuottajat ovat 138 artiklan mukaisesti luovuttaneet oikeushenkilöille, jotka eivät ole verovelvollisia ja joiden tekemistä tavaroiden yhteisöhankeista suoritetaan arvonlisävero, tällä tavoin luovutettujen maataloustuotteiden lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;
- 3) sellaisten maatalouspalvelujen hintoihin, jotka vakiokantajärjestelmän alaiset maataloustuottajat ovat suorittaneet muille verovelvollisille kuin niille, joihin sovelletaan tätä vakiokantajärjestelmää siinä jäsenvaltiossa, jossa kyseiset suoritukset tapahtuvat.

301 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 300 artiklassa tarkoitettujen maataloustuotteiden luovutusten ja maatalouspalvelujen suoritusten vakiokantahyvitykset tilittää joko hankkija tai viranomainen.

2. Muiden kuin 300 artiklassa tarkoitettujen maataloustuotteiden luovutusten tai maatalouspalvelujen suoritusten osalta hankkijan on katsottava suorittaneen vakiokantahyvityksen.

302 artikla

Vakiokantahyvityksiin oikeutettu maataloustuottaja ei ole oikeutettu mihinkään muihin arvonlisäverovähennyksiin tähän vakiokantajärjestelmään kuuluvien liiketoimien osalta.

▼ B*303 artikla*

1. Kun verovelvollinen hankkija maksaa vakiokantahyvitystä 301 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tämä saa 167, 168, 169 ja 173–177 artiklassa säädettyin edellytyksin ja jäsenvaltioiden vahvistamia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen vähentää siitä verosta, jonka tämä on velvollinen maksamaan siinä jäsenvaltiossa, jossa tämä suorittaa verolliset liiketoimensa, kyseisen hyvityksen määrän.

2. Jäsenvaltioiden on palautettava hankkijalle vakiokantahyvityksen määrä, jonka tämä on tilittänyt seuraavista liiketoimista:

a) edellä 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti suoritettua maataloustuotteiden luovutukset, jos hankkija on sellainen verovelvollinen tai sellainen oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, joka toimii tässä ominaisuudessa toisessa jäsenvaltiossa, jonka alueella tämän tekemistä tavaroiden yhteisöhankinnoista on suoritettava arvonlisävero 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;

b) edellä 146, 147, 148 ja 156 artiklan, 157 artiklan 1 kohdan b alakohdan sekä 158, 160 ja 161 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti suoritettua maataloustuotteiden luovutukset yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneelle verovelvolliselle hankkijalle, siltä osin kuin hankkija käyttää näitä maataloustuotteita 169 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettujen liiketoimiensa tai sellaisten suorittamiensa palvelujen tarpeisiin, joiden katsotaan tapahtuvan hankkijan sijoittautumisjäsenvaltion alueella ja joista 196 artiklan mukaan yksinomaan hankkija on veronmaksuvelvollinen;

c) maatalouspalvelujen luovutukset, jotka suoritetaan yhteisön alueella toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle verovelvolliselle hankkijalle tai yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneelle verovelvolliselle hankkijalle, siltä osin kuin tämä käyttää näitä palveluja 169 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettujen liiketoimiensa tai sellaisten suorittamiensa palvelujen tarpeisiin, joiden katsotaan tapahtuvan hankkijan sijoittautumisjäsenvaltion alueella ja joista 196 artiklan mukaan yksinomaan hankkija on veronmaksuvelvollinen.

3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 2 kohdassa säädettyjen palautusten suorittamisessa noudatettavat yksityiskohtaiset säännöt. Jäsenvaltiot voivat erityisesti soveltaa direktiivien 79/1072/ETY ja 86/560/ETY säännöksiä.

304 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet voidakseen tehokkaasti valvoa vakiokantahyvitysten maksamista vakiokantajärjestelmän alaisille maataloustuottajille.

▼ B*305 artikla*

Soveltaessaan tätä vakiokantajärjestelmää jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 33 artiklan mukaisesti suoritettuja maataloustuotteiden luovutuksia jäsenvaltioiden välillä verotetaan samalla tavoin riippumatta siitä, suorittaako luovutuksen vakiokantajärjestelmän alainen maataloustuottaja vai jokin muu verovelvollinen.

*3 LUKU****Matkatoimistoja koskeva erityisjärjestelmä****306 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava erityistä arvonlisäverojärjestelmää matkatoimistojen liiketoimiin tämän luvun mukaisesti, jos nämä matkatoimistot toimivat omissa nimissään suhteessa asiakkaisiin käyttäen muiden verovelvollisten luovuttamia tavaroita ja suorittamia palveluja matkojen toteuttamisessa.

Tätä erityisjärjestelmää ei sovelleta matkatoimistoihin, jotka toimivat ainoastaan välittäjinä ja joihin sovelletaan veron perusteen laskemiseksi 79 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohtaa.

2. Turistimatkojen järjestäjiä pidetään matkatoimistoina tätä lukua sovellettaessa.

307 artikla

Liiketoimia, jotka matkatoimisto suorittaa matkan toteuttamiseksi 306 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, pidetään yhtenä matkatoimiston asiakkaalle suorittamana palveluna.

Tätä yhtä palvelua verotetaan siinä jäsenvaltiossa, jossa matkatoimistolla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta se on suorittanut palvelun.

308 artikla

Tämän matkatoimiston suorittaman yhden palvelun veron perusteena ja sen 226 artiklan 8 alakohdassa tarkoitettuna arvonlisäverottomana hintana pidetään matkatoimiston katetta, eli asiakkaan maksaman arvonlisäverottoman kokonaishinnan ja toisten verovelvollisten matkatoimistolle luovuttamista tavaroista ja suorittamista palveluista aiheutuneiden todellisten kustannusten välistä erotusta, jos nämä liiketoimet välittömästi koituvat matkustajan hyväksi.

309 artikla

Jos liiketoimet, joissa matkatoimisto turvautuu muihin verovelvollisiin, suoritetaan näiden toimesta yhteisön ulkopuolella, matkatoimiston tekemä palvelusuoritus rinnastetaan 153 artiklan mukaisesti vapautettuun välittäjien toimintaan.

▼B

Jos ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja liiketoimia suoritetaan sekä yhteisössä että sen ulkopuolella, on vapautettuna pidettävä vain sitä osaa matkatoimiston palvelusta, joka koskee yhteisön ulkopuolella suoritettuja liiketoimia.

310 artikla

Muiden verovelvollisten matkatoimistolle toimittamaan laskuun merkitsemät arvonlisäverot sellaisista 307 artiklassa tarkoitetuista liiketoimista, jotka välittömästi koituvat matkustajan hyväksi, eivät oikeuta vähennykseen eivätkä palautukseen missään jäsenvaltiossa.

4 LUKU

Käytettyihin tavaroihin sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineisiin sovellettavat erityisjärjestelmät

1 j a k s o**M ä ä r i t e l m ä t***311 artikla*

1. Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tässä luvussa tarkoitetaan:

- 1) 'käytetyillä tavaroilla' irtainta aineellista omaisuutta, joka on muuta kuin taide-, keräily- tai antiikkiesineitä taikka jäsenvaltioiden määritelmien mukaista jalometallia tai jalokiviä ja joka soveltuu käytettäväksi uudelleen sellaisenaan tai kunnostettuna;
- 2) 'taide-esineillä' liitteessä IX olevassa A osassa mainittuja esineitä;
- 3) 'keräilyesineillä' liitteessä IX olevassa B osassa mainittuja esineitä;
- 4) 'antiikkiesineillä' liitteessä IX olevassa C osassa mainittuja esineitä;
- 5) 'verovelvollisella jälleenmyyjällä' verovelvollista, joka liiketoimintansa puitteissa jälleenmyyntitarkoituksessa ostaa tai ottaa yrityksensä tarpeisiin taikka maahantuo käytettyjä tavaroita, taide-, keräily- tai antiikkiesineitä, riippumatta siitä, toimiiko tämä omissa nimissään taikka toisen lukuun osto- tai myyntiprovisiota koskevan sopimuksen perusteella;
- 6) 'julkisen huutokaupan toimittajalla' kaikkia niitä verovelvollisia, jotka liiketoimintansa puitteissa tarjoavat tavaroita myytäväksi julkisella huutokaupalla tarkoituksenaan luovuttaa ne eniten tarjoavalle;
- 7) 'julkisen huutokaupan toimittajan päämiehellä' kaikkia niitä henkilöitä, jotka siirtävät tavaroita julkisen huutokaupan pitäjän haltuun myyntiprovisiota koskevan sopimuksen perusteella.

2. Jäsenvaltioilla on mahdollisuus olla pitämättä "taide-esineinä" liitteessä IX olevan A osan 5, 6 ja 7 kohdassa mainittuja esineitä.

▼B

3. Edellä 1 kohdan 7 alakohdassa tarkoitettussa myyntiprovisiota koskevassa sopimuksessa on määrättävä, että huutokaupan toimittaja tarjoaa tavaraa julkisessa huutokaupassa omilla nimissään, mutta päämiehensä lukuun, ja että tämä luovuttaa tavarat omilla nimissään, mutta päämiehensä lukuun julkisessa huutokaupassa eniten tarjoavalle.

2 jakso

Verovelvollisia jälleenmyyjä koskeva erityisjärjestelmä

1 alajakso

Voittomarginaalijärjestelmä

312 artikla

Tässä alajaksossa tarkoitetaan

- 1) 'myyntihinnalla' kaikkea sitä vastiketta, jonka verovelvollinen jälleenmyyjä on saanut tai saa hankkijalta taikka kolmannelta, mukaan lukien liiketoimeen suoraan liittyvät tuet, verot, tullit, ennakkomaksut sekä verovelvollisen jälleenmyyjän hankkijalta veloittamat liitännäiskustannukset, kuten provisio-, pakkaus-, kuljetus- ja vakuutuskulut, pois lukien kuitenkin 79 artiklassa tarkoitettut määrät;
- 2) 'ostohinnalla' kaikkea sitä 1 alakohdassa määriteltyä vastiketta, jonka tavaran luovuttaja on saanut tai saamassa verovelvolliselta jälleenmyyjältä.

313 artikla

1. Jäsenvaltiot soveltavat verovelvollisten jälleenmyyjien suorittamien käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- tai antiikkiesineiden luovutusten osalta verovelvollisen jälleenmyyjän saaman voittomarginaalin verottamisessa tämän alajakson säännösten mukaista erityisjärjestelmää.

2. Jäljempänä 402 artiklassa tarkoitettun lopullisen järjestelmän käyttöönottoon saakka tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä järjestelmää ei sovelleta uusien kulkuneuvojen luovutuksiin, jotka suoritetaan 138 artiklan 1 kohdassa tai 2 kohdan a alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

▼ B*314 artikla*

Voittomarginaalijärjestelmää sovelletaan verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamiin käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- tai antiikkiesineiden luovutuksiin, kun ne on tälle yhteisössä luovuttanut joku seuraavista:

- a) henkilö, joka ei ole verovelvollinen;
- b) toinen verovelvollinen, jos tämän toisen verovelvollisen suorittama tavaran luovutus on vapautettu verosta 136 artiklan mukaisesti;
- c) toinen verovelvollinen, jos tämän toisen verovelvollisen suorittamaan luovutukseen sovelletaan 282–292 artiklassa säädettyä pienten yritysten verovapautusta ja jos kyseessä on tuotantotavara;
- d) toinen verovelvollinen jälleenmyyjä, jos tämän toisen verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamasta luovutuksesta on suoritettu arvonlisävero tämän voittomarginaalijärjestelmän mukaisesti.

315 artikla

Edellä 314 artiklassa tarkoitetun tavaroiden luovutuksen veron perusteena on verovelvollisen jälleenmyyjän saama voittomarginaali vähennettynä voittomarginaaliin kuuluvalla arvonlisäveron määrällä.

Verovelvollisen jälleenmyyjän voittomarginaali vastaa verovelvollisen jälleenmyyjän perimän tavaran myyntihinnan ja ostohinnan välistä eroa.

316 artikla

1. Jäsenvaltiot myöntävät verovelvollisille jälleenmyyjille oikeuden valita voittomarginaalijärjestelmän soveltamisen luovutuksiin, jotka koskevat seuraavia tavaroita:

- a) taide-, keräily- tai antiikkiesineitä, jotka he itse ovat maahantuoneet;
- b) tekijän tai tämän oikeudenomistajien heille luovuttamia taide-esineitä;
- c) muun verovelvollisen heille luovuttamia taide-esineitä, kun tämän verovelvollisen suorittamaan luovutukseen on sovellettu 103 artiklan mukaista alennettua verokantaa.

2. Jäsenvaltiot päättävät vähintään kaksi kalenterivuotta voimassa olevan 1 kohdassa säädetyn oikeuden käyttämisen yksityiskohtaisista säännöistä.

317 artikla

Kun verovelvollinen jälleenmyyjä käyttää 316 artiklassa säädettyä oikeutta, veron peruste määritetään 315 artiklan mukaisesti.

▼B

Verovelvollisen jälleenmyyjän itse maahantuomien taide-, keräily- tai antiikkiesineiden luovutusten voittomarginaalin laskemisessa huomioon otettava ostohinta on sama kuin 85–89 artiklan mukainen maahantuonnin veron peruste lisättynä maahantuonnista maksettavalla tai maksetulla arvonlisäverolla.

318 artikla

1. Veronkannon yksinkertaistamiseksi ja kuultuaan arvonlisäverokomiteaa jäsenvaltiot voivat säätää, että tiettyjen liiketoimien tai tiettyjen verovelvollisten jälleenmyyjien luokkien osalta voittomarginaalijärjestelmän alaisten tavaroiden luovutusten veron peruste määritetään kullekin verokaudelle, jonka aikana verovelvollisen jälleenmyyjän on annettava 250 artiklassa tarkoitettu arvonlisäveroilmoitus.

Jos ensimmäisen alakohdan mukainen säännös on annettu, veron peruste niille tavaroiden luovutuksille, joihin sovelletaan samaa arvonlisäverokantaa, muodostuu verovelvollisen jälleenmyyjän saamasta kokonaisvoittomarginaalista vähennettynä tähän voittomarginaaliin liittyvällä arvonlisäveron määrällä.

2. Kokonaisvoittomarginaali on kahden seuraavan määrän erotus:

- a) voittomarginaalijärjestelmän alaisten, verovelvollisen jälleenmyyjän veroilmoituskauden aikana suorittamien tavaroiden luovutusten kokonaisarvon eli kaikkien myyntihintojen;
- b) verovelvollisen jälleenmyyjän veroilmoituskauden aikana suorittamien edellä 314 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden ostojen kokonaisarvon eli kaikkien ostohintojen.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että 1 kohdassa tarkoitettujen verovelvollisten ei saa perusteetonta etua tai kärsi aiheetonta haittaa.

319 artikla

Verovelvollinen jälleenmyyjä voi soveltaa tavallista arvonlisäverojärjestelmää kaikkiin voittomarginaalijärjestelmän alaisiin luovutuksiin.

320 artikla

1. Jos verovelvollinen jälleenmyyjä soveltaa tavallista arvonlisäverojärjestelmää itse maahantuomansa taide-, keräily- tai antiikkiesineen luovutukseen, verovelvollisella jälleenmyyjällä on oikeus vähentää siitä arvonlisäveron määrää, jonka tämä on velvollinen maksamaan, tavarantoiminnasta maksettava tai maksettu arvonlisävero.

▼B

Jos verovelvollinen jälleenmyyjä soveltaa tavallista arvonlisäverojärjestelmää tekijältä tai tekijän oikeudenomistajalta saamansa taide-esineen luovutukseen, tai muun verovelvollisen kuin verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamaan taide-esineen luovutukseen, verovelvollisella jälleenmyyjällä on oikeus vähentää siitä arvonlisäveron määrästä, jonka tämä on velvollinen maksamaan, verovelvolliselle jälleenmyyjälle luovutetusta taide-esineestä maksettava tai maksettu arvonlisävero.

2. Vähennysoikeus syntyy sillä hetkellä, kun sellaisesta luovutuksesta johtuva arvonlisäverosaatava syntyy, jonka osalta verovelvollinen jälleenmyyjä valitsee tavallisen arvonlisäverojärjestelmän soveltamisen.

321 artikla

Jos voittomarginaalijärjestelmän alaisten käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutus suoritetaan 146, 147, 148 ja 151 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, ne vapautetaan verosta.

322 artikla

Siltä osin kuin verovelvollinen jälleenmyyjä luovuttaa tavaroita voittomarginaalijärjestelmän alaisina, verovelvollinen jälleenmyyjä ei saa vähentää siitä arvonlisäverosta, jonka tämä on velvollinen maksamaan, seuraavia määriä:

- a) verovelvollisen jälleenmyyjän itse maahantuomista taide-, keräily- ja antiikkiesineistä maksettavaa tai maksettua arvonlisäveroa;
- b) tekijän tai tämän oikeudenomistajien verovelvolliselle jälleenmyyjälle luovuttamista, tai myöhemmin luovutettavista, taide-esineistä maksettavaa tai maksettua arvonlisäveroa;
- c) muun verovelvollisen kuin verovelvollisen jälleenmyyjän tälle luovuttamista, tai myöhemmin luovutettavista, taide-esineistä maksettavaa tai maksettua arvonlisäveroa.

323 artikla

Verovelvollinen ei voi vähentää maksettavakseen tulevasta arvonlisäverosta verovelvollisen jälleenmyyjän tälle luovuttamista ja luovutettavista tavaroista maksettavaa tai maksettua arvonlisäveroa, jos verovelvollisen jälleenmyyjän suorittama tavaroiden luovutus on voittomarginaalijärjestelmän alainen.

324 artikla

Sekä tavallista arvonlisäverojärjestelmää että voittomarginaalijärjestelmää soveltavan verovelvollisen jälleenmyyjän on kirjanpidossaan erotettava toisistaan kummankin järjestelmän piiriin kuuluvat liiketoimet jäsenvaltioiden vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

325 artikla

Verovelvollinen jälleenmyyjä ei saa laatimassaan laskussa eritellä voittomarginaalijärjestelmän alaiseen tavaran luovutukseen liittyvää veroa.

▼B**2 alajakso**

**Käytettyihin kulkuneuvoihin sovellettava
siirtymäjärjestelmä**

326 artikla

Ne jäsenvaltiot, jotka 31 päivänä joulukuuta 1992 sovelsivat muita erityisiä verojärjestelmiä kuin voittomarginaalijärjestelmää verovelvollisten jälleenmyyjien tekemiin käytettyjen kulkuneuvojen luovutuksiin, voivat jatkaa näiden järjestelmien soveltamista 402 artiklassa tarkoitettun lopullisen verotusjärjestelmän voimaantuloon saakka, siltä osin kuin nämä järjestelmät noudattavat tai ne mukautetaan noudattamaan tässä alajaksossa säädettyjä edellytyksiä.

Tanska saa ottaa käyttöön ensimmäisessä kohdassa tarkoitettun järjestelmän.

327 artikla

1. Tätä siirtymäjärjestelmää sovelletaan verovelvollisen jälleenmyyjän tekemiin käytettyjen kulkuneuvojen luovutuksiin, joihin sovelletaan voittomarginaalijärjestelmää.

2. Tätä siirtymäjärjestelmää ei sovelleta uusien kulkuneuvojen luovutuksiin, jotka suoritetaan 138 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi ”käytettyinä kulkuneuvoina” pidetään 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja maakulkuneuvoja, vesialuksia ja ilma-aluksia, silloin kun ne ovat käytettyjä tavaroita, jotka eivät täytä tarvittavia edellytyksiä, jotta niitä voitaisiin pitää uusina kulkuneuvoina.

328 artikla

Kustakin 327 artiklassa tarkoitettusta luovutuksesta maksettavan arvonlisäveron määrä on yhtä suuri kuin se veron määrä, joka olisi maksettava, jos tämä luovutus olisi tavallisen arvonlisäverojärjestelmän alainen, vähennettynä sen arvonlisäveron määrällä, jonka katsotaan sisältyvän verovelvollisen jälleenmyyjän maksamaan kulkuneuvon ostohintaan.

329 artikla

Verovelvollisen jälleenmyyjän maksamaan kulkuneuvon ostohintaan sisältyväksi katsotun arvonlisäveron määrä lasketaan seuraavalla menetelmällä:

- a) huomioon otettava ostohinta on ► **C1** 312 artiklan 2 alakohdassa ◀ tarkoitettu ostohinta;
- b) tämän verovelvollisen jälleenmyyjän maksaman ostohinnan katsotaan sisältävän arvonlisäveron, joka olisi ollut maksettava, jos kulkuneuvon verovelvolliselle jälleenmyyjälle luovuttanut henkilö olisi soveltanut luovutukseensa tavallista arvonlisäverojärjestelmää;

▼B

- c) käytettävä 93 artiklan mukainen verokanta on siinä jäsenvaltiossa sovellettava verokanta, jonka alueella verovelvolliselle jälleenmyyjälle tapahtuneen tavaran luovutuksen paikan katsotaan 31 ja 32 artiklan mukaisesti sijaitsevan.

330 artikla

Kustakin 327 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kulkuneuvon luovutuksesta suoritettavan ja 328 artiklan mukaisesti määrätyn veron määrän on vastattava vähintään sitä arvonlisäveron määrää, joka olisi suoritettava, jos luovutus olisi ollut voittomarginaalijärjestelmän alainen.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että jos luovutus on voittomarginaalijärjestelmän alainen, tämä voittomarginaali ei saa olla alle 10 prosenttia ►C1 312 artiklan 1 alakohdassa ◀ tarkoitettua myyntihinnasta.

331 artikla

Verovelvollinen ei saa vähentää siitä verosta, jonka maksamiseen tämä on velvollinen, verovelvollisen jälleenmyyjän tälle luovuttamasta käytetystä kulkuneuvosta maksettavaa tai maksettua arvonlisäveroa, jos tätä verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamaa tavaran luovutusta verotetaan tämän siirtymäjärjestelmän mukaisesti.

332 artikla

Verovelvollinen jälleenmyyjä ei saa eritellä toimittamassaan laskussa tämän siirtymäjärjestelmän alaisiin luovutuksiin liittyvää arvonlisäveroa.

3 alajakso**Julkisen huutokaupan erityisjärjestelmä***333 artikla*

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa julkisen huutokaupan toimittajan saaman voittomarginaalin verottamiseen tämän jakson säännösten mukaista erityisjärjestelmää, kun edellä mainittu julkisen huutokaupan toimittaja luovuttaa käytettyjä tavaroita ja taide-, keräily- tai antiikkiesineitä omissa nimissään ja 334 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden lukuun mainittujen tavaroiden julkisesta huutokaupasta maksettavaa myyntiprosenttiä koskevan sopimuksen perusteella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää ei sovelleta uusien kulkuneuvojen luovutuksiin, jotka suoritetaan 138 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

▼B*334 artikla*

Tätä järjestelmää sovelletaan luovutuksiin, jotka julkisen huutokaupan toimittaja suorittaa omissa nimissään jonkun seuraavan henkilön lukuun:

- a) sellaisen henkilön lukuun, joka ei ole verovelvollinen;
- b) toisen verovelvollisen lukuun, jos tämän toisen verovelvollisen myyntiprovisiota koskevan sopimuksen mukaisesti suorittama tavaroiden luovutus on 136 artiklan nojalla vapautettu verosta;
- c) toisen verovelvollisen lukuun, jos tämän toisen verovelvollisen myyntiprovisiota koskevan sopimuksen mukaisesti suorittamaan tavaroiden luovutukseen sovelletaan 282–292 artiklassa pienille yrityksille säädettyä verovapautusta ja luovutus koskee tuotantotavaraa;
- d) verovelvollisen jälleenmyyjän lukuun, jos tämän toisen verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamasta myyntiprovisiota koskevan sopimuksen mukaisesta tavaroiden luovutuksesta on maksettava arvonlisävero voittomarginaalijärjestelmän mukaisesti.

335 artikla

Tavaroiden luovutus julkisen huutokaupan verovelvolliselle toimittajalle katsotaan suoritetuksi sillä hetkellä, kun näiden tavaroiden myynti julkisessa huutokaupassa on suoritettu.

336 artikla

Tässä jaksossa tarkoitettujen tavaroiden luovutuksen veron peruste muodostuu 339 artiklan mukaisesti julkisen huutokaupan toimittajan hankkijalta laskuttamasta kokonaismäärästä, josta vähennetään seuraavat määrät:

- a) julkisen huutokaupan toimittajan päämiehelleen 337 artiklan mukaisesti maksama tai maksettava nettomäärä;
- b) julkisen huutokaupan toimittajan luovutuksista maksettava arvonlisäveron määrä.

337 artikla

Julkisen huutokaupan toimittajan päämiehelleen maksama tai maksettava nettomäärä on yhtä suuri kuin julkisessa huutokaupassa saadun tavaroiden hinnan ja julkisen huutokaupan toimittajan päämieheltään myyntiprovisiota koskevan sopimuksen mukaisesti saaman tai saatavan provision määrän välinen erotus.

▼ B*338 artikla*

Julkisen huutokaupan toimittajien, jotka luovuttavat tavaroita 333 ja 334 artiklan säännösten mukaisesti, on omassa kirjanpidossaan vietävä väliaikaistileille seuraavat määrät:

- a) tavaran hankkijalta saatu tai saatava määrä;
- b) tavaran myyjälle palautettu tai palautettava määrä.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettut määrät on näytettävä asianmukaisesti toteen.

339 artikla

Julkisen huutokaupan toimittajan on annettava hankkijalle lasku, jossa eritellään seuraavat tiedot:

- a) tavaroiden huutokauppahinta;
- b) verot, tullit ja maksut;
- c) huutokaupan toimittajan hankkijalta veloittamat liitännäiskustannukset, kuten provisio-, pakkaus-, kuljetus- ja vakuutuskulut.

Julkisen huutokaupan toimittajan laatimassa laskussa ei saa eritellä arvonlisäveroja.

340 artikla

1. Julkisen huutokaupan toimittajan, jolle tavara on siirretty myyntiprosiota koskevan sopimuksen perusteella, on esitettävä selonteko päämiehelleen.

Julkisen huutokaupan toimittajan antamassa selonteossa on esitettävä yksityiskohtaisesti liiketoimen arvo, toisin sanoen tavaroiden huutokauppahinta vähennettynä päämieheltä saadulla tai saatavalla provisiolla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti laadittu selonteko toimii laskuna, joka päämiehen, jos tämä on verovelvollinen, on esitettävä 220 artiklan mukaisesti julkisen huutokaupan toimittajalle.

341 artikla

Tässä jaksossa säädettyä järjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden on sovellettava sitä myös 327 artiklan 3 kohdassa määriteltyihin käytettyjen kulkuneuvojen luovutuksiin, jotka julkisen huutokaupan toimittaja suorittaa omista nimissään mainittujen tavaroiden julkisesta huutokaupasta maksettavaa myyntiprosiota koskevan sopimuksen perusteella verovelvollisen jälleenmyyjän lukuun, siltä osin kuin näistä samoista tämän verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamista käytettyjen kulkuneuvojen luovutuksista olisi suoritettava arvonlisäveroa käytettyihin kulkuneuvoihin sovellettavan siirtymäjärjestelmän mukaisesti.

▼B**4 alajakso****Toimenpiteet kilpailun vääristymisen ja veropetosten ehkäisemiseksi***342 artikla*

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa arvonlisäveron vähennysoikeutta koskevia toimenpiteitä estääkseen niille verovelvollisille jälleenmyyjille, joihin sovelletaan jotakin 2 jaksossa säädetyistä erityisjärjestelmistä, koituvat perusteettomat edut tai aiheettomat haitat.

343 artikla

Neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan toteuttaa veropetosten torjumiseksi erityistoimenpiteitä, joiden perusteella voittomarginaalijärjestelmän mukaan maksettavan arvonlisäveron määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin sen veron määrä, joka olisi maksettava, jos voittomarginaali olisi tietty prosenttimäärä myyntihinnasta.

Prosenttimäärä myyntihinnasta vahvistetaan ottaen huomioon taloudellisten toimijoiden tavanomaiset voittomarginaalit kyseisellä toimialalla.

*5 LUKU****Sijoituskultaa koskeva erityisjärjestelmä*****1 jakso****Yleiset säännökset***344 artikla*

1. Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tässä direktiivissä tarkoitetaan 'sijoituskullalla':

- 1) harkon tai levyn muodossa olevaa kultaa, jonka paino on hyväksytty kultamarkkinoilla ja jonka pitoisuus on vähintään 995 tuhannesosaa, siitä riippumatta, onko se arvopaperimuodossa vai ei;
- 2) kultakolikoita, jotka ovat pitoisuudeltaan vähintään 900 tuhannesosaa, jotka on lyöty vuoden 1800 jälkeen ja jotka ovat tai ovat olleet laillinen maksuväline niiden alkuperämaassa ja joiden tavanomainen myyntihinta ei ole yli 80 prosenttia korkeampi kuin kolikon sisältämän kullan käypä markkina-arvo.

2. Jäsenvaltiot voivat rajata tämän erityisjärjestelmän ulkopuolelle pienet, enintään 1 gramman painoiset harkot tai levyt.

▼B

3. Edellä 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettuja kolikoita ei tässä direktiivissä katsota myytävän keräilyarvon vuoksi.

345 artikla

Vuodesta 1999 lukien jokaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kunakin vuonna ennen 1 päivää heinäkuuta, mitä 344 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa mainitut tunnusmerkit täyttäviä kolikoita pidetään kaupan kyseisessä jäsenvaltiossa. Komissio julkaisee kattavan luettelon näistä kolikoista Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa ennen kunkin vuoden 1 päivää joulukuuta. Julkaistussa luettelossa olevien kolikoiden katsotaan täyttävän kyseiset tunnusmerkit koko sen vuoden ajan, jota varten luettelo on julkaistu.

2 jakso**Vapautus verosta***346 artikla*

Jäsenvaltioiden on vapautettava arvonlisäverosta sijoituskullan luovutus, yhteisön sisäinen hankinta ja maahantuonti, mukaan lukien arvopapereiden muodossa oleva sijoituskulta, joko määriteltynä tai määrittelemättöminä erinä tai kultatilikaupan kohteena, ja mukaan lukien erityisesti kultalainat ja -vaihtosopimukset, joihin sisältyy sijoituskultaa koskeva omistus- tai saamisoikeus sekä sijoituskultaa koskevat liiketoimet, joihin sisältyy futuuri- ja termiinisopimuksia, jotka johtavat sijoituskultaa koskevan omistus- tai saamisoikeuden siirtoon.

347 artikla

Jäsenvaltioiden on vapautettava arvonlisäverosta niiden välittäjien suorittamat palvelut, jotka toimivat toisen nimissä ja toisen lukuun silloin, kun he päämiehensä lukuun osallistuvat sijoituskullan luovutukseen.

3 jakso**Verotuksen valinta-oikeus***348 artikla*

Jäsenvaltioiden on myönnettävä sijoituskultaa tuottaville tai kultaa sijoituskullaksi muuntaville verovelvollisille oikeus valita toiselle verovelvolliselle tapahtuvien sijoituskullan luovutusten verotus, jos tämä luovutus olisi muuten vapautettu verosta 346 artiklan nojalla.

349 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää verovelvollisille, jotka liiketoiminnassaan tavanomaisesti luovuttavat kultaa teollisiin tarkoituksiin, oikeuden valita toiselle verovelvolliselle tapahtuvien 344 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen kultaharkkojen tai -levyjen luovutusten verotus, jos luovutus olisi muutoin vapautettu verosta 346 artiklan nojalla.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa 1 kohdassa säädetyn valintaoikeuden soveltamisalaa.

350 artikla

Jos luovuttaja on käyttänyt 348 ja 349 artiklassa tarkoitettua verotuksen valintaoikeutta, jäsenvaltioiden on myönnettävä välittäjälle oikeus valita verotus 347 artiklassa tarkoitettujen palvelujen osalta.

351 artikla

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tässä jaksossa säädettyjen valintaoikeuksien käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja ilmoitettava ne komissiolle.

4 jakso**Säännellyillä kultamarkkinoilla suoritettavat liiketoimet***352 artikla*

Jokainen jäsenvaltio voi kuultuaan arvonlisäverokomiteaa kantaa arvonlisäveroa tietyistä kyseisessä jäsenvaltiossa suoritetuista sijoituskultaa koskevista liiketoimista sellaisten verovelvollisten välillä, jotka toimivat tämän jäsenvaltion sääntelemillä kultamarkkinoilla, tai tällaisen verovelvollisen ja toisen verovelvollisen, joka ei toimi kyseisillä markkinoilla, välillä. Kyseinen jäsenvaltio ei saa kuitenkaan kantaa veroa 138 artiklassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti suoritetuista luovutuksista eikä sijoituskullan viennistä.

353 artikla

Säännellyillä kultamarkkinoilla toimivien verovelvollisten liiketoimia 352 artiklan nojalla verottavien jäsenvaltioiden on yksinkertaistamisen vuoksi sallittava veronkannon lykkääminen sekä vapautettava verovelvolliset arvonlisäveroon liittyvistä kirjaamisvelvollisuuksista.

5 jakso**Sijoituskullan kauppiaiden erityisoikeudet ja -velvollisuudet***354 artikla*

Jos verovelvollisen myöhemmässä vaiheessa suorittama sijoituskullan luovutus on vapautettu verosta tämän luvun nojalla, verovelvollisella on oikeus vähentää seuraavat määrät:

- a) edellä 348 ja 349 artiklan mukaista valintaoikeutta käyttäneen henkilön verovelvolliselle luovuttaman tai 4 jakson mukaisesti verovelvolliselle luovutetun sijoituskullan osalta maksettava tai maksettu arvonlisävero;
- b) muun kuin sijoituskullan, joka myöhemmin on muunnettu sijoituskullaksi verovelvollisen toimesta tai lukuun, luovutuksesta verovelvolliselle tai tämän tekemästä yhteisöhankinnasta taikka maahantuonnista maksettava tai maksettu arvonlisävero;

▼ B

- c) kullan, mukaan lukien sijoituskulta, muodon, painon tai pitoisuuden muuttamiseksi verovelvolliselle suoritetuista palveluista maksettava tai maksettu arvonlisävero.

355 artikla

Sijoituskultaa tuottavalla tai kultaa sijoituskullaksi muuntavalla verovelvollisella on oikeus vähentää kyseisen kullan tuotantoon tai muuntamiseen liittyvien tavaroiden luovutusten, yhteisöhankinnan tai maahantuonnin osalta taikka palvelujen suoritusten osalta verovelvollisen maksettava tai maksama vero aivan kuin tämän myöhemmin suorittamasta 346 artiklan mukaan verosta vapautetusta kullan luovutuksesta olisi maksettava vero.

356 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoituskullan kauppiaat pitävät kirjaa vähintään kaikista sijoituskultaa koskevista merkittävistä liiketoimista ja säilyttävät asiakirjat, jotka mahdollistavat tällaisten liiketoimien asiakkaiden tunnistamisen.

Kauppiaiden on säilytettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja ainakin viisi vuotta.

2. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä yhteisön muun lainsäädännön, kuten rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ⁽¹⁾ nojalla toteutettujen toimenpiteiden mukaisia vastaavia velvoitteita 1 kohdan vaatimusten täyttämiseksi.

3. Jäsenvaltiot voivat määrätä tiukempia velvoitteita varsinkin erityisten rekistereiden pitämisestä tai erityisistä kirjanpitovaatimuksista.

*6 LUKU***▼ M24**

Muulle kuin verovelvollisille palveluja suorittavien, tavaroiden etämyyntiä harjoittavien tai tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia suorittavien verovelvollisten erityisjärjestelmät

▼ B**1 jakso****Yleiset säännökset****▼ M3**

⁽¹⁾ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

▼ M3*358 artikla*

Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tätä lukua sovellettaessa tarkoitetaan

▼ M16▼ M3

- 4) 'arvonlisäveroilmoituksella' ilmoitusta, johon sisältyvät kussakin jäsenvaltiossa maksettavan arvonlisäveron määrän määrittämiseksi tarvittavat tiedot.

▼ B**2 jakso**▼ M16**Yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamia palveluja koskeva erityisjärjestelmä**▼ M3*358 a artikla*

Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tätä jaksoa sovellettaessa tarkoitetaan:

▼ M16

- 1) 'yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella' verovelvollista, jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisön alueella ja jolla ei ole siellä kiinteää toimipaikkaa;

▼ M3

- 2) 'tunnistamisjäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jolle yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen päättää ilmoittaa hänen verovelvollisena harjoittamansa toiminnan alkamisesta yhteisön alueella tämän jakson säännösten mukaisesti;

▼ M16

- 3) 'kulutusjäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa palvelujen suorittamisen katsotaan tapahtuneen V osaston 3 luvun mukaisesti.

359 artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että kaikki yhteisöön sijoittautumattomat verovelvolliset, jotka suorittavat palveluja sellaiselle muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, joka on sijoittautunut johonkin jäsenvaltioon tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on jossakin jäsenvaltiossa, voivat käyttää tätä erityisjärjestelmää. Tätä järjestelmää sovelletaan kaikkiin yhteisössä näin suoritettuihin palveluihin.

▼ M3*360 artikla*

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle verovelvollisena harjoittamansa toiminnan alkamisesta tai päättymisestä taikka muuttumisesta siten, ettei hän enää täytä tämän erityisjärjestelmän soveltamisedellytyksiä. Verovelvollisen on toimitettava nämä tiedot sähköisesti.

361 artikla

1. Ilmoituksessa, joka yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen on verollista toimintaa aloittaessaan annettava tunnistamisjäsenvaltiolle, on oltava seuraavat tunnistetiedot:

- a) nimi;
- b) postiosoite;
- c) sähköpostiosoite, mukaan lukien internetsivustot;
- d) kansallinen veronumero, jos sellainen on;

▼ M16

e) ilmoitus siitä, ettei verovelvollisella ole yhteisön alueella liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa.

▼ M3

2. Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle kaikista toimitettuja tietoja koskevista muutoksista.

▼ M16*362 artikla*

Tunnistamisjäsenvaltion on annettava yhteisöön sijoittautumattomalle verovelvolliselle yksilöllinen arvonlisäverotunniste tämän erityisjärjestelmän soveltamista varten ja ilmoitettava kyseinen tunniste hänelle sähköisesti. Kulutusjäsenvaltiot voivat tähän tunnistamiseen käytetyn tiedon pohjalta käyttää omia tunnistamisjärjestelmiään.

▼ M3*363 artikla*

Tunnistamisjäsenvaltio poistaa yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen tunnistamisrekisteristä seuraavissa tapauksissa:

▼ M16

a) jos verovelvollinen ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, ettei hän enää suorita tähän erityisjärjestelmään kuuluvia palveluja;

▼ M3

b) jos muuten ilmenee, että verovelvollisen verollinen toiminta on päätynyt;

c) jos verovelvollinen ei enää täytä tämän erityisjärjestelmän soveltamisedellytyksiä;

▼ M3

d) jos verovelvollinen jatkuvasti jättää noudattamatta tätä erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

▼ M16*364 artikla*

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen on toimitettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköisesti arvonlisäveroilmoitus kultakin kalenterivuosineljännekseltä riippumatta siitä, onko tähän erityisjärjestelmään kuuluvia palveluja suoritettu. Arvonlisäveroilmoitus on annettava sen verokauden päättymistä, jota ilmoitus koskee, seuraavan kuukauden loppuun mennessä.

365 artikla

Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava yksilöllinen arvonlisäverotunniste tämän erityisjärjestelmän soveltamista varten ja kunkin kulutusjäsenvaltion, jossa arvonlisävero tulee maksettavaksi, osalta verokauden aikana suoritettujen, tähän erityisjärjestelmään kuuluvien palvelujen arvonlisäveron kokonaisarvo sekä vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta. Sovellettavat arvonlisäverokannat ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä on myös mainittava ilmoituksessa.

Kun arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen antamisen jälkeen, tällaiset muutokset on tehtävä johonkin seuraavaan ilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli annettava 364 artiklan nojalla. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen kulutusjäsenvaltio, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutosta vaaditaan.

▼ B*366 artikla***▼ M3**

1. Arvonlisäveroilmoitus on tehtävä euroina.

Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, voivat vaatia, että arvonlisäveroilmoitus tehdään niiden kansallisessa valuutassa. Jos myynti on tapahtunut muina valuuttoina, yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen on arvonlisäveroilmoitusta täytettäessä käytettävä verokauden viimeisen päivän muuntokursseja.

▼ B

2. Muuntamisessa on käytettävä Euroopan keskuspankin kyseiselle päivälle julkaisemia muuntokursseja tai jos kursseja ei ole julkaistu kyseisenä päivänä, seuraavana julkaisupäivänä.

▼ M3*367 artikla*

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen on maksettava arvonlisävero ja viitattava asianomaiseen arvonlisäveroilmoitukseen toimittaessaan arvonlisäveroilmoituksen, kuitenkin viimeistään sen määräajan päättyessä, jonka kuluessa ilmoitus on toimitettava.

Maksu on suoritettava tunnistamisjäsenvaltion määräämälle euromääräiselle pankkitilille. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, voivat vaatia, että maksu suoritetaan pankkitilille niiden omassa valuutassa.

▼ M16*368 artikla*

Tätä erityisjärjestelmää käyttävä yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen ei saa vähentää arvonlisäveroa tämän direktiivin 168 artiklan nojalla. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 alakohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainitun direktiivin mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautukseen, joka liittyy tähän erityisjärjestelmään kuuluviin palveluihin.

Jos tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on rekisteröidyttävä jossakin jäsenvaltiossa arvonlisäverovelvolliseksi tähän erityisjärjestelmään kuulumattoman toiminnan osalta, hänen on vähennettävä kyseisessä jäsenvaltiossa aiheutunut arvonlisävero tähän erityisjärjestelmään kuuluvasta verollisesta toiminnastaan tämän direktiivin 250 artiklan nojalla annettavassa arvonlisäveroilmoituksessa.

▼ B*369 artikla*▼ M3

1. Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen on pidettävä kirjaa tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta kulutusjäsenvaltion veroviranomaiset voivat todentaa, että arvonlisäveroilmoitus on oikea.

▼ B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kirjanpito on pyydettyessä saatettava tunnistamisjäsenvaltion ja kulutusjäsenvaltion saataville sähköisesti.

Tämä kirjanpito on säilytettävä kymmenen vuotta sen vuoden lopusta, jona liiketoimi suoritettiin.

▼ M3**3 jakso**▼ M24

Yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä, sähköisten rajapintojen mahdollistamia jäsenvaltion sisäisiä tavaroiden luovutuksia ja muualle yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten suorittamia palveluja koskeva erityisjärjestelmä

369 a artikla

Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tätä jaksoa sovellettaessa tarkoitetaan

- 1) 'kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattomalla verovelvollisella' verovelvollista, jonka liiketoiminnan kotipaikka on yhteisössä tai jolla on siellä kiinteä toimipaikka, mutta jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole kulutusjäsenvaltion alueella ja jolla ei ole siellä kiinteää toimipaikkaa;

▼ **M24**

- 2) 'tunnistamisjäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka alueella verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka tai, jos hänen liiketoimintansa kotipaikka ei ole yhteisössä, jäsenvaltiota, jossa hänellä on kiinteä toimipaikka.

Jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä, mutta hänellä on useampi kuin yksi kiinteä toimipaikka yhteisössä, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, jossa sijaitsee se kiinteä toimipaikka, jonka osalta verovelvollinen ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää. Verovelvollinen on velvollinen noudattamaan kyseistä päätöstä asianomaisen kalenterivuoden sekä kahden sitä seuraavan kalenterivuoden ajan.

Jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä eikä hänellä ole siellä kiinteää toimipaikkaa, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, josta tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa. Jos on useampi kuin yksi jäsenvaltio, josta tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa, verovelvollisen on ilmoitettava, mikä kyseisistä jäsenvaltioista on tunnistamisjäsenvaltio. Verovelvollinen on velvollinen noudattamaan kyseistä päätöstä asianomaisen kalenterivuoden sekä kahden sitä seuraavan kalenterivuoden ajan;

- 3) 'kulutusjäsenvaltiolla' seuraavia:
- a) kun kyseessä on palvelujen suoritus, jäsenvaltiota, jossa suorituksen katsotaan tapahtuvan V osaston 3 luvun mukaisesti;
 - b) kun kyseessä on yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti, jäsenvaltiota, johon tavaroiden lähetys tai kuljetus hankkijalle päättyy;
 - c) kun kyseessä on verovelvollisen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollistama tavaroiden luovutus ja luovutettujen tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, kyseistä jäsenvaltiota.

369 b artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava seuraavien verovelvollisten käyttää tätä erityisjärjestelmää:

- a) yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä harjoittava verovelvollinen;
- b) tavaroiden luovutuksen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollistava verovelvollinen, kun luovutettujen tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa;
- c) kulutusjäsenvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen, joka suorittaa palveluja muulle kuin verovelvolliselle.

Tätä erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin asianomaisen verovelvollisen yhteisössä näin luovuttamiin tavaroihin tai suorittamiin palveluihin.

▼ M16*369 c artikla*

Verovelvollisen on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle, milloin hän aloittaa ja lopettaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvan verollisen toimintansa tai milloin hän muuttaa tätä toimintaansa siten, ettei hän enää täytä tämän erityisjärjestelmän käyttämiseksi tarvittavia edellytyksiä. Verovelvollisen on annettava nämä tiedot sähköisesti.

▼ M3*369 d artikla*

Erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen rekisteröidään arvonlisäverovelvolliseksi tämän järjestelmän piiriin kuuluvia verollisia liiketoimia varten ainoastaan tunnistamisjäsenvaltiossa. Tätä varten kyseinen jäsenvaltio käyttää yksilöllistä arvonlisäverotunnistenumeroa, joka jo on annettu verovelvolliselle sisäisen järjestelmän mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

Kulutusjäsenvaltiot voivat tämän tunnistamiseen käytetyn tiedon pohjalta käyttää omia tunnistamisjärjestelmiään.

*369 e artikla***▼ M16**

Tunnistamisjäsenvaltion on suljettava verovelvollinen erityisjärjestelmän ulkopuolelle kaikissa seuraavissa tapauksissa:

▼ M24

a) jos verovelvollinen ilmoittaa, ettei hän enää suorita tähän erityisjärjestelmään kuuluvia tavaroiden luovutuksia eikä palveluja;

▼ M3

b) jos muuten ilmenee, että verovelvollisen tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluva verollinen toiminta on päättynyt;

c) jos verovelvollinen ei enää täytä tämän erityisjärjestelmän soveltamisedellytyksiä;

d) jos verovelvollinen jatkuvasti jättää noudattamatta tätä erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

▼ M24*369 f artikla*

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköinen arvonlisäveroilmoitus kultakin kalenterivuosi- tai vuosineljännekseltä riippumatta siitä, onko tähän erityisjärjestelmään kuuluvia tavaroiden luovutuksia tai palveluja suoritettu. Arvonlisäveroilmoitus on annettava sen verokauden päättymistä, jota ilmoitus koskee, seuraavan kuukauden loppuun mennessä.

▼ M24*369 g artikla*

1. Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 369 d artiklassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste ja kutakin kulutusjäsenvaltiota, jossa arvonlisävero tulee maksettavaksi, koskeva arvonlisäveroton kokonaisarvo, sovellettavat arvonlisäverokannat, vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä seuraavien verokauden aikana suoritettujen tähän erityisjärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten osalta:

- a) yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti;
- b) 14 a artiklan 2 kohdan mukaiset tavaroiden luovutukset, kun kyseisten tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa;
- c) palvelujen suoritukset.

Arvonlisäveroilmoitukseen on myös merkittävä edellisiä verokausia koskevat muutokset tämän artiklan 4 kohdassa säädetyn mukaisesti.

2. Jos tavarat lähetetään tai kuljetetaan muista jäsenvaltioista kuin tunnistamisjäsenvaltiosta, arvonlisäveroilmoituksessa on kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, myös mainittava seuraavien tähän erityisjärjestelmään kuuluvien luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo, sovellettavat arvonlisäverokannat, vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä:

- a) muu kuin verovelvollisen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti suorittama yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti;
- b) verovelvollisen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti suorittamat yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti ja tavaroiden luovutukset, kun kyseisten tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa.

Edellä a alakohdassa tarkoitettujen luovutusten osalta arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava myös kunkin jäsenvaltion, josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, antama yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero.

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen luovutusten osalta arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava myös kunkin jäsenvaltion osalta, josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, antama yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero, jos sellainen on.

Arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava tässä kohdassa tarkoitettut tiedot kulutusjäsenvaltioittain jaoteltuna.

▼ M24

3. Jos tähän erityisjärjestelmään kuuluvia palveluja suorittavalla verovelvollisella on tunnistamisjäsenvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan lisäksi yksi tai useampi muu kiinteä toimipaikka, josta palveluja suoritetaan, arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava kulutusjäsenvaltioittain jaoteltuna myös tällaisten suoritusten arvonlisäveroton kokonaisarvo, sovellettavat arvonlisäverokannat, vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin jäsenvaltion osalta, jossa verovelvollisella on toimipaikka, sekä kyseisen toimipaikan yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero.

▼ M16

4. Kun arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen antamisen jälkeen, tällaiset muutokset on tehtävä johonkin seuraavaan ilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli annettava 369 f artiklan nojalla. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen kulutusjäsenvaltio, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutosta vaaditaan.

▼ M3*369 h artikla*

1. Arvonlisäveroilmotus on tehtävä euroina.

Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, voivat vaatia, että arvonlisäveroilmotus tehdään niiden kansallisessa valuutassa. ► **M16** Jos myynti on tapahtunut muina valuuttoina, tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on arvonlisäveroilmotusta täytettäessä käytettävä verokauden viimeisen päivän muuntokurssia. ◀

2. Muuntamisessa on käytettävä Euroopan keskuspankin kyseiselle päivälle julkaisemia muuntokursseja tai, jos kurseja ei ole julkaistu kyseisenä päivänä, seuraavana julkaisupäivänä.

*369 i artikla***▼ M16**

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on maksettava arvonlisävero ja viitattava asianomaiseen arvonlisäveroilmoitukseen viimeistään sen määräajan päättyessä, johon mennessä ilmoitus on annettava.

▼ M3

Maksu on suoritettava tunnistamisjäsenvaltion määräämälle euromääräiselle pankkitilille. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, voivat vaatia, että maksu suoritetaan pankkitilille niiden omassa valuutassa.

▼ M16*369 j artikla*

Tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei saa tähän erityisjärjestelmään kuuluvasta verollisesta toiminnastaan tehdä tämän direktiivin 168 artiklan mukaista kulutusjäsenvaltiossa aiheutuneen arvonlisäveron vähennystä. Sen estämättä, mitä direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 kohdassa, 3 artiklassa ja 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainitun direktiivin mukaisesti.

▼ M16

Jos tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on rekisteröidyttävä jossakin jäsenvaltiossa arvonlisäverovelvolliseksi tähän erityisjärjestelmään kuulumattoman toiminnan osalta, hänen on vähennettävä kyseisessä jäsenvaltiossa aiheutunut arvonlisävero tähän erityisjärjestelmään kuuluvasta verollisesta toiminnastaan tämän direktiivin 250 artiklan nojalla annettavassa arvonlisäveroilmoituksessa.

▼ M3

369 k artikla

▼ M16

1. Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on pidettävä kirjaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvista liiketoimista. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta kulutusjäsenvaltion veroviranomaiset voivat todentaa, että arvonlisäveroilmoitus on täytetty oikein.

▼ M3

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kirjanpito on pyydettyä saatettava tunnistamisjäsenvaltion ja kulutusjäsenvaltion saataville sähköisesti.

Tämä kirjanpito on säilytettävä kymmenen vuoden ajan sen vuoden joulukuun 31 päivästä alkaen, jonka aikana liiketoimi suoritettiin.

▼ M16**4 J a k s o**

Kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä koskeva erityisjärjestelmä

369 l artikla

Tätä jaksoa sovellettaessa kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynti kattaa vain todelliselta arvoltaan enintään 150 euron lähetyksiin sisältyvät tavarat, valmisteveron alaisia tuotteita lukuun ottamatta.

Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tätä jaksoa sovellettaessa tarkoitetaan:

- 1) 'yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella' verovelvollista, jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisön alueella ja jolla ei ole siellä kiinteää toimipaikkaa;
- 2) 'välittäjällä' yhteisöön sijoittautunutta henkilöä, jonka kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä harjoittava verovelvollinen on nimennyt arvonlisäverovelvolliseksi ja joka täyttää tässä erityisjärjestelmässä vahvistetut velvoitteet verovelvollisen nimissä ja puolesta;

▼ **M16**

- 3) 'tunnistamisjäsenvaltiolla' seuraavia:
- a) jäsenvaltiota, johon yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen päättää rekisteröityä;
 - b) jäsenvaltiota, jossa sijaitsee se verovelvollisen kiinteä toimipaikka, jonka osalta verovelvollinen ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää, silloin kun verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä, mutta verovelvollisella on siellä yksi tai useampi kiinteä toimipaikka;
 - c) jäsenvaltiota, jossa verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka sijaitsee;
 - d) jäsenvaltiota, jossa välittäjän liiketoiminnan kotipaikka sijaitsee;
 - e) jäsenvaltiota, jossa sijaitsee se välittäjän kiinteä toimipaikka, jonka osalta välittäjä ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää, silloin kun välittäjän liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä, mutta välittäjällä on siellä yksi tai useampi kiinteä toimipaikka.
- Silloin kun b ja e alakohtaa sovellettaessa verovelvollisella tai välittäjällä on yhteisössä useampi kuin yksi kiinteä toimipaikka, häntä sitoo päätös ilmoittaa sijoittautumisjäsenvaltio kyseisen kalenterivuoden ja kahden seuraavan kalenterivuoden osalta;
- 4) 'kulutusjäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, johon tavaroiden lähetys tai kuljetus hankkijalle päättyy.

369 m artikla

1. Jäsenvaltioiden on sallittava, että seuraavat kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä harjoittavat verovelvolliset voivat käyttää tätä erityismenettelyä:
- a) kaikki yhteisöön sijoittautuneet verovelvolliset, jotka harjoittavat kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä;
 - b) kaikki verovelvolliset, jotka harjoittavat kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä ja joiden edustajana toimii yhteisöön sijoittautunut välittäjä riippumatta siitä, onko verovelvollinen sijoittautunut yhteisöön;
 - c) kaikki verovelvolliset, jotka ovat sijoittautuneet sellaiseen kolmanteen maahan, jonka kanssa unioni on tehnyt neuvoston direktiivin 2010/24/EU ⁽¹⁾ ja asetuksen (EU) N:o 904/2010 soveltamisalan kanssa samanlaisen keskinäistä avunantoa koskevan sopimuksen, ja jotka harjoittavat kyseisestä kolmannesta maasta tuotavien tavaroiden etämyyntiä.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2010/24/EU, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2010, keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (EUVL L 84, 31.3.2010, s. 1).

▼ M16

Kyseiset verovelvolliset soveltavat tätä erityisjärjestelmää kaikkeen kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiin.

2. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohdtaa verovelvolliset voivat nimetä vain yhden välittäjän kerrallaan.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, joka sisältää luettelon tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, ja tätä varten tarvittava komitea on asetuksen (EU) N:o 904/2010 58 artiklalla perustettu komitea.

369 n artikla

Kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnissä, jossa arvonlisävero on ilmoitettu tämän erityisjärjestelmän mukaisesti, verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy tavaran luovutushetkellä. Tavarat on katsottava luovutetuiksi maksun hyväksymishetkellä.

369 o artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tai tämän puolesta toimivan välittäjän on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle, milloin hän aloittaa tai lopettaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvan toimintansa tai milloin hän muuttaa tätä toimintaansa siten, ettei hän enää täytä tämän erityisjärjestelmän käyttämiseksi tarvittavia edellytyksiä. Nämä tiedot on annettava sähköisesti.

369 p artikla

1. Ilmoituksessa, joka välittäjää käyttämättömän verovelvollisen on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle ennen kuin hän alkaa käyttää tätä erityisjärjestelmää, on oltava seuraavat tiedot:

- a) nimi;
- b) postiosoite;
- c) sähköpostiosoite ja verkkosivustot;
- d) arvonlisäverotunniste tai kansallinen verotunniste.

2. Ilmoituksessa, joka välittäjän on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle ennen kuin hän alkaa käyttää tätä erityisjärjestelmää verovelvollisen puolesta, on oltava seuraavat tiedot:

- a) nimi;
- b) postiosoite;
- c) sähköpostiosoite;
- d) arvonlisäverotunniste.

▼ M16

3. Ilmoituksessa, joka välittäjän on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle kunkin edustamansa verovelvollisen osalta, ennen kuin kyseinen verovelvollinen alkaa käyttää tätä erityisjärjestelmää, on oltava seuraavat tiedot:

- a) nimi;
- b) postiosoite;
- c) sähköpostiosoite ja verkkosivustot;
- d) arvonlisäverotunniste tai kansallinen verotunniste;

▼ C5

e) hänelle 369 q artiklan 2 kohdan mukaisesti annettu yksilöllinen tunnistenumero.

▼ M16

4. Tätä erityisjärjestelmää käyttävien verovelvollisten tai, soveltuvin osin, heidän välittäjiensä on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle annettuihin tietoihin tehtävistä muutoksista.

369 q artikla

1. Tunnistamisjäsenvaltion on annettava tätä erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle yksilöllinen arvonlisäverotunniste tämän erityisjärjestelmän soveltamista varten ja ilmoitettava kyseinen tunniste hänelle sähköisesti.

2. Tunnistamisjäsenvaltion on annettava välittäjälle yksilöllinen tunnistenumero ja ilmoitettava kyseinen tunniste hänelle sähköisesti.

3. Tunnistamisjäsenvaltion on annettava välittäjälle yksilöllinen arvonlisäverotunniste tämän erityisjärjestelmän soveltamista varten kunkin verovelvollisen osalta, jota varten hänet on nimetty.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti annettua arvonlisäverotunnistetta käytetään vain tässä erityisjärjestelmässä.

369 r artikla

1. Tunnistamisjäsenvaltio poistaa välittäjää käyttämättömän verovelvollisen tunnistamisrekisteristä seuraavissa tapauksissa:

- a) jos verovelvollinen ilmoittaa tunnistamisjäsenvaltiolle, ettei hän enää harjoita kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä;
- b) jos muutoin voidaan olettaa, että verovelvollisen verollinen kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntitoiminta on päättynyt;

▼ M16

- c) jos verovelvollinen ei enää täytä tämän erityisjärjestelmän soveltamisedellytyksiä;
 - d) jos verovelvollinen jatkuvasti jättää noudattamatta tätä erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.
2. Tunnistamisjäsenvaltion on poistettava välittäjä tunnistamisrekisteristä seuraavissa tapauksissa:
- a) jos välittäjä ei ole kahden perättäisen kalenterivuosineljänneksen aikana toiminut välittäjänä tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen puolesta;
 - b) jos välittäjä ei enää täytä tarvittavia edellytyksiä toimiakseen välittäjänä;
 - c) jos välittäjä jatkuvasti jättää noudattamatta tätä erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.
3. Tunnistamisjäsenvaltio poistaa välittäjän edustaman verovelvollisen tunnistamisrekisteristä seuraavissa tapauksissa:
- a) jos välittäjä ilmoittaa tunnistamisjäsenvaltiolle, ettei kyseinen verovelvollinen enää harjoita kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä;
 - b) jos muutoin voidaan olettaa, että kyseisen verovelvollisen verollinen kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntitoiminta on päättynyt;
 - c) jos kyseinen verovelvollinen ei enää täytä tämän erityisjärjestelmän soveltamisedellytyksiä;
 - d) jos kyseinen verovelvollinen jatkuvasti jättää noudattamatta tätä erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä;
 - e) jos välittäjä ilmoittaa tunnistamisjäsenvaltiolle, ettei hän enää edusta kyseistä verovelvollista.

369 s artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tai hänen välittäjänsä on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköisesti arvonlisäveroilmoitus kultakin kuukaudelta riippumatta siitä, onko kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä harjoitettu. Arvonlisäveroilmoitus on annettava sen verokauden päättymistä, jota ilmoitus koskee, seuraavan kuukauden loppuun mennessä.

Kun arvonlisäveroilmoitus on annettava ensimmäisen kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot eivät saa arvonlisäverotarkoituksia varten asettaa mitään muita tuontia koskevia velvoitteita tai muodollisuuksia.

369 t artikla

1. Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 369 q artiklassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste ja kunkin kulutusjäsenvaltion, jossa arvonlisävero on maksettava, osalta sellaisen kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnin, josta on verokauden aikana syntynyt arvonlisäverosaatava, arvonlisäveroton kokonaisarvo sekä vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta. Soveltavat arvonlisäverokannat ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä on myös mainittava ilmoituksessa.

▼ **M16**

2. Jos arvonlisäveroilmoitukseen on tarpeen tehdä muutoksia sen antamisen jälkeen, tällaiset muutokset on tehtävä johonkin seuraavaan ilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli annettava 369 s artiklan nojalla. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen kulutusjäsenvaltio, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutoksia edellytetään.

369 u artikla

1. Arvonlisäveroilmoitus on laadittava euromääräisenä.

Jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö ei ole euro, voivat vaatia, että arvonlisäveroilmoitus on laadittava käyttäen niiden kansallista valuuttaa. Jos myynti on tapahtunut muina valuuttoina, tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tai hänen välittäjänsä on arvonlisäveroilmoitusta täytettäessä käytettävä verokauden viimeisen päivän muuntokursssia.

2. Muuntamisessa on käytettävä Euroopan keskuspankin kyseiselle päivälle julkaisemia muuntokursseja tai jos kursseja ei ole julkaistu kyseisenä päivänä, seuraavan julkaisupäivän kursseja.

369 v artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tai hänen välittäjänsä on maksettava arvonlisävero ja viitattava asianomaiseen arvonlisäveroilmoitukseen viimeistään sen määräajan päättyessä, johon mennessä ilmoitus on annettava.

Maksu on suoritettava tunnistamisjäsenvaltion nimeämälle euromääräiselle pankkitilille. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, voivat vaatia, että maksu suoritetaan niiden kansallisen valuutan määräiselle pankkitilille.

369 w artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei saa vähentää tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan verolliseen toimintaansa liittyvää kulutusjäsenvaltioissa aiheutunutta arvonlisäveroa tämän direktiivin 168 artiklan nojalla. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 alakohdassa ja direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 alakohdassa ja 3 artiklassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainittujen direktiivien mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautuksiin, jotka liittyvät tähän erityisjärjestelmään kuuluviin tavaroihin.

Jos tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on rekisteröidyttävä jossakin jäsenvaltiossa arvonlisäverovelvolliseksi tähän erityisjärjestelmään kuulumattoman toiminnan osalta, hänen on vähennettävä kyseisessä jäsenvaltiossa aiheutunut arvonlisävero tähän erityisjärjestelmään kuuluvasta verollisesta toiminnastaan tämän direktiivin 250 artiklan nojalla annettavassa arvonlisäveroilmoituksessa.

▼ **M16***369 x artikla*

1. Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on pidettävä kirjaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvista liiketoimista. Välittäjän on pidettävä kirjaa kaikkien edustamiensa verovelvollisten puolesta. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta kulutusjäsenvaltion veroviranomaiset voivat todentaa, että arvonlisäveroilmoitus on täytetty oikein.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kirjanpito on pyynnöstä annettava sähköisesti kulutus- ja tunnistamisjäsenvaltion saataville.

Tämä kirjanpito on säilytettävä kymmenen vuoden ajan sen vuoden lopusta, jona liiketoimi suoritettiin.

*7 LUKU****Tuonnin arvonlisäveron ilmoittamista ja maksamista koskevat erityisjärjestelyt****369 y artikla*

Jos todelliselta arvoltaan enintään 150 euron lähetyksiin sisältyvien tavaroiden, valmisteveron alaisia tuotteita lukuun ottamatta, tuonnissa ei käytetä 6 luvun 4 jaksossa tarkoitettua erityisjärjestelmää, tuontijäsenvaltion on sallittava, että tavarat tullille sen henkilön puolesta, jolle ne on yhteisön alueella tarkoitettu, esittävä henkilö käyttää tuonnin arvonlisäveron ilmoittamista ja maksamista koskevia erityisjärjestelyjä sellaisten tavaroiden osalta, joiden lähetys tai kuljetus päättyy kyseiseen jäsenvaltioon.

369 z artikla

1. Tässä erityisjärjestelyssä sovelletaan seuraavaa:

- a) henkilö, jolle tavarat on tarkoitettu, on veronmaksuvelvollinen;
- b) henkilö, joka esittää tavarat tullille yhteisön alueella, kerää arvonlisäveron henkilöltä, jolle tavarat on tarkoitettu, ja huolehtii tällaisen arvonlisäveron maksamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tavarat tullille yhteisön alueella esittävä henkilö toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että henkilö, jolle tavarat on tarkoitettu, maksaa asianmukaisen veron.

369 za artikla

Poiketen siitä, mitä 94 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että tuontijäsenvaltiossa sovellettavaa yleistä arvonlisäverokantaa sovelletaan silloin, kun tätä erityisjärjestelyä käytetään.

▼ M16*369 zb artikla*

1. Jäsenvaltioiden on sallittava, että tässä erityisjärjestelyssä kannetusta arvonlisäverosta raportoidaan sähköisesti kuukausittain annettavassa ilmoituksessa. Kyseisestä ilmoituksesta on käytävä ilmi asiaan kuuluvana kalenterikuukautena kannetun arvonlisäveron kokonaismäärä.

▼ M24

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että 1 kohdassa tarkoitettu arvonlisävero on maksettava kuukausittain viimeistään tuontitullin maksamiseen sovellettavana maksun määräaikana.

▼ M16

3. Tätä erityisjärjestelyä käyttävien henkilöiden on pidettävä kirjaa tähän erityisjärjestelyyn kuuluvista liiketoimista tuontijäsenvaltion määrittämän ajan. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta tuontijäsenvaltion vero- tai tulliviranomaiset voivat todentaa, että arvonlisävero on ilmoitettu oikein, ja se on pyynnöstä annettava sähköisesti tuontijäsenvaltion saataville.

*8 LUKU****Vasta-arvot****369 zc artikla*

1. Edellä 369 l ja 369 y artiklassa mainittujen määrien huomioon otettava euron vasta-arvo kansallisena valuuttana vahvistetaan kerran vuodessa. Sovellettavat kurssit ovat lokakuun ensimmäisen arkipäivän kurssit, ja ne tulevat voimaan seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta.

2. Jäsenvaltiot voivat pyöristää euroina ilmoitettuja arvoja muunnettaessa saatavat kansallisena valuuttana ilmoitettavat määrät.

3. Jäsenvaltiot voivat pitää muuttamattomina 1 kohdassa tarkoitetun vuotuisen tarkistuksen päivänä voimassa olevat määrät, jos euroina ilmoitettuja määriä muunnettaessa kansallisena valuuttana ilmoitettu määrä ennen 2 kohdassa tarkoitettua pyöristystä muuttuisi vähemmän kuin viisi prosenttia tai pienempi.

▼ B

XIII OSASTO

POIKKEUKSET*1 LUKU****Lopullisen järjestelmän käyttöönottoon saakka sovellettavat poikkeukset*****1 jakso****Poikkeukset 1 päivänä tammikuuta 1978 yhteisön jäseninä olleille valtioille***370 artikla*

Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1978 verottivat liitteessä X olevassa A osassa mainittuja liiketoimia, voivat jatkaa niiden verottamista.

▼B*371 artikla*

Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1978 vapauttivat arvonlisäverosta liitteessä X olevassa B osassa mainitut liiketoimet, voivat kussakin jäsenvaltiossa kyseisenä ajankohtana voimassa ollein edellytyksin jatkaa niiden vapauttamista.

372 artikla

Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1978 sovelsivat 179 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua välittömän vähennyksen periaatteesta poikkeavia säännöksiä, voivat jatkaa niiden soveltamista.

373 artikla

Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1978 sovelsivat 28 artiklasta ja 79 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdasta poikkeavia säännöksiä, voivat jatkaa niiden soveltamista.

374 artikla

Poiketen siitä, mitä säädetään 169 ja 309 artiklassa, jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1978 vapauttivat arvonlisäverosta 309 artiklassa tarkoitettujen matkatoimistojen suorittamat palvelut ilman oikeutta edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämiseen, voivat jatkaa näiden vapautusten soveltamista. Tämä poikkeus on sovellettavissa myös matkatoimistoihin, jotka toimivat asiakkaan nimissä ja lukuun.

2 jakso**Poikkeukset 1 päivän tammikuuta 1978 jälkeen yhteisön jäseniksi liittyneille valtioille***375 artikla*

Kreikka saa jatkaa liitteessä X olevan B osan 2, 8, 9, 11 ja 12 kohdassa mainittujen liiketoimien vapauttamista arvonlisäverosta edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa 1 päivänä tammikuuta 1987.

376 artikla

Espanja saa jatkaa liitteessä X olevan B osan 2 kohdassa mainittujen kirjailijoiden tarjoamien palvelujen sekä liitteessä X olevan B osan 11 ja 12 kohdassa mainittujen liiketoimien vapauttamista arvonlisäverosta edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa 1 päivänä tammikuuta 1993.

377 artikla

Portugali saa jatkaa liitteessä X olevan B osan 2, 4, 7, 9, 10 ja 13 kohdassa mainittujen liiketoimien vapauttamista arvonlisäverosta edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa 1 päivänä tammikuuta 1989.

▼B*378 artikla*

1. Itävalta saa jatkaa liitteessä X olevan A osan 2 kohdassa mainittujen liiketoimien verottamista.

2. Itävalta saa vapauttaa arvonlisäverosta edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, seuraavat liiketoimet niin kauan kuin jossakin 31 päivänä joulukuuta 1994 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samoja vapautuksia:
 - a) liitteessä X olevan B osan 5 ja 9 kohdassa mainitut liiketoimet;

 - b) lentäen, meritse tai sisävesitse tapahtuvan kansainvälisen henkilökuljetuksen, lukuun ottamatta henkilökuljetusta Bodenjärvellä, siten, että edeltävässä vaiheessa maksettu arvonlisävero voidaan vähentää.

379 artikla

1. Suomi saa jatkaa liitteessä X olevan A osan 2 kohdassa mainittujen liiketoimien verottamista niin kauan kuin tällaisia liiketoimia verotetaan jossakin 31 päivänä joulukuuta 1994 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa.

2. Suomi saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, liitteessä X olevan B osan 2 kohdassa mainittujen kirjailijoiden, taiteilijoiden ja esiintyvien taiteilijoiden tarjoamien palvelujen sekä liitteessä X olevan B osan 5, 9 ja 10 kohdassa mainittujen liiketoimien vapauttamista arvonlisäverosta niin kauan kuin jossakin 31 päivänä joulukuuta 1994 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samoja vapautuksia.

380 artikla

Ruotsi saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, liitteessä X olevan B osan 2 kohdassa mainittujen kirjailijoiden, taiteilijoiden ja esiintyvien taiteilijoiden tarjoamien palvelujen sekä liitteessä X olevan B osan 1, 9 ja 10 kohdassa mainittujen liiketoimien vapauttamista arvonlisäverosta niin kauan kuin jossakin 31 päivänä joulukuuta 1994 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samoja vapautuksia.

381 artikla

Tšekki saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä liitteessä X olevassa B osan 10 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten henkilökuljetusten vapautusta arvonlisäverosta niin kauan kuin jossakin 30 päivänä huhtikuuta 2004 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.

▼ B*382 artikla*

Viro saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä liitteessä X olevassa B osan 10 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten henkilökuljetusten vapautusta arvonlisäverosta niin kauan kuin jossakin 30 päivänä huhtikuuta 2004 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.

383 artikla

Kypros saa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, jatkaa seuraavien liiketoimien vapautusta arvonlisäverosta:

- a) liitteessä X olevan B osan 9 kohdassa tarkoitetun rakennusmaan luovutus 31 päivään joulukuuta 2007 saakka;
- b) liitteessä X olevassa B osan 10 kohdassa tarkoitetut kansainväliset henkilökuljetukset niin kauan kuin jossakin 30 päivänä huhtikuuta 2004 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.

384 artikla

Niin kauan kuin jossakin 30 päivänä huhtikuuta 2004 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samoja vapautuksia Latvia saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, seuraavien liiketoimien vapautuksia:

- a) liitteessä X olevan B osan 2 kohdassa mainittujen kirjailijoiden, taiteilijoiden ja taiteellisten teosten esittäjien suorittamat palvelut;
- b) liitteessä X olevan B osan 10 kohdassa mainitut kansainväliset henkilökuljetukset.

385 artikla

Liettua saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, liitteessä X olevassa B kohdan 10 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten henkilökuljetusten vapautusta arvonlisäverosta niin kauan kuin jossakin 30 päivänä huhtikuuta 2004 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.

386 artikla

Unkari saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, liitteessä X olevassa B kohdan 10 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten henkilökuljetusten vapautusta arvonlisäverosta niin kauan kuin jossakin 30 päivänä huhtikuuta 2004 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.

▼ B*387 artikla*

Niin kauan kuin jossakin 30 päivänä huhtikuuta 2004 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samoja vapautuksia Malta saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, seuraavien liiketoimien vapautuksia:

- a) liitteessä X olevan B osan 8 kohdassa tarkoitettu julkisyhteisön suorittama vedenjakelu ilman edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeutta;
- b) liitteessä X olevan B osan 9 kohdassa tarkoitettujen rakennusten ja maapohjien luovutus ilman edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeutta;

▼ M30**▼ B***388 artikla*

Puola saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, liitteessä X olevan B osan 10 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten henkilökuljetusten vapautusta arvonlisäverosta niin kauan kuin jossakin 30 päivänä huhtikuuta 2004 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.

389 artikla

Slovenia saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, liitteessä X olevan B osan 10 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten henkilökuljetusten vapautusta arvonlisäverosta niin kauan kuin jossakin 30 päivänä huhtikuuta 2004 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.

390 artikla

Slovakia saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, liitteessä X olevan B osan 10 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten henkilökuljetusten vapautusta arvonlisäverosta niin kauan kuin jossakin 30 päivänä huhtikuuta 2004 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.

▼ M7*390 a artikla*

Bulgaria saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, liitteessä X olevan B osan 10 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten henkilökuljetusten vapautusta arvonlisäverosta niin kauan kuin jossakin 31 päivänä joulukuuta 2006 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.

▼M7*390 b artikla*

Romania saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, liitteessä X olevan B osan 10 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten henkilökuljetusten vapautusta arvonlisäverosta niin kauan kuin jossakin 31 päivänä joulukuuta 2006 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.

▼A1*390 c artikla*

Kroatia saa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, jatkaa seuraavien liiketoimien vapautusta arvonlisäverosta:

- a) 135 artiklan 1 kohdan j alakohdassa ja liitteessä X olevan B osan 9 kohdassa tarkoitetun rakennusmaan luovutus riippumatta siitä, onko sillä rakennuksia, 31 päivään joulukuuta 2014 saakka, mitä määräaikaa ei voida jatkaa;
- b) liitteessä X olevan B osan 10 kohdassa tarkoitetut kansainväliset henkilökuljetukset niin kauan kuin jossakin ennen Kroatian liittymistä unioniin kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.

▼B**3 jakso****Yhteiset säännökset 1 ja 2 jaksolle****▼A1***391 artikla*

Jäsenvaltiot, jotka vapauttavat arvonlisäverosta 371, 375, 376 ja 377 artiklassa, 378 artiklan 2 kohdassa, 379 artiklan 2 kohdassa ja 380–390 c artiklassa tarkoitetut liiketoimet, voivat myöntää verovelvollisille oikeuden valita näiden liiketoimien verotus.

▼B*392 artikla*

Jäsenvaltiot voivat päättää, että verovelvollisen jälleenmyyntitarkoituksessa ostamien rakennusten ja rakennusmaan luovutusten veron peruste muodostuu myyntihinnan ja ostohinnan välisestä erotuksesta, jos verovelvollisella ei ollut oston arvonlisäveron vähennysoikeutta.

393 artikla

1. Helpottaakseen siirtymistä 402 artiklassa tarkoitettuun lopulliseen järjestelmään neuvosto tarkastelee komission kertomuksen perusteella tilannetta 1 ja 2 jaksossa säädettyjen poikkeusten osalta ja päättää perustamissopimuksen 93 artiklan mukaisesti tiettyjen tai kaikkien näiden poikkeusten mahdollisesta lakkauttamisesta.

2. Lopullisessa järjestelmässä henkilökuljetuksia verotetaan neuvoston perustamissopimuksen 93 artiklan mukaisesti vahvistamia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen siinä jäsenvaltiossa, josta yhteisössä tehtävä matka alkaa.

▼B

2 LUKU

Luvalla myönnettävät poikkeukset

1 jakso

Toimenpiteet veronkannon yksinkertaistamiseksi sekä veropetosten ja veronkierron estämiseksi

394 artikla

Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1977 sovelsivat erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tiettyjen veropetosten taikka veronkierron estämiseksi, voivat pitää ne voimassa, jos ne ovat ilmoittaneet niistä komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 1978 ja jos veronkannon yksinkertaistamistoimenpiteet ovat 395 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa määritellyn perusteen mukaisia.

395 artikla

1. Neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön tästä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tiettyntyyppisten veropetosten taikka veron kiertämisen estämiseksi.

Veronkannon yksinkertaistamiseksi tarkoitetut toimenpiteet saavat vaikuttaa ainoastaan vähäisessä määrin jäsenvaltiossa lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavan veron kokonaismäärään.

2. Jos jäsenvaltio haluaa ottaa käyttöön 1 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen, se lähettää komissiolle hakemuksen ja toimittaa tälle kaikki tarvittavat tiedot. Jos komissio katsoo, että sillä ei ole kaikkia tarvittavia tietoja, se ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle kahden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, mitä lisätietoja tarvitaan.

Kun komissiolla on kaikki arviointia varten tarvittavat tiedot, se antaa tästä yhden kuukauden kuluessa tiedon hakemuksen esittäneelle jäsenvaltiolle ja toimittaa hakemuksen sen alkuperäisellä kielellä muille jäsenvaltioille.

3. Kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisesta komissio esittää neuvostolle asianmukaisen ehdotuksen tai, jos komissio haluaa esittää huomautuksia pyydettyyn poikkeukseen, kyseiset huomautukset sisältävän tiedonannon.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu menettely suoritetaan kaikissa tapauksissa kahdeksan kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on vastaanottanut hakemuksen.

▼M19**▼B****2 jakso****Kansainväliset sopimukset***396 artikla*

1. Neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan tehdä kolmannen maan tai kansainvälisen järjestön kanssa sopimuksen, joka voi sisältää poikkeuksia tähän direktiiviin.

2. Jäsenvaltion, joka haluaa tehdä 1 kohdassa tarkoitetun sopimuksen, on lähetettävä komissiolle hakemus ja toimitettava tälle kaikki tarvittavat tiedot. Jos komissio katsoo, että sillä ei ole kaikkia tarvittavia tietoja, se ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle kahden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, mitä lisätietoja tarvitaan.

Kun komissiolla on kaikki arviointia varten tarvittavat tiedot, se antaa tästä yhden kuukauden kuluessa tiedon hakemuksen esittäneelle jäsenvaltiolle ja toimittaa hakemuksen sen alkuperäisellä kielellä muille jäsenvaltioille.

3. Kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisesta komissio esittää neuvostolle asianmukaisen ehdotuksen tai, jos komissio haluaa esittää huomautuksia pyydettyyn poikkeukseen, kyseiset huomautukset sisältävän tiedonannon.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu menettely suoritetaan kaikissa tapauksissa kahdeksan kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on vastaanottanut hakemuksen.

XIV OSASTO

ERINÄISET SÄÄNNÖKSET

1 LUKU

*Täytäntöönpanotoimenpiteet**397 artikla*

Neuvosto päättää yksimielisesti komission ehdotuksesta tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä.

▼B*2 LUKU****Arvonlisäverokomitea****398 artikla*

1. Perustetaan neuvoa—antava arvonlisäverokomitea, jäljempänä 'arvonlisäverokomitea'.
2. Arvonlisäverokomitea muodostuu jäsenvaltioiden ja komission edustajista.

Komitean puheenjohtajana toimii komission edustaja.

Komission yksiköt vastaavat komitean sihteeristöstä.

3. Arvonlisäverokomitea vahvistaa työjärjestyksensä.
4. Arvonlisäverokomitea tarkastelee tämän direktiivin mukaisesti neuvottelujen kohteena olevien asioiden lisäksi komitean puheenjohtajan omasta aloitteesta tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä käsiteltäviksi saattamia yhteisön arvonlisäverotusta koskevien säännösten soveltamiseen liittyviä kysymyksiä.

*3 LUKU****Muuntokurssi****399 artikla*

Rajoittamatta muiden erityissäännösten soveltamista tässä direktiivissä euroina ilmoitettujen määrien vasta—arvo kansallisissa valuutoissa määritetään 1 päivänä tammikuuta 1999 sovelletun euron muuntokurssin mukaan. Tämän päivämäärän jälkeen Euroopan unioniin liittyneet jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa yhtenäisvaluuttana, käyttävät euron muuntokurssia, jota sovellettiin niiden liittymispäivänä.

400 artikla

Muuntaessaan 399 artiklassa tarkoitettuja määriä kansallisen valuutan määräisiksi jäsenvaltiot voivat pyöristää tästä muunnoksesta saatuja määriä enintään 10 prosenttia ylöspäin tai alaspäin.

*4 LUKU****Muut maksut, tullit ja verot****401 artikla*

Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tämän direktiivin säännökset eivät estä jäsenvaltiota pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön vakuutusveroja, peli- ja uhkapeliveroja, valmisteveroja, rekisteröintimaksuja tai yleisesti ottaen muita kuin liikevaihtoveron luonteisia veroja, tulleja ja maksuja, edellyttäen, että näiden verojen, tullien ja maksujen kantaminen ei aiheuta rajanylitykseen liittyviä muodollisuuksia jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

▼BXV OSASTO
LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Jäsenvaltioiden välisen kaupan verotuksen siirtymäjärjestelmä

402 artikla

1. Tässä direktiivissä säädetty jäsenvaltioiden välisen kaupan järjestelmä on väliaikainen ja se korvataan lopullisella verotusjärjestelmällä, joka periaatteessa perustuu tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten verottamiseen alkuperäjäsenvaltiossa.
2. Tarkasteltuaan 404 artiklassa tarkoitettua kertomusta ja todettuaan sen perusteella, että lopulliseen järjestelmään siirtymisen edellytykset täyttyvät, neuvosto antaa perustamissopimuksen 93 artiklan mukaisesti lopullisen järjestelmän voimaantulon ja toiminnan edellyttämät säännökset.

▼M21**▼B**

2 LUKU

Siirtymätoimenpiteet, joita sovelletaan Euroopan unioniin liittymiseen yhteydessä

405 artikla

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- 1) 'yhteisöllä' yhteisön aluetta sellaisena kuin se on määritelty ►C1 5 artiklan 1 alakohdassa ◀ ennen uusien jäsenvaltioiden liittymistä;
- 2) 'uusilla jäsenvaltioilla' niiden jäsenvaltioiden aluetta, jotka ovat liittyneet Euroopan unioniin 1 päivän tammikuuta 1995 jälkeen, sellaisena kuin alue on kunkin jäsenvaltion kohdalla määritelty 5 artiklan 2 kohdassa;
- 3) 'laajennetulla yhteisöllä' yhteisön aluetta sellaisena kuin se on määritelty 5 artiklan 1 kohdassa uusien jäsenvaltioiden liittymisen jälkeen.

406 artikla

Säännöksiä, jotka olivat voimassa, kun tavarat asetettiin joko täysin tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn tai johonkin 156 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn tai tilanteeseen taikka johonkin näihin rinnastettavaan menettelyyn tai tilanteeseen jossakin uudessa jäsenvaltiossa, sovelletaan edelleen, kunnes tavarat liittymispäivän jälkeen poistetaan kyseisestä menettelystä tai tilanteesta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tavarat on tuotu ennen liittymispäivää yhteisöön tai johonkin uuteen jäsenvaltioon;

▼B

- b) tavarat ovat olleet kyseisessä menettelyssä tai tilanteessa siitä lähtien, kun ne tuotiin yhteisöön tai johonkin uuteen jäsenvaltioon;
- c) tavaroita ei ole poistettu tästä menettelystä tai tilanteesta ennen liittymispäivää.

407 artikla

Säännöksiä, jotka olivat voimassa, kun tavara asetettiin passitusmenettelyyn, sovelletaan edelleen siihen saakka, kun tavarat liittymispäivän jälkeen poistetaan kyseisestä menettelystä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tavarat on ennen liittymispäivää asetettu passitusmenettelyyn;
- b) tavaroita ei ole poistettu tästä menettelystä ennen liittymispäivää.

408 artikla

1. Seuraavat tapaukset rinnastetaan tavaroiden tuontiin, jos niiden on osoitettu olleen vapaassa liikkeessä jossakin uusista jäsenvaltioista tai yhteisössä:

- a) mikä tahansa, myös sääntöjen vastainen, tavaroiden poistaminen väliaikaisen maahantuonnin menettelystä, johon ne oli asetettu ennen liittymispäivää 406 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;
- b) mikä tahansa, myös sääntöjen vastainen, tavaroiden poistaminen joko jostakin 156 artiklassa tarkoitetusta menettelystä tai tilanteesta tai näihin rinnastettavasta menettelystä tai tilanteesta, johon tavarat on asetettu ennen liittymispäivää 406 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;
- c) jonkin uuden jäsenvaltion alueella ennen liittymispäivää aloitetun, 407 artiklassa tarkoitetun menettelyn päättäminen verovelvollisen tässä ominaisuudessaan ennen liittymispäivää kyseisen jäsenvaltion alueella suorittamaa vastikkeellista tavaroiden luovutusta varten;
- d) mikä tahansa c) kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti aloitetun passitusmenettelyn aikana tapahtunut vilppi tai rikkomus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tapauksen lisäksi tavaroiden tuontiin rinnastetaan myös verovelvolliselle tai muulle kuin verovelvolliselle ennen liittymispäivää yhteisön tai jonkin uuden jäsenvaltion alueella luovutettujen tavaroiden käyttö tämän henkilön toimesta liittymispäivän jälkeen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) näiden tavaroiden luovutus oli tai olisi voinut olla tullitonta, joko 146 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan nojalla tai jonkin uuden jäsenvaltion vastaavan säännöksen nojalla;

▼ B

- b) tavaroita ei ole maahantuotu mihinkään uusista jäsenvaltioista tai yhteisöön ennen liittymispäivää.

409 artikla

Edellä 408 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa maahantuonnin katsotaan tapahtuneen 61 artiklan mukaisesti jäsenvaltiossa, jonka alueella tavara poistuu menettelystä tai tilanteesta, johon se oli asetettu ennen liittymispäivää.

410 artikla

1. Poiketen siitä mitä 71 artiklassa säädetään, 408 artiklassa tarkoitettuja tavaroita maahantuotaessa verotettavaa tapahtumaa ei synny, jos yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) maahantuotu tavara lähetetään tai kuljetetaan laajennetun yhteisön ulkopuolelle;
- b) edellä 408 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti maahantuodut tavarat ovat muita kuin ajoneuvoja, ja ne lähetetään edelleen tai kuljetetaan siihen jäsenvaltioon, josta ne on viety, sille, joka ne on vienyt;
- c) edellä 408 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti maahantuodut tavarat ovat ajoneuvoja, jotka on hankittu tai tuotu maahan ennen liittymispäivää jonkin uuden jäsenvaltion tai yhteisön jäsenvaltion kotimarkkinoiden yleisten verotusta koskevien edellytysten mukaisesti, tai joille ei vientitavaroina ole myönnetty vapautusta arvonlisäverosta tai arvonlisäveron palautusta.

2. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun edellytyksen katsotaan täyttyneen seuraavissa tapauksissa:

- a) jos ajoneuvon ensimmäisen käyttöönoton päivämäärän ja Euroopan unioniin liittymisen päivämäärän välinen aika on yli kahdeksan vuotta;
- b) jos tuonnin vuoksi maksettavan veron määrä olisi mitättömän pieni.

▼ M15*2 A LUKU**Siirtymätoimenpiteet uuden lainsäädännön soveltamiseksi**410 a artikla*

Edellä olevia 30 a, 30 b ja 73 a artiklaa sovelletaan ainoastaan arvoseleihin, jotka on laskettu liikkeeseen 31 päivän joulukuuta 2018 jälkeen.

▼ **M15***410 b artikla*

Komissio esittää jäsenvaltioilta saamiensa tietojen pohjalta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomuksen tämän direktiivin säännösten soveltamisesta arvosetelien arvonlisäverokohtelun osalta; kertomuksessa kiinnitetään erityistä huomiota arvosetelien määrittelyyn sekä jakeluketjussa olevien arvosetelien ja lunastamattomien arvosetelien verotukseen liittyviin arvonlisäverosääntöihin sekä esitetään tarvittaessa ehdotus asianomaisten sääntöjen muuttamiseksi.

▼ **B***3 LUKU****Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja voimaantulo****411 artikla*

1. Kumotaan direktiivi 67/227/ETY ja direktiivi 77/388/ETY, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksia, jotka koskevat liitteessä XI olevassa B osassa mainittuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

2. Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä XII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

412 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin 2 artiklan 3 kohdan, 44 artiklan, 59 artiklan 1 kohdan, 399 artiklan ja liitteessä III olevan 18 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivästä tammikuuta 2008. Jäsenvaltioiden on toimitettava viipymättä kyseiset säännökset ja näiden säännösten ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaisetaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

413 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

414 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

*LIITE I***LUETTELO 13 ARTIKLAN 1 KOHDAN KOLMANNESSA ALAKOH-
DASSA TARKOITETUISTA LIIKETOIMISTA**

- 1) Televiestintäpalvelut
- 2) veden, kaasun, sähkön ja lämpöenergian jakelu;
- 3) tavarakuljetukset;
- 4) satama- ja lentokenttäpalvelut;
- 5) henkilökuljetukset;
- 6) uusien myyntiin valmistettujen tavaroiden luovutus;
- 7) maatalouden interventioelinten liiketoimet, jotka kohdistuvat maataloustuot-
teisiin ja jotka suoritetaan näiden tuotteiden yhteisen markkinajärjestelmän
sääntöjen mukaisesti;
- 8) kaupallisuonteinen messu- ja näyttelytoiminta;
- 9) varastointi;
- 10) kaupallisten mainontaelinten toiminta;
- 11) matkatoimistotoiminta;
- 12) henkilöstöruokaloiden, työpaikkamyymälöiden, osuuskuntien ja muiden vas-
taavien laitosten toiminta;
- 13) radio- ja televisiolaitosten harjoittama toiminta, siltä osin kuin sitä ei ole
vapautettu verosta 132 artiklan 1 kohdan q alakohdan nojalla.

▼ B

LIITE II

▼ M3

**OHJEELLINEN LUETTELO 58 ARTIKLAN ENSIMMÄISEN KOHDAN
C ALAKOHDASSA TARKOITETUISTA SÄHKÖISESTI SUORITETTA-
VISTA PALVELUISTA**

▼ B

- 1) Verkkosivustojen toimittaminen ja isännöinti (hosting), ohjelmien ja laitteis-
tojen etäylläpito;
- 2) ohjelmistojen toimittaminen ja niiden päivitys;
- 3) kuvien, kirjoitusten ja tietojen toimittaminen ja tietokantojen antaminen käyt-
töön;
- 4) musiikin, elokuvien ja pelien, myös uhka- tai rahapelien sekä poliittisten,
kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede- tai viihdelähetysten ja -tapahtumien
tarjoaminen;
- 5) etäopetuspalvelujen suorittaminen.

▼ B*LIITE III***▼ M30**

LUETTELO TAVAROIDEN LUOVUTUKSISTA JA PALVELUJEN SUORITUKSISTA, JOIHIN VOIDAAN SOVELTAA 98 ARTIKLASSA TARKOITETTUA ALENNETTUA VEROKANTOJA JA VAPAUTUKSIA, JOIHIN LIITTYY ARVONLISÄVERON VÄHENNYSOIKEUS

▼ B

- 1) Ihmisten ja eläinten elintarvikkeet (mukaan lukien juomat, mutta lukuun ottamatta alkoholijuomia); elävät eläimet, siemenet, kasvit ja tavallisesti elintarvikkeiden valmistuksessa käytettäväksi tarkoitetut ainekset; elintarvikkeiden täydentämiseen tai korvaamiseen tavallisesti käytettävät tuotteet;
- 2) veden jakelu;

▼ M30

- 3) lääkinnällisiin ja eläinlääkinnällisiin tarkoituksiin käytettävät farmaseuttiset tuotteet, mukaan lukien ehkäisyyn ja naisten intiimihygieeniseen suojeluun käytettävät tuotteet sekä imukykyiset hygieniatuotteet;
 - 4) lääkinnälliset varusteet, laitteet, välineet, tuotteet, apuvälineet ja suojavälineet (mukaan lukien kasvosuojaimet terveydensuojelutarkoituksiin), jotka on tavallisesti tarkoitettu käytettäväksi terveydenhuollossa tai vammaisten henkilöiden käyttöön, vamman kompensoimiseksi ja voittamiseksi välttämättömät tavarat sekä tällaisten tavaroiden mukauttaminen, korjaaminen, vuokraus ja leasing-vuokraus;
 - 5) henkilökuljetus ja matkustajien mukanaan kuljettamien tavaroiden, kuten matkatavaroiden, polkupyörien, mukaan lukien sähköpolkupyörät, moottori- tai muiden ajoneuvojen kuljettaminen tai henkilökuljetukseen liittyvien palvelujen suorittaminen;
 - 6) joko fyysisillä alustoilla olevien tai sähköisesti luovutettavien tai molemmissa muodoissa olevien kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien luovutukset, mukaan lukien kirjastolainaus (mukaan lukien esitteet, lehtiset ja vastaavat painotuotteet, lasten kuva-, piirustus- tai värityskirjat, nuottikirjat tai -käsikirjoitukset, kartat ja merikortit tai niiden kaltaiset kartat), lukuun ottamatta kokonaan tai pääasiassa mainontaan tarkoitettuja julkaisuja ja kokonaan tai pääasiassa videosisältöä tai kuultavaa musiikkia sisältäviä julkaisuja; voittoa tavoittelemattomien järjestöjen julkaisujen valmistaminen ja tällaiseen valmistukseen liittyvät palvelut;
 - 7) pääsy näytöksiin, teattereihin, sirkuksiin, messuille, huvipuistoihin, konsertteihin, museoihin, eläintarhoihin, elokuvateattereihin, näyttelyihin ja vastaaviin kulttuuritapahtumiin ja -tiloihin tai pääsy kyseisten tapahtumien tai vierailujen suoratoistoon tai molempiin;
 - 8) radio- ja televisiolähetyspalvelujen vastaanotto ja tällaisten ohjelmien verkkolähetykset mediapalvelun tarjoajan tarjoamina; internetyhteyspalvelut, joita tarjotaan osana jäsenvaltioiden määrittelemää digitalisaatiopolitiikkaa;
- ▼ B**
- 9) kirjailijoiden, säveltäjien ja esiintyvien taitelijoiden tarjoamat palvelut sekä näille kuuluvat tekijänpalkkiot;
- ▼ M30**
- 10) asuntojen luovutus ja rakentaminen osana jäsenvaltioiden määrittelemää sosiaalipolitiikkaa; kunnostaminen ja muuttaminen, mukaan lukien purkaminen ja jälleenrakentaminen, sekä asuntojen ja yksityisasuntojen korjaus; kiinteän omaisuuden vuokraus asuinkäyttöön;

▼ M30

- 10a) yleisen edun mukaiseen toimintaan käytettävien julkisten ja muiden rakennusten rakentaminen ja kunnostaminen;

▼ M5

- 10b) ikkunanpesu ja siivous yksityistalouksissa;

▼ M30

- 10c) aurinkopaneelien luovuttaminen ja asentaminen yksityisasuntoihin, asuntoihin sekä julkisiin ja muihin rakennuksiin, joita käytetään yleisen edun mukaiseen toimintaan, ja niiden läheisyyteen;

- 11) sellaisten tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jotka on tavallisesti tarkoitettu käytettäväksi maataloustuotannossa, lukuun ottamatta tuotantotavaroita kuten koneita tai rakennuksia; ja 1 päivään tammikuuta 2032 asti kemiallisten torjunta-aineiden ja kemiallisten lannoitteiden luovuttaminen;

- 11a) elävät hevoseläimet ja eläviin hevoseläimiin liittyvien palvelujen suoritukset;

▼ B

- 12) hotelleissa tai vastaavissa laitoksissa tarjottava majoitus, mukaan lukien lomamajoitus sekä paikkojen vuokraus leirintäalueilla ja asuntovaunualueilla;

▼ M5

- 12a) ravintola- ja ateriapalvelut, joiden yhteydessä soveltamisen ulkopuolelle voidaan jättää (alkoholipitoiset ja/tai alkoholittomat) juomat;

▼ M30

- 13) pääsy urheilutapahtumiin tai kyseisten tapahtumien suoratoistoon tai molempiin; urheilutilojen käyttö ja urheilu- tai liikuntatuntien tarjoaminen myös suoratoistona;

-
- 15) jäsenvaltioiden määrittelemää sosiaaliapua tai sosiaaliturvaa tarjoavien ja jäsenvaltioiden sosiaalisia hyvinvointipalveluja tuottaviksi tunnustamien laitteiden tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset siltä osin kuin kyseisiä liiketoimia ei ole vapautettu verosta 132, 135 ja 136 artiklan nojalla;

▼ B

- 16) hautausoimistojen ja krematorioiden suorittamat palvelut sekä näihin liittyvien tavaroiden luovutukset;

- 17) lääketieteelliset ja hammaslääketieteelliset hoitopalvelut sekä lämpöhoitopalvelut siltä osin kuin näiden palvelujen suorituksia ei ole vapautettu verosta 132 artiklan 1 kohdan b–e alakohdan nojalla;

▼ M30

- 18) muut kuin 13 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen suorittamat jäteveeten, yleisten teiden puhtaanapitoon, kotitalousjätteiden keruuseen ja jätteiden käsittelyyn tai kierrätykseen kuuluvat palvelut;

- 19) kodinkoneiden, kenkien ja nahkatavaroiden, vaatteiden ja liinavaatteiden korjauspalvelut (mukaan lukien korjaus- ja muutospalvelut);

▼ M5

- 20) kodinhoitopalvelut kuten kotiapu, lasten, vanhusten, sairaiden tai vammaisten hoito;

▼ **M30**

- 21) parturi- ja kampaamopalvelut;
- 22) sähkön, kaukolämmityksen ja kaukojäähdytyksen sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001 ⁽¹⁾ liitteessä IX olevassa A osassa mainituista raaka-aineista tuotetun biokaasun luovutukset; sellaisten erittäin tehokkaiden vähäpäästöisten lämmitysjärjestelmien luovuttaminen ja asentaminen, jotka täyttävät komission asetuksen (EU) 2015/1189 ⁽²⁾ liitteessä V ja komission asetuksen (EU) 2015/1185 ⁽³⁾ liitteessä V vahvistetut päästöjen (PM) viitearvot ja joille on myönnetty EU:n energiamerkki sen osoittamiseksi, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1369 ⁽⁴⁾ 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kriteeri täyttyy; sekä 1 päivään tammikuuta 2030 asti maakaasu ja polttopuuna käytettävä puu;
- 23) elävät kasvit ja muut kukkaviljelytuotteet, mukaan lukien sipulit, puuvilla, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet, leikkokukat ja leikkovihreä;
- 24) lasten vaatteet ja jalkineet; auton lastenistuinten luovutus;
- 25) polkupyörien, mukaan lukien sähköpolkupyörät, luovutus; tällaisten polkupyörien vuokraus- ja korjauspalvelut;
- 26) liitteessä IX olevassa A, B ja C osassa lueteltujen taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutus;
- 27) oikeudelliset palvelut, joita suoritetaan työ sopimussuhteessa oleville henkilöille ja työttömille työtuomioistuinmenettelyssä, sekä oikeudelliset palvelut, joita suoritetaan oikeusapujärjestelmän nojalla, sellaisena kuin jäsenvaltiot ovat ne määritelleet;
- 28) työkalut ja muut välineet, jotka on tavallisesti tarkoitettu käytettäväksi pelastus- tai ensiapupalveluissa, kun ne luovutetaan siviili- tai väestönsuojelun alalla toimiville julkisille elimille tai voittoa tavoittelemattomille järjestöille;
- 29) majakkalaivojen, majakkojen tai muiden navigointiapuvälineiden käyttöön liittyvien palvelujen suoritukset ja hengenpelastuspalvelut, mukaan lukien pelastusvenepalvelun organisointi ja ylläpito.

▼ **M5**

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuviista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (uudelleenlaadittu) (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽²⁾ Komission asetus (EU) 2015/1189, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY täytäntöönpanemisesta kiinteään polttoaineen kattiloiden ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta (EUVL L 193, 21.7.2015, s. 100).

⁽³⁾ Komission asetus (EU) 2015/1185, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY täytäntöönpanemisesta kiinteää polttoainetta käyttävien paikallisten tilalämmittimien ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta (EUVL L 193, 21.7.2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1).

▼ B

LIITE V

TAVARAT, JOITA KOSKEE 160 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAINEN
MUU VARASTOMENETTELY KUIN TULLIVARASTOMENETTELY

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
1)	0701	Perunat
2)	0711 20	Oliivit
3)	0801	Kookospähkinät, parapähkinät ja cashew-pähkinät
4)	0802	Muut pähkinät
5)	0901 11 00	Kahvi, ei paahdettu
	0901 12 00	
6)	0902	Tee
7)	1001–1005	Vilja
	1007–1008	
8)	1006	Esikuorittu riisi
9)	1201–1207	Jyvät, öljyhedelmät ja öljysiemenet (sisältäen soijapavut)
10)	1507–1515	Kasviöljyt ja -rasvat sekä niiden jakeet, sekä puhdistetut että puhdistamattomat, mutta kemiallisesti muuntamattomat
11)	1701 11	Raakasokeri
	1701 12	
12)	1801	Kaakaopavut, kokonaiset tai rouhitut, raa'at tai paahdetut
13)	2709	Mineraaliöljyt (sisältäen propaanin ja butaanin; sisältäen myös petroleumiraakaöljyt)
	2710	
	2711 12	
	2711 13	
14)	Luvut 28 ja 29	Kemikaalit irtolastina
15)	4001	Kumi, alkumuodot tai laatat, levyt tai kaistaleet
	4002	
16)	5101	Villa
17)	7106	Hopea
18)	7110 11 00	Platina (palladium, rhodium)
	7110 21 00	
	7110 31 00	
19)	7402	Kupari
	7403	
	7405	
	7408	
20)	7502	Nikkeli

▼B

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
21)	7601	Alumiini
22)	7801	Lyijy
23)	7901	Sinkki
24)	8001	Tina
25)	ex 8112 92	Indium
	ex 8112 99	

*LIITE VI***LUETTELO 199 ARTIKLAN 1 KOHDAN D ALAKOHDASSA TARKOITETUISTA TAVAROIDEN LUOVUTUKSISTA JA PALVELUJEN SUORITUKSISTA**

- (1) Rauta- ja ei-rautapitoisten jätteiden, romun ja käytetyn materiaalin, mukaan luettuina rauta- ja ei-rautapitoisten metallien taikka niiden seosten käsittely, valmistuksen tai sulatuksen tuloksena olevat puolivalmisteet, luovutus;
- (2) rauta- ja ei-rautapitoisten puolivalmisteiden luovutus ja tiettyjen niihin liittyvien käsittelypalvelujen suoritus;
- (3) sellaisten jäännösten ja muiden kierrätyskelpoisten materiaalien luovutus, jotka koostuvat rauta- tai ei-rautapitoisista metalleista, niiden seoksista, kuonasta, tuhkasta, hilseestä ja teollisuusjäännöksestä, joka sisältää metalleja tai niiden seoksia, sekä näiden tuotteiden lajittelu-, leikkaus-, hajotus- ja puristuspalvelujen suoritus;
- (4) rauta- ja ei-rautapitoisen jätteen sekä lasimurskasta, lasista, paperista, kartongista ja pahvista, lumpuista, luista, nahasta, tekonahasta, pergamentista, raakavuodista ja nahoista, jännteistä, side- ja purjelangasta, nuorasta ja köydestä, kaapelista sekä kumista ja muovista koostuvien leikkeiden, romun, jätteen, käytetyn materiaalin ja kierrätyskelpoisen materiaalin luovutus ja tiettyjen niihin liittyvien käsittelypalvelujen suoritus;
- (5) tässä liitteessä tarkoitettujen materiaalien luovutus sen jälkeen, kun niitä on käsitelty puhdistamalla, kiillottamalla, lajittelemalla, leikkaamalla, hienontamalla, puristamalla tai valamalla harkoiksi;
- (6) perusmateriaalien työstämisestä syntyvän romun ja jätteen luovutus.

▼B*LIITE VII***LUETTELO 295 ARTIKLAN 1 KOHDAN 4 ALAKOHDASSA TARKOITETUISTA MAATALOUSTUOTANTOTOIMISTA**

- 1) Kasvintuotanto
 - a) kasvinviljely, mukaan lukien viininviljely;
 - b) hedelmäviljely (mukaan lukien oliivinviljely) sekä vihannes-, kukka- ja koristekasviviljely, mukaan lukien kasvihuoneviljely;
 - c) sienien ja maustekasvien viljely, siemenien ja lisäysaineiston tuotanto;
 - d) taimitarhaviljely;
- 2) Eläinten kasvatusta maataloilla viljelyn ohella
 - a) eläinten kasvatusta;
 - b) siipikarjatalous;
 - c) kaniinien kasvatusta;
 - d) mehiläishoito;
 - e) silkkitoukkien kasvatusta;
 - f) etanoiden kasvatusta;
- 3) Metsätalous
- 4) Kalatalous
 - a) sisävesikalastus;
 - b) kalanviljely;
 - c) simpukoiden, ostereiden sekä muiden nilviäisten ja äyriäisten viljely;
 - d) sammakoiden kasvatusta.

▼B*LIITE VIII***OHJEELLINEN LUETTELO 295 ARTIKLAN 1 KOHDAN 5
ALAKOHDASSA TARKOITETUISTA MAATALOUSPALVELUISTA**

- 1) Viljely-, leikkuu-, puinti-, paalaus-, poiminta- ja sadonkorjuutyöt, mukaan lukien kylvö ja istutus;
- 2) maataloustuotteiden pakkaaminen ja käsittely, kuten kuivaaminen, puhdistaminen, jauhaminen, desinfiointi ja säilöminen;
- 3) maataloustuotteiden varastointi;
- 4) eläinten paimentaminen, kasvatusta tai lihotusta;
- 5) maa-, metsä- tai kalataloudessa tavanomaisesti käytettyjen välineiden vuokraus maataloustarkoituksiin;
- 6) tekninen apu;
- 7) rikkakasvien ja tuhoeläinten torjunta, kasvustojen ja peltojen käsittely torjunta-ainetta levittämällä;
- 8) kastelu- ja ojituslaitteiden käyttö;
- 9) puiden leikkaaminen, metsänhakuut ja muut metsätalouspalvelut.

LIITE IX

**311 ARTIKLAN 1 KOHDAN 2, 3 JA 4 ALAKOHDASSA TARKOITETUT
TAIDE—, KERÄILY— JA ANTIKKIESINEET**

A OSA

Taide-esineet

- 1) Taulut, kollaasit ja muut kokonaan taiteilijan käsin tekemät maalaukset ja piirroukset, lukuun ottamatta rakennussuunnitelmia ja —piirustuksia, teknisiä piirustuksia ja muita suunnitelmia ja piirustuksia teolliseen, kaupalliseen tai topografiseen taikka vastaavaan tarkoitukseen, käsin maalattuja ja koristeltuja esineitä, teatterikulisseja, ateljeen taustakankaita ja muita vastaavia (CN—koodi 9701);
- 2) alkuperäiskaiverrukset, —painokset ja -litografiat, lukumääräisesti rajoitetut taiteilijan kokonaan käsin valmistamasta yhdestä tai useammasta laatasta suoraan saadut mustavalkoiset tai värilliset vedokset käytetystä aineesta tai menetelmästä riippumatta, jollei se ole ollut mekaaninen tai fotomekaaninen (CN—koodi 9702 00 00);
- 3) alkuperäisveistokset ja —patsaat mistä tahansa aineesta, edellyttäen, että ne ovat kokonaan taiteilijan luomia; taiteilijan tai hänen oikeudenomistajiensa valvonnan alaisena valmistetut valantatyöt enintään kahdeksana kappaleena (CN—koodi 9703 00 00); jäsenvaltioiden päättämässä erityistapauksissa voidaan ennen 1 päivää tammikuuta 1989 valmistettujen valantatöiden osalta ylittää kahdeksan kappaleen enimmäismäärä;
- 4) taiteilijan alkuperäissuunnitelman mukaiset käsintehty kuvakudokset (CN—koodi 5805 00 00) ja seinävaatteet (CN—koodi 6304 00 00), enintään kahdeksana kappaleena;
- 5) taiteilijan kokonaan luomat ja signeeraamat alkuperäiset keramiikkatyöt;
- 6) kokonaan käsin tehdyt emaljityöt, enintään kahdeksan numeroitua, taiteilijan tai ateljeen merkinnällä varustettua kappaletta, paitsi jalokivityöt sekä kulta— ja hopeasepän työt;
- 7) taiteilijan ottamat ja hänen vedostamansa tai hänen valvonnassaan vedostetut signeeratut ja numeroidut valokuvat, joiden määrä on rajoitettu kolmeenkymmeneen kaikki koot ja esitystavat mukaan lukien;

B OSA

Keräilyesineet

- 1) Käytetyt postimerkit, leimamerkit, veromerkit, ensipäivänkuoret, ehiöt ja muut vastaavat, tai jos ne ovat käyttämättömiä, ne eivät ole voimassa eivätkä ne tule uudelleen voimaan (CN koodi 9704 00 00);
- 2) keräilyesineet ja kokoelmat, joilla on eläintieteellistä, kasvitieteellistä, mineralogista, anatomista, historiallista, arkeologista, paleontologista, etnografista tai numismaattista arvoa (CN—koodi 9705 00 00)

C OSA

Antiikkiesineet

Muut kuin taide— ja keräilyesineet, jotka ovat yli 100 vuotta vanhoja (CN—koodi 9706 00 00).

▼B*LIITE X***▼A1****LUETTELO LIIKETOIMISTA, JOIHIN VOIDAAN SOVELTAA 370 JA 371 SEKÄ 375–390 c ARTIKLASSA TARKOITETTUA POIKKEUKSIA****▼B**

A OSA

Liiketoimet, joita jäsenvaltiot voivat edelleen verottaa

- 1) Hammasteknikkojen ammatilliset palvelujen suoritukset sekä hammaslääkärin ja hammasteknikkojen suorittamat hammasproteesien luovutukset;
- 2) julkisten radio- ja televisiolaitosten harjoittama muu kuin kaupallisuonteinen toiminta;
- 3) rakennuksen tai rakennuksen osan luovutukset niihin liittyvine maapohjineen, paitsi 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainituissa tapauksissa, jos luovuttajina ovat verovelvolliset, jotka ovat olleet oikeutettuja tekemään kyseistä rakennusta koskevan verovähennyksen;
- 4) 306 artiklassa tarkoitetut matkatoimistojen sekä asiakkaan nimissä ja hänen lukuunsa toimivien matkatoimistojen suorittamat palvelut, jotka koskevat yhteisön ulkopuolella tehtyjä matkoja.

B OSA

Liiketoimet, jotka jäsenvaltiot voivat edelleen vapauttaa verosta

- 1) Pääsy urheilutilaisuuksiin;
- 2) kirjailijoiden, taiteilijoiden, taideteosten esittäjien, asianajajien ja muiden vapaiden ammattien harjoittajien, paitsi lääketieteellisten ja avustavan hoitohenkilöstön ammattiryhmien, suorittamat palvelut seuraavia palveluja lukuun ottamatta:
 - a) patenttien ja tavaramerkkien sekä muiden vastaavanlaisten oikeuksien myöntäminen sekä näitä oikeuksia koskevien käyttöluopien myöntäminen;
 - b) verovelvolliselle suoritettu, irtaimen aineelliseen omaisuuteen kohdistuva työ, lukuun ottamatta valmistustyön suoritusta;
 - c) rakennustyön valmisteluun ja yhteensovittamiseen liittyvät palvelut, kuten arkkitehtien ja valvontatoimistojen tarjoamat palvelut;
 - d) kaupalliset mainos- ja ilmoituspalvelut;
 - e) tavaroiden kuljetus ja varastointi sekä liitännäispalvelut;
 - f) irtaimen aineellisen omaisuuden vuokraus verovelvolliselle;
 - g) henkilöstön tarjoaminen verovelvolliselle;
 - h) konsulttien, insinöörien ja suunnittelutoimistojen tarjoamat palvelut sekä vastaavanlaiset palvelut tekniikan, talouden tai tieteen aloilla;
 - i) sellaisen velvollisuuden täytäntöönpano, jonka mukaan on jätettävä kokonaan tai osittain harjoittamatta ammatillista toimintaa tai olla käyttämättä a–h sekä j alakohdassa tarkoitettua oikeutta;

▼B

- j) lähettäjiä, välittäjiä, edustajia ja muiden riippumattomien välittäjien palvelut, jos ne koskevat a–i alakohdassa tarkoitettua tavaroiden luovutusta tai tuontia taikka palvelujen suorittamista;
- 3) julkisten postilaitosten suorittamat televiestintäpalvelut sekä kyseisiin palveluihin liittyvien tavaroiden luovutukset;
- 4) hautausoimistoyritysten ja polttohautausyritysten suorittamat palvelut sekä niihin liittyvät tavaroiden luovutukset;
- 5) sokeiden henkilöiden tai sokeain työpajojen suorittamat liiketoimet, jolle niiden vapautus verosta johda olennaiseen kilpailun vääristymiseen;
- 6) tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset laitoksille, jotka vastaavat sodan uhrien hautausmaiden, hautapaikkojen ja muistomerkkien rakentamisesta, suunnittelusta ja ylläpitämisestä;
- 7) muiden kuin 132 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen sairaaloiden suorittamat liiketoimet;
- 8) julkisyhteisön suorittama vedenjakelu;
- 9) 12 artiklassa tarkoitetut rakennusten tai rakennuksen osien ja niihin liittyvien maapohjien luovutukset ennen niiden ensimmäistä käyttöönottoa sekä rakennusmaan luovutukset;
- 10) henkilökuljetus ja matkustajien mukanaan kuljettamien tavaroiden, kuten matkatavaroiden tai moottoriajoneuvojen, kuljetus tai henkilökuljetukseen liittyvien palvelujen suoritukset siltä osin kuin kyseisten henkilöiden kuljetus on vapautettu verosta;
- 11) valtion laitosten käytössä olevien ilma-alusten luovutus, muuntaminen, korjaus, kunnossapito, rahtaus ja vuokraus, mukaan lukien niihin kuuluva tai niissä käytetty varustus;
- 12) sota-alusten luovutus, muuntaminen, korjaus, kunnossapito, rahtaus ja vuokraus;
- 13) 306 artiklassa tarkoitetut matkatoimistojen sekä asiakkaan nimissä ja hänen lukuunsa toimivien matkatoimistojen palvelut, jotka koskevat yhteisössä tehtäviä matkoja.

▼B*LIITE XI*

A OSA

Kumotut direktiivit ja niiden muutokset

- 1) Direktiivi 67/227/ETY (EYVL 71, 14.4.1967, s. 1301)
Direktiivi 77/388/ETY
 - 2) Direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1),
Direktiivi 78/583/ETY (EYVL L 194, 19.7.1978, s. 16)
Direktiivi 80/368/ETY (EYVL L 90, 3.4.1980, s. 41)
Direktiivi 84/386/ETY (EYVL L 208, 3.8.1984, s. 58)
Direktiivi 89/465/ETY (EYVL L 226, 3.8.1989, s. 21)
Direktiivi 91/680/ETY (EYVL L 376, 31.12.1991, s. 1) — (poislukien 2 artikla)
Direktiivi 92/77/ETY (EYVL L 316, 31.10.1992, s. 1)
Direktiivi 92/111/ETY (EYVL L 384, 30.12.1992, s. 47)
Direktiivi 94/4/EY (EYVL L 60, 3.3.1994, s. 14) — (ainoastaan 2 artikla)
Direktiivi 94/5/EY (EYVL L 60, 3.3.1994, s. 16)
Direktiivi 94/76/EY (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 53)
Direktiivi 95/7/EY (EYVL L 102, 5.5.1995, s. 18)
Direktiivi 96/42/EY (EYVL L 170, 9.7.1996, s. 34)
Direktiivi 96/95/EY (EYVL L 338, 28.12.1996, s. 89)
Direktiivi 98/80/EY (EYVL L 281, 17.10.1998, s. 31)
Direktiivi 1999/49/EY (EYVL L 139, 2.6.1999, s. 27)
Direktiivi 1999/59/EY (EYVL L 162, 26.6.1999, s. 63)
Direktiivi 1999/85/EY (EYVL L 277, 28.10.1999, s. 34)
Direktiivi 2000/17/EY (EYVL L 84, 5.4.2000, s. 24)
Direktiivi 2000/65/EY (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 44)
Direktiivi 2001/4/EY (EYVL L 22, 24.1.2001, s. 17)
Direktiivi 2001/115/EY (EYVL L 15, 17.1.2002, s. 24)
Direktiivi 2002/38/EY (EYVL L 128, 15.5.2002, s. 41)
Direktiivi 2002/93/EY (EYVL L 331, 7.12.2002, s. 27)
Direktiivi 2003/92/EY (EYVL L 260, 11.10.2003, s. 8)
Direktiivi 2004/7/EY (EUVL L 27, 30.01.2004, s. 44)
Direktiivi 2004/15/EY (EUVL L 52, 21.2.2004, s. 61)
Direktiivi 2004/66/EY (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 35) — (yksinomaan liitteessä oleva V kohta)
Direktiivi 2005/92/EY (EUVL L 345, 28.12.2005, s. 19)
Direktiivi 2006/18/EY (EUVL L 51, 22.2.2006, s. 12)
Direktiivi 2006/58/EY (EUVL L 174, 28.6.2006, s. 5)
Direktiivi 2006/69/EY (EUVL L 221, 12.8.2006, s. 9) (ainoastaan 1 artikla)
- ▼C1**
- Direktiivi 2006/98/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 129) (ainoastaan liitteen 2 kohta).

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle

(411 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
Direktiivi 67/227/ETY	1. tammikuuta 1970
Direktiivi 77/388/ETY	1. tammikuuta 1978
Direktiivi 78/583/ETY	1. tammikuuta 1979
Direktiivi 80/368/ETY	1. tammikuuta 1979
Direktiivi 84/386/ETY	1. heinäkuuta 1985
Direktiivi 89/465/ETY	1. tammikuuta 1990
	1. tammikuuta 1991
	1. tammikuuta 1992
	1. tammikuuta 1993
	1. tammikuuta 1994 Portugalin osalta
Direktiivi 91/680/ETY	1. tammikuuta 1993
Direktiivi 92/77/ETY	31. joulukuuta 1992
Direktiivi 92/111/ETY	1. tammikuuta 1993
	1. tammikuuta 1994
	1. lokakuuta 1993 Saksan osalta
Direktiivi 94/4/EY	1. huhtikuuta 1994
Direktiivi 94/5/EY	1. tammikuuta 1995
Direktiivi 94/76/EY	1. tammikuuta 1995
Direktiivi 95/7/EY	1. tammikuuta 1996
	1. tammikuuta 1997 Saksan ja Luxemburgin osalta
Direktiivi 96/42/EY	1. tammikuuta 1995
Direktiivi 96/95/EY	1. tammikuuta 1997
Direktiivi 98/80/EY	1. tammikuuta 2000
Direktiivi 1999/49/EY	1. tammikuuta 1999
Direktiivi 1999/59/EY	1. tammikuuta 2000
Direktiivi 1999/85/EY	—
Direktiivi 2000/17/EY	—
Direktiivi 2000/65/EY	31. joulukuuta 2001
Direktiivi 2001/4/EY	1. tammikuuta 2001
Direktiivi 2001/115/EY	1. tammikuuta 2004
Direktiivi 2002/38/EY	1. heinäkuuta 2003
Direktiivi 2002/93/EY	—
Direktiivi 2003/92/EY	1. tammikuuta 2005
Direktiivi 2004/7/EY	30. tammikuuta 2004
Direktiivi 2004/15/EY	—
Direktiivi 2004/66/EY	1. toukokuuta 2004
Direktiivi 2005/92/EY	1. tammikuuta 2006
Direktiivi 2006/18/EY	—
Direktiivi 2006/58/EY	1. heinäkuuta 2006
Direktiivi 2006/69/EY	1. tammikuuta 2008
Direktiivi 2006/98/EY	1. tammikuuta 2007

LIITE XII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
1 artiklan ensimmäinen kohta				1 artiklan 1 kohta
1 artiklan toinen ja kolmas kohta				—
2 artiklan ensimmäinen, toinen ja kolmas kohta				1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta
3, 4 ja 6 artikla				—
	1 artikla			—
	► <u>CI</u> 2 artiklan 1 alakohta ◀			2 artiklan 1 kohdan a ja c alakohta
	► <u>CI</u> 2 artiklan 2 alakohta ◀			2 artiklan 1 kohdan d alakohta
	3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettel- makohta			► <u>CI</u> 5 artiklan 2 alakohta ◀
	3 artiklan 1 kohdan toinen luettel- makohta			► <u>CI</u> 5 artiklan 1 alakohta ◀
	3 artiklan 1 kohdan kolmas luettel- makohta			► <u>CI</u> 5 artiklan 3 ja 4 alakohta ◀
	3 artiklan 2 kohta			—
	3 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakoh- dan ensimmäinen luettel- makohta			6 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
	3 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakoh- dan toinen luettel- makohta			6 artiklan 2 kohdan c ja d alakohta
	3 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakoh- dan kolmas luettel- makohta			6 artiklan 2 kohdan e, f ja g alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta			6 artiklan 1 kohdan b alakohta
	3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan toinen luettelukohta			6 artiklan 1 kohdan c alakohta
	3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan kolmas luettelukohta			6 artiklan 1 kohdan a alakohta
	3 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta			7 artiklan 1 kohta
	3 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta			7 artiklan 2 kohta
	3 artiklan 5 kohta			8 artikla
	4 artiklan 1 ja 2 kohta			9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	4 artiklan 3 kohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke			12 artiklan 1 kohdan a alakohta
	4 artiklan 3 kohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke			12 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
	4 artiklan 3 kohdan a alakohdan toinen alakohta			12 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
	4 artiklan 3 kohdan a alakohdan kolmas alakohta			12 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
	4 artiklan 3 kohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta			12 artiklan 1 kohdan b alakohta
	4 artiklan 3 kohdan b alakohdan toinen alakohta			12 artiklan 3 kohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	4 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta			10 artikla
	4 artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas alakohta			11 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	4 artiklan 5 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta			13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta
	4 artiklan 5 kohdan neljäs alakohta			13 artiklan 2 kohta
	5 artiklan 1 kohta			14 artiklan 1 kohta
	5 artiklan 2 kohta			15 artiklan 1 kohta
	5 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohta			15 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta
	5 artiklan 4 kohdan a, b ja c alakohta			14 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta
	5 artiklan 5 kohta			14 artiklan 3 kohta
	5 artiklan 6 kohdan ensimmäinen ja toinen virke			16 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	5 artiklan 7 kohdan a, b ja c alakohta			18 artiklan a, b ja c alakohta
	5 artiklan 8 kohdan ensimmäinen virke			19 artiklan ensimmäinen kohta
	5 artiklan 8 kohdan toinen ja kolmas virke			19 artiklan toinen kohta
	6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta			24 artiklan 1 kohta
	6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelma-kohta			25 artiklan a, b ja c alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b kohta			26 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
	6 artiklan 2 kohdan toinen alakohta			26 artiklan 2 kohta
	6 artiklan 3 kohta			27 artikla
	6 artiklan 4 kohta			28 artikla
	6 artiklan 5 kohta			29 artikla
	7 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta			30 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	7 artiklan 2 kohta			60 artikla
	7 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			61 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	8 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen virke			32 artiklan ensimmäinen kohta
	8 artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen ja kolmas virke			36 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	8 artiklan 1 kohdan b alakohta			31 artikla
	8 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäinen alakohta			37 artiklan 1 kohta
	8 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta			37 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
	8 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisen alakohdan toinen ja kolmas luettelukohta			37 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta
	8 artiklan 1 kohdan c alakohdan kolmas alakohta			37 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	8 artiklan 1 kohdan c alakohdan neljäs alakohta			37 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
	8 artiklan 1 kohdan c alakohdan viides alakohta			—
	8 artiklan 1 kohdan c alakohdan kuudes alakohta			37 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
	8 artiklan 1 kohdan d alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			38 artiklan 1 ja 2 kohta
	8 artiklan 1 kohdan e alakohdan ensimmäinen virke			39 artiklan ensimmäinen kohta
	8 artiklan 1 kohdan e alakohdan toinen ja kolmas virke			39 artiklan toinen kohta
	8 artiklan 2 kohta			32 artiklan toinen kohta
	9 artiklan 1 kohta			43 artikla
	9 artiklan 2 kohdan johdantokappale			—
	9 artiklan 2 kohdan a alakohta			45 artikla
	9 artiklan 2 kohdan b alakohta			46 artikla
	9 artiklan 2 kohdan c alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta			52 artiklan a ja b alakohta
	9 artiklan 2 kohdan c alakohdan kolmas ja neljäs luettelukohta			52 artiklan c alakohta
	9 artiklan 2 kohdan e alakohdan ensimmäinen – kuudes luettelukohta			56 artiklan 1 kohdan a–f alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	9 artiklan 2 kohdan e alakohdan seitsemäs luettelukohta			56 artiklan 1 kohdan 1 alakohta
	9 artiklan 2 kohdan e alakohdan kahdeksas luettelukohta			56 artiklan 1 kohdan g alakohta
	9 artiklan 2 kohdan e alakohdan yhdeksäs luettelukohta			56 artiklan 1 kohdan h alakohta
	9 artiklan 2 kohdan e alakohdan kymmenennen luettelukohdan ensimmäinen virke			56 artiklan 1 kohdan i alakohta
	9 artiklan 2 kohdan e alakohdan kymmenennen luettelukohdan toinen virke			24 artiklan 2 kohta
	9 artiklan 2 kohdan e alakohdan kymmenennen luettelukohdan kolmas virke			56 artiklan 1 kohdan i alakohta
	9 artiklan 2 kohdan e alakohdan yhdestoista ja kahdestoista luettelukohta			56 artiklan 1 kohdan j ja k alakohta
	9 artiklan 2 kohdan f alakohta			57 artiklan 1 kohta
	9 artiklan 3 kohta			58 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	9 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta			58 artiklan ensimmäisen kohdan a ja b alakohta
	9 artiklan 4 kohta			59 artiklan 1 ja 2 kohta
	10 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta			►C1 62 artiklan 1 ja 2 alakohta ◀
	10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke			63 artikla

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen ja kolmas virke			64 artiklan 1 ja 2 kohta
	10 artiklan 2 kohdan toinen alakohta			65 artikla
	10 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta			66 artiklan a, b ja c alakohta
	10 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke			70 artikla
	10 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke			71 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
	10 artiklan 3 kohdan toinen alakohta			71 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
	10 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta			71 artiklan 2 kohta
	11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta			73 artikla
	11 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohta			74 artikla
	11 artiklan A kohdan 1 alakohdan c alakohta			75 artikla
	11 artiklan A kohdan 1 alakohdan d alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			77 artikla
	11 artiklan A kohdan 2 alakohdan a alakohta			78 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta
	11 artiklan A kohdan 2 alakohdan b alakohdan ensimmäinen virke			78 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohta
	11 artiklan A kohdan 2 alakohdan b alakohdan toinen virke			78 artiklan toinen kohta
	11 artiklan A kohdan 3 alakohdan a ja b alakohta			79 artiklan ensimmäisen kohdan a ja b alakohta 87 artiklan a ja b alakohta
	11 artiklan A kohdan 3 alakohdan c alakohdan ensimmäinen virke			79 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	11 artiklan A kohdan 3 alakohdan c alakohdan toinen virke			79 artiklan toinen kohta
	11 artiklan A kohdan 4 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			81 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	11 artiklan A kohdan 5 alakohta			82 artikla
	11 artiklan A kohdan 6 alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			80 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
	11 artiklan A kohdan 6 alakohdan ensimmäisen alakohdan kolmas virke			80 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
	11 artiklan A kohdan 6 alakohdan toinen alakohta			80 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
	11 artiklan A kohdan 6 alakohdan kolmas alakohta			80 artiklan 2 kohta–
	11 artiklan A kohdan 6 alakohdan neljäs alakohta			80 artiklan 3 kohta
	11 artiklan A kohdan 7 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			72 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	11 artiklan B kohdan 1 alakohta			85 artikla
	11 artiklan B kohdan 3 alakohdan a alakohta			86 artiklan 1 kohdan a alakohta
	11 artiklan B kohdan 3 alakohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta			86 artiklan 1 kohdan b alakohta
	11 artiklan B kohdan 3 alakohdan b alakohdan toinen alakohta			86 artiklan 2 kohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	11 artiklan B kohdan 3 alakohdan b alakohdan kolmas alakohta			86 artiklan 1 kohdan b alakohta
	11 artiklan B kohdan 4 alakohta			87 artikla
	11 artiklan B kohdan 5 alakohta			88 artikla
	11 artiklan B kohdan 6 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			89 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	11 artiklan C kohdan 1 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			90 artiklan 1 ja 2 kohta
	11 artiklan C kohdan 2 alakohdan ensimmäinen alakohta			91 artiklan 1 kohta
	11 artiklan C kohdan 2 alakohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			91 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	11 artiklan C kohdan 3 alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta			92 artiklan a ja b alakohta
	12 artiklan 1 kohta			93 artiklan ensimmäinen kohta
	12 artiklan 1 kohdan a alakohta			93 artiklan toisen kohdan a alakohta
	12 artiklan 1 kohdan b alakohta			93 artiklan toisen kohdan c alakohta
	12 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta			95 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	12 artiklan 3 kohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke			96 artikla

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	12 artiklan 3 kohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke			97 artiklan 1 kohta
	12 artiklan 3 kohdan a alakohdan toinen alakohta			97 artiklan 2 kohta
	12 artiklan 3 kohdan a alakohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen virke			98 artiklan 1 kohta
	12 artiklan 3 kohdan a alakohdan kolmannen alakohdan toinen virke			98 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta 99 artiklan 1 kohta
	12 artiklan 3 kohdan a alakohdan neljäs alakohta			98 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
	12 artiklan 3 kohdan b alakohdan ensimmäinen virke			102 artiklan ensimmäinen kohta
	12 artiklan 3 kohdan b alakohdan toinen, kolmas ja neljäs virke			102 artiklan toinen kohta
	12 artiklan 3 kohdan c alakohdan ensimmäinen alakohta			103 artiklan 1 kohta
	12 artiklan 3 kohdan c alakohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta			103 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
	12 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta			99 artiklan 2 kohta
	12 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			100 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	12 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta			101 artikla
	12 artiklan 5 kohta			94 artiklan 2 kohta
	12 artiklan 6 kohta			105 artikla

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	13 artiklan A kohdan 1 alakohdan johdantokappale			131 artikla
	13 artiklan A kohdan 1 alakohdan a–n alakohta			132 artiklan 1 kohdan a–n alakohta
	13 artiklan A kohdan 1 alakohdan o alakohdan ensimmäinen virke			132 artiklan 1 kohdan o alakohta
	13 artiklan A kohdan 1 alakohdan o alakohdan toinen virke			132 artiklan 2 kohta
	13 artiklan A kohdan 1 alakohdan p ja q alakohta			132 artiklan 1 kohdan p ja q alakohta
	13 artiklan A kohdan 2 alakohdan b alakohdan ensimmäinen–neljäs luettelma-kohta			►C1 133 artiklan ensimmäisen kohdan a–d alakohta ◀
	13 artiklan A kohdan 2 alakohdan b alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelma-kohta			134 artiklan a ja b alakohta
	13 artiklan B kohdan johdantokappale			131 artikla
	13 artiklan B kohdan a alakohta			135 artiklan 1 kohdan a alakohta
	13 artiklan B kohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta			135 artiklan 1 kohdan 1 alakohta
	13 artiklan B kohdan b alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen–neljäs kohta			►C1 135 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohta ◀
	13 artiklan B kohdan b alakohdan toinen alakohta			135 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
	13 artiklan B kohdan c alakohta			136 artiklan a ja b alakohta
	13 artiklan B kohdan d alakohta			—
	13 artiklan B kohdan d alakohdan 1–5 alakohta			135 artiklan 1 kohdan b–f alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	► C1 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta ◀			135 artiklan 1 kohdan f alakohta
	13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohta			135 artiklan 1 kohdan g alakohta
	13 artiklan B kohdan e–h alakohta			135 artiklan 1 kohdan h–k alakohta
	13 artiklan C kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta			137 artiklan 1 kohdan d alakohta
	13 artiklan C kohdan ensimmäisen alakohdan b kohta			137 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
	13 artiklan C kohdan toinen alakohta			137 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	14 artiklan 1 kohdan johdantokappale			131 artikla
	14 artiklan 1 kohdan a alakohta			► C1 143 artiklan a alakohta ◀
	14 artiklan 1 kohdan d alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			143 artiklan b ja c alakohta
	14 artiklan 1 kohdan e alakohta			143 artiklan e alakohta
	14 artiklan 1 kohdan g alakohdan ensimmäinen–neljäs luetelmakohta			143 artiklan f–i alakohta
	14 artiklan 1 kohdan h alakohta			143 artiklan j alakohta
	14 artiklan 1 kohdan i alakohta			144 artikla
	14 artiklan 1 kohdan j alakohta			143 artiklan k alakohta
	14 artiklan 1 kohdan k alakohta			143 artiklan l alakohta
	14 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta			145 artiklan 1 kohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelma-kohta			145 artiklan 2 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta
	14 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta			145 artiklan 3 kohta
	15 artiklan johdantokappale			131 artikla
	►C1 15 artiklan 1 alakohtaan ◀			146 artiklan 1 kohdan a alakohta
	►C1 15 artiklan 2 alakohtaan ◀ ensimmäinen alakohta			146 artiklan 1 kohdan b alakohta
	►C1 15 artiklan 2 alakohtaan ◀ toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelma-kohta			147 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b kohta
	►C1 15 artiklan 2 alakohtaan ◀ toisen alakohdan kolmannen luettelma-kohtaan virkkeen ensimmäinen osa			147 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c kohta
	►C1 15 artiklan 2 alakohtaan ◀ toisen alakohdan kolmannen luettelma-kohtaan virkkeen toinen osa			147 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
	►C1 15 artiklan 2 alakohtaan ◀ kolmannen alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelma-kohta			147 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	►C1 15 artiklan 2 alakohtaan ◀ neljäs alakohta			147 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
	►C1 15 artiklan 3 alakohtaan ◀			146 artiklan 1 kohdan d alakohta
	►C1 15 artiklan 4 alakohtaan ◀ ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta			148 artiklan a alakohta
	►C1 15 artiklan 4 alakohtaan ◀ ensimmäisen alakohdan c alakohta			148 artiklan b alakohta
	►C1 15 artiklan 4 alakohtaan ◀ toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			150 artiklan 1 ja 2 kohta
	►C1 15 artiklan 5 alakohtaan ◀			148 artiklan c alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	► <u>C1</u> 15 artiklan 6 alakohtaan ◀			148 artiklan f alakohta
	► <u>C1</u> 15 artiklan 7 alakohtaan ◀			148 artiklan e alakohta
	► <u>C1</u> 15 artiklan 8 alakohtaan ◀			148 artiklan d alakohta
	► <u>C1</u> 15 artiklan 9 alakohtaan ◀			148 artiklan g alakohta
	► <u>C1</u> 15 artiklan 10 alakohtaan ◀ ensimmäisen alakohdan ensimmäinen–neljäs luetelmakohta			151 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d kohta
	► <u>C1</u> 15 artiklan 10 alakohtaan ◀ toinen alakohta			151 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
	► <u>C1</u> 15 artiklan 10 alakohtaan ◀ kolmas alakohta			151 artiklan 2 kohta
	► <u>C1</u> 15 artiklan 11 alakohtaan ◀			152 artikla
	► <u>C1</u> 15 artiklan 12 alakohtaan ◀ ensimmäinen virke			146 artiklan 1 kohdan c alakohta
	► <u>C1</u> 15 artiklan 12 alakohtaan ◀ toinen virke			146 artiklan 2 kohta
	► <u>C1</u> 15 artiklan 13 alakohtaan ◀			146 artiklan 1 kohdan e alakohta
	► <u>C1</u> 15 artiklan 14 alakohtaan ◀ ensimmäinen ja toinen alakohta			153 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	► <u>C1</u> 15 artiklan 15 alakohtaan ◀			149 artikla
	16 artiklan 1 kohta			—
	16 artiklan 2 kohta			164 artiklan 1 kohta
	16 artiklan 3 kohta			166 artikla
	17 artiklan 1 kohta			167 artikla
	17 artiklan 2, 3 ja 4 kohta			—

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	17 artiklan 5 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			173 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	17 artiklan 5 kohdan kolmas alakohdan a–e kohta			173 artiklan 2 kohdan a–e alakohta
	17 artiklan 6 kohta			176 artikla
	17 artiklan 7 kohdan ensimmäinen ja toinen virke			177 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	18 artiklan 1 kohta			—
	18 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			179 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	18 artiklan 3 kohta			180 artikla
	18 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			183 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	19 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta			174 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a kohta
	19 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan ensimmäinen virke			174 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b kohta
	19 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan toinen virke			174 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
	19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta			175 artiklan 1 kohta
	19 artiklan 2 alakohdan ensimmäinen virke			174 artiklan 2 kohdan a alakohta
	19 artiklan 2 alakohdan toinen virke			►C1 174 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta ◀

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	19 artiklan 2 kohdan kolmas virke			174 artiklan 3 kohta
	19 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			175 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
	19 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas virke			175 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
	19 artiklan 3 kohdan toinen alakohta			175 artiklan 3 kohta
	20 artiklan 1 kohdan johdantokappale			186 artikla
	20 artiklan 1 kohdan a alakohta			184 artikla
	20 artiklan 1 kohdan b alakohdan ensimmäisen virkkeen ensimmäinen osa			185 artiklan 1 kohta
	20 artiklan 1 kohdan b alakohdan ensimmäisen virkkeen toinen osa			185 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
	20 artiklan 1 kohdan b alakohdan toinen virke			185 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
	20 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke			187 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
	20 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen ja kolmas virke			187 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	20 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta			187 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta
	20 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke			188 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
	20 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke			188 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	20 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas virke			188 artiklan 2 kohta
	20 artiklan 3 kohdan toinen alakohta			188 artiklan 2 kohta
	20 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen –neljäs luettelukohta			189 artiklan a–d alakohta
	20 artiklan 4 kohdan toinen alakohta			190 artikla
	20 artiklan 5 kohta			191 artikla
	20 artiklan 6 kohta			192 artikla
	21 artikla			—
	22 artikla			—
	22a artikla			249 artikla
	23 artiklan ensimmäinen kohta			211 artiklan ensimmäinen kohta 260 artikla
	23 artiklan toinen kohta			211 artiklan toinen kohta
	24 artiklan 1 kohta			281 artikla
	24 artiklan 2 kohta			292 artikla
	24 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen alakohta			284 artiklan 1 kohta
	24 artiklan 2 kohdan a alakohdan toinen ja kolmas alakohta			284 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	24 artiklan 2 kohdan b alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			285 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	24 artiklan 2 kohdan c alakohta			286 artikla
	24 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta			282 artikla
	24 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke			283 artiklan 2 kohta
	24 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan toinen virke			283 artiklan 1 kohdan a alakohta
	24 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta			288 artiklan ensimmäisen kohdan 1-4 alakohta
	24 artiklan 4 kohdan toinen alakohta			288 artiklan toinen kohta
	24 artiklan 5 kohta			289 artikla
	24 artiklan 6 kohta			290 artikla
	24 artiklan 7 kohta			291 artikla
	24 artiklan 8 kohdan a, b ja c alakohta			► <u>C1</u> 293 artiklan 1, 2 ja 3 alakohta ◀
	24 artiklan 9 kohta			294 artikla
	► <u>C1</u> 24 a artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen–kymmenes luettelukohta ◀			► <u>C1</u> 287 artiklan 7–16 alakohta ◀
▼ <u>C1</u>	24 a artiklan toinen kohta			—
▼ <u>B</u>	25 artiklan 1 kohta			296 artiklan 1 kohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	25 artiklan 2 kohdan ensimmäinen–kahdeksas luetelmakohta			295 artiklan 1 kohdan 1–8 kohta
	25 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke			297 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen virke ja toinen kohta
	25 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke			298 artiklan ensimmäinen kohta
	25 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas virke			299 artikla
	25 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan neljäs ja viides virke			298 artiklan toinen kohta
	25 artiklan 3 kohdan toinen alakohta			297 artiklan ensimmäisen kohdan toinen virke
	25 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta			272 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohta
	25 artiklan 5 ja 6 kohta			—
	25 artiklan 7 kohta			304 artikla
	25 artiklan 8 kohta			301 artiklan 2 kohta
	25 artiklan 9 kohta			296 artiklan 2 kohta
	25 artiklan 10 kohta			296 artiklan 3 kohta
	25 artiklan 11 ja 12 kohta			—
	26 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke			306 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	26 artiklan 1 kohdan kolmas virke			306 artiklan 2 kohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	26 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen virke			307 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	26 artiklan 2 kohdan kolmas virke			308 artikla
	26 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen virke			309 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	26 artiklan 4 kohta			310 artikla
	26 a artiklan A kohdan a alakohdan ensimmäinen alakohta			311 artiklan 1 kohdan 2 alakohta
	26 a artiklan A kohdan a alakohdan toinen alakohta			311 artiklan 2 kohta
	26 a artiklan A kohdan b ja c alakohta			311 artiklan 1 kohdan 3 ja 4 alakohta
	26 a artiklan A kohdan d alakohta			311 artiklan 1 kohdan 1 alakohta
	26 a artiklan A kohdan e ja f alakohta			311 artiklan 1 kohdan 5 ja 6 alakohta
	26 a artiklan A kohdan g alakohdan johdantolause			311 artiklan 1 kohdan 7 alakohta
	26 a artiklan A kohdan g alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelma kohta			311 artiklan 3 kohta
	26 a artiklan B kohdan 1 alakohta			313 artiklan 1 kohta
	26 a artiklan B kohdan 2 alakohta			314 artikla
	26 a artiklan B kohdan 2 alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelma kohta			314 artiklan a–d alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	26 a artiklan B kohdan 3 alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			315 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	26 a artiklan B kohdan 3 alakohdan toinen alakohta			312 artikla
	26 a artiklan B kohdan 3 alakohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta			► CI 312 artiklan 1 ja 2 alakohta ◀
	26 a artiklan B kohdan 4 alakohdan ensimmäinen alakohta			316 artiklan 1 kohta
	26 a artiklan B kohdan 4 alakohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c kohta			316 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
	26 a artiklan B kohdan 4 alakohdan toinen alakohta			316 artiklan 2 kohta
	26 a artiklan B kohdan 4 alakohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			317 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	26 a artiklan B kohdan 5 alakohta			321 artikla
	26 a artiklan B kohdan 6 alakohta			323 artikla
	26 a artiklan B kohdan 7 alakohta			322 artikla
	26 a artiklan B kohdan 7 alakohdan a, b ja c alakohta			322 artiklan a, b ja c alakohta
	26 a artiklan B kohdan 8 alakohta			324 artikla
	26 a artiklan B kohdan 9 alakohta			325 artikla
	26 a artiklan B kohdan 10 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			318 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	26 a artiklan B kohdan 10 alakohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta			318 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
	26 a artiklan B kohdan 10 alakohdan neljäs alakohta			318 artiklan 3 kohta
	26 a artiklan B kohdan 11 alakohdan ensimmäinen alakohta			319 artikla
	26 a artiklan B kohdan 11 alakohdan toisen alakohdan a kohta			320 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
	26 a artiklan B kohdan 11 alakohdan toisen alakohdan b ja c kohta			320 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
	26 a artiklan B kohdan 11 alakohdan kolmas alakohta			320 artiklan 2 kohta
	26 a artiklan C kohdan 1 alakohdan johdantokappale			333 artiklan 1 kohta 334 artikla
	26 a artiklan C kohdan 1 alakohdan ensimmäinen–neljäs luettelukohta			334 artiklan a–d alakohta
	26 a artiklan C kohdan 2 alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta			336 artiklan a ja b alakohta
	26 a artiklan C kohdan 3 alakohta			337 artikla
	26 a artiklan C kohdan 4 alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta			339 artiklan ensimmäisen kohdan a, b ja c alakohta
	26 a artiklan C kohdan 4 alakohdan toinen alakohta			339 artiklan toinen kohta
	26 a artiklan C kohdan 5 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			340 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	26 a artiklan C kohdan 5 alakohdan kolmas alakohta			340 artiklan 2 kohta
	26 a artiklan C kohdan 6 alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta			338 artiklan ensimmäisen kohdan a ja b alakohta
	26 a artiklan C kohdan 6 alakohdan toinen alakohta			338 artiklan toinen kohta
	26 a artiklan C kohdan 7 alakohta			335 artikla
	26 a artiklan D kohdan johdantokappale			—
	26 a artiklan D kohdan a alakohta			313 artiklan 2 kohta 333 artiklan 2 kohta
	26 a artiklan D kohdan b alakohta			4 artiklan a ja c alakohta
	26 a artiklan D kohdan c alakohta			35 artikla 139 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
	26 b artiklan A kohdan ensimmäisen alakohdan i kohdan ensimmäinen virke			344 artiklan 1 kohdan 1 alakohta
	26 b artiklan A kohdan ensimmäisen alakohdan i kohdan toinen virke			344 artiklan 2 kohta
	26 a artiklan A kohdan ensimmäisen alakohdan ii kohdan ensimmäinen–neljäs luetelmakohta			344 artiklan 1 kohdan 2 alakohta
	26 b artiklan A kohdan toinen alakohta			344 artiklan 3 kohta
	26 b artiklan A kohdan kolmas alakohta			345 artikla
	26 b artiklan B kohdan ensimmäinen alakohta			346 artikla
	26 b artiklan B kohdan toinen alakohta			347 artikla

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	26 b artiklan C kohdan ensimmäinen alakohta			348 artikla
	26 b artiklan C kohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			349 artiklan 1 ja 2 kohta
	26 b artiklan C kohdan kolmas alakohta			350 artikla
	26 b artiklan C kohdan neljäs alakohta			351 artikla
	26 b artiklan D kohdan 1 alakohdan a, b ja c alakohta			354 artiklan a, b ja c alakohta
	26 b artiklan D kohdan 2 alakohta			355 artikla
	26 b artiklan E kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			356 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	26 b artiklan E kohdan kolmas ja neljäs alakohta			356 artiklan 2 ja 3 kohta
	26 b artiklan F kohdan ensimmäinen virke			198 artiklan 2 ja 3 kohta
	26 b artiklan F kohdan toinen virke			208 ja 255 artikla
	26 b artiklan G kohdan 1 alakohdan ensimmäinen alakohta			352 artikla
	26 b artiklan G kohdan 1 alakohdan toinen alakohta			—
	26 b artiklan G kohdan 2 alakohdan a alakohta			353 artikla
	26 b artiklan G kohdan 2 alakohdan b alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			► C1 198 artiklan 1 ja 2 alakohta ◀
	26 c artiklan A kohdan a–e alakohta			► C1 358 artiklan 1–5 alakohta ◀
	26 c artiklan B kohdan 1 alakohta			359 artikla

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	26 c artiklan B kohdan 2 alakohdan ensimmäinen alakohta			360 artikla
	26 c artiklan B kohdan 2 alakohdan toisen alakohdan ensimmäisen virkkeen ensimmäinen osa			361 artiklan 1 kohta
	26 c artiklan B kohdan 2 alakohdan toisen alakohdan ensimmäisen virkkeen toinen osa			361 artiklan 1 kohdan a–e alakohta
	26 c artiklan B kohdan 2 alakohdan toisen alakohdan toinen virke			361 artiklan 2 kohta
	26 c artiklan B kohdan 3 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			362 artikla
	26 c artiklan B kohdan 4 alakohdan a–d alakohta			363 artiklan a–d alakohta
	26 c artiklan B kohdan 5 alakohdan ensimmäinen alakohta			364 artikla
	26 c artiklan B kohdan 5 alakohdan toinen alakohta			365 artikla
	26 c artiklan B kohdan 6 alakohdan ensimmäinen virke			366 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
	26 c artiklan B kohdan 6 alakohdan toinen ja kolmas virke			366 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
	26 c artiklan B kohdan 6 alakohdan neljäs virke			366 artiklan 2 kohta
	26 c artiklan B kohdan 7 alakohdan ensimmäinen virke			367 artiklan ensimmäinen kohta
	26 c artiklan B kohdan 7 alakohdan toinen ja kolmas virke			367 artiklan toinen kohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	26 c artiklan B kohdan 8 alakohta			368 artikla
	26 c artiklan B kohdan 9 alakohdan ensimmäinen virke			369 artiklan 1 kohta
	26 c artiklan B kohdan 9 alakohdan toinen ja kolmas virke			369 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	26 c artiklan B kohdan 10 alakohta			204 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
	27 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke			395 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	27 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen virke			395 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
	27 artiklan 2 kohdan kolmas virke			395 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
	27 artiklan 3 ja 4 kohta			395 artiklan 3 ja 4 kohta
	27 artiklan 5 kohta			394 artikla
	28 artiklan 1 ja 1 a kohta			—
	28 artiklan 2 kohdan johdantokappale			109 artikla
	28 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen alakohta			110 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	28 artiklan 2 kohdan a alakohdan toinen alakohta			—
	28 artiklan 2 kohdan a alakohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen virke			112 artiklan ensimmäinen kohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	28 artiklan 2 kohdan a alakohdan kolmannen alakohdan toinen ja kolmas virke			112 artiklan toinen kohta
	28 artiklan 2 kohdan b alakohta			113 artikla
	28 artiklan 2 kohdan c alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			114 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	28 artiklan 2 kohdan c alakohdan kolmas virke			114 artiklan 2 kohta
	28 artiklan 2 kohdan d alakohta			115 artikla
	28 artiklan 2 kohdan e alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			118 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	28 artiklan 2 kohdan f alakohta			120 artikla
	28 artiklan 2 kohdan g alakohta			—
	28 artiklan 2 kohdan h alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			121 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	28 artiklan 2 kohdan i alakohta			122 artikla
	28 artiklan 2 kohdan j alakohta			117 artiklan 2 kohta
	28 artiklan 2 kohdan k alakohta			116 artikla
	28 artiklan 3 kohdan a alakohta			370 artikla
	28 artiklan 3 kohdan b alakohta			371 artikla
	28 artiklan 3 kohdan c alakohta			391 artikla
	28 artiklan 3 kohdan d alakohta			372 artikla

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	28 artiklan 3 kohdan e alakohta			373 artikla
	28 artiklan 3 kohdan f alakohta			392 artikla
	28 artiklan 3 kohdan g alakohta			374 artikla
	28 artiklan 3 a kohta			376 artikla
	28 artiklan 4 ja 5 kohta			393 artiklan 1 ja 2 kohta
	28 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke			106 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	28 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke			106 artiklan kolmas kohta
	28 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a, b ja c kohta			107 artiklan ensimmäisen kohdan a, b ja c alakohta
	28 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan d kohta			107 artiklan toinen kohta
	28 artiklan 6 kohdan kolmas alakohta			107 artiklan toinen kohta
	28 artiklan 6 kohdan neljännen alakohdan a, b ja c kohta			108 artiklan a, b ja c alakohta
	28 artiklan 6 kohdan viides ja kuudes alakohta			—
	28 a artiklan 1 kohdan johdantokappale			2 artiklan 1 kohta
	28 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen alakohta			2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	28 a artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen alakohta			3 artiklan 1 kohta
	28 a artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmas alakohta			3 artiklan 3 kohta
	28 a artiklan 1 kohdan b alakohta			2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta
	28 a artiklan 1 kohdan c alakohta			2 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohta
	28a artiklan 1a kohdan a alakohta			3 artiklan 1 kohdan a alakohta
	28 a artiklan 1 a kohdan b alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta			3 artiklan 1 kohdan b alakohta
	28 a artiklan 1 a kohdan b alakohdan ensimmäisen alakohdan toinen ja kolmas luettelukohta			3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta
	28 a artiklan 1 a kohdan b alakohdan toinen alakohta			3 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
	28 a artiklan 2 kohdan johdantokappale			—
	28a artiklan 2 kohdan a alakohta			2 artiklan 2 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohta
	28 a artiklan 2 kohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta			2 artiklan 2 kohdan b alakohta
	28a artiklan 2 kohdan b alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta			2 artiklan 2 kohdan b alakohdan i, ii ja iii alakohta
	28 a artiklan 2 kohdan b alakohdan toinen alakohta			2 artiklan 2 kohdan c alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	28 a artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			20 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	28 a artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta			9 artiklan 2 kohta
	28 a artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen luettelma kohta			172 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
	28 a artiklan 4 kohdan toisen alakohdan, toinen luettelma kohta			172 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
	28 a artiklan 4 kohdan kolmas alakohta			172 artiklan 2 kohta
	28 a artiklan 5 kohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta			17 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
	28 a artiklan 5 kohdan b alakohdan toinen alakohta			17 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 2 kohdan johdantokappale
	28 a artiklan 5 kohdan b alakohdan toisen alakohdan ensimmäinen luettelma kohta			17 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
	28 a artiklan 5 kohdan b alakohdan toisen alakohdan toinen luettelma kohta			17 artiklan 2 kohdan c alakohta
	28 a artiklan 5 kohdan b alakohdan toisen alakohdan kolmas luettelma kohta			17 artiklan 2 kohdan e alakohta
	28 a artiklan 5 kohdan b alakohdan toisen alakohdan viides, kuudes ja seitsemäs luettelma kohta			17 artiklan 2 kohdan f, g ja h alakohta
	28 a artiklan 5 kohdan b alakohdan toisen alakohdan kahdeksas luettelma kohta			17 artiklan 2 kohdan d alakohta
	28 a artiklan 5 kohdan b alakohdan kolmas alakohta			17 artiklan 3 kohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	28 a artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta			21 artikla
	28 a artiklan 6 kohdan toinen alakohta			22 artikla
	28 a artiklan 7 kohta			23 artikla
	28 b artiklan A kohdan 1 alakohta			40 artikla
	28 b artiklan A kohdan 2 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			41 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	28 b artiklan A kohdan 2 alakohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta			42 artiklan a ja b alakohta
	28 b artiklan B kohdan 1 alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta			33 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
	28 b artiklan B kohdan 1 alakohdan toinen alakohta			33 artiklan 2 kohta
	28 b artiklan B kohdan 2 alakohdan ensimmäinen alakohta			34 artiklan 1 kohdan a alakohta
	28 b artiklan B kohdan 2 alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta			34 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
	28 b artiklan B kohdan 2 alakohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			34 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	28 b artiklan B kohdan 2 alakohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen virke			34 artiklan 3 kohta
	28 b artiklan B kohdan 2 alakohdan kolmannen alakohdan toinen ja kolmas virke			—
	28 b artiklan B kohdan 3 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			34 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	28 b artiklan C kohdan 1 alakohdan ensimmäisen luettelukohdan ensimmäinen alakohta			48 artiklan ensimmäinen kohta
	28 b artiklan C kohdan 1 alakohdan ensimmäisen luettelukohdan toinen alakohta			49 artikla
	28 b artiklan C kohdan 1 alakohdan toinen ja kolmas luettelukohta			48 artiklan toinen ja kolmas kohta
	28 b artiklan C kohdan 2 ja 3 alakohta			47 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	28 b artiklan C kohdan 4 alakohta			51 artikla
	28 b artiklan D alakohta			53 artikla
	28 b artiklan E kohdan 1 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			50 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	28 b artiklan E kohdan 2 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			54 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	28 b artiklan E kohdan 3 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			44 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	28 b artiklan F kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			55 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	28 c artiklan A kohdan johdantokappale			131 artikla
	28 c artiklan A kohdan a alakohdan ensimmäinen alakohta			138 artiklan 1 kohta
	28 c artiklan A kohdan a alakohdan toinen alakohta			139 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	28 c artiklan A kohdan b alakohta			138 artiklan 2 kohdan a alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	28 c artiklan A kohdan c alakohdan ensimmäinen alakohta			138 artiklan 2 kohdan b alakohta
	28 c artiklan A kohdan c alakohdan toinen alakohta			139 artiklan 2 kohta
	28 c artiklan A kohdan d alakohta			138 artiklan 2 kohdan c alakohta
	28 c artiklan B kohdan johdantokappale			131 artikla
	28 c artiklan B kohdan a, b ja c alakohta			140 artiklan a, b ja c alakohta
	28 c artiklan C kohta			142 artikla
	28 c artiklan D kohdan ensimmäinen alakohta			143 artiklan d alakohta
	28 c artiklan D kohdan toinen alakohta			131 artikla
	28 c artiklan E kohdan 1 alakohdan ensimmäisellä luetelmakohdalla korvattu 16 artiklan 1 kohta			
	— 1 kohdan ensimmäinen alakohta			155 artikla
	— 1 kohdan ensimmäisen alakohdan A kohta			157 artiklan 1 kohdan a alakohta
	— 1 kohdan ensimmäisen alakohdan B kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c kohta			156 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
	— 1 kohdan ensimmäisen alakohdan B kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelma kohta			156 artiklan 1 kohdan d ja e alakohta
	— 1 kohdan ensimmäisen alakohdan B kohdan ensimmäisen alakohdan e kohdan ensimmäinen alakohta			157 artiklan 1 kohdan b alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	► CI — 1 kohdan ensimmäisen alakohdan B alakohdan B alakohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdan toisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta ◀			154 artikla
	— 1 kohdan ensimmäisen alakohdan B kohdan ensimmäisen alakohdan e kohdan toisen alakohdan toisen luettelukohtaan ensimmäinen virke			154 artikla
	— 1 kohdan ensimmäisen alakohdan B kohdan ensimmäisen alakohdan e kohdan toisen alakohdan toisen luettelukohtaan toinen virke			157 artiklan 2 kohta
	— 1 kohdan ensimmäisen alakohdan B kohdan ensimmäisen alakohdan e kohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen luettelukohta			—
	— 1 kohdan ensimmäisen alakohdan B kohdan ensimmäisen alakohdan e kohdan kolmannen alakohdan, toinen, kolmas ja neljäs luettelukohta			158 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
	— 1 kohdan ensimmäisen alakohdan B kohdan toinen alakohta			156 artiklan 2 kohta
	— 1 kohdan ensimmäisen alakohdan C kohta			159 artikla
	— 1 kohdan ensimmäisen alakohdan D kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b kohta			160 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
	— 1 kohdan ensimmäisen alakohdan D kohdan toinen alakohta			160 artiklan 2 kohta
	— 1 kohdan ensimmäisen alakohdan E kohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta			161 artiklan a ja b alakohta
	— 1 kohdan toinen alakohta			202 artikla
	— 1 kohdan kolmas alakohta			163 artikla

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	28 c artiklan E kohdan 1 alakohdan toisella luettelamakohdalla lisätty 16 artiklaan 1 a kohta			
	— 1 a kohta			162 artikla
	28 c artiklan E kohdan 2 alakohdan ensimmäisellä luettelamakohdalla muutettu 16 artiklan 2 kohta			
	— 2 kohdan ensimmäinen alakohta			164 artiklan 1 kohta
	28 c artiklan E kohdan 2 alakohdan toisella luettelamakohdalla lisätty 16 artiklan 2 kohtaan toinen ja kolmas alakohta			
	— 2 kohdan toinen alakohta			164 artiklan 2 kohta
	— 2 kohdan kolmas alakohta			165 artikla
	28 c artiklan E kohdan 3 alakohdan ensimmäinen–viides luettelakohta			141 artiklan a–e alakohta
	28 d artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke			68 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	28 d artiklan 2 ja 3 kohta			69 artiklan 1 ja 2 kohta
	28 d artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			67 artiklan 1 ja 2 kohta
	28 e artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta			83 artikla
	28 e artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			84 artiklan 1 ja 2 kohta
	28 e artiklan 2 kohta			76 artikla

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	28 e artiklan 3 kohta			93 artiklan toisen kohdan b alakohta
	28 e artiklan 4 kohta			94 artiklan 1 kohta
	28 f artiklan 1 kohdalla korvattu 17 artiklan 2, 3 ja 4 kohta			
	— 2 artiklan a alakohta			168 artiklan a alakohta
	— 2 kohdan b alakohta			168 artiklan e alakohta
	— 2 kohdan c alakohta			168 artiklan b ja d alakohta
	— 2 kohdan d alakohta			168 artiklan c alakohta
	— 3 kohdan a, b ja c alakohta			169 artiklan a, b ja c alakohta 170 artiklan a ja b kohta
	— 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta			171 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
	— 4 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta			171 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
	— 4 kohdan toisen alakohdan a kohta			171 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
	— 4 kohdan toisen alakohdan b kohta			171 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
	— 4 kohdan toisen alakohdan c kohta			171 artiklan 3 kohta
	28 f artiklan 2 kohdalla korvattu 18 artiklan 1 kohta			
	— 1 artiklan a alakohta			178 artiklan a alakohta
	— 1 kohdan b alakohta			178 artiklan e alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	— 1 kohdan c alakohta			178 artiklan b ja d alakohta
	— 1 kohdan d alakohta			178 artiklan f alakohta
	— 1 kohdan e alakohdassa			178 artiklan c alakohta
	28 f artiklan 3 kohdalla lisätty 3 a kohta 18 artiklaan			
	— 3 a kohdan virkkeen ensimmäinen osa			181 artikla
	— 3 a kohdan virkkeen toinen osa			182 artikla
	28 g artiklalla korvattu 21 artikla			
	— 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen alakohta			193 artikla
	— 1 kohdan a alakohdan toinen ala- kohta			194 artiklan 1 ja 2 kohta
	— 1 kohdan b alakohta			196 artikla
	— 1 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta			197 artiklan 1 kohdan a, b ja c ala- kohta
	— 1 kohdan c alakohdan toinen ala- kohta			197 artiklan 2 kohta
	— 1 kohdan d alakohta			203 artikla
	— 1 kohdan e alakohta			200 artikla
	— 1 kohdan f alakohta			195 artikla
	— 2 kohta			—
	— 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen virke			204 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	— 2 kohdan a alakohdan toinen virke			204 artiklan 2 kohta
	— 2 kohdan b alakohta			204 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
	— 2 kohdan c alakohdan ensimmäinen alakohta			199 artiklan 1 kohdan a–g alakohta
	— 2 kohdan c alakohdan toinen, kolmas ja neljäs alakohta			199 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
	— 3 kohta			205 artikla
	— 4 kohta			201 artikla
	28 h artiklalla korvattu 22 artikla			
	— 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			213 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	— 1 kohdan b alakohta			213 artiklan 2 kohta
	— 1 kohdan c alakohdan ensimmäisen luettelukohdan ensimmäinen virke			214 artiklan 1 kohdan a alakohta
	— 1 kohdan c alakohdan ensimmäisen luettelukohdan toinen virke			214 artiklan 2 kohta
	— 1 kohdan c alakohdan toinen ja kolmas luettelukohta			214 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
	— 1 kohdan d alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			215 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	— 1 kohdan e alakohta			216 artikla
	— 2 artiklan a alakohta			242 artikla

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	— 2 kohdan b alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta			243 artiklan 1 ja 2 kohta
	— 3 kohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke			► <u>C1</u> 220 artiklan 1 alakohta ◀
	— 3 kohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke			► <u>C1</u> 220 artiklan 2 ja 3 alakohta ◀
	— 3 kohdan a alakohdan toinen alakohta			► <u>C1</u> 220 artiklan 4 ja 5 alakohta ◀
	— 3 kohdan a alakohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			221 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	— 3 kohdan a alakohdan neljäs alakohta			221 artiklan 2 kohta
	— 3 kohdan a alakohdan viidennen alakohdan ensimmäinen virke			219 artikla
	— 3 kohdan a alakohdan viidennen alakohdan toinen virke			228 artikla
	— 3 kohdan a alakohdan kuudes alakohta			222 artikla
	— 3 kohdan a alakohdan seitsemäs alakohta			223 artikla
	— 3 kohdan a alakohdan kahdeksannen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			224 artiklan 1 ja 2 kohta
	— 3 kohdan a alakohdan yhdeksännen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			224 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
	— 3 kohdan a alakohdan yhdeksännen alakohdan kolmas virke			224 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
	— 3 kohdan a alakohdan kymmenes alakohta			225 artikla

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	— 3 kohdan b alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen–kahdestoista luetelmakohta			► <u>C1</u> 226 artiklan 1–12 alakohta ◀
	— 3 kohdan b alakohdan ensimmäisen alakohdan kolmastoista luetelmakohta			► <u>C1</u> 226 artiklan 13 ja 14 alakohta ◀
	— 3 kohdan b alakohdan ensimmäisen alakohdan neljästoista luetelmakohta			► <u>C1</u> 226 artiklan 15 alakohta ◀
	— 3 kohdan b alakohdan toinen alakohta			227 artikla
	— 3 kohdan b alakohdan kolmas alakohta			229 artikla
	— 3 kohdan b alakohdan neljäs alakohta			230 artikla
	— 3 kohdan b alakohdan viides alakohta			231 artikla
	— 3 kohdan c alakohdan ensimmäinen alakohta			232 artikla
	— 3 kohdan c alakohdan toisen alakohdan johdantokappale			233 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
	— 3 kohdan c alakohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan ensimmäinen virke			233 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
	— 3 kohdan c alakohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan toinen virke			233 artiklan 2 kohta
	— 3 kohdan c alakohdan toisen alakohdan toisen luetelmakohdan ensimmäinen virke			233 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
	— 3 kohdan c alakohdan toisen alakohdan toisen luetelmakohdan toinen virke			233 artiklan 3 kohta
	— 3 kohdan c alakohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen virke			233 artiklan 1 kohdan toinen alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	— 3 kohdan c alakohdan kolmannen alakohdan toinen virke			237 artikla
	— 3 kohdan c alakohdan neljännen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			234 artikla
	— 3 kohdan c alakohdan viides alakohta			235 artikla
	— 3 kohdan c alakohdan kuudes alakohta			236 artikla
	— 3 kohdan d alakohdan ensimmäinen alakohta			244 artikla
	— 3 kohdan d alakohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke			245 artiklan 1 kohta
	— 3 kohdan d alakohdan toisen alakohdan toinen ja kolmas virke			245 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	— 3 kohdan d alakohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			246 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	— 3 kohdan d alakohdan neljäs, viides ja kuudes alakohta			247 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
	— 3 kohdan d alakohdan seitsemäs alakohta			248 artikla
	— 3 kohdan e alakohdan ensimmäinen alakohta			217 ja 241 artikla
	— 3 kohdan e alakohdan toinen alakohta			218 artikla
	— 4 kohdan a alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			252 artiklan 1 kohta
	— 4 kohdan a alakohdan kolmas ja neljäs virke			252 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
	— 4 kohdan a alakohdan viides virke			250 artiklan 2 kohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	— 4 kohdan b alakohta			250 artiklan 1 kohta
	— 4 kohdan c alakohdan ensimmäisen luettelakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			251 artiklan a ja b alakohta
	— 4 kohdan c alakohdan toisen luettelakohdan ensimmäinen alakohta			251 artiklan c alakohta
	— 4 kohdan c alakohdan toisen luettelakohdan toinen alakohta			251 artiklan d ja e alakohta
	— 5 kohta			206 artikla
	— 6 kohdan a alakohdan ensimmäinen ja toinen virke			261 artiklan 1 kohta
	— 6 kohdan a alakohdan kolmas virke			261 artiklan 2 kohta
	— 6 kohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta			262 artikla
	— 6 kohdan b alakohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke			263 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
	— 6 kohdan b alakohdan toisen alakohdan toinen virke			263 artiklan 2 kohta
	— 6 kohdan b alakohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelakohta			264 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
	— 6 kohdan b alakohdan kolmannen alakohdan kolmannen luettelakohdan ensimmäinen virke			264 artiklan 1 kohdan d alakohta
	— 6 kohdan b alakohdan kolmannen alakohdan kolmannen luettelakohdan toinen virke			264 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
	— 6 kohdan b alakohdan neljännen alakohdan ensimmäinen luettelakohta			264 artiklan 1 kohdan c ja e alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	— 6 kohdan b alakohdan neljännen alakohdan toisen luettelmakohdan ensimmäinen virke			264 artiklan 1 kohdan f alakohta
	— 6 kohdan b alakohdan neljännen alakohdan toisen luettelmakohdan toinen virke			264 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
	— 6 kohdan b alakohdan viidennen alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelma-kohta			265 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
	— 6 kohdan b alakohdan viidennen alakohdan kolmannen luettelmakohdan ensimmäinen virke			265 artiklan 1 kohdan c alakohta
	— 6 kohdan b alakohdan viidennen alakohdan kolmannen luettelmakohdan toinen virke			265 artiklan 2 kohta
	— 6 kohdan c alakohdan ensimmäinen luettelma-kohta			263 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
	— 6 kohdan c alakohdan toinen luettelma-kohta			266 artikla
	— 6 kohdan d alakohta			254 artikla
	— 6 kohdan e alakohdan ensimmäinen alakohta			268 artikla
	— 6 kohdan e alakohdan toinen alakohta			259 artikla
	— 7 kohdan virkkeen ensimmäinen osa			207 artiklan ensimmäinen kohta 256 artikla 267 artikla
	— 7 kohdan virkkeen toinen osa			207 artiklan toinen kohta
	— 8 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			273 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	— 9 kohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelma-kohta			272 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c kohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	— 9 kohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan toinen luetelmakohta			272 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja d kohta
	— 9 kohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luetelmakohta			272 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b kohta
	— 9 kohdan a alakohdan toinen alakohta			272 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
	— 9 kohdan b alakohta			272 artiklan 3 kohta
	— 9 kohdan c alakohta			212 artikla
	— 9 kohdan d alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta			238 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
	— 9 kohdan d alakohdan toisen alakohdan ensimmäinen–neljäs luetelmakohta			238 artiklan 2 kohdan a–d alakohta
	— 9 kohdan d alakohdan kolmas alakohta			238 artiklan 3 kohta
	— 9 kohdan e alakohdan ensimmäinen alakohta			239 artikla
	— 9 kohdan e alakohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta			► C1 240 artiklan 1 ja 2 alakohta ◀
	— 10 kohta			209 ja 257 artikla
	— 11 kohta			210 ja 258 artikla
	— 12 kohdan johdantokappale			269 artikla
	— 12 kohdan a alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta			270 artiklan a, b ja c alakohta
	— 12 kohdan b alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta			271 artiklan a, b ja c alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	28 i artiklalla lisätty 24 artiklan 3 kohtaan kolmas alakohta			
	— 3 kohdan kolmas alakohta			283 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
	28 j artiklan 1 kohdalla lisätty 25 artiklan 4 kohtaan toinen alakohta			
	— 4 kohdan toinen alakohta			272 artiklan 2 kohta
	28 j artiklan 2 kohdalla korvattu 25 artiklan 5 ja 6 kohta			
	— 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c kohta			►C1 300 artiklan 1, 2 ja 3 alakohta ◀
	— 5 kohdan toinen alakohta			302 artikla
	— 6 kohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke			301 artiklan 1 kohta
	— 6 kohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke			303 artiklan 1 kohta
	— 6 kohdan a alakohdan toisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta			303 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta
	— 6 kohdan a alakohdan kolmas kohta			303 artiklan 3 kohta
	— 6 kohdan b alakohta			301 artiklan 1 kohta
	28 j artiklan 3 kohdalla lisätty toinen alakohta 25 artiklan 9 kohtaan			
	— 9 kohdan toinen alakohta			305 artikla

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	28 k artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta			—
	28 k artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a kohta			158 artiklan 3 kohta
	28 k artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b ja c kohta			—
	28 k artiklan 2, 3 ja 4 kohta			—
	28 k artiklan 5 kohta			158 artiklan 2 kohta
	28 l artiklan ensimmäinen alakohta			—
	28 l artiklan toinen ja kolmas alakohta			402 artiklan 1 ja 2 kohta
	28 l artiklan neljäs alakohta			—
	28m artikla			399 artiklan ensimmäinen kohta
	28 n artikla			—
	28 o artiklan 1 kohdan johdantokappale			326 artiklan ensimmäinen kohta
	28 o artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen virke			327 artiklan 1 ja 3 kohta
	28 o artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen virke			327 artiklan 2 kohta
	28 o artiklan 1 kohdan b alakohta			328 artikla
	28 o artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelma-kohta			329 artiklan a, b ja c alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	28 o artiklan 1 kohdan d alakohtan ensimmäinen ja toinen alakohta			330 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
	28 o artiklan 1 kohdan e alakohta			332 artikla
	28 o artiklan 1 kohdan f alakohta			331 artikla
	28 o artiklan 1 kohdan g alakohta			4 artiklan b alakohta
	28 o artiklan 1 kohdan h alakohta			35 artikla 139 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
	28 o artiklan 2 kohta			326 artiklan toinen kohta
	28 o artiklan 3 kohta			341 artikla
	28 o artiklan 4 kohta			—
	28 p artiklan 1 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta			►C1 405 artiklan 1, 2 ja 3 alakohta ◀
	28 p artiklan 2 kohta			406 artikla
	28 p artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohtan ensimmäinen ja toinen luettelukohta			407 artiklan a ja b alakohta
	28 p artiklan 3 kohdan toinen alakohta			—
	28p artiklan 4 kohdan a–d alakohta			408 artiklan 1 kohdan a–d alakohta
	28 p artiklan 5 kohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta			408 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	28 p artiklan 6 kohta			409 artikla
	28 p artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b, ja c alakohta			410 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
	28 p artiklan 7 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta			—
	28 p artiklan 7 kohdan toisen alakohdan toinen ja kolmas luettelukohta			410 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
	29 artiklan 1–4 kohta			398 artiklan 1–4 kohta
	29a artikla			397 artikla
	30 artiklan 1 kohta			396 artiklan 1 kohta
	30 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen virke			396 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
	30 artiklan 2 kohdan kolmas virke			396 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
	30 artiklan 3 ja 4 kohta			396 artiklan 3 ja 4 kohta
	31 artiklan 1 kohta			—
	31 artiklan 2 kohta			400 artikla
	33 artiklan 1 kohta			401 artikla
	33 artiklan 2 kohta			2 artiklan 3 kohta
	33a artiklan 1 kohdan johdantokappale			274 artikla
	33 a artiklan 1 kohdan a alakohta			275 artikla

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	33a artiklan 1 kohdan b alakohta			276 artikla
	33a artiklan 1 kohdan c alakohta			277 artikla
	33a artiklan 2 kohdan johdantokappale			278 artikla
	33 a artiklan 2 kohdan a alakohta			279 artikla
	33a artiklan 2 kohdan b alakohta			280 artikla
	34 artikla			404 artikla
	35 artikla			403 artikla
	36 ja 37 artikla			—
	38 artikla			414 artikla
	Liitteessä A olevan I kohdan 1 ja 2 alakohta			Liitteessä VII olevan 1 kohdan a ja b alakohta
	Liitteessä A olevan I kohdan 3 alakohta			Liitteessä VII olevan 1 kohdan c ja d alakohta
	Liitteessä A olevan II kohdan 1–6 alakohta			Liitteessä VII olevan 2 kohdan a–f alakohta
	Liitteessä A oleva III ja IV kohta			Liitteessä VII oleva 3 ja 4 kohta
	Liitteessä A olevan IV kohdan 1–4 alakohta			Liitteessä VII olevan 4 kohdan a–d alakohta
	Liitteessä A oleva V kohta			295 artiklan 2 kohta
	Liitteen B johdantokappale			295 artiklan 1 kohdan 5 alakohta
	Liitteessä B oleva ensimmäinen –yhdeksäs luetelmakohta			Liitteessä VIII oleva 1–9 kohta
	Liite C			—

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	Liitteessä D oleva 1–13 kohta			Liitteessä I oleva 1–13 kohta
	Liitteessä E oleva 2 kohta			Liitteessä X olevan A osan 1 kohta
	Liitteessä E oleva 7 kohta			Liitteessä X olevan A osan 2 kohta
	Liitteessä E oleva 11 kohta			Liitteessä X olevan A osan 3 kohta
	Liitteessä E oleva 15 kohta			Liitteessä X olevan A osan 4 kohta
	Liitteessä F oleva 1 kohta			Liitteessä X olevan B osan 1 kohta
	Liitteessä F oleva 2 kohta			Liitteessä X olevan B osan 2 kohdan a–j alakohta
	Liitteessä F oleva 5–8 kohta			Liitteessä X olevan B osan 3–6 kohta
	Liitteessä F oleva 10 kohta			Liitteessä X olevan B osan 7 kohta
	Liitteessä F oleva 12 kohta			Liitteessä X olevan B osan 8 kohta
	Liitteessä F oleva 16 kohta			Liitteessä X olevan B osan 9 kohta
	Liitteessä F olevan 17 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			Liitteessä X olevan B osan 10 kohta
	Liitteessä F oleva 23 kohta			Liitteessä X olevan B osan 11 kohta
	Liitteessä F oleva 25 kohta			Liitteessä X olevan B osan 12 kohta
	Liitteessä F oleva 27 kohta			Liitteessä X olevan B osan 13 kohta
	Liitteessä G oleva 1 ja 2 kohta			391 artikla
	Liitteessä H oleva ensimmäinen kohta			98 artiklan 3 kohta
	Liitteessä H olevan toisen kohdan johdantokappale			—
	Liitteessä H olevan toisen kohdan 1–6 kohta			Liitteessä III oleva 1–6 kohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
	Liitteessä H olevan toisen kohdan 7 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			Liitteessä III oleva 7 ja 8 kohta
	Liitteessä H olevan toisen kohdan 8–17 kohta			Liitteessä III oleva 9–18 kohta
	Liitteen I johdantokappale			—
	Liitteessä I olevan a kohdan ensimmäinen–seitsemäs luetelmakohta			Liitteessä IX olevan A osan 1–7 kohta
	Liitteessä I olevan b kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta			Liitteessä IX olevan B osan 1 ja 2 kohta
	Liitteessä I oleva c kohta			Liitteessä IX oleva C osa
	Liitteen J johdantokappale			Liitteen V johdantokappale
	Liite J			Liitteessä V oleva 1–25 kohta
	Liitteessä K olevan 1 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta			Liitteessä IV olevan 1 kohdan a, b ja c alakohta
	Liitteessä K oleva 2–5 kohta			Liitteessä IV oleva 2–5 kohta
	Liitteessä L olevan ensimmäisen kohdan 1–5 kohta			Liitteessä II oleva 1–5 kohta
	Liitteessä L oleva toinen kohta			56 artiklan 2 kohta
	Liitteessä M oleva a–f kohta			Liitteessä VI oleva 1–6 kohta
		Direktiivin 89/465/ETY 1 artiklan 1 kohdan toinen alakohta		133 artiklan toinen kohta
		Direktiivin 94/5/EY 2 artikla		342 artikla
		Direktiivin 94/5/EY 3 artiklan ensimmäinen ja toinen virke		343 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta

▼B

Direktiivi 67/227/EY	Direktiivi 77/388/EY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
		Direktiivin 2002/38/EY 4 artikla		56 artiklan 3 kohta 57 artiklan 2 kohta 357 artikla
		Direktiivin 2002/38/EY 5 artikla		—
			Kreikan liittymisasiakirjan liitteessä VIII olevan II kohdan 2 alakohdan a alakohta	► <u>C1</u> 287 artiklan 1 alakohta ◀
			Kreikan liittymisasiakirjan liitteessä VIII olevan II kohdan 2 alakohdan b alakohta	375 artikla
			Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan liitteessä XXXII olevan IV kohdan 3 alakohdan a alakohdan ensimmäisen ja toisen luetel-makohdan ensimmäinen virke	► <u>C1</u> 287 artiklan 2 ja 3 alakohta ◀
			Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan liitteessä XXXII olevan IV kohdan 3 alakohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta	377 artikla
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta	104 artikla
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan c alakohdan ensimmäinen alakohta	► <u>C1</u> 287 artiklan 4 alakohta ◀

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan f alakohdan ensimmäinen alakohta	117 artiklan 1 kohta
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan g alakohdan ensimmäinen alakohta	119 artikla
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan h alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	378 artiklan 1 kohta
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan i alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	—
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan i alakohdan ensimmäisen alakohdan toinen ja kolmas luetelmakohta	378 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan j alakohta	► CI 287 artiklan 5 alakohta ◀
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan l alakohdan ensimmäinen alakohta	111 artiklan a alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan m alakohdan ensimmäinen alakohta	379 artiklan 1 kohta
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan n alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	379 artiklan 2 kohta
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan x alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	253 artikla
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan x alakohdan toinen luetelmakohta	► C1 287 artiklan 6 alakohta ◀
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan z alakohdan ensimmäinen alakohta	111 artiklan b alakohta
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan IX kohdan 2 alakohdan aa alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	380 artikla
			Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan pöytäkirja N:o 3 Ahvenanmaasta	6 artiklan 1 kohdan d alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
			Vuoden 2003 Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettua, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisasiakirjan liitteessä V olevan 5 kohdan 1 alakohdan a alakohta	123 artikla
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä V olevan 5 kohdan 1 alakohdan b alakohta	381 artikla
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä VI olevan 7 kohdan 1 alakohdan a alakohta	124 artikla
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä VI olevan 7 kohdan 1 alakohdan b alakohta	382 artikla
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä VII olevan 7 kohdan 1 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	125 artiklan 1 ja 2 kohta
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä VIII olevan 7 kohdan 1 alakohdan kolmas alakohta	—
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä VII olevan 7 kohdan 1 alakohdan neljäs alakohta	383 artiklan a alakohta
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä VII olevan 7 kohdan 1 alakohdan viides alakohta	—

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
			Vuoden 2003 liittymisasiasiakirjan liitteessä VII olevan 7 kohdan 1 alakohdan kuudes alakohta	383 artiklan b alakohta
			Vuoden 2003 liittymisasiasiakirjan liitteessä VIII olevan 7 kohdan 1 alakohdan a alakohta	—
			►C1 Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä VIII olevan 7 kohdan 1 alakohdan b alakohdan toinen alakohta ◀	384 artiklan a alakohta
			Vuoden 2003 liittymisasiasiakirjan liitteessä VIII olevan 7 kohdan 1 alakohdan kolmas alakohta	384 artiklan b alakohta
			Vuoden 2003 liittymisasiasiakirjan liitteessä IX olevan 8 kohdan 1 alakohta	385 artikla
			Vuoden 2003 liittymisasiasiakirjan liitteessä X olevan 7 kohdan 1 alakohdan a alakohdan i ja ii alakohta	126 artiklan a ja b alakohta
			Vuoden 2003 liittymisasiasiakirjan liitteessä X olevan 7 kohdan 1 alakohdan c alakohta	386 artikla
			Vuoden 2003 liittymisasiasiakirjan liitteessä XI olevan 7 kohdan 1 alakohta	127 artikla
			Vuoden 2003 liittymisasiasiakirjan liitteessä XI olevan 7 kohdan 2 alakohdan a alakohta	387 artiklan c alakohta
			Vuoden 2003 liittymisasiasiakirjan liitteessä XI olevan 7 kohdan 2 alakohdan b alakohta	387 artiklan a alakohta

▼B

Direktiivi 67/227/ETY	Direktiivi 77/388/ETY	Muutosdirektiivit	Muut säädökset	Tämä direktiivi
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä XI olevan 7 kohdan 2 alakohdan c alakohta	387 artiklan b alakohta
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä XII olevan 9 kohdan 1 alakohdan a alakohta	128 artiklan 1 ja 2 kohta
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä XII olevan 9 kohdan 1 alakohdan b alakohta	128 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä XII olevan 9 kohdan 2 alakohta	388 artikla
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä XIII olevan 9 kohdan 1 alakohdan a alakohta	129 artiklan 1 ja 2 kohta
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä XIII olevan 9 kohdan 1 alakohdan b alakohta	389 artikla
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä XIV olevan 7 kohdan ensimmäinen alakohta	130 artiklan a ja b alakohta
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä XIV olevan 7 kohdan toinen alakohta	—
			Vuoden 2003 liittymisasiakirjan liitteessä XIV olevan 7 kohdan kolmas alakohta	390 artikla